

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.48.2020.AMU(35)

RM-10-48-20

UD66

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i 956) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Oceny ryzyka, o której mowa w ust. 2, dokonuje się w kwestionariuszu szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego dołączanym do protokołu zatrzymania.”;

2) w art. 15aa w ust. 2 po wyrazach „ust. 2” dodaje się wyrazy „i 3”;

3) w art. 15ab w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku sporządzenia kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego na podstawie art. 15a ust. 3 kolejnego kwestionariusza nie sporządza się.”;

4) w art. 38 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Równorzędnym stanowiskiem służbowym jest stanowisko zaszeregowane do tej samej grupy uposażenia zasadniczego i takiego samego stopnia etatowego.”;

5) w art. 39:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Policjanta można zawiesić w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, nieumyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa oraz ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw.

postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby – na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.”,

b) uchyla się ust. 4;

6) po art. 39 dodaje się art. 39a–39d w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Przełożonymi właściwymi do zawieszania w czynnościach służbowych policjantów są:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w stosunku do Komendanta Głównego Policji oraz Komendanta BSWP i jego zastępcy;
- 2) Komendant Główny Policji – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
 - a) Komendanta CBŚP i jego zastępcy,
 - b) komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji i jego zastępcy,
 - c) Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie i jego zastępcy,
 - d) komendanta szkoły policyjnej i jego zastępcy,
 - e) w Komendzie Głównej Policji lub pozostającego w jego dyspozycji,
 - f) w Centralnym Laboratorium Kryminalistycznym Policji,
 - g) w BOA;
- 3) Komendant CBŚP – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w CBŚP;
- 4) Komendant BSWP – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w BSWP;
- 5) komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
 - a) komendanta powiatowego (miejskiego, rejonowego) Policji oraz jego zastępcy,
 - b) w jednostce organizacyjnej Policji bezpośrednio podległej,
 - c) w komendzie wojewódzkiej (Stołecznej) Policji lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 6) komendant powiatowy (miejski, rejonowy) Policji – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
 - a) komendanta komisariatu Policji oraz jego zastępcy,
 - b) w jednostce organizacyjnej Policji bezpośrednio podległej,
 - c) w komendzie powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji lub pozostającego w jego dyspozycji;

- 7) Komendant-Rektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie;
- 8) komendant szkoły policyjnej – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w szkole policyjnej.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Policji może zawiesić w czynnościach służbowych również policjantów wymienionych w ust. 1 pkt 3–8.

3. Przedłużenia okresu zawieszenia w czynnościach służbowych dokonuje przełożony właściwy do zawieszenia w czynnościach służbowych. Jeżeli zawieszenie w czynnościach służbowych nastąpiło na podstawie ust. 2, przedłużenia okresu zawieszenia w czynnościach służbowych dokonuje Komendant Główny Policji.

Art. 39b. 1. Zawieszenie w czynnościach służbowych oraz przedłużenie okresu zawieszenia w czynnościach służbowych następuje w drodze decyzji administracyjnej.

2. W decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych oraz decyzji o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach służbowych zamieszcza się:

- 1) oznaczenie organu uprawnionego do zawieszenia w czynnościach służbowych;
- 2) datę wydania decyzji;
- 3) podstawę prawną;
- 4) stopień policyjny, nazwisko i imię policjanta, imię ojca oraz numer identyfikacyjny;
- 5) nazwę stanowiska służbowego oraz nazwę jednostki organizacyjnej Policji;
- 6) czas zawieszenia;
- 7) termin rozliczenia się z obowiązków oraz realizacji zadań i czynności służbowych;
- 8) uzasadnienie faktyczne i prawne zawieszenia w czynnościach służbowych;
- 9) pouczenie o przysługującym policjantowi środku odwoławczym;
- 10) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego przełożonego uprawnionego do jej wydania.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie zainteresowanemu policjantowi, a kopię decyzji włącza się do jego akt osobowych.

Art. 39c. 1. Od decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych oraz od decyzji o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach służbowych policjantowi przysługuje odwołanie do:

- 1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli decyzję wydał Komendant Główny Policji;
- 2) Komendanta Głównego Policji, jeżeli decyzję wydał: Komendant BSWP, Komendant CBŚP, komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji, Komendant-Rektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie oraz komendant szkoły policyjnej;
- 3) komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, jeżeli decyzję wydał komendant powiatowy (miejski, rejonowy) Policji.

2. Jeżeli decyzję, o której mowa w ust. 1, wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych, odwołanie nie przysługuje. Odwołujący może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy do ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Do wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy stosuje się przepisy dotyczące odwołań od decyzji.

3. Wniesienie odwołania od decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych lub od decyzji o jego przedłużeniu nie wstrzymuje wykonania tych decyzji.

4. Odwołanie i wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, o których mowa w ust. 1 i 2, wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji przełożonego, który wydał decyzję.

5. Rozpatrzenie odwołania lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy następuje w drodze decyzji administracyjnej, wydanej w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.

Art. 39d. 1. Wygaśnięcie decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych następuje w przypadku:

- 1) upływu terminu określonego w decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych, jeżeli zawieszenia nie przedłużono do czasu ukończenia postępowania karnego;
- 2) prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego;
- 3) zwolnienia policjanta ze służby;
- 4) śmierci lub zaginięcia policjanta.

2. Zawieszenie w czynnościach służbowych uchyla się w przypadku ustania:

- 1) przesłanek wskazujących na celowość zawieszenia, o których mowa w art. 39 ust. 2;
- 2) przyczyn, które były podstawą przedłużenia okresu zawieszenia.

3. Uchylenie zawieszenia w czynnościach służbowych następuje w drodze decyzji administracyjnej. Przepisy art. 39b ust. 2 pkt 1–5 i 7–10 oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 3, wydaje przełożony właściwy do zawieszenia w czynnościach służbowych.

5. Decyzję o uchyleniu zawieszenia w czynnościach służbowych w stosunku do Komendanta Głównego Policji oraz Komendanta BSWP i jego zastępcy wydaje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

6. Jeżeli decyzja o zawieszeniu w czynnościach służbowych została podjęta na podstawie art. 39a ust. 2, decyzję o uchyleniu tego zawieszenia podejmuje Komendant Główny Policji.

7. Do decyzji, o których mowa w ust. 4–6, przepis art. 39c stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie policjanta ze służby na podstawie art. 38 ust. 4 oraz art. 41 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 1, 4 i 6 nie może nastąpić przed upływem 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że policjant zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby.”;

8) po art. 66 dodaje się art. 66a–66c w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Policjantowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje ze środków Policji, na wniosek policjanta, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020), lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Komendant Główny Policji może zapewnić policjantowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Policję koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez policjanta, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Art. 66b. 1. Policjantowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Policji, w której policjant pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia właściwa miejscowo komenda wojewódzka Policji albo Komenda Stołeczna Policji.

3. W przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Policji, o której mowa w ust. 2, policjantowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez policjanta kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 66a ust. 2 i 3 oraz art. 66b ust. 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 66a ust. 2 i art. 66b ust. 3, kierując się koniecznością korzystania przez policjanta z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez policjanta na ochronę prawną.

Art. 66c. 1. Ochrona prawna, o której mowa w art. 66a i art. 66b, przysługuje również policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Policję, na jego wniosek, w przypadku gdy postępowanie karne, o którym mowa w art.

66a ust. 1 lub art. 66b ust. 1, zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych w ramach podjętej interwencji, w znaczeniu, o którym mowa w art. 15 ust. 7c.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, przysługuje na zasadach oraz w trybie określonych w art. 66a i art. 66b.”;

9) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Policjantowi w czasie pełnienia służby przysługuje bezpłatnie wyżywienie w naturze, jeżeli rodzaj i warunki służby lub właściwości lub miejsce jej pełnienia uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze, albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie.

2. Wyżywienie w naturze przysługuje policjantowi:

- 1) pełniącemu służbę w systemie skoszarowanym;
- 2) biorącemu udział w szkoleniach lub ćwiczeniach z zakresu systemu obronnego kraju, działań antyterrorystycznych lub zarządzania kryzysowego, jeżeli trwają one w sposób ciągły powyżej 8 godzin;
- 3) biorącemu udział w akcjach ochrony porządku publicznego, zapobiegania skutkom klęsk żywiołowych lub usuwania ich skutków oraz w działaniach porządkowych podczas akcji ratowniczych przy likwidacji skutków klęsk żywiołowych, trwających ponad 8 godzin, a w przypadku akcji w miejscu stałego pełnienia służby – w warunkach powodujących konieczność pełnienia służby przez okres powyżej 10 godzin, połączonej ze znacznym wysiłkiem fizycznym;
- 4) który w przypadku zaistnienia poważnego zagrożenia porządku publicznego bierze bezpośredni udział w działaniach porządkowych lub wchodzi w skład sił wyznaczonych do tych działań i przebywa na terenie objętym tymi działaniami;
- 5) w innych uzasadnionych przypadkach.

3. Wyżywienie w naturze przysługuje policjantowi na podstawie normy wyżywienia, którą stanowi wartość energetyczna, odżywcza i pieniężna produktów żywnościowych przysługujących policjantowi w określonych przypadkach. W razie zwiększonego zapotrzebowania na wartość energetyczną i odżywczą ze względu na rodzaj i warunki służby lub właściwości lub miejsce jej pełnienia, norma może zostać uzupełniona.

4. Normy wyżywienia mogą być realizowane w formie suchego prowiantu lub gotowych pakietów żywnościowych, lub posiłków sporządzanych przez zewnętrzne

podmioty gastronomiczne, w sytuacji gdy zorganizowanie wyżywienia w postaci posiłków sporządzanych w punktach żywienia Policji nie jest możliwe albo gdy rodzaj i warunki pełnionej służby wymagają tego rodzaju wyżywienia. W przypadku realizacji wyżywienia w formie gotowych pakietów żywnościowych lub w formie posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne normę wyżywienia podwyższa się o koszty zapewnienia wyżywienia.

5. Przy wyżywieniu w naturze należy się kierować zasadami racjonalnego żywienia, w granicach obowiązujących wartości energetycznych, odżywczych i pieniężnych produktów żywnościowych określonych dla poszczególnych norm wyżywienia.

6. Policjant otrzymuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie w przypadku:

- 1) pełnienia w okresie od dnia 1 listopada do dnia 31 marca służby na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godziny dziennie albo
- 2) gdy rodzaj i warunki pełnienia służby lub względy techniczne lub organizacyjne uniemożliwiają korzystanie z wyżywienia przysługującego temu policjantowi w naturze, albo
- 3) braku możliwości zapewnienia policjantowi bezpłatnego wyżywienia w naturze z powodów zdrowotnych policjanta, udokumentowanych zaświadczeniem lekarskim.

7. Świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie podwyższa się:

- 1) gdy rodzaj i warunki pełnienia służby lub względy techniczne lub organizacyjne uniemożliwiają korzystanie z wyżywienia przysługującego w naturze:
 - a) policjantowi, który jest słuchaczem Wyższej Szkoły Policji, szkoły policyjnej lub ośrodka szkolenia na kursie stacjonarnym,
 - b) policjantowi w służbie kandydackiej;
- 2) w przypadku skierowania policjanta zaliczonego do personelu latającego do wykonywania lotów poza miejsce stałej dyslokacji na czas powyżej 8 godzin.

8. Policjant, któremu przysługuje wyżywienie w naturze lub świadczenie pieniężne w zmian za wyżywienie z kilku tytułów, otrzymuje wyżywienie w naturze albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie tylko z jednego tytułu, według najkorzystniejszej dla niego normy wyżywienia, z wyłączeniem przypadków, w których policjant uczestniczy w uroczystym posiłku organizowanym w punkcie żywienia Policji.

9. Policjantowi, który zrezygnował z otrzymywania przysługującego mu wyżywienia w naturze, nie przysługuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie lub dieta na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia, z wyjątkiem rezygnacji z wyżywienia w naturze z powodów zdrowotnych policjanta, udokumentowanych zaświadczeniem lekarskim w sytuacji braku możliwości zapewnienia policjantowi bezpłatnie wyżywienia w naturze.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje norm wyżywienia oraz ich wartość pieniężną,
- 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami,
- 3) przypadki przyznawania poszczególnych norm wyżywienia,
- 4) przypadki, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione, oraz wartość pieniężną uzupełnienia,
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz wymiar jego podwyższania, a także jednostkę organizacyjną Policji właściwą do jego wypłacania i terminy jego wypłaty

– uwzględniając zasady racjonalnego żywienia, adekwatność środków finansowych służących zapewnieniu policjantom wyżywienia w naturze względem realnej wartości wyżywienia, przyporządkowanie norm wyżywienia do przypadków, w których policjantowi przysługuje wyżywienie w naturze, wskazanych w ust. 2, rozróżnienie przypadków wypłacania świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz mając na względzie właściwe warunki pełnienia służby.”;

10) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. Napoje w naturze, w ilości zaspokajającej potrzeby policjanta, przysługują w czasie pełnienia służby, w przypadkach i na warunkach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;

11) w art. 108 w ust. 1:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) świadczenie motywacyjne;”;

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie.”;

12) w art. 110 w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, stwierdzonego w prawomocnie zakończonym postępowaniu dyscyplinarnym;”;

13) art. 115a otrzymuje brzmienie:

„Art. 115a. Ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego ustala się w wysokości 1/21 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.”;

14) po art. 120 dodaje się art. 120a w brzmieniu:

„Art. 120a. 1. Policjantowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

- 1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – w wysokości 1500 złotych miesięcznie, albo
- 2) 28 lat i 6 miesięcy służby – w wysokości 2500 złotych miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

- 1) służby w Policji;
- 2) służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;
- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723).

3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1, wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez policjanta stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydawana jest w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 7.

4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego policjant podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 35, jeżeli od wydania ostatniej opinii o tym policjancie upłynęły co najmniej 3 miesiące.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje świadczenie motywacyjne Komendantowi Głównemu Policji i jego zastępcom oraz Komendantowi BSWP i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Komendant Główny Policji przyznaje świadczenie motywacyjne Komendantowi CBŚP, dowódcy BOA, komendantom wojewódzkim Policji (Komendantowi Stołecznemu Policji), komendantom szkół policyjnych i ich zastępcom oraz rektorowi Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie i osobie pełniącej w uczelni służb państwowych funkcję kierowniczą do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

7. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się policjantowi:

- 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 41 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1, przez okres roku od dnia wydania ostatecznej opinii służbowej;
- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną, przed jej zatarciem;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone, przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

8. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 7, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie wypłaty tego świadczenia.

9. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie wypłaty świadczenia motywacyjnego policjantowi przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Komendanta Głównego Policji przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

10. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,

- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które policjant nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 126 ust. 1–3,
 - 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania,
 - 4) zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 121b ust. 2 pkt 1 i 3–5,
 - 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc
- proporcjonalnie do tego okresu.

11. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.

12. Świadczenie motywacyjne płatne jest z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za które świadczenie motywacyjne przysługuje.

13. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 8, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem policjanta ze służby, jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”;

15) w art. 132:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest w szczególności:

- 1) niedopełnienie obowiązków policjanta wynikających ze złożonego ślubowania, a także przepisów prawa;
- 2) odmowa wykonania lub niewykonanie rozkazu lub innego polecenia, z zastrzeżeniem przypadku określonego w art. 58 ust. 2;
- 3) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób nieprawidłowy;
- 4) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
- 5) wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego policjanta, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie, policjantowi lub innej osobie;
- 6) nadużycie zajmowanego stanowiska dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;

- 7) postępowanie przełożonego w sposób przyczyniający się do rozluźnienia dyscypliny służbowej w podległej jednostce organizacyjnej lub komórce organizacyjnej Policji;
 - 8) porzucenie służby;
 - 9) samowolne oddalenie się z rejonu zakwaterowania bądź nieusprawiedliwione opuszczenie lub niestawienie się do miejsca pełnienia służby;
 - 10) stawienie się do służby w stanie nietrzeźwości albo po użyciu alkoholu lub po użyciu podobnie działającego środka, pełnienie jej w takim stanie, a także spożywanie alkoholu lub używanie podobnie działającego środka w czasie służby;
 - 11) umyślne naruszenie dóbr osobistych innego policjanta;
 - 12) utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej;
 - 13) utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę obywatelowi lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;
 - 14) ujawnienie informacji pozostającej w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie.”;
- b) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:
- „4ba. Rozmowę dyscyplinującą, o której mowa w ust. 4b, można przeprowadzić w terminie do 30 dni od dnia powzięcia przez przełożonego dyscyplinarnego wiadomości o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego. Rozmowa ta polega na wytknięciu policjantowi niewłaściwego postępowania oraz uprzedzeniu go o możliwości zastosowania innych środków dyscyplinujących, a także wszczęcia postępowania i wymierzenia kary dyscyplinarnej, w przypadku ponownego popełnienia czynu, za który policjant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.”,
- c) ust. 4c otrzymuje brzmienie:
- „4c. Notatkę, o której mowa w ust. 4b, włącza się do akt osobowych na okres 5 miesięcy.”,
- d) po ust. 4c dodaje się ust. 4d–4f w brzmieniu:
- „4d. W terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej sprawca przewinienia dyscyplinarnego może złożyć sprzeciw do przełożonego

dyscyplinarnego. Złożenie sprzeciwu skutkuje wszczęciem postępowania dyscyplinarnego, a zebrane dotychczas materiały stają się materiałami postępowania dyscyplinarnego.

4e. Rozmowę dyscyplinującą przeprowadza przełożony dyscyplinarny. W uzasadnionym przypadku przełożony dyscyplinarny może na piśmie upoważnić do przeprowadzenia w jego imieniu rozmowy dyscyplinującej policjanta w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez policjanta, z którym rozmowa dyscyplinująca ma być prowadzona, lub zajmującego co najmniej równorzędne z tym policjantem stanowisko służbowe.

4f. Upoważnienie do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej zawiera:

- 1) podstawę prawną;
- 2) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego policjanta;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe policjanta, z którym ma być prowadzona rozmowa dyscyplinująca;
- 4) określenie czynu, w związku z którym rozmowa dyscyplinująca ma być prowadzona, wraz z jego kwalifikacją prawną;
- 5) określenie przesłanek, jakie spowodowały podjęcie przez przełożonego dyscyplinarnego rozstrzygnięcia o przeprowadzeniu w danym przypadku rozmowy dyscyplinującej;
- 6) określenie terminu, w jakim przeprowadza się rozmowę dyscyplinującą.”;

16) art. 132b otrzymuje brzmienie:

„Art. 132b. 1. Policjant odpowiada dyscyplinarnie, jeżeli popełnia przewinienie dyscyplinarne sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a także w przypadku, gdy kieruje popełnieniem przez innego policjanta przewinienia dyscyplinarnego albo poleca jego popełnienie.

2. Policjant odpowiada dyscyplinarnie także wówczas, gdy chcąc, aby inny policjant popełnił przewinienie dyscyplinarne, nakłania go do tego.

3. Policjant odpowiada dyscyplinarnie w przypadku, gdy chcąc, aby inny policjant popełnił przewinienie dyscyplinarnej lub godząc się na to, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie.

4. Każdy z policjantów, o których mowa w ust. 1–3, odpowiada w granicach swojej winy, niezależnie od odpowiedzialności pozostałych osób.

5. Policjant odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego za granicą.”;

17) po art. 132b dodaje się art. 132c w brzmieniu:

„Art. 132c. Dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jedno przewinienie dyscyplinarne.”;

18) w art. 133:

a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym po wyrazach „art. 32 ust. 1” skreśla się przecinek i wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2 i 3”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przełożonym dyscyplinarnym policjanta delegowanego do czasowego pełnienia służby lub któremu powierzono pełnienie obowiązków służbowych albo którego skierowano na szkolenie zawodowe, doskonalenie zawodowe centralne lub studia w Wyższej Szkole Policji jest przełożony dyscyplinarny w miejscu pełnienia służby, odbywania szkolenia, doskonalenia lub studiów, z wyłączeniem możliwości orzekania kar określonych w art. 134 pkt 3–7, które wymierza przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1.”,

c) w ust. 3b zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przełożonym dyscyplinarnym Komendanta Głównego Policji, Komendanta BSWP i jego zastępców jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przełożony dyscyplinarny prowadzi nadzór nad przebiegiem postępowania dyscyplinarnego w celu zapewnienia sprawnego wykonywania czynności związanych z tym postępowaniem. Nadzór może prowadzić policjant upoważniony w ustalonym zakresie przez przełożonego dyscyplinarnego.”,

e) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Komendant Główny Policji – w stosunku do Komendanta CBŚP, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji, komendanta szkoły policyjnej, dowódcy kontyngentu policyjnego oraz policjantów, których przełożonym dyscyplinarnym jest Komendant BSWP.”;

19) art. 134 i art. 134a otrzymują brzmienie:

„Art. 134. Karami dyscyplinarnymi są:

1) upomnienie;

- 2) nagana;
- 3) ostrzeżenie o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
- 4) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe;
- 5) obniżenie stopnia;
- 6) ostrzeżenie o niepełnej przydatności do służby;
- 7) wydalenie ze służby.

Art. 134a. Kara upomnienia i kara nagany oznaczają wytknięcie ukaranemu przez przełożonego dyscyplinarnego niewłaściwego postępowania.”;

20) uchyla się art. 134b;

21) art. 134c otrzymuje brzmienie:

„Art. 134c. Kara ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku oznacza wytknięcie ukaranemu niewłaściwego postępowania i uprzedzenie go, że jeżeli ponownie popełni przewinienie dyscyplinarne, zostanie wyznaczony na niższe stanowisko służbowe lub ukarany surowszą karą dyscyplinarną.”;

22) w art. 134e ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę obniżenia stopnia można wymierzyć tylko obok kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby albo kary wydalenia ze służby.”;

23) po art. 134e dodaje się art. 134ea w brzmieniu:

„Art. 134ea. Kara ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby oznacza wytknięcie ukaranemu niewłaściwego postępowania i uprzedzenie go, że jeżeli ponownie popełni przewinienie dyscyplinarne, zostanie wydany ze służby.”;

24) w art. 134h:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obwinionemu wymierza się karę dyscyplinarną współmierną do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego oraz stopnia zawinienia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej uwzględnia się okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego skutki, w tym następstwa negatywne dla służby, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na obwinionym obowiązków, pobudki działania, zachowanie obwinionego przed popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego i po jego popełnieniu, dotychczasowy przebieg

służby, opinię służbową, okres pozostawania w służbie, a także istotne w sprawie okoliczności, zarówno łagodzące, jak i obciążające.”,

c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) działanie z motywacji zasługującej na szczególne potępienie, w stanie nietrzeźwości albo w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka;”;

25) po art. 134h dodaje się art. 134ha w brzmieniu:

„Art. 134ha. 1. Podstawę wszelkich rozstrzygnięć stanowią ustalenia faktyczne.

2. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

3. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny rozstrzygają samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie są związani rozstrzygnięciem sądu lub innego organu. Prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące.”;

26) w art. 134i:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) skutek złożenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 132 ust. 4d;”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) może wszcząć postępowanie dyscyplinarne na wniosek innego zainteresowanego organu, instytucji lub pokrzywdzonego.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego następuje w drodze postanowienia, którego odpis niezwłocznie doręcza się obwinionemu.

1b. Pokrzywdzonym jest osoba, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone przez przewinienie dyscyplinarne.”;

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wyższy przełożony dyscyplinarny lub Komendant Główny Policji może wszcząć lub przejąć do prowadzenia postępowanie dyscyplinarne przed wydaniem orzeczenia, jeżeli w jego ocenie jest to konieczne z uwagi na charakter sprawy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 2, zawiadamia się odpowiednio sąd lub prokuratora oraz organ lub instytucję albo pokrzywdzonego o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i wyniku tego postępowania. Materiały przekazane przez sąd, prokuratora, organ, instytucję albo pokrzywdzonego włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.”,

d) w ust. 4 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„W szczególnych przypadkach ze względu na charakter sprawy czynności wyjaśniające za zgodą przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych mogą być kontynuowane w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 4a.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4g w brzmieniu:

„4a. Rozpoczęcie czynności wyjaśniających następuje w drodze postanowienia.

4b. Postanowienie, o którym mowa w ust. 4a, zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego;
- 2) datę wydania;
- 3) podstawę prawną;
- 4) datę otrzymania przez przełożonego dyscyplinarnego informacji uzasadniających przeprowadzenie czynności wyjaśniających;
- 5) określenie okoliczności stanowiących przedmiot czynności wyjaśniających;
- 6) wskazanie rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia czynności wyjaśniających;
- 7) podpis przełożonego dyscyplinarnego i urzędową pieczęć jednostki organizacyjnej Policji albo urzędową pieczęć ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

4c. Jeżeli w toku czynności wyjaśniających zostały ujawnione inne okoliczności wskazujące na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny za zgodą przełożonego dyscyplinarnego może poszerzyć zakres prowadzonych czynności wyjaśniających, o których mowa w ust. 4b pkt 5.

4d. W toku czynności wyjaśniających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego ani czynności wymagających spisania protokołu.

4e. Z czynności wyjaśniających rzecznik dyscyplinarny sporządza sprawozdanie, w którym w szczególności przedstawia wnioski dotyczące wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego.

4f. W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego materiały zebrane podczas przeprowadzania czynności wyjaśniających stają się materiałami postępowania dyscyplinarnego.

4g. Wyższy przełożony dyscyplinarny lub Komendant Główny Policji może zlecić przeprowadzenie lub przeprowadzić czynności wyjaśniające w sprawach dotyczących policjantów podległych przełożonym dyscyplinarnym, jeżeli w jego ocenie jest to konieczne ze względu na charakter sprawy.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. Celem postępowania dyscyplinarnego jest w szczególności:

- 1) ustalenie, czy czyn, którego popełnienie zarzucono policjantowi, został popełniony i czy obwiniony jest jego sprawcą;
- 2) wyjaśnienie przyczyn i okoliczności popełnienia czynu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie.

5b. Przełożony dyscyplinarny i wyższy przełożony dyscyplinarny badają swoją właściwość przed podjęciem czynności w sprawach dyscyplinarnych, a w przypadku stwierdzenia braku właściwości przekazują sprawę odpowiednio uprawnionemu przełożonemu dyscyplinarnemu albo wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu.

5c. Rzecznik dyscyplinarny przekazuje niezwłocznie przełożonemu dyscyplinarnemu dokumenty w sprawach dyscyplinarnych zastrzeżonych do jego właściwości.”,

g) w ust. 6 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) datę otrzymania przez przełożonego dyscyplinarnego informacji uzasadniającej podejrzenie popełnienia przez policjanta zarzucanego czynu.”,

h) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku uchylenia w postępowaniu odwoławczym orzeczenia, o którym mowa w art. 135fa ust. 1, i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, za dzień wszczęcia postępowania odwoławczego przyjmuje się dzień wydania orzeczenia, o którym mowa w art. 135fa ust. 1.”;

27) w art. 135:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, jeżeli:

- 1) czynności wyjaśniające nie potwierdziły popełnienia czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne;
- 2) upłynęły terminy określone w ust. 4 i 5;
- 3) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu i tego samego policjanta zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte toczy się.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli policjant z powodu nieobecności w służbie nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg terminu, o którym mowa w ust. 3, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się policjanta do służby.”;

c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje z upływem 2 lat od dnia jego popełnienia.”;

d) uchyla się ust. 6;

28) w art. 135a ust. 2 wyraz „wyznacza” zastępuje się wyrazem „powołuje”;

29) w art. 135b po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przełożony dyscyplinarny może odwołać rzecznika dyscyplinarnego na jego uzasadniony wniosek.”;

30) w art. 135c dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Do czasu wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 6, przełożony dyscyplinarny podejmuje czynności niecierpiące zwłoki.”;

31) w art. 135e:

- a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W szczególności przesłuchuje świadków, obwinionego i pokrzywdzonego, przeprowadza oględziny, konfrontacje, okazania oraz dokonuje odtworzenia przebiegu stanowiących przedmiot rozpoznania zdarzeń lub ich fragmentów.”,
- b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Protokół zawiera:”,
- c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Rzecznik dyscyplinarny, który wydał postanowienie, w przypadku wniesienia zażalenia na to postanowienie niezwłocznie przekazuje je przełożonemu dyscyplinarnemu wraz z aktami postępowania oraz swoim stanowiskiem, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym otrzymał zażalenie.”,
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku konieczności przeprowadzenia czynności poza miejscowością, w której toczy się postępowanie dyscyplinarne, przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny może zwrócić się o ich przeprowadzenie do przełożonego dyscyplinarnego właściwego według miejsca, w którym czynność ma być dokonana. Czynności przeprowadza rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez kierownika tej jednostki organizacyjnej Policji.”,
- e) w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli czyn będący przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest lub był przedmiotem innego postępowania, w tym postępowania przygotowawczego, przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny mogą zwrócić się do właściwego organu o udostępnienie akt tego postępowania w całości lub w części.”,
- f) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Rzecznik dyscyplinarny, w razie ustalenia na podstawie zebranego materiału dowodowego, że obwinionemu należy zarzucić czyn, który nie był objęty uprzednio wydanym postanowieniem, lub że zachodzi potrzeba istotnej zmiany opisu czynu lub jego kwalifikacji prawnej, występuje do przełożonego dyscyplinarnego z wnioskiem o zmianę lub uzupełnienie zarzutów.”;

32) w art. 135f:

- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek lub fotokopii;”,
- b) w ust. 7 w pkt 3:
- wyrazy „sprzeczne z prawem” zastępuje się wyrazem „niedopuszczalne”,
 - kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
 - „4) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania;
 - 5) wniosek dowodowy został złożony po zakreślonym terminie, o którym wnioskodawca został zawiadomiony.”,
- c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. Choroba obwinionego, świadka i innego uczestnika postępowania dyscyplinarnego stwierdzona zwolnieniem lekarskim usprawiedliwia nieobecność tych osób podczas czynności objętych danym postępowaniem przez okresy nie dłuższe niż łącznie 14 dni w ciągu całego postępowania dyscyplinarnego. Usprawiedliwienie nieobecności z powodu choroby za każdy następny jej okres wymaga przedstawienia zaświadczenia wystawionego przez lekarza uprawnionego do wystawiania zaświadczeń potwierdzających niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie karne.”;
- 33) po art. 135f dodaje się art. 135fa w brzmieniu:
- „Art. 135fa. 1. Przełożony dyscyplinarny może wydać orzeczenie bez wszczynania postępowania dyscyplinarnego, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina policjanta nie budzą wątpliwości oraz nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana, po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody policjanta na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, orzeczenie wydaje się po wysłuchaniu policjanta i złożeniu przez niego wyjaśnienia na piśmie oraz wyrażeniu zgody na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.
3. Po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania w charakterze obwinionego obwiniony może złożyć wniosek o dobrowolne poddanie się karze dyscyplinarnej.
4. Przełożony dyscyplinarny może uwzględnić wniosek o dobrowolne poddanie się karze dyscyplinarnej, jeżeli okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego

i wina obwinionego nie budzą wątpliwości, a charakter popełnionego przewinienia uzasadnia wymierzenie kary, o której mowa w art. 134 pkt 1 i 2. Czynności, o których mowa w art. 135i ust. 1–6, nie przeprowadza się.

5. W przypadku uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się karze dyscyplinarnej przełożony dyscyplinarny wydaje orzeczenie o ukaraniu.

6. Od orzeczenia o ukaraniu obwinionemu przysługuje odwołanie w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołanie składa się do przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie.

7. Przełożony dyscyplinarny odmawia przyjęcia odwołania, w drodze postanowienia, jeżeli zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalne. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne.

8. W przypadku złożenia odwołania przez obwinionego przełożony dyscyplinarny uchyla orzeczenie o ukaraniu, kontynuuje postępowanie dyscyplinarne i wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 135j ust. 1, od którego przysługuje odwołanie w trybie art. 135k.

9. Cofnięcie odwołania, o którym mowa w ust. 6, jest niedopuszczalne.”;

34) w art. 135h:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Czynności dowodowe w postępowaniu dyscyplinarnym kończy się w terminie miesiąca od dnia wszczęcia tego postępowania. Wyższy przełożony dyscyplinarny, w drodze postanowienia, może przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony do 3 miesięcy.

2. Komendant Główny Policji, w drodze postanowienia, może przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony powyżej 3 miesięcy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek o przedłużenie terminu prowadzenia czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym składa się nie później niż 5 dni przed upływem tego terminu. Przed wydaniem postanowienia o przedłużeniu terminu prowadzenia czynności dowodowych właściwy do jego wydania wyższy przełożony dyscyplinarny lub Komendant Główny Policji może zażądać niezwłocznego przekazania akt postępowania.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przełożony dyscyplinarny może zawiesić postępowanie dyscyplinarne z powodu zaistnienia długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej prowadzenie postępowania.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Przełożony dyscyplinarny zawiesza postępowanie dyscyplinarne z ostatnim dniem pełnienia służby w jednostce organizacyjnej Policji i przekazuje materiały postępowania dyscyplinarnego przełożonemu dyscyplinarnemu w nowym miejscu służby obwinionego.

3b. Na postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego obwinionemu i pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie, z wyjątkiem postanowienia, o którym mowa w ust. 3a. Jeżeli postanowienie wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Komendant Główny Policji, zażalenie nie przysługuje, jednak obwiniony i pokrzywdzony mogą zwrócić się odpowiednio do ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3c. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg terminów.”,

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania dyscyplinarnego w sprawie obwinionego przeniesionego do innej jednostki organizacyjnej Policji wydaje się niezwłocznie po otrzymaniu materiałów postępowania dyscyplinarnego wszczętego w poprzednim miejscu służby obwinionego.”;

35) po art. 135h dodaje się art. 135ha i art. 135hb w brzmieniu:

„Art. 135ha. 1. Jeżeli przeciwko obwinionemu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, przełożony dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, wyłączyć ten czyn do odrębnego postępowania dyscyplinarnego, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zebrane w toku postępowania dyscyplinarnego dowody dotyczące wyłączonego czynu stają się dowodami odrębnego postępowania dyscyplinarnego.

Art. 135hb. 1. Oczywiste omyłki pisarskie i rachunkowe w orzeczeniu lub postanowieniu można sprostować w każdym czasie w drodze postanowienia.

2. Sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w protokołach sporządzanych w toku postępowania dyscyplinarnego wymaga opisanie tych omyłek przez osobę sporządzającą protokół przed jego podpisaniem. W przypadku ujawnienia omyłek pisarskich lub rachunkowych po podpisaniu protokołu, prostuje się je w drodze postanowienia.

3. Od postanowień, o których mowa w ust. 1 i 2, odwołanie nie przysługuje.

4. Sprostowanie omyłek pisarskich i rachunkowych następuje z urzędu albo na wniosek pokrzywdzonego, ukaranego lub obwinionego albo, w przypadku jego śmierci, na wniosek jego małżonka, krewnych w linii prostej, rodzeństwa, przysposabiającego lub przysposobionego.

5. Sprostowania dokonuje przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny, który popełnił omyłkę.”;

36) w art. 135i:

a) w ust. 4 dodaje się zdanie trzecie:

„Nieusprawiedliwione niestawienie się obwinionego lub jego obrońcy na czynność zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego jest równoznaczne z odmową skorzystania z prawa do zapoznania się z tymi aktami.”,

b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rzecznik dyscyplinarny, po zapoznaniu obwinionego z aktami postępowania dyscyplinarnego, wydaje postanowienie o zakończeniu czynności dowodowych oraz w terminie 7 dni po zakończeniu czynności dowodowych sporządza sprawozdanie, które”;

37) w art. 135j:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego przełożony dyscyplinarny wydaje orzeczenie o:

- 1) uniewinnieniu, jeżeli przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło zarzutów stawianych obwinionemu, albo
- 2) uznaniu winnym popełnienia czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną, i o wymierzeniu kary dyscyplinarnej, albo

- 3) uznaniu winnym popełnienia czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną, i o odstąpieniu od wymierzenia kary, albo
 - 4) umorzeniu postępowania.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Przełożony dyscyplinarny w orzeczeniu może zmienić opis czynu lub jego kwalifikację prawną wyłącznie w granicach czynu zarzucanego obwinionemu i jego kwalifikacji prawnej.”,
- c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Jeżeli przełożony dyscyplinarny uzna, że przekazane mu akta postępowania dyscyplinarnego zawierają istotne braki tego postępowania, w terminie 14 dni od dnia przekazania mu akt wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych i zwraca sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu usunięcia stwierdzonych uchybień bądź uzupełnienia braków w zakresie dowodowym.
4. Jeżeli w dniu wydania orzeczenia zachodzi okoliczność uzasadniająca umorzenie postępowania w części, o umorzeniu rozstrzyga się w orzeczeniu.”;

38) po art. 135j dodaje się art. 135ja w brzmieniu:

- „Art. 135ja. 1. Postępowanie dyscyplinarne umarza się, jeżeli:
- 1) nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej;
 - 2) postępowanie dyscyplinarne wszczęto po upływie terminu, o którym mowa w art. 135 ust. 3;
 - 3) ustalono, że czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne przypisany obwinionemu nie wypełnia znamion czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne;
 - 4) obwiniony zmarł lub został uznany za zaginionego;
 - 5) obwiniony przestał podlegać orzecznictwu dyscyplinarnemu;
 - 6) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu zarzucanego obwinionemu zostało prawomocnie zakończone albo wszczęte wcześniej toczy się.
2. Postępowanie dyscyplinarne można umorzyć w przypadku:
- 1) długotrwałej choroby obwinionego;
 - 2) wycofania wniosku, o którym mowa w art. 134i ust. 1 pkt 2.
3. Orzeczenia o umorzeniu postępowania z uwagi na przedawnienie karalności nie wydaje się, w przypadku gdy zebrane dowody uzasadniają uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

4. W przypadku przywrócenia do służby policjanta, wobec którego w dniu jego zwolnienia ze służby postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone na podstawie przesłanki, o której mowa w ust. 1 pkt 5, przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o umorzeniu tego postępowania dyscyplinarnego, o ile nie nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej za czyn będący przedmiotem tego postępowania, oraz wyznacza rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.”;

39) w art. 135k:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli orzeczenie lub postanowienie w pierwszej instancji wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Komendant Główny Policji, odwołanie lub zażalenie nie przysługuje. Obwiniony może jednak w terminie, o którym mowa w ust. 1, zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od orzeczeń.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przełożony dyscyplinarny, który wydał orzeczenie lub postanowienie w pierwszej instancji, w przypadku wniesienia odwołania lub zażalenia niezwłocznie przekazuje je wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu wraz z aktami postępowania, aktami osobowymi obwinionego oraz swoim stanowiskiem, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie lub zażalenie.”;

40) w art. 135m w ust. 1 wyrazy „art. 134 pkt 4–6” zastępuje się wyrazami „art. 134 pkt 4–7”;

41) w art. 135n:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozpatrzenie odwołania przez wyższego przełożonego dyscyplinarnego następuje w terminie 30 dni od dnia wpływu odwołania, a w przypadku powołania komisji – w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uchylić w całości albo w części i w tym zakresie uniewinnić obwinionego, odstąpić od ukarania, względnie wymierzyć inną karę albo umorzyć

postępowanie, bądź uchylając to orzeczenie – umorzyć postępowanie dyscyplinarne pierwszej instancji, albo”;

42) w art. 135o:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z upływem terminu do wniesienia odwołania, wniosku odwoławczego lub zażalenia, jeżeli go nie wniesiono;”;

b) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przełożony właściwy w sprawach osobowych po uprawomocnieniu się orzeczenia niezwłocznie wykonuje karę ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku lub ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Policji.”;

43) w art. 135p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące porządku czynności procesowych, z wyjątkiem art. 117 i art. 117a, wezwań, terminów, doręczeń i świadków, z wyłączeniem możliwości nakładania kar porządkowych oraz konfrontacji, okazania, oględzin i eksperymentu procesowego. W postępowaniu dyscyplinarnym do świadków nie stosuje się art. 184 Kodeksu postępowania karnego.”;

44) w art. 135q:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary upomnienia lub nagany;”;

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) 24 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Policji.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nienagannej służby, stwierdzonej w opinii służbowej, przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, może zatrzeć karę dyscyplinarną przed upływem terminu określonego w ust. 2, jednak nie wcześniej niż przed upływem:

- 1) 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary upomnienia lub nagany;
- 2) 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
- 3) 9 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe;
- 4) 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Policji.”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kara obniżenia stopnia podlega zatarciu po upływie terminu przewidzianego dla kary wymierzonej obok kary obniżenia stopnia. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

45) po art. 135q dodaje się art. 135qa w brzmieniu:

„Art. 135qa. 1. Decyzję o zatarciu kary dyscyplinarnej, w przypadku, o którym mowa w art. 135q ust. 3, wydaje przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w art. 133 ust. 1, 2 i 3b.

2. Decyzję o zatarciu kary dyscyplinarnej doręcza się policjantowi.”;

46) art. 138 i art. 139 otrzymują brzmienie:

„Art. 138. Od orzeczenia i postanowienia, kończących postępowanie dyscyplinarne, policjantowi przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 139. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym oraz określi wzory postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym, mając na względzie sprawność prowadzonego postępowania.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35 w ust. 3 i 4 po wyrazach „na wniosek” dodaje się wyrazy „Komendanta BSWSG.”;
- 2) w art. 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje Komendant Główny Straży Granicznej, od decyzji takiej służy odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;
- 3) w art. 40 w ust. 4 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) Komendant BSWSG na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do podległych mu funkcjonariuszy BSWSG.”;
- 4) w art. 41i w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) świadczenie motywacyjne.”;
- 5) w art. 42 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Równorzędnym stanowiskiem służbowym jest stanowisko zaszeregowane do tej samej grupy uposażenia zasadniczego i takiego samego stopnia etatowego.”;
- 6) w art. 43:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusza można zawiesić w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne, ścigane z oskarżenia publicznego albo przestępstwo skarbowe nieumyślne lub postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby – na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.”;
 - b) uchyla się ust. 3a i 4;
- 7) po art. 43 dodaje się art. 43a–43d w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Przełożonymi właściwymi do zawieszania w czynnościach służbowych funkcjonariuszy są:

 - 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w stosunku do Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Komendanta BSWSG i jego zastępców;
 - 2) Komendant Główny Straży Granicznej – w stosunku do:
 - a) zastępców Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - b) komendantów oddziałów Straży Granicznej,

- c) komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej,
 - d) komendantów ośrodków Straży Granicznej,
 - e) funkcjonariuszy pełniących służbę w Komendzie Głównej Straży Granicznej,
 - f) innych bezpośrednio mu podległych funkcjonariuszy;
- 3) Komendant BSWSG, komendant oddziału Straży Granicznej, komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej i komendant ośrodka Straży Granicznej – w stosunku do:
- a) funkcjonariuszy pełniących służbę na stanowiskach służbowych odpowiednio w podległych im BSWSG, oddziałach Straży Granicznej, ośrodkach szkolenia Straży Granicznej lub ośrodkach Straży Granicznej,
 - b) innych bezpośrednio mu podległych funkcjonariuszy.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może zawiesić w czynnościach służbowych również funkcjonariuszy wymienionych w ust. 1 pkt 3.

3. Przedłużenia okresu zawieszenia w czynnościach służbowych dokonuje przełożony właściwy do zawieszenia w czynnościach służbowych. Wobec funkcjonariuszy, o których mowa ust. 2, przedłużenia okresu zawieszenia w czynnościach służbowych dokonuje Komendant Główny Straży Granicznej.

Art. 43b. 1. Zawieszenie w czynnościach służbowych oraz przedłużenie okresu zawieszenia w czynnościach służbowych następuje w drodze decyzji administracyjnej.

2. W decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych oraz decyzji o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach służbowych zamieszcza się:

- 1) oznaczenie przełożonego podejmującego decyzję;
- 2) datę wydania;
- 3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe funkcjonariusza, którego decyzja dotyczy;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) wskazanie okresu, na który następuje zawieszenie lub przedłużenie okresu zawieszenia;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie o przysługującym środku odwoławczym;
- 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska przełożonego.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 2, doręcza się niezwłocznie zainteresowanemu funkcjonariuszowi, a kopię decyzji włącza się do jego akt osobowych.

Art. 43c. 1. Od decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych oraz od decyzji o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach służbowych funkcjonariuszowi przysługuje odwołanie do:

- 1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli decyzję wydał Komendant Główny Straży Granicznej;
- 2) Komendanta Głównego Straży Granicznej, jeżeli decyzję wydał: Komendant BSWSG, komendant oddziału Straży Granicznej, komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej i komendant ośrodka Straży Granicznej.

2. Jeżeli decyzję, o której mowa w ust. 1, wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych, odwołanie nie przysługuje. Odwołujący może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy do ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Do wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy stosuje się przepisy dotyczące odwołań od decyzji.

3. Wniesienie odwołania od decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych lub od decyzji o jego przedłużeniu nie wstrzymuje wykonania tych decyzji.

4. Odwołanie i wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, o których mowa w ust. 1 i 2, wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji przełożonego, który wydał decyzję.

5. Rozpatrzenie odwołania lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy następuje w drodze decyzji administracyjnej, wydanej w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania i akt sprawy.

Art. 43d. 1. Wygaśnięcie decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych następuje w przypadku:

- 1) upływu terminu określonego w decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych, jeżeli zawieszenia nie przedłużono do czasu ukończenia postępowania karnego;
- 2) prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego;
- 3) zwolnienia funkcjonariusza ze służby;
- 4) wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza.

2. Zawieszenie w czynnościach służbowych uchyla się w przypadku ustania:

- 1) przesłanek wskazujących na celowość zawieszenia, o których mowa w art. 43 ust. 2;

2) przyczyn, które były podstawą przedłużenia okresu zawieszenia.

3. Uchylenie zawieszenia w czynnościach służbowych następuje w drodze decyzji administracyjnej. Przepisy art. 43 ust. 2 pkt 1–4 i 6–8 oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 3, wydaje przełożony właściwy do zawieszenia w czynnościach służbowych.

5. Decyzję o uchyleniu zawieszenia w czynnościach służbowych w stosunku do Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Komendanta BSWSG i jego zastępców wydaje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

6. Jeżeli decyzja o zawieszeniu w czynnościach służbowych została podjęta przez przełożonego właściwego do zawieszania w czynnościach służbowych, o którym mowa w art. 43a ust. 2, decyzję o uchyleniu tego zawieszenia podejmuje Komendant Główny Straży Granicznej.

7. Do decyzji, o których mowa w ust. 4–6, przepis art. 43c stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 46b w ust. 1 wyrazy „art. 5 § 1 lub 2” zastępuje się wyrazami „art. 5 § 1 pkt 1 lub 2”;

9) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie funkcjonariusza ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2 pkt 1 i 4 oraz 6 i 7 nie może nastąpić przed upływem 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że funkcjonariusz zgłosi pisemne wystąpienie ze służby.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Do okresów choroby stanowiących przyczynę zaprzestania służby, o których mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie okresy choroby stanowiące przyczynę zaprzestania służby, jeżeli przerwa między kolejnymi okresami nie przekracza 60 dni.

2b. Wykonanie decyzji o zwolnieniu funkcjonariusza ze służby ulega wstrzymaniu do dnia następującego po ostatnim dniu choroby, nie dłużej jednak niż do dnia następującego po upływie 12 miesięcy, jeżeli zwolnienie następuje na podstawie, o której mowa w ust. 1.”;

10) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Funkcjonariuszy zwalniamy ze służby właściwi przełożeni, o których mowa w art. 36 ust. 1.”;

11) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na stopnie szeregowych, podoficerów oraz chorążych Straży Granicznej mianują właściwi przełożeni, o których mowa w art. 36 ust. 1.”;

12) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej oraz na stopień generała brygady Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej) oraz generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirala Straży Granicznej) mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Na pozostałe stopnie oficerskie Straży Granicznej mianuje Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG oraz ich zastępców minister właściwy do spraw wewnętrznych, a pozostałych funkcjonariuszy – Komendant Główny Straży Granicznej.”;

13) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej może być mianowany funkcjonariusz, który posiada wykształcenie wyższe, odbył przeszkolenie specjalistyczne oraz posiada pozytywną opinię służbową.”;

14) w art. 58:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariusze zwolnieni ze służby mogą używać posiadanych stopni, o których mowa w art. 51, z dodaniem określenia:”;

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Utrata stopnia wymienionego w art. 51 następuje w przypadku:”;

15) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. O obniżeniu lub utracie stopnia w przypadkach określonych w ustawie orzeka organ właściwy do mianowania na ten stopień, z tym że o obniżeniu lub utracie stopnia podporucznika Straży Granicznej orzeka minister właściwy do spraw wewnętrznych, a o obniżeniu lub utracie stopnia generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirala Straży Granicznej) i generała brygady Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej) – Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

16) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb mianowania funkcjonariuszy na stopnie, podmioty właściwe do składania wniosków o mianowanie, terminy dokonywania mianowań, kwalifikacje i umiejętności szczególnie przydatne do pełnienia służby w Straży Granicznej uzasadniające możliwość mianowania na równorzędny stopień obowiązujący w Straży Granicznej osoby przyjmowanej do służby i posiadającej stopień wojskowy oraz sposób ogłaszania o utracie stopnia w przypadkach określonych w art. 58 ust. 3, a także wzory dokumentów wykorzystywanych w tych sprawach, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przebiegu mianowania na stopnie oraz prawidłowego jego dokumentowania.”;

17) art. 71a otrzymuje brzmienie:

„Art. 71a. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje ze środków Straży Granicznej, na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020), lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Komendant Główny Straży Granicznej może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Straż Graniczną koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.”;

18) po art. 71a dodaje się art. 71b i art. 71c w brzmieniu:

„Art. 71b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Straży Granicznej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia komenda właściwego miejscowo oddziału Straży Granicznej albo Komenda Główna Straży Granicznej.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Straży Granicznej lub komendę, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze, lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 71a ust. 2 i 3 oraz art. 71b ust. 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 71a ust. 2 i art. 71b ust. 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Art. 71c. 1. Ochrona prawna, o której mowa w art. 71a i art. 71b, przysługuje również funkcjonariuszowi oddelegowanemu do wykonywania zadań poza Straż Graniczną, na jego wniosek, w przypadku gdy postępowanie karne, o którym mowa w art. 71a ust. 1 lub art. 71b ust. 1, zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych w ramach podjętej interwencji, w znaczeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 2e.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, przysługuje na zasadach oraz w trybie określonych w art. 71a i art. 71b.”;

19) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. 1. Funkcjonariuszowi w czasie pełnienia służby przysługuje bezpłatnie wyżywienie w naturze, jeżeli rodzaj i charakter służby lub szczególne właściwości lub miejsce jej pełnienia uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze, albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie.

2. Wyżywienie w naturze przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) pełniącemu służbę w systemie skoszarowanym;
- 2) biorącemu udział w szkoleniach lub ćwiczeniach z zakresu systemu obronnego kraju, działań antyterrorystycznych lub zarządzania kryzysowego, jeżeli trwają one w sposób ciągły powyżej 8 godzin;
- 3) biorącemu udział w akcjach zapobiegania skutkom klęsk żywiołowych lub usuwania ich skutków oraz w działaniach porządkowych podczas akcji ratowniczych przy likwidacji skutków klęsk żywiołowych, trwających ponad 8 godzin;
- 4) który uczestniczy w innych działaniach niż określone w pkt 1–3 związanych z ochroną granicy państwowej, kontrolą ruchu granicznego oraz zapobieganiem i przeciwdziałaniem nielegalnej migracji lub wykonuje czynności na rzecz innych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, które uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze.

3. Wyżywienie w naturze przysługuje funkcjonariuszowi na podstawie normy wyżywienia, którą stanowi wartość energetyczna, odżywcza i pieniężna produktów żywnościowych przysługujących funkcjonariuszowi w określonych przypadkach. W przypadku zwiększonego zapotrzebowania na wartość energetyczną i odżywczą ze względu na rodzaj i warunki służby lub właściwości lub miejsce jej pełnienia, norma może zostać uzupełniona.

4. Normy wyżywienia mogą być realizowane w formie suchego prowiantu lub gotowych pakietów żywnościowych, lub posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne, w sytuacji gdy zorganizowanie wyżywienia w postaci posiłków sporządzanych w punktach żywienia Straży Granicznej nie jest możliwe albo gdy rodzaj i warunki pełnionej służby wymagają tego rodzaju wyżywienia. W przypadku realizacji wyżywienia w formie gotowych pakietów żywnościowych lub w

formie posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne normę żywienia podwyższa się o koszty zapewnienia żywienia.

5. Przy wyżywieniu w naturze należy się kierować zasadami racjonalnego żywienia, w granicach obowiązujących wartości energetycznych, odżywczych i pieniężnych produktów żywnościowych określonych dla poszczególnych norm żywienia.

6. Funkcjonariusz otrzymuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie w przypadku:

- 1) pełnienia w okresie od dnia 1 listopada do dnia 31 marca służby na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godziny dziennie albo
- 2) gdy rodzaj i warunki pełnienia służby lub względy techniczne lub organizacyjne uniemożliwiają korzystanie z żywienia przysługującego temu funkcjonariuszowi w naturze, albo
- 3) braku możliwości zapewnienia funkcjonariuszowi bezpłatnego żywienia w naturze z powodów zdrowotnych funkcjonariusza udokumentowanych zaświadczeniem lekarskim.

7. Świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie podwyższa się:

- 1) gdy rodzaj i warunki pełnienia służby lub względy techniczne lub organizacyjne uniemożliwiają korzystanie z żywienia przysługującego w naturze:
 - a) funkcjonariuszowi, który bierze udział w kursach, szkoleniach, warsztatach, odprawach, naradach, konferencjach lub przedsięwzięciach o takim charakterze w ośrodkach szkolenia lub jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej oraz na praktykach w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej i komórkach Komendy Głównej Straży Granicznej, połączonych z zakwaterowaniem, za czas faktycznego przebywania w miejscu zakwaterowania,
 - b) funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej;
- 2) funkcjonariuszowi służby kandydackiej przebywającemu na urlopie lub pełnodobowej przepustce;
- 3) w przypadku skierowania funkcjonariusza zaliczonego do personelu latającego do wykonywania lotów poza miejsce pełnienia służby na czas powyżej 8 godzin.

8. Funkcjonariusz, któremu przysługuje wyżywienie w naturze lub świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie w naturze z kilku tytułów, otrzymuje wyżywienie

w naturze albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie tylko z jednego tytułu, według najkorzystniejszej dla niego normy wyżywienia, z wyłączeniem przypadków, w których funkcjonariusz uczestniczy w uroczystym posiłku organizowanym w punkcie żywienia Straży Granicznej.

9. Funkcjonariuszowi, który zrezygnował z otrzymywania przysługującego mu wyżywienia w naturze, nie przysługuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie lub dieta na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia, z wyjątkiem rezygnacji z wyżywienia w naturze z powodów zdrowotnych funkcjonariusza, udokumentowanych zaświadczeniem lekarskim w sytuacji braku możliwości zapewnienia funkcjonariuszowi bezpłatnie wyżywienia w naturze.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje norm wyżywienia oraz ich wartość pieniężną,
- 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami,
- 3) przypadki przyznawania poszczególnych norm wyżywienia,
- 4) przypadki, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione, oraz wartość pieniężną uzupełnienia,
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz wymiar jego podwyższania, a także jednostkę organizacyjną Straży Granicznej właściwą do jego wypłacania i terminy jego wypłaty

– uwzględniając zasady racjonalnego żywienia, adekwatność środków finansowych służących zapewnieniu funkcjonariuszom wyżywienia w naturze względem realnej wartości wyżywienia, przyporządkowanie norm wyżywienia do przypadków, w których funkcjonariuszowi przysługuje wyżywienie w naturze, wskazanych w ust. 2, rozróżnienie przypadków wypłacania świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz mając na względzie właściwe warunki pełnienia służby.”;

- 20) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. Napoje w naturze, w ilości zaspokajającej potrzeby funkcjonariusza, przysługują w czasie pełnienia służby, w przypadkach i na warunkach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;

21) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 26 dni roboczych. Przez dni robocze rozumie się dni od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy.

2. Funkcjonariusz uzyskuje prawo do pierwszego urlopu po roku służby.

3. Funkcjonariuszowi, który przed przyjęciem do służby w Straży Granicznej był zatrudniony lub pozostawał w stosunku służbowym, zalicza się okres tego zatrudnienia lub służby do okresu, od którego zależy prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego, według zasad określonych w ustawie z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub odrębnych przepisach.

4. Funkcjonariuszowi, który przed przyjęciem do służby w Straży Granicznej wykorzystał urlop wypoczynkowy za dany rok albo otrzymał ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop, nie przysługuje urlop wypoczynkowy w roku przyjęcia do służby w Straży Granicznej. Prawo do urlopu powstaje z dniem 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

5. Funkcjonariuszowi, który:

- 1) przed przyjęciem do służby w Straży Granicznej wykorzystał urlop wypoczynkowy za dany rok w wymiarze proporcjonalnym do okresu przepracowanego u dotychczasowego pracodawcy albo otrzymał w takim wymiarze ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop, albo
 - 2) podejmuje służbę w Straży Granicznej w roku kalendarzowym innym niż rok, w którym ustał jego poprzedni stosunek służbowy lub stosunek pracy
- przysługuje urlop wypoczynkowy w roku przyjęcia do służby w Straży Granicznej w wymiarze proporcjonalnym do okresu służby w Straży Granicznej w danym roku.

6. Łączny wymiar urlopu wypoczynkowego funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 5, w roku kalendarzowym, w którym rozpoczął służbę w Straży Granicznej, nie może być wyższy niż 26 dni roboczych.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, urlopu wypoczynkowego udziela się nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy służby w Straży Granicznej.”;

22) po art. 86 dodaje się art. 86a–86c w brzmieniu:

„Art. 86a. Funkcjonariuszowi, na jego wniosek, udziela się urlopu wypoczynkowego bezpośrednio po urlopie macierzyńskim albo urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim lub po urlopie rodzicielskim.

Art. 86b. Funkcjonariuszowi skierowanemu do szkoły, na przeszkolenie lub na studia wyższe albo podyplomowe w kraju albo za granicą udziela się urlopu wypoczynkowego za dany rok kalendarzowy przed tym skierowaniem, jeżeli czas trwania nauki uniemożliwiłaby udzielenie urlopu w trakcie lub po jej zakończeniu w tym roku kalendarzowym lub w ciągu pierwszych 3 miesięcy następnego roku.

Art. 86c. 1. Urlopu wypoczynkowego udziela:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych lub upoważnione przez niego osoby – Komendantowi Głównemu Straży Granicznej;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej lub upoważnione przez niego osoby – zastępcom Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendantowi BSWSG, komendantom oddziałów Straży Granicznej, komendantom ośrodków szkolenia Straży Granicznej, komendantom ośrodków Straży Granicznej, kierownikom komórek organizacyjnych Komendy Głównej oraz innym podległym bezpośrednio funkcjonariuszom;
- 3) Komendant BSWSG, komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej, komendanci ośrodków Straży Granicznej, kierownicy komórek organizacyjnych Komendy Głównej lub upoważnione przez nich osoby – podległym funkcjonariuszom.

2. Urlopu wypoczynkowego udziela się w miarę możliwości zgodnie z planem urlopów.

3. Urlop wypoczynkowy może być wykorzystany, na wniosek funkcjonariusza, w częściach, z tym że co najmniej jedna część urlopu obejmuje nie mniej niż 14 kolejnych dni kalendarzowych, wliczając do tego okresu również dni wolne od służby przypadające w okresie urlopu oraz bezpośrednio przed jego rozpoczęciem lub po jego zakończeniu.”;

- 23) w art. 87 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zgodę na odwołanie funkcjonariusza z urlopu z ważnych względów służbowych oraz na wstrzymanie z tego powodu udzielenia urlopu w całości lub w części wyraża właściwy przełożony, o którym mowa w art. 36 ust. 1.”;

- 24) w art. 87a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego przysługuje prawo do corocznego dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 5 dni roboczych.

2. Prawo do urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego uprawnionemu do urlopu wypoczynkowego i urlopów dodatkowych, z wyłączeniem urlopu dodatkowego z tytułu pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych.”;

25) po art. 87a dodaje się art. 87b–87f w brzmieniu:

„Art. 87b. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje coroczny płatny urlop dodatkowy ze względu na staż służby w wymiarze:

- 1) 5 dni roboczych – dla funkcjonariusza posiadającego 15-letni staż służby;
- 2) 9 dni roboczych – dla funkcjonariusza posiadającego 20-letni staż służby;
- 3) 13 dni roboczych – dla funkcjonariusza posiadającego 25-letni staż służby.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

- 1) służby w Straży Granicznej;
- 2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;
- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723);
- 4) pracy zaliczonej do wysługi lat w Straży Granicznej na podstawie art. 151 ust. 5.

3. Funkcjonariuszowi przysługuje coroczny płatny urlop dodatkowy ze względu na osiągnięty wiek w wymiarze:

- 1) 5 dni roboczych – po ukończeniu 40 lat życia;
- 2) 9 dni roboczych – po ukończeniu 45 lat życia;
- 3) 13 dni roboczych – po ukończeniu 55 lat życia.

4. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia przysługuje, w zależności od stopnia szkodliwości, coroczny płatny urlop dodatkowy w wymiarze:

- 1) 5 dni roboczych – przy pierwszym stopniu szkodliwości;
- 2) 7 dni roboczych – przy drugim stopniu szkodliwości;
- 3) 9 dni roboczych – przy trzecim stopniu szkodliwości;
- 4) 13 dni roboczych – przy czwartym stopniu szkodliwości.

5. Urlop, o którym mowa w ust. 4, przyznaje się funkcjonariuszowi z dniem upływu roku nieprzerwanego pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

6. Przerwy w pełnieniu służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia z powodu choroby, urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych, a także wynikające z potrzeb służbowych, trwające łącznie nie dłużej niż 90 dni w ciągu roku, są wliczane do okresu, o którym mowa w ust. 5. Urlop, o którym mowa w ust. 4, traktuje się jako równorzędny z pełnieniem służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, bez względu na jego wymiar.

7. Jeżeli od dnia przyznania funkcjonariuszowi poprzedniego urlopu, o którym mowa w ust. 4, pełnił on nieprzerwanie służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, kolejny urlop dodatkowy przyznaje się na dzień 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

8. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę na stanowisku, na którym występują warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia uzasadniające przyznanie urlopu, o którym mowa w ust. 4, w różnym wymiarze, przyznaje się jeden urlop w wymiarze korzystniejszym.

Art. 87c. Urlopy, o których mowa w art. 87b ust. 1 i 3, mogą być wykorzystane na wniosek funkcjonariusza w dwóch częściach, z wyjątkiem tych urlopów, których wymiar wynosi 5 dni.

Art. 87d. W przypadku zbiegu uprawnień do corocznego płatnego urlopu dodatkowego z różnych tytułów, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 87b ust. 4, funkcjonariuszowi przyznaje się jeden urlop w wymiarze najkorzystniejszym.

Art. 87e. Funkcjonariuszowi, który wykorzystał coroczny płatny urlop dodatkowy przysługujący za dany rok kalendarzowy, a następnie nabył w ciągu tego roku prawo do tego urlopu w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

Art. 87f. Do urlopów, o których mowa w art. 87b ust. 1, 3 i 4, stosuje się odpowiednio przepisy art. 86 ust. 1 zdanie drugie i ust. 8, art. 86a, art. 86b, art. 86c ust. 1 i 2 oraz art. 87.”;

26) uchyla się art. 88;

27) po art. 89 dodaje się art. 89a–89g w brzmieniu:

„Art. 89a. 1. Właściwy przełożony, o którym mowa w art. 36 ust. 1, udziela funkcjonariuszowi płatnego urlopu zdrowotnego w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo 6 miesięcy. Łączny wymiar urlopu w okresie całej służby nie może przekroczyć 18 miesięcy.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

3. Do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 2, funkcjonariusza kieruje właściwy przełożony, o którym mowa w art. 36 ust. 1, na wniosek lekarza lub tego funkcjonariusza.

Art. 89b. 1. Płatnego urlopu okolicznościowego właściwy przełożony, o którym mowa w art. 36 ust. 1, udziela funkcjonariuszowi przenoszonemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, jeżeli z przeniesieniem wiąże się zmiana jego miejsca zamieszkania.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się w wymiarze od 3 do 7 dni roboczych, w zależności od położenia nowego miejsca zamieszkania, warunków rodzinnych i innych okoliczności mających bezpośredni wpływ na warunki przeniesienia. Na wniosek funkcjonariusza urlop może być wykorzystany w częściach.

Art. 89c. 1. Urlopu bezpłatnego z ważnych przyczyn może udzielić, na wniosek funkcjonariusza, właściwy przełożony, o którym mowa w art. 36 ust. 1, jeżeli nie zakłóci to toku służby.

2. Przy udzielaniu urlopu bezpłatnego, dłuższego niż 3 miesiące, właściwy przełożony, o których mowa w art. 36 ust. 1, udzielając urlopu, może przewidzieć dopuszczalność odwołania funkcjonariusza z urlopu bezpłatnego z ważnych względów służbowych, w każdym czasie, po uprzednim poinformowaniu funkcjonariusza o tym fakcie co najmniej 14 dni przed terminem przewidzianego podjęcia służby.

Art. 89d. 1. Funkcjonariuszowi, który wyjeżdża za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym do pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, misji dyplomatycznej, urzędzie konsularnym, organach i instytucjach Unii Europejskiej

lub instytucie polskim, właściwy przełożony, o którym mowa w art. 36 ust. 1, udziela, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas trwania tej służby albo pracy.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany zgłosić się do służby w terminie miesiąca od dnia powrotu z zagranicy, po zakończeniu służby lub pracy za granicą przez jego małżonka. Funkcjonariusz ten obejmuje stanowisko służbowe zajmowane przed urlopem lub inne stanowisko równorzędne.

Art. 89e. Urlopów, o których mowa w art. 89a ust. 1, art. 89c ust. 1 i art. 89d ust. 1, udziela się w drodze rozkazu personalnego.

Art. 89f. 1. W przypadku korzystania przez funkcjonariusza z urlopu bezpłatnego trwającego co najmniej jeden miesiąc, urlop wypoczynkowy i coroczny płatny urlop dodatkowy ulegają skróceniu o 1/12 za każdy miesiąc urlopu bezpłatnego, nie więcej jednak niż za 12 miesięcy.

2. W przypadku korzystania przez funkcjonariusza w ciągu roku kalendarzowego z kilku urlopów bezpłatnych urlopy te sumuje się.

3. Przy ustalaniu wymiaru urlopu wypoczynkowego i corocznego płatnego urlopu dodatkowego niepełny dzień urlopu zaokrągla się w górę do pełnego dnia.

Art. 89g. 1. W przypadku funkcjonariusza zawieszono w czynnościach służbowych, w stosunku do którego postępowanie karne lub dyscyplinarne nie zostało zakończone w sposób, o którym mowa w art. 128 ust. 3, urlop wypoczynkowy i coroczny płatny urlop dodatkowy przysługuje w wymiarze proporcjonalnym do okresu służby pełnionej w roku zawieszenia w czynnościach służbowych oraz ustania tego zawieszenia.

2. Do ustalania wymiaru urlopów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 89f, z tym że w przypadku zawieszenia w czynnościach służbowych trwającego krócej niż jeden miesiąc, przy ustalaniu wymiaru urlopu wypoczynkowego urlop ten ulega skróceniu o 1 dzień roboczy za każde dwa tygodnie zawieszenia w czynnościach służbowych.”;

28) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki i sposób udzielania funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego oraz urlopów, o których mowa w art. 87b ust. 1, 3 i 4, w tym ustalania planu urlopów oraz przełożonych właściwych do jego ustalania, kierując

- się koniecznością zagwarantowania przysługującego funkcjonariuszowi prawa do wypoczynku oraz zapewnienia właściwej organizacji służby;
- 2) warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia dla każdego stopnia szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4, oraz podmioty dokonujące oceny tych warunków, uwzględniając szczególne właściwości oraz miejsca pełnienia służby.”;
- 29) w art. 91:
- a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) krótkoterminowy urlop wypoczynkowy w wymiarze do 10 dni roboczych;”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
„1a. Wyróżnień, o których mowa w ust. 1, można udzielić w szczególności za:
- 1) wzorowe wywiązywanie się z obowiązków służbowych i przejawianie inicjatywy na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym;
 - 2) wykazanie się szczególnymi osiągnięciami i inicjatywą w służbie;
 - 3) bardzo dobre lub wyróżniające wykonanie zadania służbowego;
 - 4) wykonanie zadania w szczególnie trudnych warunkach lub wymagającego znacznego nakładu pracy;
 - 5) wykonanie dodatkowych zadań wykraczających poza zwykłe obowiązki służbowe;
 - 6) dokonanie czynu świadczącego o wyjątkowej odwadze;
 - 7) uzyskanie bardzo dobrych lub wyróżniających wyników w szkoleniu lub nauce w szkołach, o których mowa w art. 54 ust. 1.
- 1b. Wyróżnień, o których mowa w ust. 1, nie udziela się funkcjonariuszowi:
- 1) przeciwko któremu jest prowadzone postępowanie karne lub dyscyplinarne;
 - 2) ukaranemu karą dyscyplinarną – do czasu jej zatarcia;
 - 3) skazanemu prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo lub wykroczenie – przez okres 1 roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia;
 - 4) skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu – w czasie warunkowego zawieszenia wykonania kary;
 - 5) w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone – w okresie próby.”;
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb udzielania funkcjonariuszowi wyróżnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 8, podmioty właściwe w tych sprawach, sposób i terminy przyznawania wyróżnień oraz wzory dokumentów wykorzystywanych w tych sprawach, uwzględniając zakres uprawnień przełożonych do udzielania wyróżnień oraz formę udzielania wyróżnień.”;

30) w art. 112 w ust. 1:

a) po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) świadczenie motywacyjne;”;

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie.”;

31) w art. 113a:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) popełnił przewinienie dyscyplinarne lub nie przestrzega zasad etyki zawodowej, jeżeli za czyn ten prawomocnym orzeczeniem wymierzono mu karę dyscyplinarną nie surowszą niż nagana;”;

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Funkcjonariuszowi, o którym mowa ust. 9, wobec którego toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne, nagrodę roczną wypłaca się po zakończeniu tego postępowania. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się.”;

32) po art. 117c dodaje się art. 117d w brzmieniu:

„Art. 117d. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – w wysokości 1500 złotych miesięczne, albo

2) 28 lat i 6 miesięcy służby – w wysokości 2500 złotych miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

1) służby w Straży Granicznej;

2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;

3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony, o którym mowa w art. 36 ust. 1, wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego jest wydawana w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 6.

4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 39, jeżeli od wydania ostatniej opinii o tym funkcjonariuszu upłynęły co najmniej 3 miesiące.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje świadczenie motywacyjne Komendantowi Głównemu Straży Granicznej i jego zastępcom, Komendantowi BSWSG i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się funkcjonariuszowi:

- 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 45 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1, przez okres roku od dnia wydania ostatecznej opinii służbowej;
- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną, przed jej zatarciem;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone, przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

7. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 6, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie wypłaty tego świadczenia.

8. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie wypłaty świadczenia motywacyjnego funkcjonariuszowi

przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Komendanta Głównego Straży Granicznej przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

9. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 130 ust. 1–3,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania,
- 4) zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 125b ust. 2 pkt 1 i 3–5,
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc

– proporcjonalnie do tego okresu.

10. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.

11. Świadczenie motywacyjne płatne jest z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za które świadczenie motywacyjne przysługuje.

12. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 7, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby, jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”;

33) w art. 118 uchyla się ust. 4;

34) po art. 119 dodaje się art. 119a w brzmieniu:

„Art. 119a. 1. Ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego ustala się w wysokości 1/21 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

2. Ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się w ostatnim dniu pełnienia służby, a w przypadku śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza, niezwłocznie po wydaniu rozkazu personalnego o wygaśnięciu stosunku służbowego.”;

35) w art. 128 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do ustalania wymiaru urlopów stosuje się przepis art. 89g.”;

36) art. 134 i art. 134a otrzymują brzmienie:

„Art. 134. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganiu zasad etyki zawodowej.

Art. 134a. 1. Funkcjonariusz za czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne, wypełniający jednocześnie znamiona przestępstwa lub wykroczenia albo przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od odpowiedzialności karnej.

2. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne, wypełniającego jednocześnie znamiona wykroczenia lub wykroczenia skarbowego, w przypadku mniejszej wagi lub ukarania grzywną, przełożony dyscyplinarny może nie wszczynać postępowania dyscyplinarnego, a wszczęte postępowanie umorzyć.”;

37) po art. 134a dodaje się art. 134aa w brzmieniu:

„Art. 134aa. 1. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi przełożony dyscyplinarny może odstąpić od wszczęcia postępowania i przeprowadzić ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego udokumentowaną w formie notatki rozmowę dyscyplinującą.

2. Rozmowę dyscyplinującą, o której mowa w ust. 1, można przeprowadzić w terminie do 30 dni od dnia powzięcia przez przełożonego dyscyplinarnego wiadomości o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego. Rozmowa ta polega na wytknięciu funkcjonariuszowi niewłaściwego postępowania oraz uprzedzeniu go o możliwości zastosowania innych środków dyscyplinujących, a także wszczęcia postępowania i wymierzenia kary dyscyplinarnej, w przypadku ponownego popełnienia czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.

3. Notatkę, o której mowa w ust. 1, włącza się do akt osobowych na 5 miesięcy.”;

38) w art. 135 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Naruszenie dyscypliny służbowej stanowi czyn funkcjonariusza polegający na zawinionym przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków wynikających z przepisów prawa, w tym z rozkazów i poleceń wydanych przez przełożonych uprawnionych na podstawie tych przepisów.

2. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest w szczególności:

1) niedopełnienie obowiązków funkcjonariusza wynikających ze złożonego ślubowania, a także przepisów prawa;

- 2) odmowa wykonania lub niewykonanie rozkazu lub innego polecenia, z zastrzeżeniem przypadku określonego w art. 63 ust. 2;
 - 3) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób nieprawidłowy;
 - 4) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
 - 5) świadome wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie, funkcjonariuszowi lub innej osobie;
 - 6) nadużycie zajmowanego stanowiska dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
 - 7) postępowanie przełożonego w sposób przyczyniający się do rozluźnienia dyscypliny służbowej wśród podległych mu funkcjonariuszy;
 - 8) porzucenie służby;
 - 9) samowolne oddalenie się z rejonu zakwaterowania bądź nieusprawiedliwione opuszczenie lub niestawienie się do miejsca pełnienia służby;
 - 10) stawienie się do służby w stanie nietrzeźwości albo po użyciu alkoholu lub po użyciu podobnie działającego środka, pełnienie jej w takim stanie, a także spożywanie alkoholu lub używanie podobnie działającego środka w czasie służby;
 - 11) umyślne naruszenie dóbr osobistych innego funkcjonariusza;
 - 12) utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej;
 - 13) utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę obywatelowi lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;
 - 14) ujawnienie informacji pozostającej w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie.”;
- 39) po art. 135 dodaje się art. 135a–135g w brzmieniu:
- „Art. 135a. Przewinienie dyscyplinarne jest zawinione wtedy, gdy funkcjonariusz:
- 1) ma zamiar jego popełnienia, to jest chce je popełnić albo, przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi;
 - 2) nie ma zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość taką przewidywał albo mógł i powinien przewidzieć.

Art. 135b. 1. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie, jeżeli popełnia przewinienie dyscyplinarne sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a także w przypadku, gdy kieruje popełnieniem przez innego funkcjonariusza przewinienia dyscyplinarne albo poleca jego popełnienie.

2. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie także wówczas, gdy chcąc, aby inny funkcjonariusz popełnił przewinienie dyscyplinarne, nakłania go do tego.

3. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie w przypadku, gdy chcąc, aby inny funkcjonariusz popełnił przewinienie dyscyplinarne lub godząc się na to, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie.

4. Każdy z funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1–3, odpowiada w granicach swojej winy, niezależnie od odpowiedzialności pozostałych osób.

5. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarne za granicą.

Art. 135c. Dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jedno przewinienie dyscyplinarne.

Art. 135d. 1. Władzę dyscyplinarną w Straży Granicznej polegającą na prawie do wszczynania postępowań dyscyplinarnych i rozstrzygania spraw dyscyplinarnych sprawuje:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych,
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej,
- 3) Komendant BSWSG,
- 4) komendant oddziału Straży Granicznej,
- 5) komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej,
- 6) komendant ośrodka Straży Granicznej,
- 7) dowódca kontyngentu Straży Granicznej wydzielonego do realizacji zadań poza granicami państwa, zwany dalej „dowódcą kontyngentu”

– zwani dalej „przełożonymi dyscyplinarnymi”.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych posiada władzę dyscyplinarną wobec Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG i jego zastępców.

3. Komendant Główny Straży Granicznej posiada władzę dyscyplinarną wobec wszystkich funkcjonariuszy.

4. Przełożeni dyscyplinarni posiadają władzę dyscyplinarną wobec funkcjonariuszy pełniących służbę w podległych im jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, z zastrzeżeniem art. 135f ust. 1, a w przypadku dowódcy kontyngentu – w stosunku do funkcjonariuszy wchodzących w skład kontyngentu.

5. Komendant Główny Straży Granicznej może, do dnia wydania postanowienia o zamknięciu postępowania dowodowego wszczętego przez innego przełożonego dyscyplinarnego, z wyjątkiem postępowania dyscyplinarnego wszczętego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli uzna to za uzasadnione okolicznościami sprawy:

- 1) przejąć prowadzenie postępowania dyscyplinarnego albo
- 2) przekazać prowadzenie postępowania dyscyplinarnego innemu przełożonemu dyscyplinarnemu.

6. Przełożony dyscyplinarny, któremu przekazano prowadzenie postępowania dyscyplinarnego, posiada władzę dyscyplinarną wobec funkcjonariusza, przeciwko któremu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne, wyłącznie w zakresie przekazanej sprawy.

Art. 135e. 1. Funkcjonariusz, któremu powierzono pełnienie obowiązków na danym stanowisku służbowym, posiada władzę dyscyplinarną przysługującą funkcjonariuszowi powołanemu na to stanowisko.

2. Funkcjonariusz, który w zastępstwie wykonuje obowiązki na danym stanowisku służbowym, posiada władzę dyscyplinarną przysługującą osobie zastępowanej.

Art. 135f. 1. Funkcjonariusz delegowany do czasowego pełnienia służby lub któremu powierzono pełnienie obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej albo którego skierowano na przeszkolenie lub naukę w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej, podlega władzy dyscyplinarnej przełożonego dyscyplinarnego w miejscu czasowego delegowania, powierzenia obowiązków, nauki lub szkolenia.

2. Funkcjonariusz przeniesiony w toku postępowania dyscyplinarnego do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej, z dniem przeniesienia, podlega władzy dyscyplinarnej przełożonego dyscyplinarnego w nowym miejscu pełnienia służby.

3. Funkcjonariusz pozostający w dyspozycji podlega władzy dyscyplinarnej przełożonego, w którego dyspozycji pozostaje.

4. Funkcjonariusz przebywający na urlopach związanych z rodzicielstwem, urlopie bezpłatnym lub oddelegowany do wykonywania zadań poza Strażą Graniczną podlega władzy dyscyplinarnej przełożonego dyscyplinarnego, któremu podlegał przed udzieleniem mu urlopu lub oddelegowaniem, z zastrzeżeniem art. 11zg ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 13).

5. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do funkcjonariusza po zakończeniu oddelegowania do wykonywania zadań poza Strażą Graniczną, wobec którego w okresie tego oddelegowania zostało wszczęte i niezakończone postępowanie dyscyplinarne.

Art. 135g. Spory o właściwość w sprawach dyscyplinarnych między przełożonymi dyscyplinarnymi, o których mowa w art. 135d ust. 1 pkt 2–7, rozstrzyga Komendant Główny Straży Granicznej.”;

40) w art. 136:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 3 i 4,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Karę obniżenia stopnia można wymierzyć obok kary wyznaczenia na niższe stanowisko, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby oraz wydalenia ze służby.”;

41) art. 136a i art.136b otrzymują brzmienie:

„Art. 136a. 1. Podstawę wszelkich rozstrzygnięć stanowią ustalenia faktyczne.

2. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

3. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny rozstrzygają samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie są związani rozstrzygnięciem sądu lub innego organu. Prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące.

Art. 136b. Wymierzanie kar dyscyplinarnych należy do:

- 1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych w zakresie kar, o których mowa w art. 136 ust. 1;
- 2) Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG, komendantów oddziałów Straży Granicznej, komendantów ośrodków szkolenia Straży

Granicznej, komendantów ośrodków Straży Granicznej w zakresie kar, o których mowa w art. 136 ust. 1 i 3;

3) dowódcy kontyngentu w zakresie kar, o których mowa w art. 136 ust. 1 pkt 1 i 2.”;

42) po art. 136b dodaje się art. 136ba–136bzi w brzmieniu:

„Art. 136ba. 1. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego kwalifikacji prawnej albo osoby sprawcy, przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego przełożony dyscyplinarny zleca przeprowadzenie czynności wyjaśniających.

2. Rozpoczęcie czynności wyjaśniających następuje w drodze postanowienia.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego;
- 2) datę i miejsce wydania;
- 3) podstawę prawną;
- 4) datę otrzymania przez przełożonego dyscyplinarnego informacji uzasadniających przeprowadzenie czynności wyjaśniających;
- 5) określenie okoliczności stanowiących przedmiot czynności wyjaśniających;
- 6) wskazanie rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia czynności wyjaśniających;
- 7) podpis przełożonego dyscyplinarnego i urzędową pieczęć jednostki organizacyjnej Straży Granicznej albo urzędową pieczęć ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

4. Jeżeli w toku czynności wyjaśniających zostały ujawnione inne okoliczności wskazujące na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny za zgodą przełożonego dyscyplinarnego może poszerzyć zakres prowadzonych czynności wyjaśniających, o których mowa w ust. 3 pkt 5.

5. Czynności wyjaśniające kończy się w terminie 30 dni od dnia wydania postanowienia, a w szczególnych przypadkach ze względu na charakter sprawy czynności wyjaśniające za zgodą przełożonego dyscyplinarnego mogą być kontynuowane w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 2.

6. W toku czynności wyjaśniających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego ani czynności wymagających spisania protokołu.

7. Z przeprowadzonych czynności wyjaśniających rzecznik dyscyplinarny sporządza sprawozdanie, w którym w szczególności przedstawia wnioski dotyczące

wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego.

8. W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego materiały zebrane podczas przeprowadzania czynności wyjaśniających stają się materiałami postępowania dyscyplinarnego.

Art. 136bb. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne.

2. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Funkcjonariusza, co do którego wydano postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, uważa się za obwinionego.

3. Celem postępowania dyscyplinarnego jest w szczególności:

- 1) ustalenie, czy czyn, którego popełnienie zarzucono funkcjonariuszowi, został popełniony i czy obwiniony jest jego sprawcą;
- 2) wyjaśnienie przyczyn i okoliczności popełnienia czynu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie.

4. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna przełożony dyscyplinarny:

- 1) z urzędu;
- 2) na wniosek przełożonego funkcjonariusza;
- 3) na polecenie przełożonego, któremu podlega służbowo przełożony dyscyplinarny;
- 4) na żądanie sądu lub prokuratora;
- 5) wskutek wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 136bf ust. 1.

5. Przełożony dyscyplinarny może wszcząć postępowanie dyscyplinarne także na wniosek innego zainteresowanego organu, instytucji lub pokrzywdzonego.

6. Pokrzywdzonym jest osoba, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone zachowaniem funkcjonariusza stanowiącym przewinienie dyscyplinarne.

Art. 136bc. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 90 dni od dnia powzięcia przez przełożonego dyscyplinarnego wiadomości o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego.

2. Jeżeli funkcjonariusz z powodu nieobecności w służbie nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się funkcjonariusza do służby.

3. Nie można wymierzyć funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej po upływie 2 lat od dnia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

4. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg terminu, o którym mowa w ust. 3.

5. W przypadku gdy przewinienie dyscyplinarne stanowi jednocześnie przestępstwo lub wykroczenie albo przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, przedawnienie karalności dyscyplinarnej następuje z upływem okresu przedawnienia ich karalności.

Art. 136bd. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, jeżeli:

- 1) czynności wyjaśniające nie potwierdziły popełnienia czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne;
- 2) upłynęły terminy określone w art. 136bc;
- 3) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu i tego samego funkcjonariusza zostało prawomocnie zakończone lub wszczęte wcześniej toczy się.

Art. 136be. 1. Przełożony dyscyplinary może wydać orzeczenie dyscyplinarne bez wszczynania postępowania dyscyplinarnego, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości oraz nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana, po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody funkcjonariusza na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, orzeczenie dyscyplinarne wydaje się po wysłuchaniu funkcjonariusza i złożeniu przez niego wyjaśnienia na piśmie oraz wyrażeniu zgody na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

3. Po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania w charakterze obwinionego obwiniony może złożyć wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

4. Przełożony dyscyplinary może uwzględnić wniosek o dobrowolne poddanie się karze, jeżeli okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wina obwinionego nie budzą wątpliwości, a charakter popełnionego przewinienia uzasadnia wymierzenie kary, o której mowa w art. 136 ust. 1 pkt 1 i 2. Czynności, o których mowa w art. 136bs ust. 1–8, nie przeprowadza się.

5. W przypadku uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się karze przełożony dyscyplinary wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 136bu ust. 1 pkt 2.

6. Od orzeczenia, o którym mowa w art. 136bu ust. 1 pkt 2, obwinionemu przysługuje odwołanie w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołanie składa się do przełożonego dyscyplinary, który wydał orzeczenie. Przepis art. 136bz stosuje się odpowiednio.

7. Przełożony dyscyplinary odmawia przyjęcia odwołania, w drodze postanowienia, jeżeli zostało wniesione po terminie albo jest niedopuszczalne. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne. Przepis ten stosuje się odpowiednio do odmowy przywrócenia terminu do złożenia odwołania.

8. W przypadku złożenia odwołania przez obwinionego przełożony dyscyplinary uchyla orzeczenie, o którym mowa w art. 136bu ust. 1 pkt 2, kontynuuje postępowanie dyscyplinary i wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 136bu ust. 1, od którego przysługuje odwołanie w trybie art. 136by.

9. Cofnięcie odwołania, o którym mowa w ust. 6, jest niedopuszczalne.

Art. 136bf. 1. Jeżeli funkcjonariusz nie zgadza się z wytkniętym mu niewłaściwym postępowaniem podczas rozmowy dyscyplinującej, o której mowa w art. 134aa ust. 2, w terminie 5 dni od daty zapoznania się z notatką z rozmowy może wnieść do przełożonego dyscyplinary pisemny sprzeciw, zwany dalej „sprzeciwem”. O prawie do wniesienia sprzeciwu funkcjonariusza poucza się podczas rozmowy dyscyplinującej, a treść pouczenia zawiera się w notatce z tej rozmowy. Przepis art. 136bz ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Wniesienie sprzeciwu powoduje wszczęcie postępowania dyscyplinary. Przepisy art. 136bk ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

3. Brak sprzeciwu powoduje włączenie notatki z przeprowadzonej rozmowy dyscyplinującej do akt osobowych funkcjonariusza, z którym była przeprowadzona rozmowa. W przypadku wniesienia sprzeciwu notatkę z przeprowadzonej rozmowy dyscyplinującej włącza się do akt postępowania dyscyplinary.

4. W przypadku wniesienia sprzeciwu i braku możliwości wszczęcia postępowania dyscyplinary, w związku z upływem terminów określonych w art. 136bc, notatka podlega zniszczeniu.

5. W przypadku wniesienia sprzeciwu po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, przełożony dyscyplinary wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia sprzeciwu. Na

postanowienie przysługuje zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem przełożonego dyscyplinarnego do Komendanta Głównego Straży Granicznej. Jeżeli postanowienie wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Komendant Główny Straży Granicznej, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis art. 136bz ust. 1 stosuje się odpowiednio.

6. Rozmowę dyscyplinującą przeprowadza przełożony dyscyplinarny. W uzasadnionym przypadku przełożony dyscyplinarny może na piśmie upoważnić do przeprowadzenia w jego imieniu rozmowy dyscyplinującej funkcjonariusza w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez funkcjonariusza, z którym jest prowadzona rozmowa, lub zajmującego co najmniej równorzędne z tym funkcjonariuszem stanowisko służbowe.

7. Upoważnienie do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej zawiera:

- 1) podstawę prawną;
- 2) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza, z którym ma być prowadzona rozmowa dyscyplinująca;
- 4) określenie czynu, w związku z którym rozmowa dyscyplinująca ma być prowadzona, wraz z jego kwalifikacją prawną;
- 5) określenie przesłanek, jakie spowodowały podjęcie przez przełożonego dyscyplinarnego rozstrzygnięcia o przeprowadzeniu w danym przypadku rozmowy dyscyplinującej;
- 6) określenie terminu, w jakim przeprowadza się rozmowę dyscyplinującą.

8. Przełożony dyscyplinarny, jednocześnie z upoważnieniem do przeprowadzenia w jego imieniu rozmowy dyscyplinującej, udziela funkcjonariuszowi upoważnionemu do jej przeprowadzenia pisemnych wytycznych dotyczących przeprowadzenia rozmowy, a w szczególności wskazuje informacje lub okoliczności, jakie podnosi się, wytykając niewłaściwe postępowanie funkcjonariuszowi, z którym rozmowa dyscyplinująca ma być prowadzona.

9. Notatkę z rozmowy dyscyplinującej funkcjonariusz upoważniony do jej przeprowadzenia przedstawia przełożonemu dyscyplinarnemu, przed jej przekazaniem do akt osobowych funkcjonariusza, z którym była przeprowadzona rozmowa.

Art. 136bg. 1. Postępowanie dyscyplinarne oraz czynności wyjaśniające, o których mowa w art. 136ba, prowadzi rzecznik dyscyplinarny.

2. Przełożony dyscyplinarny powołuje rzeczników dyscyplinarnych na okres 4 lat spośród funkcjonariuszy w służbie stałej.

3. Przełożony dyscyplinarny do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego oraz czynności wyjaśniających, o których mowa w art. 136ba, wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w stopniu co najmniej:

- 1) młodszego chorążego Straży Granicznej, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień w korpusie szeregowych, podoficerów lub chorążych;
- 2) podporucznika Straży Granicznej, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień podporucznika, porucznika oraz kapitana Straży Granicznej;
- 3) majora Straży Granicznej, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień majora Straży Granicznej lub wyższy.

Art. 136bh. 1. Przełożony dyscyplinarny odwołuje rzecznika dyscyplinarnego w przypadkach:

- 1) zaistnienia okoliczności, które stanowią podstawę zwolnienia go ze służby w Straży Granicznej;
- 2) prawomocnego wymierzenia mu kary dyscyplinarnej;
- 3) przeniesienia go do innej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej niepodlegającej bezpośrednio przełożonemu dyscyplinarnemu.

2. Przełożony dyscyplinarny może odwołać rzecznika dyscyplinarnego na jego uzasadniony wniosek.

3. Rzecznik dyscyplinarny, za zgodą przełożonego dyscyplinarnego, może skorzystać z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego przy przeprowadzaniu czynności dowodowych.

Art. 136bi. 1. Przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio;
- 2) jest małżonkiem obwinionego, jego obrońcy lub pokrzywdzonego albo pozostaje we wspólnym pożyciu z jedną z tych osób;
- 3) jest krewnym lub powinowatym obwinionego lub pokrzywdzonego w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia między dziećmi rodzeństwa osób wymienionych

- w pkt 2, albo jest związany z jedną z tych osób węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) był świadkiem zdarzenia lub w tej sprawie był przesłuchany w charakterze świadka;
 - 5) między nim a obwinionym lub pokrzywdzonym zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do bezstronności prowadzącego postępowanie;
 - 6) jest podwładnym obwinionego, jego obrońcy lub pokrzywdzonego.

2. Przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego można wyłączyć od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym także z innych uzasadnionych przyczyn.

3. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności uzasadniające jego wyłączenie z udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

4. Wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego lub przełożonego dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym może nastąpić również na wniosek obwinionego lub jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony.

5. O zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w art. 135d ust. 1 pkt 3–7, i rzecznik dyscyplinarny zawiadamiają niezwłocznie pisemnie odpowiednio Komendanta Głównego Straży Granicznej albo przełożonego dyscyplinarnego.

6. O wyłączeniu albo odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego rozstrzyga przełożony dyscyplinarny w drodze postanowienia. Do czasu wydania postanowienia rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności niecierpiące zwłoki.

7. Komendant Główny Straży Granicznej wydaje postanowienie o wyłączeniu albo odmowie wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 135d ust. 1 pkt 2–7. Do czasu wydania postanowienia przełożony dyscyplinarny podejmuje czynności niecierpiące zwłoki.

Art. 136bj. 1. W przypadku wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym, postępowanie dyscyplinarne przejmuje Komendant Główny Straży Granicznej albo wyznacza przełożonego dyscyplinarnego z równorzędnej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej.

2. W przypadku wyłączenia Komendanta Głównego Straży Granicznej od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym, postępowanie dyscyplinarne przejmuje jeden z jego zastępców.

3. W przypadku wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym, postępowanie dyscyplinarne przejmuje do prowadzenia inny wyznaczony rzecznik dyscyplinarny.

Art. 136bk. 1. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego następuje w drodze postanowienia, którego odpis niezwłocznie doręcza się obwinionemu. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego doręcza się także sądowi, prokuratorowi oraz organowi, instytucji lub pokrzywdzonemu, jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na ich wniosek.

2. Postanowienie zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego;
- 2) datę i miejsce wydania;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) podstawę prawną;
- 5) datę otrzymania przez przełożonego dyscyplinarnego informacji uzasadniającej podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza zarzucanego czynu;
- 6) określenie czynu zarzucanego obwinionemu, wraz z jego kwalifikacją prawną;
- 7) uzasadnienie faktyczne czynu zarzucanego obwinionemu;
- 8) wyznaczenie rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego z podaniem stopnia, imienia, nazwiska i stanowiska służbowego;
- 9) podpis przełożonego dyscyplinarnego i urzędową pieczęć jednostki organizacyjnej Straży Granicznej albo urzędową pieczęć ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 10) pouczenie o uprawnieniach przysługujących obwinionemu w toku postępowania dyscyplinarnego.

3. Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego okaże się, że obwinionemu należy zarzucić ponadto czyn nieobjęty postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego albo czyn w zmienionej w istotny sposób postaci, wydaje się postanowienie o zmianie lub uzupełnieniu zarzutów. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku uchylenia w postępowaniu odwoławczym orzeczenia, o którym mowa w art. 136be ust. 1, i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, za dzień wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przyjmuje się dzień wydania orzeczenia, o którym mowa w art. 136be ust. 1.

5. W przypadku przywrócenia do służby funkcjonariusza, wobec którego prowadzone w dniu jego zwolnienia ze służby postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone na podstawie art. 136bv ust. 1 pkt 5, przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o umorzeniu tego postępowania dyscyplinarnego, o ile nie nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej za czyn będący przedmiotem tego postępowania, oraz wyznacza rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

Art. 136bl. 1. Rzecznik dyscyplinarny zbiera dowody i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, w szczególności przesłuchuje obwinionego, świadków i pokrzywdzonego, dokonuje oględzin, konfrontacji, okazania oraz dokonuje odtworzenia przebiegu stanowiących przedmiot rozpoznania zdarzeń lub ich fragmentu. Zleca lub występuje do przełożonego dyscyplinarnego o zlecenie przeprowadzenia odpowiednich badań, ekspertyz i tłumaczeń oraz zasięga niezbędnych opinii.

2. Otrzymane przez Straż Graniczną w związku z realizacją jej ustawowych zadań pisma sporządzone w języku obcym włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego łącznie z tłumaczeniami wykonanymi przez komórki organizacyjne wyodrębnione w strukturze jednostek organizacyjnych Straży Granicznej sporządzające tego rodzaju tłumaczenia na potrzeby Straży Granicznej.

3. O przeprowadzenie czynności poza miejscowością, w której toczy się postępowanie, przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny może zwrócić się do kierownika jednostki organizacyjnej Straży Granicznej właściwego dla miejsca, w którym czynność ta ma być dokonana. Czynność przeprowadza rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez kierownika tej jednostki organizacyjnej.

4. Z czynności, o których mowa w ust. 1 zdaniu pierwszym, sporządza się protokół. Z innych czynności sporządza się protokół, jeżeli przepis szczególny tego wymaga albo przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny uzna to za potrzebne. W pozostałych przypadkach można ograniczyć się do sporządzenia notatki urzędowej. Protokół sporządza rzecznik dyscyplinarny lub funkcjonariusz wyznaczony do protokołowania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3, rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez kierownika tej jednostki organizacyjnej.

5. Protokół zawiera:

- 1) oznaczenie czynności, jej czasu i miejsca, osób w niej uczestniczących lub przy niej obecnych oraz charakteru ich uczestnictwa;

- 2) opis przebiegu czynności;
- 3) w miarę potrzeby:
 - a) stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności,
 - b) oświadczenia i wnioski uczestników czynności,
 - c) pouczenie o uprawnieniach i obowiązkach.

6. Jeżeli czyn będący przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest lub był przedmiotem innego postępowania, w tym postępowania przygotowawczego, przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny może zwrócić się do właściwego organu o udostępnienie akt tego postępowania w całości lub w części. Za zgodą tego organu, potrzebne odpisy lub wyciągi z udostępnionych akt włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

7. Rzecznik dyscyplinarny, w razie ustalenia w toku postępowania dyscyplinarnego, że obwinionemu należy zarzucić czyn, który nie był objęty postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, albo czyn w zmienionej w istotny sposób postaci, występuje do przełożonego dyscyplinarnego z wnioskiem o zmianę lub uzupełnienie zarzutów.

8. Rzecznik dyscyplinarny w toku postępowania wydaje postanowienia, jeżeli ich wydanie nie jest zastrzeżone do kompetencji przełożonego dyscyplinarnego.

9. Rzecznik dyscyplinarny prowadzi spis akt postępowania dyscyplinarnego zawierający:

- 1) liczbę porządkową;
- 2) numer arkusza;
- 3) nazwę dokumentu;
- 4) datę wykonania dokumentu;
- 5) uwagi.

Art. 136bm. 1. W toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

- 1) odmowy składania wyjaśnień;
- 2) zgłaszania wniosków dowodowych;
- 3) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek, fotokopii lub odpisów;
- 4) korzystania z pomocy obrońcy, którym może być wskazany przez obwinionego funkcjonariusz Straży Granicznej, adwokat albo radca prawny;

5) wnoszenia zażaleń na postanowienia, o których mowa w ust. 3, art. 136bp ust. 3, art. 136bs ust. 5 i art. 137c ust. 7.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, przysługują również obrońcy obwinionego.

3. Rzecznik dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, odmówić udostępnienia akt, jeżeli sprzeciwia się temu dobro postępowania dyscyplinarnego. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

4. Ustanowienie obrońcy uprawnia go do działania w całym postępowaniu dyscyplinarnym, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia, jeżeli nie zawiera ograniczeń. O zmianie zakresu pełnomocnictwa uprawniającego do działania w postępowaniu dyscyplinarnym lub o jego cofnięciu obwiniony niezwłocznie zawiadamia obrońcę oraz rzecznika dyscyplinarnego.

5. Obrońca nie może podejmować czynności na niekorzyść obwinionego. Może on zrezygnować z reprezentowania obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego, zawiadamiając o tym obwinionego oraz rzecznika dyscyplinarnego. Do czasu ustanowienia nowego obrońcy, jednak nie dłużej niż w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia obwinionego, obrońca jest obowiązany podejmować niezbędne czynności.

6. Udział obrońcy w postępowaniu dyscyplinarnym nie wyłącza osobistego działania w nim obwinionego.

7. Orzeczenia, postanowienia, zawiadomienia i inne pisma, wydane w toku postępowania, doręcza się niezwłocznie obwinionemu i jego obrońcy. Postanowienie doręcza się również pokrzywdzonemu, w przypadku, o którym mowa w art. 136bp ust. 3.

8. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach pisma, od którego przysługuje odwołanie lub zażalenie, termin do złożenia odwołania lub zażalenia liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.

9. Zażalenie na postanowienie wnosi się za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego do przełożonego dyscyplinarnego, a jeżeli postanowienie wydał ten przełożony dyscyplinarny, do Komendanta Głównego Straży Granicznej za pośrednictwem tego przełożonego. Jeżeli postanowienie wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Komendant Główny Straży Granicznej, zażalenie nie przysługuje, jednak obwiniony może zwrócić się odpowiednio do ministra właściwego

do spraw wewnętrznych albo Komendanta Głównego Straży Granicznej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

10. Na postanowienia, o których mowa w ust. 9, zażalenia oraz wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia, z zastrzeżeniem art. 137c ust. 7. Przepis art. 136bz ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 136bn. 1. Wnioski dowodowe zgłasza się na piśmie rzecznikowi dyscyplinarnemu, ze wskazaniem okoliczności, które mają być udowodnione.

2. Wniosek dowodowy oddala się, jeżeli:

- 1) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne;
- 2) okoliczność, która ma zostać udowodniona, jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
- 3) okoliczności nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy lub dowodu nie da się przeprowadzić;
- 4) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania;
- 5) wniosek dowodowy został złożony po zakreślonym terminie, o którym wnioskodawca został zawiadomiony.

3. Oddalenie wniosku następuje w drodze postanowienia.

Art. 136bo. 1. Postępowanie dowodowe zamyka się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, przedłużyć termin prowadzenia postępowania dowodowego do 3 miesięcy.

3. Komendant Główny Straży Granicznej, w drodze postanowienia, może przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony powyżej 3 miesięcy.

4. Wniosek o przedłużenie terminu prowadzenia postępowania dowodowego w postępowaniu dyscyplinarnym składa się nie później niż 5 dni przed upływem tego terminu. Przed wydaniem postanowienia o przedłużeniu terminu prowadzenia postępowania dowodowego przełożony dyscyplinarny może zażądać niezwłocznego przekazania akt postępowania.

Art. 136bp. 1. Przełożony dyscyplinarny może zawiesić postępowanie dyscyplinarne, gdy zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania.

2. Przełożony dyscyplinarny zawiesza postępowanie dyscyplinarne z dniem przeniesienia obwinionego do innej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej i przekazuje materiały postępowania dyscyplinarnego przełożonemu dyscyplinarnemu w nowym miejscu służby obwinionego.

3. Na postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego obwinionemu i pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie, z wyjątkiem postanowienia, o którym mowa w ust. 2. Jeżeli postanowienie wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Komendant Główny Straży Granicznej, zażalenie nie przysługuje, jednak obwiniony i pokrzywdzony mogą zwrócić się odpowiednio do ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta Głównego Straży Granicznej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg terminów.

5. Po ustaniu przyczyn uzasadniających zawieszenie postępowania dyscyplinarnego przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania.

6. Postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania dyscyplinarnego w sprawie obwinionego przeniesionego do innej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej wydaje się niezwłocznie po otrzymaniu materiałów postępowania dyscyplinarnego wszczętego w poprzednim miejscu służby obwinionego.

Art. 136bq. 1. Jeżeli przeciwko obwinionemu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, przełożony dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, wyłączyć ten czyn do odrębnego postępowania dyscyplinarnego, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zebrane w toku postępowania dyscyplinarnego dowody dotyczące wyłączonego czynu stają się dowodami odrębnego postępowania dyscyplinarnego.

Art. 136br. Choroba obwinionego, świadka i innego uczestnika postępowania dyscyplinarnego stwierdzona zwolnieniem lekarskim usprawiedliwia nieobecność tych osób podczas czynności objętych danym postępowaniem przez okresy nie dłuższe niż łącznie 14 dni w ciągu całego postępowania dyscyplinarnego. Usprawiedliwienie nieobecności z powodu choroby za każdy następny jej okres wymaga przedstawienia zaświadczenia wystawionego przez lekarza uprawnionego do wystawiania zaświadczeń potwierdzających niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie karne.

Art. 136bs. 1. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny uzna, że zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy, zapoznaje obwinionego i jego obrońcę z aktami postępowania dyscyplinarnego.

2. Obrońca może zapoznać się z aktami postępowania dyscyplinarnego nie później niż do dnia zapoznania obwinionego z tymi aktami.

3. Z czynności zapoznania obwinionego i jego obrońcy z aktami postępowania dyscyplinarnego sporządza się protokół.

4. Odmowa obwinionego lub jego obrońcy zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego lub złożenia podpisu stwierdzającego tę okoliczność nie wstrzymuje postępowania. Rzecznik dyscyplinarny dokonuje wzmianki o odmowie zapoznania w aktach postępowania dyscyplinarnego. Nieusprawiedliwione niestawienie się obwinionego lub jego obrońcy na czynność zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego jest równoznaczne z odmową zapoznania się z tymi aktami.

5. Obwiniony ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego zgłosić wniosek o ich uzupełnienie. Przepis art. 136bn stosuje się odpowiednio. Wniosek o uzupełnienie akt postępowania dyscyplinarnego rozpatruje rzecznik dyscyplinarny. Na postanowienie o odmowie uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego obwinionemu przysługuje zażalenie.

6. Rzecznik dyscyplinarny po zapoznaniu obwinionego z aktami postępowania dyscyplinarnego wydaje postanowienie o zamknięciu postępowania dowodowego i sporządza w terminie 7 dni sprawozdanie z przeprowadzonego postępowania oraz przekazuje akta postępowania dyscyplinarnego przełożonemu dyscyplinarnemu.

7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego;

- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) określenie czynu zarzucanego obwinionemu, ze wskazaniem kwalifikacji prawnej;
- 5) opis ustalonego stanu faktycznego;
- 6) wnioski dotyczące orzeczenia dyscyplinarnego lub umorzenia postępowania dyscyplinarnego, z uzasadnieniem i wskazaniem okoliczności łagodzących lub obciążających.

Art. 136bt. Jeżeli przełożony dyscyplinarny uzna, że przekazane mu akta postępowania dyscyplinarnego zawierają istotne braki tego postępowania, w terminie 14 dni od dnia przekazania mu akt wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o zamknięciu postępowania dowodowego i zwraca sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu usunięcia stwierdzonych uchybień bądź uzupełnienia braków w zakresie dowodowym.

Art. 136bu. 1. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego przełożony dyscyplinarny wydaje orzeczenie dyscyplinarne o:

- 1) uniewinnieniu, jeżeli przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło zarzutów stawianych obwinionemu, albo
- 2) uznaniu winnym popełnienia czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną, i o wymierzeniu kary dyscyplinarnej, albo
- 3) uznaniu winnym popełnienia czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną, i o odstąpieniu od wymierzenia kary, albo
- 4) umorzeniu postępowania.

2. Przełożony dyscyplinarny w orzeczeniu dyscyplinarnym może zmienić opis czynu lub jego kwalifikację prawną w granicach czynu zarzucanego obwinionemu i jego kwalifikacji prawnej.

3. Jeżeli w dniu wydania orzeczenia zachodzi okoliczność uzasadniająca umorzenie postępowania w części, o umorzeniu rozstrzyga się w orzeczeniu dyscyplinarnym.

4. Przełożony dyscyplinarny może odstąpić od ukarania, jeżeli stopień winy lub stopień szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego dla służby nie jest znaczny, a właściwości i warunki osobiste funkcjonariusza oraz dotychczasowy przebieg służby uzasadniają przypuszczenie, że mimo odstąpienia od ukarania będzie on przestrzegał dyscypliny służbowej oraz zasad etyki zawodowej.

5. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się nie później niż w terminie 14 dni od dnia zamknięcia postępowania dowodowego.

6. W przypadku gdy dowódca kontyngentu uzna, że należy wymierzyć karę inną niż określona w art. 136 ust. 1 pkt 1 i 2, akta postępowania dyscyplinarnego przesyła niezwłocznie właściwemu przełożonemu dyscyplinarnemu z wnioskiem o wymierzenie określonej kary. Wniosek nie wiąże przełożonego dyscyplinarnego. Orzeczenie dyscyplinarne przełożony dyscyplinarny wydaje nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania akt.

Art. 136bv. 1. Postępowanie dyscyplinarne umarza się, jeżeli:

- 1) nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej;
- 2) postępowanie dyscyplinarne wszczęto po upływie terminu, o którym mowa w art. 136bc ust. 1;
- 3) ustalono, że czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne przypisany obwinionemu nie wypełnia znamion czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne;
- 4) obwiniony zmarł lub został uznany za zaginionego;
- 5) obwiniony przestał podlegać orzecznictwu dyscyplinarnemu;
- 6) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu zarzuconego obwinionemu zostało prawomocnie zakończone albo wszczęte wcześniej toczy się.

2. Postępowanie dyscyplinarne można umorzyć w przypadku:

- 1) długotrwałej choroby obwinionego;
- 2) wycofania wniosku, o którym mowa w art. 136bb ust. 5.

3. Orzeczenia dyscyplinarnego o umorzeniu postępowania z uwagi na przedawnienie karalności nie wydaje się, w przypadku gdy zebrane dowody uzasadniają uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Art. 136bw. 1. Obwinionemu wymierza się karę dyscyplinarną współmierną do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego oraz stopnia zawinienia.

2. Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej uwzględnia się rodzaj i wagę czynu, jego skutki i okoliczności popełnienia, pobudki działania obwinionego, następstwa negatywne dla służby, dotychczasowe wyniki w służbie, opinię służbową, okres pozostawania w służbie oraz zachowanie się obwinionego przed i po popełnieniu zarzucanego mu czynu, a także okoliczności, zarówno łagodzące, jak i obciążające, istotne w sprawie.

3. Na zaostrenie wymiaru kary ma wpływ w szczególności popełnienie przewinienia dyscyplinarnego przez funkcjonariusza:

- 1) z motywacji zasługującej na szczególne potępienie albo w stanie nietrzeźwości albo po użyciu alkoholu lub po użyciu podobnie działającego środka;
- 2) w czasie odbywania uprzednio wymierzonej kary dyscyplinarnej, jak również w czasie próby określonej w orzeczeniu o warunkowym zawieszeniu wykonania kary lub warunkowym umorzeniu postępowania karnego;
- 3) wywołującego poważne skutki, zwłaszcza istotne zakłócenia realizacji zadań Straży Granicznej lub naruszenia dobrego imienia Straży Granicznej;
- 4) w obecności podwładnego, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

4. Na złagodzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego:

- 1) nieumyślność jego popełnienia;
- 2) podjęcie przez funkcjonariusza starań o zmniejszenie jego skutków;
- 3) brak należytego doświadczenia zawodowego lub dostatecznych umiejętności zawodowych;
- 4) dobrowolne poinformowanie przełożonego dyscyplinarnego o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego.

5. Przełożony dyscyplinarny uwzględnia okoliczności, o których mowa w ust. 1–4, wyłącznie do funkcjonariusza, którego one dotyczą.

Art. 136bx. 1. Orzeczenie dyscyplinarne zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko przełożonego dyscyplinarnego, który wydaje orzeczenie;
- 2) datę i miejsce wydania;
- 3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) określenie czynu zarzuconego obwinionemu, wraz z jego kwalifikacją prawną;
- 5) rozstrzygnięcie w sprawie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie o prawie do wniesienia odwołania;
- 8) podpis przełożonego dyscyplinarnego i urzędową pieczęć jednostki organizacyjnej Straży Granicznej albo pieczęć ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Uzasadnienie faktyczne orzeczenia dyscyplinarnego zawiera w szczególności wskazanie faktów, które uznano za udowodnione, dowodów, na których się oparto, oraz

przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówiono wiarygodności i mocy dowodowej. W uzasadnieniu prawnym wyjaśnia się podstawy prawne orzeczenia z przytoczeniem przepisów prawa. W uzasadnieniu przytacza się ponadto okoliczności, które wpłynęły na wymiar kary lub na odstąpienie od wymierzenia kary.

3. Orzeczenie dyscyplinarne doręcza się niezwłocznie obwinionemu oraz jego obrońcy.

4. Oczywiste omyłki pisarskie i rachunkowe w orzeczeniu lub postanowieniu można sprostować w każdym czasie w drodze postanowienia.

5. Sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w protokołach sporządzanych w toku postępowania dyscyplinarnego wymaga opisania tych omyłek przez osobę sporządzającą protokół przed jego podpisaniem. W przypadku ujawnienia omyłek pisarskich lub rachunkowych po podpisaniu protokołu, prostuje się je w drodze postanowienia.

6. Od postanowień, o których mowa w ust. 4 i 5, odwołań nie przysługuje.

7. Sprostowanie omyłek pisarskich i rachunkowych następuje z urzędu albo na wniosek pokrzywdzonego, ukaranego lub obwinionego albo, w przypadku jego śmierci, na wniosek jego małżonka, krewnych w linii prostej, rodzeństwa, przyspasabiającego lub przysposobionego.

8. Sprostowania dokonuje przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny, który popełnił omyłkę.

Art. 136by. 1. Postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem dwuinstancyjnym. Obwiniony może wnieść na piśmie odwołanie od orzeczenia dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia, za pośrednictwem przełożonego dyscyplinarnego.

2. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego w pierwszej instancji przez przełożonych dyscyplinarnych, o których mowa w art. 135d ust. 1 pkt 3–7, odwołanie przysługuje do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

3. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta Głównego Straży Granicznej odwołanie nie przysługuje. Obwiniony może jednak zwrócić się z wnioskiem odpowiednio do ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta Głównego Straży Granicznej o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od orzeczeń dyscyplinarnych.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Komendant Główny Straży Granicznej odmawia przyjęcia odwołania albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w drodze postanowienia, jeżeli odwołanie lub wniosek jest niedopuszczalny lub został wniesiony po terminie. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne. Przepis ten stosuje się odpowiednio do odmowy przywrócenia terminu.

5. Od orzeczeń dyscyplinarnych, o których mowa w art. 136bze ust. 1 pkt 1, 2 i 4, oraz postanowienia kończącego postępowanie dyscyplinarne funkcjonariuszowi przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 136bz. 1. Termin do wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 136by ust. 1, uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

- 1) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego;
- 2) złożone w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej;
- 3) złożone przez funkcjonariusza pozbawionego wolności w administracji zakładu karnego.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia dyscyplinarnego.

3. Orzeczenie dyscyplinarne, od którego nie wniesiono odwołania, staje się po upływie terminu, o którym mowa w art. 136by ust. 1, prawomocne i podlega wykonaniu.

Art. 136bza. 1. Przełożony dyscyplinarny, który wydał orzeczenie dyscyplinarne, przesyła odwołanie w terminie 7 dni Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, załączając akta osobowe i akta postępowania dyscyplinarnego.

2. Jeżeli przełożony dyscyplinarny, który wydał orzeczenie dyscyplinarne, uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, wydaje nowe orzeczenie, w którym uchylili lub zmieni zaskarżone orzeczenie.

3. Od nowego orzeczenia dyscyplinarnego obwinionemu przysługuje odwołanie. Przepisy dotyczące odwołań od orzeczeń dyscyplinarnych stosuje się odpowiednio.

Art. 136bzb. 1. W postępowaniu odwoławczym rozpoznanie sprawy następuje na podstawie materiału dowodowego zebranego w postępowaniu zakończonym zaskarżonym orzeczeniem dyscyplinarnym. Jeżeli jest to potrzebne do wydania prawidłowego orzeczenia, przełożony dyscyplinarny właściwy do rozpatrzenia odwołania może uzupełnić materiał dowodowy, zlecając rzecznikowi dyscyplinarnemu

prowadzającemu postępowanie dyscyplinarne wykonanie czynności dowodowych, określając ich zakres i termin ich wykonania.

2. Z materiałami uzyskanymi w wyniku czynności dowodowych, o których mowa w ust. 1, rzecznik dyscyplinarny zapoznaje obwinionego. W terminie 3 dni od dnia zapoznania obwiniony ma prawo zgłoszenia przełożonemu dyscyplinarnemu, o którym mowa w ust. 1, uwag dotyczących przeprowadzonych czynności dowodowych. Przepisy 136bs ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 136bzc. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia wniesienia odwołania może powołać komisję do zbadania zaskarżonego orzeczenia, zwaną dalej „komisją”; w przypadku orzeczenia o ukaraniu karą, o której mowa w art. 136 ust. 1 pkt 6–9, jest obowiązany powołać komisję.

2. Komisja składa się z trzech funkcjonariuszy w służbie stałej w stopniu co najmniej podporucznika, z których jednego wyznacza wskazana przez obwinionego zakładowa organizacja związkowa.

3. O wyznaczeniu przedstawiciela związku zawodowego do składu komisji zakładowa organizacja związkowa zawiadamia Komendanta Głównego Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o powołaniu takiej komisji. W przypadku niewyznaczenia przedstawiciela związku zawodowego, trzeciego członka komisji wyznacza Komendant Główny Straży Granicznej.

4. Komendant Główny Straży Granicznej wyznacza przewodniczącego spośród członków komisji.

5. Przepisy art. 136bi ust. 1 pkt 1–4 stosuje się odpowiednio.

6. Komisja może wysłuchać rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcę.

7. Niestawiennictwo prawidłowo zawiadomionych: rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

8. Komisja może wystąpić do Komendanta Głównego Straży Granicznej o uzupełnienie materiału dowodowego w trybie art. 136bzb ust. 1.

Art. 136bzd. 1. Z przeprowadzonych czynności komisja sporządza sprawozdanie wraz z wnioskiem dotyczącym sposobu załatwienia sprawy.

2. Komisja przedstawia Komendantowi Głównemu Straży Granicznej sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 21 dni od dnia jej powołania.

Art. 136bze. 1. Komendant Główny Straży Granicznej po rozpatrzeniu odwołania albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a w przypadku powołania komisji – po otrzymaniu sprawozdania, o którym mowa w art. 136bzd, wydaje orzeczenie dyscyplinarne o:

- 1) utrzymaniu w mocy orzeczenia wydanego w pierwszej instancji albo
- 2) uchyleniu w całości lub w części orzeczenia wydanego w pierwszej instancji i w tym zakresie orzeczeniu co do istoty sprawy bądź uchyleniu tego orzeczenia i umorzeniu postępowania w pierwszej instancji, albo
- 3) uchyleniu orzeczenia wydanego w pierwszej instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia, ze wskazaniem stwierdzonych uchybień, albo
- 4) umorzeniu postępowania odwoławczego.

2. Do orzeczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przepis art. 136bu ust. 2 stosuje się odpowiednio. W postępowaniu odwoławczym nie można wymierzyć kary surowszej niż orzeczona w zaskarżonym orzeczeniu dyscyplinarnym, chyba że wymierzona kara rażąco narusza prawo lub interes służby.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, można w dalszym postępowaniu orzec karę surowszą niż orzeczona w uchylonym orzeczeniu dyscyplinarnym.

4. Orzeczenie dyscyplinarne, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wpływu odwołania wraz z aktami osobowymi i aktami postępowania dyscyplinarnego, o których mowa w art. 136bza ust. 1, a w przypadku powołania komisji – w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania, o którym mowa w art. 136bzd.

5. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego wydającego orzeczenie;
- 2) datę i miejsce wydania;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) wskazanie orzeczenia dyscyplinarnego, od którego zostało złożone odwołanie;
- 5) rozstrzygnięcie w sprawie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego;
- 8) podpis przełożonego dyscyplinarnego i urzędową pieczęć jednostki organizacyjnej Straży Granicznej.

6. Do orzeczenia dyscyplinarnego wydanego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 136bzf. 1. Prawomocne stają się:

- 1) orzeczenie dyscyplinarne:
 - a) z upływem terminu do wniesienia odwołania albo wniosku odwoławczego, jeżeli go nie wniesiono,
 - b) w dniu jego wydania przez przełożonego dyscyplinarnego właściwego do rozpatrzenia odwołania;
- 2) postanowienie kończące postępowanie dyscyplinarne:
 - a) o niedopuszczalności wniesienia odwołania,
 - b) o uchybieniu terminu do wniesienia odwołania,
 - c) o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania;
- 3) postanowienia, o których mowa w art. 136be ust. 7.

2. Po uprawomocnieniu się orzeczenia dyscyplinarnego lub postanowienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przełożony dyscyplinarny zarządza wykonanie orzeczonej kary.

Art. 136bzg. 1. Egzemplarz orzeczenia dyscyplinarnego włącza się do akt osobowych funkcjonariusza, a jeżeli w danej sprawie prowadzone było postępowanie dyscyplinarne, również do akt postępowania dyscyplinarnego. Orzeczenie, o którym mowa w art. 136bu ust. 1 pkt 3, przechowuje się w aktach osobowych funkcjonariusza przez okres 5 miesięcy od dnia jego uprawomocnienia się.

2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na wniosek pokrzywdzonego, sądu, prokuratora, organu oraz instytucji, przełożony dyscyplinarny informuje pokrzywdzonego, sąd, prokuratora, organ oraz instytucję o wydanym orzeczeniu dyscyplinarnym.

Art. 136bzh. 1. Wykonanie kary dyscyplinarnej polega na:

- 1) przeprowadzeniu rozmowy i wytknięciu niewłaściwego postępowania – w przypadku wymierzenia kar upomnienia lub nagany;
- 2) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu ukaranego o możliwości wymierzenia kary przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub kary surowszej, jeżeli ponownie dopuści się czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną – w przypadku wymierzenia kary ostrzeżenia

- o niepełnej przydatności do służby w Straży Granicznej na zajmowanym stanowisku;
- 3) przeniesieniu na niższe stanowisko służbowe – w przypadku kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, zgodnie ze wskazaniami zawartymi w uzasadnieniu orzeczenia;
 - 4) wydaniu rozkazu personalnego o obniżeniu stopnia lub wystąpieniu do właściwego organu z wnioskiem o obniżenie stopnia – w przypadku kary obniżenia stopnia;
 - 5) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i ostrzeżeniu, że za ponowne popełnienie czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną ukarany może być wydalony ze służby – w przypadku wymierzenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby;
 - 6) zwolnieniu funkcjonariusza ze służby – w przypadku wymierzenia kary wydalenia ze służby;
 - 7) zakazaniu ukaranemu opuszczania miejsca zakwaterowania w czasie wolnym od zajęć przez czas trwania kary oraz nałożeniu obowiązku meldowania się, nie częściej niż trzykrotnie w ciągu dnia, na wezwanie dyżurnego lub innego wyznaczonego funkcjonariusza – w przypadku wymierzenia kary zakazu opuszczania miejsca zakwaterowania.

2. Rozmowy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5, przeprowadza przełożony dyscyplinarny. W uzasadnionym przypadku przełożony dyscyplinarny może na piśmie upoważnić do przeprowadzenia w jego imieniu rozmowy funkcjonariusza w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez funkcjonariusza, z którym jest prowadzona rozmowa, lub zajmującego co najmniej równorzędne z tym funkcjonariuszem stanowisko służbowe.

3. Przełożony dyscyplinarny, udzielając upoważnienia do przeprowadzenia w jego imieniu rozmów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5, podaje do wiadomości funkcjonariusza upoważnionego do ich przeprowadzenia treść orzeczenia dyscyplinarnego, w wykonaniu którego ma być przeprowadzona rozmowa, określa termin, w jakim przeprowadza się rozmowę, a także udziela temu funkcjonariuszowi pisemnych wytycznych dotyczących prowadzenia rozmowy, w szczególności wskazuje informacje lub okoliczności, jakie należy podnieść, wytykając niewłaściwe postępowanie ukaranego.

4. Funkcjonariusz upoważniony do przeprowadzenia rozmów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5, sporządza z rozmowy notatkę. Notatkę z rozmowy funkcjonariusz upoważniony do jej przeprowadzenia przedstawia przełożonemu dyscyplinarnemu.

5. Przełożony dyscyplinarny może w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uznać uprawomocnienie orzeczenia dyscyplinarnego za równoznaczne z wykonaniem kary dyscyplinarnej, jeżeli jest to wystarczające dla zapewnienia prawidłowej realizacji celów wychowawczych lub prewencyjnych wydanego orzeczenia. O uznaniu uprawomocnienia orzeczenia dyscyplinarnego za równoznaczne z wykonaniem kary dyscyplinarnej informuje się obwinionego w formie pisemnej.

Art. 136bzi. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące porządku czynności procesowych, z wyjątkiem art. 117 i art. 117a, wezwań, terminów, doręczeń i świadków, z wyłączeniem możliwości nakładania kar porządkowych oraz konfrontacji, okazania, oględzin i eksperymentu procesowego. W postępowaniu dyscyplinarnym do świadków nie stosuje się przepisu art. 184 Kodeksu postępowania karnego.

2. O zwolnieniu od złożenia zeznania lub odpowiedzi na pytania osoby pozostającej z obwinionym w szczególnie bliskim stosunku osobistym rozstrzyga rzecznik dyscyplinarny. Na odmowę zwolnienia od złożenia zeznania lub odpowiedzi na pytania służy zażalenie w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.”;

43) uchyla się art. 136c i art. 137;

44) w art. 137a:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Kary dyscyplinarne ulegają zatarciu po upływie następujących okresów od dnia ich wykonania:

- 1) 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary upomnienia lub nagany;
- 2) 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
- 3) 18 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe;
- 4) 24 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Straży Granicznej.

3. W przypadku nienagannej służby, stwierdzonej w opinii służbowej, przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w art. 135d ust. 1, może zatrzeć karę dyscyplinarną przed upływem terminu określonego w ust. 2, jednak nie wcześniej niż przed upływem:

- 1) 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary upomnienia lub nagany;
- 2) 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
- 3) 9 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe;
- 4) 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Straży Granicznej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kara obniżenia stopnia podlega zatarcu po upływie terminu przewidzianego dla kary, obok której została wymierzona kara obniżenia stopnia. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

45) po art. 137a dodaje się art. 137aa w brzmieniu:

„Art. 137aa. 1. Decyzję o zatarcu kary dyscyplinarnej w przypadku, o którym mowa w art. 137a ust. 3, wydaje przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w art. 135d ust. 1 pkt 1–6.

2. Decyzję o zatarcu kary dyscyplinarnej doręcza się funkcjonariuszowi.”;

46) art. 137b otrzymuje brzmienie:

„Art. 137b. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności, okazały się fałszywe;
- 2) zostały ujawnione istotne dla sprawy nowe fakty lub dowody, które nie były znane w toku postępowania dyscyplinarnego;
- 3) orzeczenie dyscyplinarne wydano z naruszeniem obowiązujących przepisów, jeżeli mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 4) orzeczenie dyscyplinarne zostało wydane na podstawie innej decyzji lub orzeczenia, które zostało następnie uchylone lub zmienione;

5) prowadzone o ten sam czyn postępowanie karne, karne skarbowe lub w sprawach o wykroczenia zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania ze względu na okoliczności określone w art. 17 § 1 pkt 1 lub 2 Kodeksu postępowania karnego albo w art. 5 § 1 pkt 1 lub 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

2. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do spraw o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym o wydaleniu ze służby.

4. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się na niekorzyść ukaranego po ustaniu karalności czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne.”;

47) po art. 137b dodaje się art. 137c–137e w brzmieniu:

„Art. 137c. 1. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego następuje z urzędu lub na wniosek ukaranego.

2. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego na korzyść może złożyć, w razie śmierci ukaranego, jego krewny w linii prostej, przysposabiający lub przysposobiony, rodzeństwo oraz małżonek.

3. W sprawach o wznowienie postępowania właściwy jest przełożony dyscyplinarny, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie.

4. W przypadku likwidacji stanowiska służbowego przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie, właściwym w sprawie wznowienia postępowania dyscyplinarnego jest przełożony dyscyplinarny posiadający władzę dyscyplinarną obejmującą swoim zakresem zadania realizowane wcześniej przez przełożonego, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie.

5. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sprawach o wznowienie postępowania dyscyplinarnego w sposób wskazany w ust. 3 i 4, sprawa wznowienia postępowania należy do właściwości Komendanta Głównego Straży Granicznej.

6. Wznowienie lub odmowa wznowienia postępowania dyscyplinarnego następuje w drodze postanowienia. Postanowienie doręcza się ukaranemu, obrońcy lub osobie, o której mowa w ust. 2.

7. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego ukaranemu lub osobie, o której mowa w ust. 2, służy zażalenie do Komendanta

Głównego Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, z tym że na postanowienie wydane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta Głównego Straży Granicznej zażalenie nie przysługuje, jednak ukarany lub osoba, o której mowa w ust. 2, mogą zwrócić się z wnioskiem odpowiednio do ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta Głównego Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 137d. 1. Postanowienie o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego stanowi podstawę do przeprowadzenia postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

2. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, przełożony dyscyplinarny wydaje orzeczenie dyscyplinarne, w którym:

- 1) odmawia uchylecia dotychczasowego orzeczenia dyscyplinarnego;
- 2) uchyla dotychczasowe orzeczenie dyscyplinarne i wydaje nowe orzeczenie dyscyplinarne rozstrzygające o istocie sprawy.

3. Orzeczenie kary surowszej od dotychczasowej jest możliwe tylko wtedy, gdy wznowienie postępowania nastąpiło z urzędu i nie nastąpiło przedawnienie karalności dyscyplinarnej za dany czyn oraz orzeczona dotychczas kara jest rażąco niewspółmierna do popełnionego czynu.

4. Jeżeli w następstwie wznowienia postępowania wymierzono karę łagodniejszą, ulegają uchyleniu skutki wymierzonej poprzednio kary surowszej, a w razie wymierzenia kary surowszej, jej skutki liczy się od dnia wymierzenia tej kary.

5. Karę dyscyplinarną wykonaną zalicza się na poczet kary orzeczonej w następstwie wznowienia postępowania, o którym mowa w ust. 4.

6. Termin do zatarcia kary zmienionej w następstwie wznowienia postępowania liczy się od dnia wydania orzeczenia dyscyplinarnego o ukaraniu pierwszą karą.

7. Od orzeczenia dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie, z zastrzeżeniem art. 136by ust. 3. Przepisy art. 136bx–136bza i art. 136bzb stosuje się odpowiednio.

Art. 137e. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym oraz wzory orzeczeń, postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym, mając na względzie sprawność prowadzonego postępowania.”;

- 48) uchyla się art. 138 i art. 140.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 961) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Osoby wykonujące czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej, w tym czynności, o których mowa w ust. 1, polegające na zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, niezatrudnione w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a–5 i 8, powinny posiadać tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa albo posiadać tytuł zawodowy inżyniera i dyplom ukończenia studiów w Szkole Głównej Służby Pożarniczej w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżyniera bezpieczeństwa pożarowego wydany do dnia 30 września 2019 r. lub studiów na kierunku inżyniera bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa pożarowego wydany po dniu 30 września 2019 r.”;

2) w art. 7:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopuszczenia do użytkowania wyrobów, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „dopuszczeniami”, w formie świadectwa dopuszczenia, wydają instytuty badawcze Państwowej Straży Pożarnej, wskazane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

b) ust. 7–9 otrzymują brzmienie:

„7. Dopuszczony wyrób podlega oznakowaniu przez producenta znakiem instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej, który wydał dopuszczenie.

8. W okresie, o którym mowa w ust. 3, wyroby, na które zostało wydane dopuszczenie, podlegają kontroli zgodności wyrobu z wymaganiami techniczno-użytkowymi, dokonywanej przez instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej, który wydał dopuszczenie.

9. W przypadku negatywnych wyników kontroli, o której mowa w ust. 8, instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej, który wydał dopuszczenie, może je cofnąć.”;

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Na wysokość opłaty za czynności kontrolne zgodności wyrobu z wymaganiami techniczno-użytkowymi mają wpływ wyłącznie koszty związane z badaniami tego wyrobu.”;

3) po art. 7 dodaje się art. 7a i art.7b w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a–6 i 8, mogą być wprowadzone używane pojazdy pożarnicze nie starsze niż 30 lat i używane przez co najmniej 5 lat na terenie innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo w Republice Turcji oraz w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będących stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, licząc od daty pierwszej rejestracji poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, służące zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia albo wykorzystywane do prowadzenia działań ratowniczych, jeżeli spełniają wymagania techniczno-użytkowe potwierdzone uzyskaniem pozytywnej opinii technicznej, wydawanej przez instytuty badawcze Państwowej Straży Pożarnej, zwanej dalej „opinią”.

2. Opinia wydawana jest bezterminowo i jednostkowo dla każdego z pojazdów, w ramach indywidualnego postępowania.

3. W przypadku gdy w pojazdach, o których mowa w ust. 1, zostaną dokonane zmiany konstrukcyjne, materiałowe lub technologiczne mogące mieć wpływ na właściwości użytkowe pojazdów albo rozszerzenie lub zmianę zakresu ich zastosowania, przed dalszym użytkowaniem pojazdów w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, nabywca, właściciel lub użytkownik informuje o tym instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej, który wydał opinię.

4. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 3, instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej, który wydał opinię, przeprowadza kontrolę wpływu wprowadzonych zmian na spełnienie wymagań techniczno-użytkowych, o których mowa w ust. 7, zwaną dalej „kontrolą”, i w zależności od jej wyniku:

- 1) utrzymuje w mocy wydaną opinię;
- 2) zmienia wydaną opinię;
- 3) cofa wydaną opinię.

5. Do procedury wydania opinii oraz przeprowadzenia kontroli w odniesieniu do pojazdów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 7.

6. Za czynności wykonane w celu wydania opinii lub przeprowadzenia kontroli pobierane są opłaty. Opłaty pobiera instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej, który wydał opinię lub przeprowadził kontrolę. Wysokość opłaty nie może przekraczać

dwukrotności kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o waloryzacji oraz zasadach ustalania emerytur i rent.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania opinii oraz przeprowadzenia kontroli dla pojazdów, o których mowa w ust. 1, wymagania techniczno-użytkowe, dokumenty wymagane do uzyskania opinii oraz szczegółowe czynności przy wydawaniu, kontroli albo cofaniu opinii, a także sposób ustalania wysokości opłaty, o której mowa w ust. 6, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpiecznego korzystania z pojazdów, zapewnienie możliwie najmniejszego negatywnego wpływu pojazdów na środowisko, przeznaczenie pojazdów oraz sposób ich wykorzystania, rzeczywiste koszty poszczególnych czynności oraz konieczność zapewnienia sprawnego ich wykonywania.

Art. 7b. Do dopuszczeń oraz opinii nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695).”;

4) w art. 11c w ust. 6:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w wykonywaniu zawodu inżyniera pożarnictwa lub projektanta w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz ukończyła w Szkole Głównej Służby Pożarniczej studia podyplomowe dla osób ubiegających się o wykonywanie zawodu rzeczoznawcy;”;

b) dodaje się pkt 4:

„4) w wykonywaniu czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 4 ust. 2a lub 2b, posiadając w okresie ich wykonywania tytuł zawodowy inżyniera i dyplom ukończenia studiów w Szkole Głównej Służby Pożarniczej w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego wydany do dnia 30 września 2019 r. lub studiów na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa pożarowego wydany po dniu 30 września 2019 r. oraz ukończyła studia podyplomowe, o których mowa w pkt 3.”;

5) w art. 16a w ust. 4b pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) tytułu zawodowego inżyniera i dyplomu ukończenia w Szkole Głównej Służby Pożarniczej studiów w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynierii

- bezpieczeństwa pożarowego wydanego do dnia 30 września 2019 r. lub studiów na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa pożarowego wydanego po dniu 30 września 2019 r., oraz kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu strażak oraz ukończenie w Szkole Głównej Służby Pożarniczej przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi albo
- 3) tytułu zawodowego inżynier oraz tytułu zawodowego magister inżynier i dyplomu ukończenia w Szkole Głównej Służby Pożarniczej studiów w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynierii bezpieczeństwa pożarowego wydanego do dnia 30 września 2019 r. lub studiów na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa pożarowego wydanego po dniu 30 września 2019 r., oraz kwalifikacji do wykonywania zawodu technik pożarnictwa oraz ukończenie w Szkole Głównej Służby Pożarniczej przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1499, 1635, 1726 i 2020) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 36:
- a) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) posiada tytuł zawodowy inżyniera i dyplom ukończenia w Szkole Głównej Służby Pożarniczej studiów w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego wydany do dnia 30 września 2019 r. lub studiów na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa pożarowego wydany po dniu 30 września 2019 r., oraz kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażaka i ukończył przeszkolenie zawodowe przygotowujące do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi, albo”,
- b) w ust. 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) tytuł zawodowy inżyniera i dyplom ukończenia w Szkole Głównej Służby Pożarniczej studiów w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego wydany do dnia 30 września 2019 r. lub studiów na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa

pożarowego wydany po dniu 30 września 2019 r., oraz kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażaka, lub”;

- 2) w art. 36a w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) ustalenie zasadności przyznania świadczenia motywacyjnego.”;

- 3) w art. 37r w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wypłaca świadczenie motywacyjne, o którym mowa w art. 97e;”;

- 4) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Strażaka można zawiesić w czynnościach służbowych, na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy, w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe nieumyślne albo postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby.”;

- 5) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Strażakowi w czasie pełnienia służby przysługuje bezpłatnie wyżywienie w naturze, jeżeli rodzaj i charakter służby lub właściwości lub szczególne miejsce jej pełnienia uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze, albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie.

2. Wyżywienie w naturze przysługuje strażakowi:

- 1) pełniącemu służbę w systemie skoszarowanym w okresie nauki w szkołach Państwowej Straży Pożarnej, odbywania kursów lub udziału w obozach szkoleniowych, z wyłączeniem okresu, w którym przebywa on na urlopie lub przepustce, trwającym co najmniej 24 godziny;
- 2) podczas długotrwałych akcji ratowniczo-gaśniczych, za które uważa się:
 - a) każde działania ratownicze organizowane lub kierowane przez Państwową Straż Pożarną trwające co najmniej 6 godzin, liczonych od chwili przyjęcia informacji o zdarzeniu,
 - b) pomocnicze specjalistyczne czynności ratownicze wykonywane przez Państwową Straż Pożarną w ramach udzielanej pomocy innym służbom ratowniczym, trwające co najmniej 6 godzin,
 - c) inne działania Państwowej Straży Pożarnej, wymagające zgrupowania strażaków przez okres co najmniej 6 godzin w czasie podwyższonej gotowości operacyjnej lub w celu współdziałania z innymi służbami,

- d) akcje ratownictwa podwodnego prowadzone przez Państwową Straż Pożarną, wymagające wykonania co najmniej jednego cyklu nurkowania;
- 3) biorącemu udział w ćwiczeniach lub szkoleniach przez okres co najmniej 4 godzin po zakończeniu służby wynikającej z obowiązującego rozkładu czasu służby, o ile przepisy dopuszczają taką możliwość ;
- 4) w ramach służby wynikającej z obowiązującego rozkładu czasu służby, jeżeli następuje ona bezpośrednio po zakończeniu przedłużonej służby, o której mowa w pkt 3;
- 5) biorącemu udział w ćwiczeniach, manewrach, szkoleniach organizowanych przez Państwową Straż Pożarną, trwających co najmniej 8 godzin, a także biorącemu udział w ćwiczeniach i manewrach organizowanych przez inne podmioty, jeżeli organizator nie zapewnia wyżywienia.

3. Wyżywienie w naturze przysługuje strażakowi na podstawie normy wyżywienia, którą stanowi wartość energetyczna, odżywcza i pieniężna produktów żywnościowych przysługujących strażakowi w określonych przypadkach. W przypadku zwiększonego zapotrzebowania na wartość energetyczną i odżywczą ze względu na rodzaj i warunki służby lub właściwości lub miejsce jej pełnienia, norma może zostać uzupełniona.

4. Normy wyżywienia mogą być realizowane w formie suchego prowiantu lub gotowych pakietów żywnościowych, lub posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne, w sytuacji gdy zorganizowanie wyżywienia w postaci posiłków sporządzanych w punktach żywienia Państwowej Straży Pożarnej nie jest możliwe albo gdy rodzaj i warunki pełnionej służby wymagają tego rodzaju wyżywienia. W przypadku realizacji wyżywienia w formie gotowych pakietów żywnościowych lub w formie posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne normę wyżywienia podwyższa się o koszty zapewnienia wyżywienia.

5. Przy wyżywieniu w naturze należy się kierować zasadami racjonalnego żywienia, w granicach obowiązujących wartości energetycznych, odżywczych i pieniężnych produktów żywnościowych określonych dla poszczególnych norm wyżywienia.

6. Organ Państwowej Straży Pożarnej może zapewnić wyżywienie w naturze oraz napoje również innym osobom:

- 1) uczestniczącym w akcjach, o których mowa w ust. 2 pkt 2;

- 2) biorącym udział w ćwiczeniach, manewrach, szkoleniach organizowanych przez Państwową Straż Pożarną, trwających co najmniej 8 godzin;
- 3) uczestniczącym w organizowanych przez Państwową Straż Pożarną ćwiczeniach zgrywających, których przewidywany czas trwania wynosi co najmniej 8 godzin.

7. Strażak, któremu przysługuje wyżywienie w naturze lub świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie z kilku tytułów, otrzymuje wyżywienie w naturze lub świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie tylko z jednego tytułu według najkorzystniejszej dla niego normy żywienia, z wyłączeniem przypadków, w których strażak uczestniczy w uroczystym posiłku organizowanym w punkcie żywienia Państwowej Straży Pożarnej.

8. Strażak, któremu rodzaj i warunki pełnienia służby lub względy techniczne lub organizacyjne uniemożliwiają korzystanie z przysługującego wyżywienia w naturze, otrzymuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie.

9. Strażakowi, który zrezygnował z otrzymywania przysługującego wyżywienia w naturze, nie przysługuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie albo dieta na pokrycie zwiększonych kosztów żywienia.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje norm żywienia oraz ich wartość pieniężną,
 - 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami,
 - 3) przypadki przyznawania poszczególnych norm żywienia,
 - 4) przypadki, w których normy żywienia mogą zostać uzupełnione, oraz wartość pieniężną uzupełnienia,
 - 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie
– uwzględniając zasady racjonalnego żywienia, adekwatność środków finansowych służących zapewnieniu strażakom żywienia w naturze względem realnej wartości żywienia, rozróżnienie przypadków wypłacania świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz mając na względzie właściwe warunki pełnienia służby.”;
- 6) po art. 62 dodaje się art. 62a i art. 62b w brzmieniu:

„Art. 62a. 1. Właściwość miejscową organu Państwowej Straży Pożarnej w sprawach związanych z wyżywieniem w naturze ustala się przez odpowiednie stosowanie przepisów o postępowaniu administracyjnym, z wyłączeniem komendantów Szkół Państwowej Straży Pożarnej, którzy odpowiadają za wyżywienie w kierowanych

przez nich jednostkach, oraz w porozumieniu z Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej za zapewnienie wyżywienia wystawianym pododdziałom odwodów operacyjnych.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej właściwy miejscowo ze względu na miejsce prowadzenia długotrwałej akcji, ćwiczeń, manewrów lub szkoleń zapewnia wyżywienie i napoje podległym mu strażakom w przypadkach, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 2–5, oraz innym osobom w przypadkach, o których mowa w art. 62 ust. 6.

3. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej zapewnia wyżywienie w trakcie organizowanych przez niego ćwiczeń, manewrów i szkoleń, chyba że ze względów organizacyjnych organizatorzy ćwiczeń lub manewrów postanowią inaczej.

4. Kierownicy jednostek zapewniają wyżywienie siłom przeznaczonym do formowania odwodów operacyjnych, tak aby mogły one działać bez dodatkowego wyżywienia przez czas określony przez przepisy wydane na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.

5. Siły odwodów operacyjnych prowadzą działania bez dodatkowego wyżywienia przez czas określony w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej. Po wykorzystaniu posiadanego wyżywienia przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 62b. Napoje w naturze, w ilości zaspokajającej potrzeby strażaka, przysługują w czasie pełnienia służby, w przypadkach i na warunkach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 232 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;

7) w art. 93 w ust. 1:

a) po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) świadczenie motywacyjne;”,

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie.”;

8) po art. 97d dodaje się art. 97e w brzmieniu:

„Art. 97e. 1. Strażakowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

- 1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – w wysokości 1500 złotych miesięcznie, albo
- 2) 28 lat i 6 miesięcy służby – w wysokości 2500 złotych miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

- 1) służby w Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;
- 3) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723).

3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1, wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez strażaka stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydawana jest w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 6.

4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego strażak podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 36a, jeżeli od wydania ostatniej opinii o tym strażaku upłynęły co najmniej 3 miesiące.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje świadczenie motywacyjne Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się strażakowi:

- 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2 oraz art. 43 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 4a, przez okres roku od dnia wydania ostatecznej opinii służbowej;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3, przez okres roku od dnia stwierdzenia wskazanej okoliczności;
- 3) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 4) ukaranemu karą dyscyplinarną, przed jej zatarciem;
- 5) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone, przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

7. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 6, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie wypłaty tego świadczenia.

8. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie wypłaty świadczenia motywacyjnego strażakowi przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

9. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
 - 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które strażak nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 109 ust. 1–3,
 - 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania,
 - 4) zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 105b ust. 2 pkt 1 i 3–5,
 - 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc
- proporcjonalnie do tego okresu.

10. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.

11. Świadczenie motywacyjne płatne jest z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za które świadczenie motywacyjne przysługuje.

12. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 7, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem strażaka ze służby, jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2020 r. poz. 848) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 164:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopełnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

3. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 2, następuje ze środków Służby Więziennej, na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).”.

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Dyrektor Generalny może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Służbę Więzienną koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.”;

2) po art. 164 dodaje się art. 164a w brzmieniu:

„Art. 164a. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w

postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia właściwy miejscowo okręgowy inspektorat Służby Więziennej albo Centralny Zarząd Służby Więziennej.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Służby Więziennej, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 164 ust. 3 i 4 oraz art. 164a ust. 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 164 ust. 3 i art. 164a ust. 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.”;

3) w art. 193 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) świadczenie motywacyjne.”;

4) po art. 208e dodaje się art. 208f w brzmieniu:

„Art. 208f. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

- 1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – w wysokości 1500 złotych miesięcznie, albo
- 2) 28 lat i 6 miesięcy służby – w wysokości 2500 złotych miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

- 1) służby w Służbie Więziennej;

- 2) służby w Policji, w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej;
- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lub 63 ust. 2, wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego jest wydawana w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 7.

4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 86, jeżeli od wydania ostatniej opinii o tym funkcjonariuszu upłynęły co najmniej 3 miesiące.

5. Minister Sprawiedliwości przyznaje świadczenie motywacyjne Dyrektorowi Generalnemu i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Dyrektor Generalny przyznaje świadczenie motywacyjne dyrektorom okręgowym, komendantowi Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendantom ośrodków szkolenia Służby Więziennej, komendantom ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej i Rektorowi. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

7. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się funkcjonariuszowi:

- 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał opinię służbową, o której mowa w art. 96 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, przez okres roku od dnia wydania ostatecznej opinii służbowej;

- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną, przed jej zatarciem;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone, przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

8. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 7, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie wypłaty tego świadczenia.

9. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie wypłaty świadczenia motywacyjnego funkcjonariuszowi przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku decyzji wydanej przez Ministra Sprawiedliwości lub Dyrektora Generalnego przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

10. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 61,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania;
- 4) zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 60c ust. 2 pkt 1 i 3–5,
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc

– proporcjonalnie do tego okresu.

11. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.

12. Świadczenie motywacyjne płatne jest z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za które świadczenie motywacyjne przysługuje.

13. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 8, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby, jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384 i 695) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 103 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusza zawiesza się w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. Funkcjonariusza można zawiesić w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, nieumyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby, na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.”;

2) po art. 142 dodaje się art. 142a i art. 142b w brzmieniu:

„Art. 142a. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem zadań i czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje ze środków SOP, na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020), lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Komendant SOP może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem zadań i czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez SOP koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Art. 142b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem zadań lub czynności służbowych, przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna

w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia funkcjonariuszowi SOP.

3. W przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez SOP funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 142a ust. 2 i 3 oraz art. 142b ust. 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.”;

3) w art. 149:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi w dniach pełnienia służby przysługuje bezpłatnie wyżywienie w naturze, jeżeli rodzaj i charakter służby lub właściwości lub miejsce jej pełnienia uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze, albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie.”,

b) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) biorącemu udział w zadaniach, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a–d, trwających powyżej 8 godzin, odbywających się na terenie miasta stołecznego Warszawy.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wyżywienie w naturze przysługuje funkcjonariuszowi na podstawie normy wyżywienia, którą stanowi wartość energetyczna, odżywcza i pieniężna produktów żywnościowych przysługujących funkcjonariuszowi w określonych przypadkach. W przypadku zwiększonego zapotrzebowania na wartość energetyczną i odżywczą ze względu na rodzaj i warunki służby lub szczególnie właściwości lub miejsce jej pełnienia, norma może zostać uzupełniona.

2b. W przypadku braku możliwości zapewnienia funkcjonariuszom wykonującym zadania służbowe poza terenem miasta stołecznego Warszawy wyżywienia w naturze w punktach żywienia SOP normę wyżywienia podwyższa się o koszty zapewnienia wyżywienia. W sytuacji gdy jest to niezbędne dla zapewnienia ciągłości realizacji zadań, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a–d, norma wyżywienia może zostać podwyższona do poziomu pozwalającego na zapewnienie wyżywienia.”,

d) uchyla się ust. 3,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Funkcjonariuszowi, który zrezygnował z otrzymywania przysługującego mu wyżywienia w naturze, nie przysługuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie albo dieta na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia, z wyjątkiem rezygnacji z wyżywienia w naturze z powodów zdrowotnych funkcjonariusza, udokumentowanych zaświadczeniem lekarskim w sytuacji braku możliwości zapewnienia funkcjonariuszowi bezpłatnego wyżywienia w naturze.”,

f) uchyla się ust. 5,

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Funkcjonariusz otrzymuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie w przypadku:

- 1) gdy rodzaj i warunki pełnienia służby lub względy techniczne lub organizacyjne uniemożliwiają korzystanie z wyżywienia przysługującego temu funkcjonariuszowi w naturze albo
- 2) braku możliwości zapewnienia funkcjonariuszowi bezpłatnego wyżywienia w naturze z powodów zdrowotnych funkcjonariusza udokumentowanych zaświadczeniem lekarskim.”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie podwyższa się w przypadku:

- 1) braku możliwości zapewnienia wyżywienia w naturze funkcjonariuszom w punktach żywienia SOP lub zewnętrznych podmiotach gastronomicznych;
- 2) udziału funkcjonariusza w zawodach sportowych i spartakiadach oraz pobytu na obozach kondycyjnych i zgrupowaniach szkoleniowych przed tymi

zawodami, jeżeli nie można mu zapewnić wyżywienia w naturze w punktach żywienia SOP lub zewnętrznych podmiotach gastronomicznych.

6b. Funkcjonariusz, któremu przysługuje wyżywienie w naturze lub świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie z kilku tytułów, otrzymuje wyżywienie w naturze lub świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie tylko z jednego tytułu według najkorzystniejszej dla niego normy wyżywienia, z wyłączeniem przypadków, w których funkcjonariusz uczestniczy w uroczystym posiłku.”,

i) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje norm wyżywienia oraz ich wartość pieniężną,
- 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami,
- 3) przypadki, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione, oraz wartość pieniężną uzupełnienia,
- 4) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz termin jego wypłaty

– uwzględniając zasady racjonalnego żywienia, adekwatność środków finansowych służących zapewnieniu funkcjonariuszom wyżywienia w naturze względem realnej wartości wyżywienia, rozróżnienie przypadków wypłacania świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz mając na względzie właściwe warunki pełnienia służby.”;

4) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:

„Art. 149a. Napoje w naturze, w ilości zaspokajającej potrzeby policjanta, przysługują w czasie pełnienia służby, w przypadkach i na warunkach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;

5) w art. 172 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie;

8) świadczenie motywacyjne.”;

6) po art. 172a dodaje się art. 172b w brzmieniu:

„Art. 172b. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – w wysokości 1500 złotych miesięcznie, albo

2) 28 lat i 6 miesięcy służby – w wysokości 2500 złotych miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

1) służby w Służbie Ochrony Państwa;

2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;

3) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723).

3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego Komendant SOP wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego jest wydawana w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 6.

4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 82, jeżeli od wydania ostatniej opinii o tym funkcjonariuszu upłynęły co najmniej 3 miesiące.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje świadczenie motywacyjne Komendantowi SOP i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się funkcjonariuszowi:

- 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 102 ust. 2 pkt 2 i 3, art. 107 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 pkt 1, przez okres roku od dnia wydania ostatecznej opinii służbowej;
- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną, przed jej zatarciem;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone, przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

7. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 6, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie wypłaty tego świadczenia.

8. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie wypłaty świadczenia motywacyjnego funkcjonariuszowi przysługuje w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.

9. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 203,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania,
- 4) zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 194 ust. 2 pkt 1 i 3–5,
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc

– proporcjonalnie do tego okresu.

10. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.

11. Świadczenie motywacyjne jest płatne z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za które świadczenie motywacyjne przysługuje.

12. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 7, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby, jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”;

7) w art. 188 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość ekwiwalentu za 1 dzień urlopu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się, mnożąc 1/21 uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym, w wysokości średniej tych dodatków z ostatnich 12 miesięcy, należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, przez liczbę dni niewykorzystanego urlopu.”;

8) w art. 208 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganiu zasad etyki zawodowej funkcjonariusza SOP.”;

9) w art. 209:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Naruszenie dyscypliny służbowej stanowi czyn funkcjonariusza polegający na zawinionym przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków służbowych wynikających z przepisów prawa lub poleceń wydanych przez przełożonych uprawnionych na podstawie tych przepisów.”,

b) w ust. 2:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) niedopełnienie obowiązków funkcjonariusza wynikających ze złożonego ślubowania, a także przepisów prawa;”,

– w pkt 3 po wyrazie „uprawnień” dodaje się wyrazy „określonych w przepisach prawa”,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) nadużycie zajmowanego stanowiska dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) porzucenie służby;

5b) samowolne oddalenie się z rejonu zakwaterowania bądź nieusprawiedliwione opuszczenie lub niestawienie się do miejsca pełnienia służby;”,

– w pkt 6 wyrazy „po spożyciu alkoholu lub” zastępuje się wyrazami „nietrzeźwości albo po użyciu alkoholu albo”,

- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) umyślne naruszenie dóbr osobistych innego funkcjonariusza;”,
 - uchyla się pkt 11 i 12,
- c) w ust. 3 skreśla się zdanie drugie,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3f w brzmieniu:
- „3a. Rozmowę dyscyplinującą, o której mowa w art. 209 ust. 3, można przeprowadzić w terminie do 30 dni od dnia powzięcia przez przełożonego dyscyplinarnego wiadomości o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego. Rozmowa ta polega na wytknięciu funkcjonariuszowi niewłaściwego postępowania oraz uprzedzeniu go o możliwości zastosowania innych środków dyscyplinujących, a także wszczęcia postępowania i wymierzenia kary dyscyplinarnej, w przypadku ponownego popełnienia czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.
- 3b. Jeżeli funkcjonariusz nie zgadza się z wytkniętym mu niewłaściwym postępowaniem podczas rozmowy dyscyplinującej, o której mowa w art. 209 ust. 3, w terminie 5 dni od dnia zapoznania się z notatką z rozmowy może wnieść do przełożonego dyscyplinarnego pisemny sprzeciw, zwany dalej „sprzeciwem”. O prawie do wniesienia sprzeciwu funkcjonariusza poucza się podczas rozmowy dyscyplinującej, a treść pouczenia zawiera się w notatce z tej rozmowy. Przepis art. 235 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
- 3c. Wniesienie sprzeciwu obliuguje przełożonego dyscyplinarnego do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, z wyjątkiem przypadku, kiedy nastąpił upływ terminów określonych w art. 213.
- 3d. Brak sprzeciwu powoduje włączenie notatki z przeprowadzonej rozmowy dyscyplinującej do akt osobowych funkcjonariusza, z którym była przeprowadzona rozmowa. W przypadku wniesienia sprzeciwu notatkę z przeprowadzonej rozmowy dyscyplinującej włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.
- 3e. W przypadku wniesienia sprzeciwu i braku możliwości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, w związku z upływem terminów określonych w art. 213, notatka podlega zniszczeniu.
- 3f. W przypadku wniesienia sprzeciwu po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3b, przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia sprzeciwu. Na postanowienie przysługuje zażalenie w terminie 7 dni od dnia
- ”

doręczenia postanowienia. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem przełożonego dyscyplinarnego do Komendanta SOP. Jeżeli postanowienie wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Komendant SOP, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis art. 235 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”,

e) w ust. 4 wyrazy „okres roku” zastępuje się wyrazami „5 miesięcy”;

10) art. 211 otrzymuje brzmienie:

„Art. 211. 1. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie, jeżeli popełnia przewinienie dyscyplinarne sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a także w przypadku, gdy kieruje popełnieniem przez innego funkcjonariusza przewinienia dyscyplinarnego albo poleca jego popełnienie.

2. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie także wówczas, gdy chcąc, aby inny funkcjonariusz popełnił przewinienie dyscyplinarne, nakłania go do tego.

3. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie w przypadku, gdy chcąc, aby inny funkcjonariusz popełnił przewinienie dyscyplinarnej lub godząc się na to, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie.

4. Każdy z funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1–3, odpowiada w granicach swojej winy, niezależnie od odpowiedzialności pozostałych osób.

5. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego za granicą.

6. Dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jedno przewinienie dyscyplinarne.”;

11) w art. 212 dodaje się ust. 3–8 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych posiada władzę dyscyplinarną wobec Komendanta SOP.

4. Funkcjonariusz, któremu powierzono pełnienie obowiązków na danym stanowisku służbowym, posiada władzę dyscyplinarną przysługującą funkcjonariuszowi powołanemu na to stanowisko.

5. Funkcjonariusz, który w zastępstwie wykonuje obowiązki na danym stanowisku służbowym, posiada władzę dyscyplinarną przysługującą osobie zastępowanej.

6. Funkcjonariusz przebywający na urloпах związanych z rodzicielstwem, urlopie bezpłatnym lub oddelegowany do wykonywania zadań poza Służbą Ochrony Państwa

podlega władzy dyscyplinarnej przełożonego dyscyplinarnego, któremu podlegał przed udzieleniem mu urlopu lub oddelegowaniem.

7. Przełożonym dyscyplinarnym funkcjonariusza oddelegowanego do pełnienia służby w Biurze Nadzoru Wewnętrzznego jest Inspektor Nadzoru Wewnętrzznego, z wyłączeniem orzekania kar określonych w art. 215 pkt 3–7, które wymierza przełożony, o którym mowa w art. 212 ust. 1 i 2. Przepisy art. 232 ust. 2, art. 235 ust. 4, art. 242 ust. 9 oraz art. 243 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Przełożony dyscyplinarny prowadzi nadzór nad przebiegiem postępowania dyscyplinarnego w celu zapewnienia sprawnego wykonywania czynności związanych z tym postępowaniem. Nadzór może prowadzić funkcjonariusz upoważniony w ustalonym zakresie przez przełożonego dyscyplinarnego.”;

12) w art. 213:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 90 dni od dnia otrzymania przez przełożonego dyscyplinarnego udokumentowanej informacji uzasadniającej podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli funkcjonariusz z powodu nieobecności w służbie nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się funkcjonariusza do służby.”,

c) w ust. 2 wyrazy „1 roku” zastępuje się wyrazami „2 lat”;

13) w art. 215:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) ostrzeżenie o niepełnej przydatności do służby;”,

b) uchyla się pkt 6;

14) w art. 218 wyrazy „może zostać” zastępuje się wyrazem „zostanie”;

15) w art. 220 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę obniżenia stopnia można wymierzyć tylko obok kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby albo kary wydalenia ze służby.”;

16) po art. 220 dodaje się art. 220a w brzmieniu:

„Art. 220a. Kara ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby polega na wytknięciu ukaranemu niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu go, że jeżeli ponownie popełni przewinienie dyscyplinarne, zostanie wydalony ze służby.”;

17) uchyla się art. 221;

18) w art. 223 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się z zastrzeżeniem art. 220 ust. 2.”;

19) w art. 224:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Karę dyscyplinarną wymierza się w sposób współmierny do przewinienia dyscyplinarnego popełnionego przez obwinionego oraz stopnia zawinienia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej uwzględnia się rodzaj i wagę czynu, jego skutki i okoliczności popełnienia, pobudki działania obwinionego, następstwa negatywne dla służby, dotychczasowe wyniki w służbie, opinię służbową, okres pozostawania w służbie oraz zachowanie się obwinionego przed i po popełnieniu zarzucanego mu czynu, a także inne okoliczności, zarówno łagodzące, jak i obciążające, istotne w sprawie.”,

c) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) popełnienie przewinienia dyscyplinarnego w czasie odbywania uprzednio wymierzonej kary dyscyplinarnej, jak również w czasie próby określonej w orzeczeniu o warunkowym zawieszeniu wykonania kary lub warunkowym umorzeniu postępowania karnego;”;

20) po art. 224 dodaje się art. 224a w brzmieniu:

„Art. 224a. 1. Podstawę wszelkich rozstrzygnięć stanowią ustalenia faktyczne.

2. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

3. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny rozstrzygają samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie są związani rozstrzygnięciem sądu lub innego organu. Prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące.”;

21) w art. 225:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) wskutek wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 209 ust. 3c;”,
- w pkt 2 po wyrazie „pokrzywdzonego” dodaje się przecinek i wyrazy „innego zainteresowanego organu lub instytucji”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2, zawiadamia się odpowiednio sąd lub prokuratora oraz organ lub instytucję albo pokrzywdzonego o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i wyniku tego postępowania. Materiały przekazane przez sąd, prokuratora, organ, instytucję albo pokrzywdzonego włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pokrzywdzonym jest osoba, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone zachowaniem funkcjonariusza stanowiącym przewinienie dyscyplinarne.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego kwalifikacji prawnej albo tożsamości sprawcy, przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego przełożony dyscyplinarny pisemnie zleca rzecznikowi dyscyplinarnemu przeprowadzenie czynności wyjaśniających, opatrując to polecenie datą otrzymania informacji uzasadniających przeprowadzenie czynności. Czynności te kończy się w terminie 30 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 3a. W szczególnych przypadkach ze względu na charakter sprawy czynności wyjaśniające za zgodą przełożonego dyscyplinarnego mogą być kontynuowane w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 3a.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3f w brzmieniu:

„3a. Rozpoczęcie czynności wyjaśniających następuje w drodze postanowienia.

3b. Postanowienie, o którym mowa w ust. 3a, zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego;

- 2) datę wydania;
- 3) podstawę prawną;
- 4) datę otrzymania przez przełożonego dyscyplinarnego informacji uzasadniających przeprowadzenie czynności wyjaśniających;
- 5) określenie okoliczności stanowiących przedmiot czynności wyjaśniających;
- 6) wskazanie rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia czynności wyjaśniających;
- 7) podpis przełożonego dyscyplinarnego i urzędową pieczęć Służby Ochrony Państwa albo urzędową pieczęć ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3c. Jeżeli w toku czynności wyjaśniających zostały ujawnione inne okoliczności wskazujące na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny, za zgodą przełożonego dyscyplinarnego, może poszerzyć zakres prowadzących czynności wyjaśniających, o których mowa w ust. 3b pkt 5.

3d. W toku czynności wyjaśniających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego ani czynności wymagających spisania protokołu.

3e. Z przeprowadzonych czynności wyjaśniających rzecznik dyscyplinarny sporządza sprawozdanie, w którym w szczególności przedstawia wnioski dotyczące wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego.

3f. W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego materiały zebrane podczas przeprowadzania czynności wyjaśniających stają się materiałami postępowania dyscyplinarnego.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Celem postępowania dyscyplinarnego jest w szczególności:

- 1) ustalenie, czy czyn zarzucany funkcjonariuszowi został popełniony i czy obwiniony jest jego sprawcą;
- 2) wyjaśnienie przyczyn i okoliczności popełnienia czynu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie.

4b. Przełożony dyscyplinarny i wyższy przełożony dyscyplinarny badają swoją właściwość przed podjęciem czynności w sprawach dyscyplinarnych, a w

przypadku stwierdzenia braku właściwości przekazują sprawę odpowiednio uprawnionemu przełożonemu dyscyplinarnemu albo wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu.

4c. Rzecznik dyscyplinarny przekazuje niezwłocznie przełożonemu dyscyplinarnemu dokumenty w sprawach dyscyplinarnych zastrzeżonych do jego właściwości.”,

g) w ust. 5 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) datę otrzymania przez przełożonego dyscyplinarnego informacji uzasadniającej podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza zarzucanego czynu.”,

h) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku uchylecia w postępowaniu odwoławczym orzeczenia, o którym mowa w art. 226a ust. 1, i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, za dzień wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przyjmuje się dzień wydania orzeczenia, o którym mowa w art. 226a ust. 1.”;

22) w art. 226 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, jeżeli:

- 1) czynności wyjaśniające nie potwierdziły popełnienia przewinienia dyscyplinarnego;
- 2) upłynęły terminy określone w art. 213 ust. 2 i 3;
- 3) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu i tego samego funkcjonariusza zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte toczy się.”;

23) po art. 226 dodaje się art. 226a w brzmieniu:

„Art. 226a. 1. Przełożony dyscyplinarny może wydać orzeczenie bez wszczynania postępowania dyscyplinarnego, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości oraz nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana, po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody funkcjonariusza na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, orzeczenie wydaje się po wysłuchaniu funkcjonariusza i złożeniu przez niego wyjaśnienia na piśmie oraz wyrażeniu zgody na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

3. Po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania w charakterze obwinionego obwiniony może złożyć wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

4. Przełożony dyscyplinarny może uwzględnić wniosek o dobrowolne poddanie się karze, jeżeli okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wina obwinionego nie budzą wątpliwości, a charakter popełnionego przewinienia uzasadnia wymierzenie kary, o której mowa w art. 215 ust. 1 pkt 1 i 2. Czynności, o których mowa w art. 233 ust 1-6, nie przeprowadza się.

5. W przypadku uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się karze przełożony dyscyplinarny wydaje orzeczenie o ukaraniu.

6. Od orzeczenia o ukaraniu obwinionemu przysługuje odwołanie w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołanie składa się do przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie.

7. Przełożony dyscyplinarny odmawia przyjęcia odwołania, w drodze postanowienia, jeżeli zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalne. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne.

8. W przypadku złożenia odwołania przez obwinionego przełożony dyscyplinarny uchyla orzeczenie o ukaraniu, kontynuuje postępowanie dyscyplinarne i wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 234 ust. 1, od którego przysługuje odwołanie w trybie art. 235.

9. Cofnięcie odwołania, o którym mowa w ust. 6, jest niedopuszczalne.”;

24) w art. 227:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przełożony dyscyplinarny do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego oraz czynności wyjaśniających, o których mowa w art. 225 ust. 3, wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w stopniu co najmniej:

- 1) młodszego chorążego SOP, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień w korpusie szeregowych, podoficerów lub chorążych;
- 2) podporucznika SOP, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień podporucznika, porucznika oraz kapitana SOP;
- 3) majora SOP, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień majora SOP lub wyższy.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Rzecznika dyscyplinarnego odwołuje się w przypadkach:
- 1) zaistnienia okoliczności, które stanowią podstawę zwolnienia go ze służby w SOP;
 - 2) prawomocnego zawieszenia go w czynnościach służbowych;
 - 3) prawomocnego ukarania go karą dyscyplinarną;
 - 4) delegowania go do wykonywania zadań poza SOP.”
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Komendant SOP może odwołać rzecznika dyscyplinarnego na jego uzasadniony wniosek.”
- d) w ust. 5:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jest małżonkiem obwinionego, jego obrońcy lub pokrzywdzonego albo pozostaje we wspólnym pożyciu z jedną z tych osób;”
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) jest krewnym lub powinowatym obwinionego lub pokrzywdzonego w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia między dziećmi rodzeństwa osób wymienionych w pkt 2, albo jest związany z jedną z tych osób węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli;”
 - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) był świadkiem zdarzenia lub w tej sprawie był przesłuchany w charakterze świadka;

4) między nim a obwinionym lub pokrzywdzonym zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do bezstronności prowadzącego postępowanie;”
 - dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) jest podwładnym obwinionego, jego obrońcy lub pokrzywdzonego.”
- e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności uzasadniające jego wyłączenie z udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.”

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. O okolicznościach uzasadniających wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym:

- 1) rzecznik dyscyplinarny niezwłocznie zawiadamia przełożonego dyscyplinarnego;
- 2) przełożony dyscyplinarny zawiadamia niezwłocznie Komendanta SOP.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Odpowiednio Komendant SOP lub przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o wyłączeniu lub odmowie wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego lub rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.”;

25) w art. 228 w ust. 4 wyrazy „Komendanta SOP” zastępuje się wyrazami „przełożonego dyscyplinarnego”;

26) w art. 229:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzecznik dyscyplinarny zbiera materiał dowodowy i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy. W szczególności przesłuchuje obwinionego, świadków i pokrzywdzonego, dokonuje oględzin, konfrontacji, okazania oraz dokonuje odtworzenia przebiegu stanowiących przedmiot rozpoznania zdarzeń lub ich fragmentu. Z czynności tych sporządza protokoły. Zleca lub występuje do przełożonego dyscyplinarnego o zlecenie przeprowadzenia odpowiednich badań, ekspertyz i tłumaczeń oraz zasięga niezbędnych opinii.”,

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Rzecznik dyscyplinarny, który wydał postanowienie, w przypadku wniesienia zażalenia na to postanowienie niezwłocznie przekazuje je przełożonemu dyscyplinarnemu wraz z aktami postępowania oraz swoim stanowiskiem, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym otrzymał zażalenie.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli czyn będący przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest lub był przedmiotem innego postępowania, w tym postępowania przygotowawczego, przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny mogą zwrócić się do właściwego organu o udostępnienie akt tego postępowania w całości lub w części.

Za zgodą tego organu potrzebne odpisy lub wyciągi z udostępnionych akt włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Rzecznik dyscyplinarny, w razie ustalenia na podstawie zebranego materiału dowodowego, że obwinionemu należy zarzucić czyn, który nie był objęty uprzednio wydanym postanowieniem, lub że zachodzi potrzeba istotnej zmiany opisu czynu lub jego kwalifikacji prawnej, występuje do przełożonego dyscyplinarnego z wnioskiem o zmianę lub uzupełnienie zarzutów.”;

27) w art. 230:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) korzystania z pomocy obrońcy, którym może być wskazany przez obwinionego funkcjonariusz SOP, adwokat albo radca prawny;”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Zażalenie na postanowienie wnosi się za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego do przełożonego dyscyplinarnego, a jeżeli postanowienie wydał ten przełożony dyscyplinarny, do Komendanta SOP za pośrednictwem tego przełożonego. Jeżeli postanowienie wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Komendant SOP, zażalenie nie przysługuje, jednak obwiniony może zwrócić się odpowiednio do ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta SOP o ponowne rozpatrzenie sprawy.

6b. Zażalenie na postanowienie wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.”,

c) w ust. 7:

– w pkt 3 wyrazy „sprzeczne z prawem” zastępuje się wyrazem „niedopuszczalne”,

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wniosek dowodowy został złożony po określonym terminie, o którym wnioskodawca został zawiadomiony.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Choroba obwinionego, świadka i innego uczestnika postępowania dyscyplinarnego stwierdzona zwolnieniem lekarskim usprawiedliwia nieobecność tych osób podczas czynności objętych danym postępowaniem przez okresy nie dłuższe niż łącznie 14 dni w ciągu całego postępowania dyscyplinarnego.

Usprawiedliwienie nieobecności z powodu choroby za każdy następny jej okres wymaga przedstawienia zaświadczenia wystawionego przez lekarza uprawnionego do wystawiania zaświadczeń potwierdzających niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie karne.”,

e) uchyla się ust. 11;

28) w art. 232:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności dowodowe w postępowaniu dyscyplinarnym kończy się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia tego postępowania. Przełożony dyscyplinarny, w drodze postanowienia, może przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony do 3 miesięcy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek o przedłużenie terminu prowadzenia czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym wraz z uzasadnieniem składa się nie później niż 5 dni przed upływem tego terminu. Przed wydaniem postanowienia o przedłużeniu terminu prowadzenia czynności dowodowych właściwy do jego wydania przełożony dyscyplinarny lub Komendant SOP może zażądać niezwłocznego przekazania akt postępowania.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przełożony dyscyplinarny może zawiesić postępowanie dyscyplinarne z powodu zaistnienia długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej prowadzenie postępowania. Na postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego obwinionemu i pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie. Jeżeli postanowienie wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Komendant SOP, zażalenie nie przysługuje, jednak obwiniony i pokrzywdzony mogą zwrócić się odpowiednio do ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta SOP z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg terminów.”;

29) po art. 232 dodaje się art. 232a w brzmieniu:

„Art. 232a. 1. Jeżeli przeciwko obwinionemu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym

popęłnienia jednego z zarzuconych czynów, przełożony dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, wyłączyć ten czyn do odrębnego postępowania dyscyplinarnego, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zebrane w toku postępowania dyscyplinarnego dowody dotyczące wyłączonego czynu stają się dowodami odrębnego postępowania dyscyplinarnego.”;

30) w art. 233:

a) w ust. 1 po wyrazie „obwinionego” dodaje się wyrazy „i jego obrońcę”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odmowa obwinionego lub jego obrońcy zapoznania się z aktami postępowania lub złożenia podpisu stwierdzającego tę okoliczność nie wstrzymuje postępowania. Rzecznik dyscyplinarny dokonuje wzmianki o odmowie zapoznania w aktach postępowania dyscyplinarnego. Nieusprawiedliwione niestawienie się obwinionego lub jego obrońcy na czynność zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego jest równoznaczne z odmową zapoznania się z tymi aktami.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rzecznik dyscypliny, po zapoznaniu obwinionego z aktami postępowania dyscyplinarnego, wydaje postanowienie o zakończeniu czynności dowodowych oraz sporządza, w terminie do 7 dni, opatrzone datą sprawozdanie, w którym:

- 1) wskazuje prowadzącego postępowanie i przełożonego dyscyplinarnego, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego;
- 2) wskazuje obwinionego oraz określa zarzucane mu przewinienie dyscyplinarne, z opisem stanu faktycznego i prawnego ustalonym na podstawie zebranych dowodów;
- 3) przedstawia wnioski dotyczące uniewinnienia, odstąpienia od ukarania lub wymierzenia kary albo umorzenia postępowania.”;

31) w art. 234:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego przełożony dyscyplinarny wydaje orzeczenie dyscyplinarne o:

- 1) uniewinnieniu, jeżeli przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło zarzutów stawianych obwinionemu, albo

- 2) uznaniu winnym popełnienia czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną, i o wymierzeniu kary dyscyplinarnej, albo
 - 3) uznaniu winnym popełnienia czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną, i o odstąpieniu od wymierzenia kary, albo
 - 4) umorzeniu postępowania.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Przełożony dyscyplinarny w orzeczeniu dyscyplinarnym może zmienić opis czynu lub jego kwalifikację prawną w granicach czynu zarzucanego obwinionemu i jego kwalifikacji prawnej.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2f w brzmieniu:
- „2a. Uzasadnienie faktyczne orzeczenia dyscyplinarnego zawiera w szczególności: wskazanie faktów, które uznano za udowodnione, dowodów, na których się oparto, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówiono wiarygodności i mocy dowodowej. W uzasadnieniu prawnym wyjaśnia się podstawy prawne orzeczenia z przytoczeniem przepisów prawa. W uzasadnieniu przytacza się ponadto okoliczności, które wpłynęły na wymiar kary lub na odstąpienie od wymierzenia kary.
- 2b. Oczywiście omyłki pisarskie i rachunkowe w orzeczeniu lub postanowieniu można sprostować w każdym czasie w drodze postanowienia.
- 2c. Sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w protokołach sporządzanych w toku postępowania dyscyplinarnego wymaga opisanie tych omyłek przez osobę sporządzającą protokół przed jego podpisaniem. W przypadku ujawnienia omyłek pisarskich lub rachunkowych po podpisaniu protokołu, prostuje się je w drodze postanowienia.
- 2d. Od postanowień, o których mowa w ust. 2b i 2c, odwołanie nie przysługuje.
- 2e. Sprostowanie omyłek pisarskich i rachunkowych następuje z urzędu albo na wniosek pokrzywdzonego, ukaranego lub obwinionego albo, w przypadku jego śmierci, na wniosek jego małżonka, krewnych w linii prostej, rodzeństwa, przysposabiającego lub przysposobionego.
- 2f. Sprostowania dokonuje przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny, który popełnił omyłkę.”,

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli przełożony dyscyplinarny uzna, że przekazane mu akta postępowania dyscyplinarnego zawierają istotne braki tego postępowania, w terminie 14 dni od dnia przekazania mu akt wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych i zwraca sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu usunięcia stwierdzonych uchybień bądź uzupełnienia braków w zakresie dowodowym.

4. Jeżeli w dniu wydania orzeczenia zachodzi okoliczność uzasadniająca umorzenie postępowania w części, o umorzeniu rozstrzyga się w orzeczeniu.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem sporządza się na piśmie nie później niż w terminie 14 dni od dnia sporządzenia przez rzecznika dyscyplinarnego sprawozdania z przeprowadzonego postępowania dyscyplinarnego.”,

f) w ust. 8 w zdaniu pierwszym wyrazy „Komendant SOP” zastępuje się wyrazami „przełożony dyscyplinarny”;

32) po art. 234 dodaje się art. 234a w brzmieniu:

„Art. 234a. 1. Postępowanie dyscyplinarne umarza się, jeżeli:

- 1) nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej;
- 2) postępowanie dyscyplinarne wszczęto po upływie terminu, o którym mowa w art. 213 ust. 1;
- 3) ustalono, że czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne przypisany obwinionemu nie wypełnia znamion czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne;
- 4) obwiniony zmarł lub został uznany za zaginionego;
- 5) obwiniony przestał podlegać orzecznictwu dyscyplinarnemu;
- 6) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu zarzuconego obwinionemu zostało prawomocnie zakończone albo wszczęte wcześniej toczy się.

2. Postępowanie dyscyplinarne można umorzyć w razie:

- 1) długotrwałej choroby obwinionego;
- 2) wycofania wniosku, o którym mowa w art. 225 ust. 1 pkt 2.

3. Orzeczenia dyscyplinarnego o umorzeniu postępowania z uwagi na przedawnienie karalności nie wydaje się, w przypadku gdy zebrane dowody uzasadniają uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

4. W przypadku przywrócenia do służby funkcjonariusza, wobec którego w dniu jego zwolnienia ze służby postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone na podstawie przesłanki, o której mowa w ust. 1 pkt 5, przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o umorzeniu tego postępowania dyscyplinarnego, o ile nie nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej za czyn będący przedmiotem tego postępowania, oraz wyznacza rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.”;

33) w art. 235:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli orzeczenie lub postanowienie w pierwszej instancji wydał minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Komendant SOP, odwołanie lub zażalenie nie przysługuje. Obwiniony może jednak w terminie, o którym mowa w ust. 1, zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Komendanta SOP z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od orzeczeń.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przełożony dyscyplinarny, który wydał orzeczenie lub postanowienie w pierwszej instancji, w przypadku wniesienia odwołania lub zażalenia niezwłocznie przekazuje je Komendantowi SOP wraz z aktami postępowania, aktami osobowymi obwinionego oraz swoim stanowiskiem, nie później jednak niż w terminie 4 dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie lub zażalenie.”;

34) w art. 237 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendant SOP w terminie 7 dni od dnia wniesienia odwołania może powołać komisję do zbadania zaskarżonego orzeczenia, zwaną dalej „komisją”, a w przypadku orzeczenia o ukaraniu karą, o której mowa w art. 215 pkt 4–7, jest obowiązany powołać komisję.”;

35) w art. 238:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozpatrzenie odwołania przez Komendanta SOP następuje w terminie 30 dni od dnia wpływu odwołania, a w przypadku powołania komisji – w terminie 14 dni od dnia otrzymania opatrzonego datą sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.”,

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez przełożonego dyscyplinarnego, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga uzupełnienia materiału dowodowego w całości lub w znacznej części albo zaskarżone orzeczenie lub przeprowadzone postępowanie dyscyplinarne zawiera istotne błędy lub braki.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku uchylenia w postępowaniu odwoławczym orzeczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, za dzień wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przyjmuje się dzień wydania orzeczenia o uchyleniu.”;

36) w art. 239:

a) uchyla się ust. 3,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komendant SOP, na wniosek przełożonego dyscyplinarnego złożony po uprawomocnieniu się orzeczenia, wykonuje karę wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia, wydalenia ze służby, przez wydanie decyzji odpowiednio o zwolnieniu lub odwołaniu ukaranego z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznaczeniu go na niższe stanowisko służbowe, obniżeniu stopnia albo zwolnieniu ukaranego funkcjonariusza ze służby w SOP.”;

37) w art. 240 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące porządku czynności procesowych, z wyjątkiem art. 117 i art. 117a, wezwań, terminów, doręczeń i świadków, z wyłączeniem możliwości nakładania kar porządkowych oraz konfrontacji, okazania, oględzin i eksperymentu procesowego. W postępowaniu dyscyplinarnym do świadków nie stosuje się art. 184 Kodeksu postępowania karnego.”;

38) w art. 241:

a) w ust. 2:

– w pkt 1 wyrazy „3 miesiący” zastępuje się wyrazami „6 miesięcy”,

- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) 24 miesięcy od dnia orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w SOP.”,

b) w ust. 3:

- w pkt 1 wyrazy „2 miesięcy” zastępuje się wyrazami „3 miesięcy”,
- w pkt 4:
 - wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „9 miesięcy”,
 - kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) 12 miesięcy od dnia orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w SOP.”;

39) art. 245 otrzymuje brzmienie:

„Art. 245. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym oraz określi wzory postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym, mając na względzie sprawność prowadzonego postępowania.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1635) w art. 25 w ust. 1:

- 1) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „28 400 tys. zł” zastępuje się wyrazami „30 100 tys. zł”;
- 2) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) 2020 r. – 4 500 tys. zł.”.

Art. 8. 1. Przepis art. 115a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych i niezakończonych przed dniem 6 listopada 2018 r. oraz do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy policjantowi zwolnionemu ze służby od dnia 6 listopada 2018 r. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. ustala się na zasadach wynikających

z przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji obowiązujących przed dniem 6 listopada 2018 r. Przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu pieniężnego przysługującego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za rok 2018 określa się proporcję liczby dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego przysługującego do dnia 6 listopada 2018 r. oraz od dnia 6 listopada 2018 r.

2. Przepis art. 119a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy od dnia 6 listopada 2018 r. Przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu przelicza się zaległy urlop wypoczynkowy lub dodatkowy w dniach kalendarzowych na urlop w dniach roboczych przy zastosowaniu mnożnika wynikającego z relacji 26 dni roboczych do 30 dni kalendarzowych. Niepełny dzień zaokrągla się w górę do pełnego dnia. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. ustala się na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Przepisy art. 188 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy przysługujący za okres od dnia 6 listopada 2018 r. Przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu pieniężnego przysługującego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za rok 2018 określa się proporcję liczby dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego przysługującego do dnia 6 listopada 2018 r. oraz od dnia 6 listopada 2018 r.

Art. 9. 1. Nabyte przez funkcjonariusza Straży Granicznej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy urlopy wypoczynkowe oraz coroczne płatne urlopy dodatkowe, przysługujące w dniach kalendarzowych, wykorzystuje się w naturze na dotychczasowych zasadach.

2. Funkcjonariusz Straży Granicznej, składając wniosek o udzielenie urlopu wypoczynkowego oraz corocznego płatnego urlopu dodatkowego, w pierwszej kolejności uwzględnia wykorzystanie urlopów wskazanych w ust. 1.

3. W przypadku funkcjonariusza Straży Granicznej zwalnianego ze służby oraz funkcjonariusza, którego stosunek służbowy wygasł, niewykorzystane urlopy wskazane w ust. 1 przelicza się na urlop w dniach roboczych przy zastosowaniu mnożnika

wynikającego z relacji 26 dni roboczych do 30 dni kalendarzowych. Niepełny dzień zaokrągla się w górę do pełnego dnia.

Art. 10. Do funkcjonariusza Straży Granicznej przebywającego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na płatnym urlopie zdrowotnym, okolicznościowym lub bezpłatnym, do zakończenia udzielonego urlopu, stosuje się przepisy obowiązujące do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyłączeniem odwołania z urlopu, do którego stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Urlop uzupełniający, o którym mowa w art. 87e ustawy zmienianej w art. 2, nabyty przez funkcjonariusza Straży Granicznej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie może przekroczyć łącznie z urlopem uzyskanym już w tym roku kalendarzowym maksymalnego wymiaru danego corocznego płatnego urlopu dodatkowego określonego w art. 87b ust. 1, 3 i 4 tej ustawy.

Art. 12. 1. Do oceny warunków szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia uzasadniających przyznanie funkcjonariuszowi Straży Granicznej urlopu, o którym mowa w art. 87b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, dokonywanej w 2020 r. stosuje się przepisy obowiązujące do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do okresu służby, od którego jest uzależnione przyznanie urlopu, o którym mowa w art. 87b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, wlicza się okres służby pełnionej w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Do ustalania wymiaru urlopu wypoczynkowego oraz corocznego płatnego urlopu dodatkowego przysługujących funkcjonariuszowi Straży Granicznej, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przebywał na urlopie bezpłatnym lub był zawieszony w czynnościach służbowych, stosuje się przepisy obowiązujące do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Plany urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej ustalone na 2020 r. na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

Art. 15. Przepisy art. 66a–66c ustawy zmienianej w art. 1, art. 71a–71c ustawy zmienianej w art. 2, art. 164 ust. 2–4 i art. 164a ustawy zmienianej w art. 5 oraz art. 142a i 142b ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną, zapewnienia ochrony prawnej oraz

bezpłatnej ochrony prawnej przysługującej policjantowi, funkcjonariuszowi Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz funkcjonariuszowi Służby Ochrony Państwa w przypadku postępowań karnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Do przypadków otrzymywania przez policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej, funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa oraz strażaków wyżywienia w naturze oraz norm tego wyżywienia albo równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie zaistniałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. W stosunku do funkcjonariuszy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy osiągnęli staż służby, o którym mowa w art. 120a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, art. 117d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, art. 97e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, art. 208f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 oraz art. 172b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydaje się w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. W przypadku wydania decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego, wypłata świadczenia następuje od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Do obniżenia policjantowi nagrody rocznej w przypadku popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, stwierdzonego w prawomocnie zakończonym postępowaniu dyscyplinarnym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. 1. Do postępowań dyscyplinarnych w Policji i Służbie Ochrony Państwa wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do kar dyscyplinarnych w Policji i Służbie Ochrony Państwa wymierzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do przewinień dyscyplinarnych popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o przedawnieniu zawarte w ustawie, o której mowa w art. 1 oraz art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął.

Art. 20. Do postępowań w przedmiocie zwolnienia funkcjonariusza Straży Granicznej ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3–5 i ust. 2 pkt 2, 3 i 5 ustawy zmienianej w art. 2 wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia

w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 47 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 21. Do postępowań w przedmiocie zwolnienia funkcjonariusza Straży Granicznej ze służby wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 49 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 22. Mianowania na pierwszy stopień w korpusie chorążych po ukończeniu szkoły chorążych albo na kolejny stopień w korpusie chorążych na podstawie wniosków o mianowanie złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonuje Komendant Główny Straży Granicznej, z zastrzeżeniem, że na stopnie chorążych Straży Granicznej w BSWSG mianuje Komendant BSWSG.

Art. 23. Mianowania na kolejny wyższy stopień funkcjonariusza Straży Granicznej, o którym mowa w art. 57 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, na podstawie wniosków o mianowanie, złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonuje przełożony właściwy do mianowania na ten stopień na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 24. Obniżenia stopnia funkcjonariuszowi Straży Granicznej w związku z wymierzeniem kary dyscyplinarnej o obniżeniu stopnia na podstawie wniosków o obniżenie stopnia, złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonuje przełożony właściwy do obniżenia stopnia na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 25. Obniżenie nagrody rocznej za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz Straży Granicznej naruszył dyscyplinę służbową lub zasady etyki zawodowej, jeżeli za ten czyn prawomocnym orzeczeniem wymierzono mu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy karę dyscyplinarną surowej nagany albo nagany z ostrzeżeniem, następuje w granicach przewidzianych w art. 113a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 26. 1. Do postępowań dyscyplinarnych oraz czynności wyjaśniających dotyczących funkcjonariuszy Straży Granicznej wszczętych na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Postępowania dyscyplinarne oraz czynności wyjaśniające prowadzone przez funkcjonariusza Straży Granicznej wyznaczonego przez przełożonego dyscyplinarnego albo

komisję do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone dalej przez wyznaczonego funkcjonariusza albo komisję do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego. Wyznaczonemu funkcjonariuszowi albo przewodniczącemu komisji przysługują uprawnienia rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 27. Czynności podjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w ramach prowadzonych postępowań dyscyplinarnych oraz czynności wyjaśniających dotyczących funkcjonariuszy Straży Granicznej zachowują moc po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 28. Komendant Główny Straży Granicznej staje się przełożonym dyscyplinarnym w postępowaniach dyscyplinarnych oraz czynnościach wyjaśniających wszczętych przez kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. Prawomocne kary dyscyplinarne orzeczone przez kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej niewykonane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej lub upoważniony przez tego przełożonego dyscyplinarnego funkcjonariusz.

Art. 30. Postępowania dyscyplinarne niezakończone prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy toczące się w związku z popełnieniem przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 134 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, umarza się.

Art. 31. 1. Środki zaskarżenia od orzeczeń dyscyplinarnych oraz postanowień Komendanta Głównego Straży Granicznej wniesione do ministra właściwego do spraw wewnętrznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpatruje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Środki zaskarżenia od orzeczeń dyscyplinarnych oraz postanowień Komendanta Głównego Straży Granicznej, jeżeli termin do wniesienia środka zaskarżenia nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wnosi się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych za pośrednictwem Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 32. 1. Kary dyscyplinarne upomnienia, nagany, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku, wyznaczenia na niższe stanowisko

służbowe, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby prawomocnie orzeczone i niezatarte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają zatarciu po upływie okresów, o których mowa w art. 137a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Kara dyscyplinarna obniżenia stopnia w Straży Granicznej prawomocnie orzeczone i niezatarta do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ulega zatarciu po upływie 18 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymierzeniu tej kary.

3. Kary dyscyplinarne surowa nagana albo nagana z ostrzeżeniem w Straży Granicznej prawomocnie orzeczone i niezatarte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają zatarciu po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymierzeniu tych kar.

Art. 33. W przypadku nienagannej służby, stwierdzonej w opinii służbowej, kary dyscyplinarne prawomocnie orzeczone i niezatarte do dnia wejścia w życie ustawy mogą być zatarte przed upływem terminów określonych w art. 137a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, jednak nie wcześniej niż przed upływem:

- 1) 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary upomnienia, nagany, surowej nagany albo nagany z ostrzeżeniem;
- 2) 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
- 3) 9 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe lub obniżenie stopnia;
- 4) 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Straży Granicznej.

Art. 34. Do wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonego postanowieniem o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego wydanym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie wznowienia postępowania dyscyplinarnego.

Art. 35. W sprawach wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonego karą, o której mowa w art. 136 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 2, właściwi są przełożeni dyscyplinarni, którzy stali się właściwi do wymierzenia tej kary po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 36. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 139 ustawy zmienianej w art. 1,

2) art. 62 i art. 91 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2,

3) art. 245 ustawy zmienianej w art. 6

– zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio:

1) art. 139 ustawy zmienianej w art. 1,

2) art. 62 i art. 91 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2,

3) art. 245 ustawy zmienianej w art. 6

– w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 37. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Policji będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 5 085 350 tys. zł, z tego:

1) 2020 r. – 162 310 tys. zł;

2) 2021 r. – 343 590 tys. zł;

3) 2022 r. – 419 780 tys. zł;

4) 2023 r. – 427 780 tys. zł;

5) 2024 r. – 493 400 tys. zł;

6) 2025 r. – 574 350 tys. zł;

7) 2026 r. – 633 410 tys. zł;

8) 2027 r. – 637 990 tys. zł;

9) 2028 r. – 682 110 tys. zł;

10) 2029 r. – 710 630 tys. zł.

2. Komendant Główny Policji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Policji.

Art. 38. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Straży Granicznej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 635 050 tys. zł, z tego:

- 1) 2020 r. – 16 910 tys. zł;
- 2) 2021 r. – 36 960 tys. zł;
- 3) 2022 r. – 44 150 tys. zł;
- 4) 2023 r. – 48 340 tys. zł;
- 5) 2024 r. – 52 730 tys. zł;
- 6) 2025 r. – 62 630 tys. zł;
- 7) 2026 r. – 71 830 tys. zł;
- 8) 2027 r. – 79 530 tys. zł;
- 9) 2028 r. – 102 930 tys. zł;
- 10) 2029 r. – 119 040 tys. zł.

2. Komendant Główny Straży Granicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Straży Granicznej.

Art. 39. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 119 565 tys. zł, z tego:

- 1) 2020 r. – 2 195 tys. zł;
- 2) 2021 r. – 6 610 tys. zł;
- 3) 2022 r. – 8 510 tys. zł;
- 4) 2023 r. – 9 650 tys. zł;
- 5) 2024 r. – 11 080 tys. zł;
- 6) 2025 r. – 12 930 tys. zł;
- 7) 2026 r. – 14 440 tys. zł;

- 8) 2027 r. – 15 620 tys. zł;
- 9) 2028 r. – 18 490 tys. zł;
- 10) 2029 r. – 20 040 tys. zł.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 40. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków Dyrektora Generalnego Służby Więziennej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 351 600 tys. zł, z tego:

- 1) 2020 r. – 5 770 tys. zł;
- 2) 2021 r. – 12 190 tys. zł;
- 3) 2022 r. – 15 940 tys. zł;
- 4) 2023 r. – 20 560 tys. zł;
- 5) 2024 r. – 28 410 tys. zł;
- 6) 2025 r. – 35 770 tys. zł;
- 7) 2026 r. – 42 680 tys. zł;
- 8) 2027 r. – 51 850 tys. zł;
- 9) 2028 r. – 62 660 tys. zł;
- 10) 2029 r. – 75 770 tys. zł.

2. Dyrektor Generalny Służby Więziennej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się

mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

Art. 41. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków Komendanta Służby Ochrony Państwa będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 151 620 tys. zł, z tego:

- 1) 2020 r. – 5 280 tys. zł;
- 2) 2021 r. – 9 370 tys. zł;
- 3) 2022 r. – 11 500 tys. zł;
- 4) 2023 r. – 12 330 tys. zł;
- 5) 2024 r. – 16 770 tys. zł;
- 6) 2025 r. – 18 000 tys. zł;
- 7) 2026 r. – 18 640 tys. zł;
- 8) 2027 r. – 19 570 tys. zł;
- 9) 2028 r. – 19 810 tys. zł;
- 10) 2029 r. – 20 350 tys. zł.

2. Komendant Służby Ochrony Państwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Służby Ochrony Państwa.

Art. 42. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków wojewodów będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 1 076 085 tys. zł, z tego:

- 1) 2020 r. – 19 755 tys. zł;
- 2) 2021 r. – 59 490 tys. zł;
- 3) 2022 r. – 76 590 tys. zł;

- 4) 2023 r. – 86 850 tys. zł;
- 5) 2024 r. – 99 720 tys. zł;
- 6) 2025 r. – 116 370 tys. zł;
- 7) 2026 r. – 129 960 tys. zł;
- 8) 2027 r. – 140 580 tys. zł;
- 9) 2028 r. – 166 410 tys. zł;
- 10) 2029 r. – 180 360 tys. zł.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 43. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może dokonywać przeniesień wydatków budżetowych między częściami, działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków budżetu państwa w celu wykonania niniejszej ustawy.

2. Minister Sprawiedliwości, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może dokonywać przeniesień wydatków budżetowych między działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków budżetu państwa w celu wykonania niniejszej ustawy.

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1–3, które wchodzi w życie z dniem 30 listopada 2020 r.;
- 2) art. 2 pkt 36–48 oraz art. 24–35, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

UZASADNIENIE

Podstawowym celem projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej jest zapewnienie optymalnych warunków pełnienia służby dla funkcjonariuszy oraz stworzenie instrumentów prawnych motywujących do pozostania w niej jak najdłużej.

W odniesieniu do służb podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji rozwiązania służące do jego realizacji zostały wdrożone przez wprowadzenie zmian dotyczących:

- możliwości przyznania świadczenia motywacyjnego dla funkcjonariuszy ze stażem powyżej 25 lat służby,
- przysługującego funkcjonariuszom wyżywienia w naturze oraz świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze,
- ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy,
- wzmocnienia ochrony prawnej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa,
- odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa.

W odniesieniu do Służby Więziennej projekt przewiduje analogiczne rozwiązania w zakresie:

- możliwości przyznania świadczenia motywacyjnego dla funkcjonariuszy ze stażem powyżej 25 lat służby,
- wzmocnienia ochrony prawnej funkcjonariuszy tej formacji.

Kluczowe znaczenie dla zapewnienia ciągłości służby oraz niezakłóconego jej przebiegu ma wprowadzenie w ustawach pragmatycznych służb rozwiązań umożliwiających przyznanie dodatkowych należności pieniężnych dla funkcjonariuszy, którzy po nabyciu prawa do emerytury i posiadaniu co najmniej 25 lat służby nadal pozostaną w służbie. Powyższe stanowi realizację § 5 Porozumienia pomiędzy Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Stroną Społeczną reprezentowaną przez przedstawicieli związków zawodowych zrzeszających funkcjonariuszy formacji resortu spraw wewnętrznych i administracji oraz § 6 Porozumienia zawartego w dniu 19 listopada 2018 r. pomiędzy Ministrem Sprawiedliwości a Stroną Społeczną reprezentowaną przez przedstawiciela związków zawodowych zrzeszających funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej. Zaproponowane rozwiązania, dzięki stworzonemu systemowi motywacyjnemu, mają

zatrzymać w służbie funkcjonariuszy z dużym stażem, wiedzą i doświadczeniem. Wiedza i umiejętności praktyczne przekazywane zwłaszcza funkcjonariuszom o najniższym stażu w formacji staną się naturalnym elementem doskonalenia zawodowego służb, niezbędnym w toku realizacji ustawowych zadań poszczególnych formacji.

Projekt przewiduje kompleksowe uregulowanie w służbach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji kwestii związanych z przysługującym funkcjonariuszom wyżywieniem w naturze oraz świadczeniem pieniężnym w zamian za wyżywienie. Wskazano zatem, że funkcjonariuszowi w czasie pełnienia służby przysługuje bezpłatnie wyżywienie w naturze, jeżeli rodzaj i warunki służby lub szczególne właściwości lub miejsce jej pełnienia uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze. Alternatywnie w pewnych przypadkach funkcjonariuszowi może być również przyznane świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie w naturze. Mając na względzie, że projektowane regulacje dotyczą zakresu praw przysługujących funkcjonariuszom, zgodnie z obowiązującymi standardami legislacyjnymi, powinny być uregulowane na poziomie ustawowym. Jako wzorzec regulacji przyjęto rozwiązania obowiązujące na gruncie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 828, z późn. zm.). Ponadto projekt przewiduje wprowadzenie rozwiązań prawnych mających na celu wdrożenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października 2018 r., sygn. K 7/15 (Dz. U. poz. 2102), w którym Trybunał orzekł, że art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w zakresie, w jakim ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia, jest niezgodny z art. 66 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 3 zdanie drugie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z uwagi na fakt, że jednym z istotniejszych czynników mających wpływ na zapewnienie optymalnych warunków pełnienia służby jest zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonariuszom w trakcie wykonywanych przez nich obowiązków służbowych, w projekcie przewidziano wprowadzenie nowych instrumentów ochrony prawnej dla funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej i Służby Ochrony Państwa uczestniczących w postępowaniu karnym.

Przytoczonemu powyżej celowi służy również zapewnienie przejrzystych zasad i procedur prowadzenia postępowań dyscyplinarnych w przypadku popełnienia przez funkcjonariuszy przewinienia dyscyplinarnego. Zaproponowane w tym zakresie zmiany w ustawie o Straży Granicznej wynikają przede wszystkim z konieczności przeniesienia na grunt ustawy rozwiązań z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego. Nowelizując przepisy ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej oraz ustawy o Służbie Ochrony Państwa, kierowano się potrzebą zagwarantowania optymalnego przebiegu postępowania dyscyplinarnego oraz większej skuteczności oddziaływania przełożonych w zakresie zapewnienia odpowiedniego poziomu dyscypliny służbowej. Przejrzyste zasady i procedury prowadzenia postępowań dyscyplinarnych pozwolą ograniczyć zachowania niepożądane z punktu widzenia prawidłowego przebiegu służby, co w konsekwencji przyczyni się do poprawy efektywności jej pełnienia oraz wzrostu poczucia bezpieczeństwa funkcjonariuszy. Jako przykład rozwiązań, które w sposób oczywisty mają na celu wzmocnienie praw przysługujących funkcjonariuszom, wskazać można m.in. na:

- możliwość wniesienia przez funkcjonariusza sprzeciwu od rozmowy dyscyplinującej polegającej na wytknięciu funkcjonariuszowi przez przełożonego niewłaściwego postępowania, co w konsekwencji powoduje wszczęcie postępowania dyscyplinarnego;
- skrócenie do 5 miesięcy okresu przechowywania w aktach osobowych funkcjonariusza notatki z rozmowy dyscyplinującej;
- wskazanie, że dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem tej samej sposobności uważa się za jedno przewinienie dyscyplinarne (na wzór czynu ciągłego w postępowaniu karnym);
- możliwość wydania przez przełożonego dyscyplinarnego, po uzyskaniu pisemnej zgody funkcjonariusza, orzeczenia dyscyplinarnego bez wszczynania postępowania dyscyplinarnego, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości oraz nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana;
- możliwość złożenia przez obwinionego po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania w charakterze obwinionego wniosku o dobrowolne poddanie się karze dyscyplinarnej;
- określenie trybu prowadzenia czynności wyjaśniających;
- przyznanie obwinionemu prawa do sporządzania fotokopii z akt postępowania dyscyplinarnego.

Zaproponowane zmiany są podyktowane wieloletnią praktyką i doświadczeniem podległych służb w zakresie prowadzenia postępowań dyscyplinarnych. Ich wprowadzenie nie wpłynie

na zwiększenie obciążenia regulacyjnego formacji oraz uczestników postępowania dyscyplinarnego.

Dodatkowo, z uwagi na konieczność zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania jednostek ochrony przeciwpożarowej, projekt wprowadza rozwiązania dotyczące procedury wprowadzania do użytkowania pojazdów pożarniczych sprowadzanych z zagranicy. Pojazdy używane, sprowadzane z zagranicy, nie będą poddane obowiązkowi uzyskania świadectwa dopuszczenia, lecz opinii technicznej, jako mniej sformalizowanej procedurze potwierdzenia spełnienia przez pojazd wymagań dla pojazdów używanych do celów specjalnych, a konkretnie do celów ochrony przeciwpożarowej. Projektowana zmiana wychodzi naprzeciw oczekiwaniom zgłaszanym przez przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, w szczególności ochotniczych straży pożarnych.

Projekt przewiduje również zmiany o charakterze dostosowawczym w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej oraz ustawie o ochronie przeciwpożarowej będące następstwem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.), która wymusiła dokonanie zmian w kształceniu odbywającym się w Szkole Głównej Służby Pożarniczej (SGSP).

Zaproponowane przez Służbę Ochrony Państwa zmiany w art. 25 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1635) polegają na podwyższeniu limitu wydatków Komendanta SOP będących skutkiem finansowym wejścia w życie zmian dot. wypłaty środków za czas służby przekraczający normę, o której mowa w art. 81 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa.

W projekcie zaproponowano również zmiany w ustawie o Policji wprowadzone na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 956) mające na celu uzupełnienie braku odpowiedniego przepisu materialnego odnoszącego się do kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego.

Szczegółowe omówienie projektowanych regulacji:

- 1) świadczenie motywacyjne dla funkcjonariuszy ze stażem powyżej 25 lat:

Zmiany w ustawach pragmatycznych stanowią realizację § 5 podpisanego w dniu 8 listopada 2018 r. Porozumienia pomiędzy Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Stroną Społeczną reprezentowaną przez przedstawicieli związków zawodowych zrzeszających funkcjonariuszy formacji resortu spraw wewnętrznych i administracji. W odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Więziennej stanowią one realizację § 6 Porozumienia zawartego w dniu 19 listopada 2018 r. pomiędzy Ministrem Sprawiedliwości a Stroną Społeczną reprezentowaną przez przedstawiciela związków zawodowych zrzeszających funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej.

Celem projektowanych regulacji dotyczących wprowadzenia świadczenia motywacyjnego jest zatrzymanie doświadczonych funkcjonariuszy o wysłudze co najmniej 25 lat jak najdłużej w służbie. W formacjach mundurowych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych od kilku lat utrzymuje się wysoki poziom wakatów. Zapewnienie jak największej obsady etatowej służb mundurowych wpływa na prawidłową realizację zadań ustawowych nałożonych na te formacje. Na dzień 1 kwietnia 2020 r. w Policji stan etatowy wynosił 103 309 etatów, stan zatrudnienia wynosił 96 444 etaty, wakat wynosił 6 865 etatów, co stanowiło 6,65%. Według stanu na dzień 31 marca 2020 r. stan etatowy Straży Granicznej wynosił 16 045 etatów, stan zatrudnienia wynosił 14 428 etatów, zaś wakat wynosił 1 617 etatów, co stanowi aż 10,08%. Stan etatowy Służby Ochrony Państwa na dzień 31 marca 2020 r. wynosił 2 808 etatów, stan zatrudnienia wynosił 2 125 etatów, wakat wynosił 683 etaty, co stanowiło 24,32%. W Państwowej Straży Pożarnej według stanu na dzień 31 marca 2020 r. stan etatowy wynosił 30 993 etaty, stan zatrudnienia wynosił 29 867 etatów, wakat wynosił 1 127 etatów, co stanowi 3,64%.

Porównując dane za I kwartał 2019 i 2020 r., wskazać należy na:

- znaczący wzrost wakatów w Policji w marcu 2020 r. w porównaniu do marca 2019 r. – o 918,
- szczególnie negatywny trend w Straży Granicznej – znaczący wzrost wakatów w ujęciu miesiąc do miesiąca w I kwartale 2019 i 2020 r.: w styczniu o 143, w lutym o 200 oraz w marcu o 187.

Wzrost liczby wakatów w Policji i Straży Granicznej związany jest przede wszystkim z dużą liczbą zwalnianych funkcjonariuszy, którzy podjęli decyzję o przejściu na zaopatrzenie emerytalne. Proponowane rozwiązanie ma na celu wdrożenie odpowiednich motywacyjnych rozwiązań finansowych zachęcających funkcjonariuszy o wieloletnim stażu do pozostania w służbie pomimo uzyskania możliwości przejścia na emeryturę i pobierania świadczeń emerytalnych. Polega ono na wprowadzeniu świadczenia motywacyjnego (zwanego dalej

„świadczeniem”) dla funkcjonariuszy posiadających wysługę powyżej 25 lat, jednakże nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy w miesięcznej kwocie 1500 zł oraz dla funkcjonariuszy posiadających wysługę powyżej 28 lat i 6 miesięcy w kwocie miesięcznej 2500 zł. Z uwagi na zaliczenie do katalogu świadczeń (należności) pieniężnych nie stanowi ono składnika uposażenia lub dodatku do uposażenia i tym samym nie będzie stanowić podstawy wymiaru emerytury. Zgodnie bowiem z ustawą z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym i nagrodą roczną, należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku. Świadczenie motywacyjne nie będzie wliczane również do podstawy obliczania nagrody jubileuszowej i odprawy w związku ze zwolnieniem ze służby. Mając na uwadze cele i zadania proponowanego rozwiązania, wypłaty przyznanego funkcjonariuszom świadczenia będą dokonywane do 10. dnia następnego miesiąca począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o jego przyznaniu. Ostatnim miesiącem kalendarzowym, w którym będzie wypłacane, jest miesiąc poprzedzający ostatni miesiąc, za który przysługuje świadczenie.

Z uwagi na fakt, że zarówno w ocenie kierownictwa resortu spraw wewnętrznych i administracji, jak również przedstawicieli związków zawodowych służb mundurowych czynnikiem, który w najwyższym stopniu zdecyduje o skuteczności przedemerytalnego świadczenia motywacyjnego, będzie jego powszechny charakter, w projekcie przyjęto, że decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony właściwy w sprawach osobowych będzie wydawał nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza określonego stażu służby (25 lat lub 28 lat i 6 miesięcy). Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego będzie wydawana w przypadku zaistnienia jednej z niżej wymienionych przesłanek negatywnych, określających, że świadczenia nie przyznaje się funkcjonariuszowi:

- 1) który otrzymał podczas ostatniego opiniowania służbowego jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 41 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 ustawy o Policji, przez okres roku od dnia wydania ostatecznej opinii służbowej;
- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;

- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną przed jej zatarciem;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone, przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

W sytuacji gdy przytoczone okoliczności wystąpią już po przyznaniu świadczenia, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie wypłaty tego świadczenia. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu, jeżeli od wydania ostatniej opinii upłynęły co najmniej 3 miesiące. Jednocześnie mając na względzie motywacyjny charakter świadczenia, przyjęto, że nie będzie ono wypłacane za okres nieświadczenia służby z innych przyczyn niż korzystanie z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego oraz czasu wolnego od służby udzielonego w zamian za czas służby przekraczający normę, tj. w okresie:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego;
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 126 ust. 1–3 ustawy o Policji;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania;
- 4) zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 121b ust. 2 pkt 1 i 3–5 ustawy o Policji;
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc – proporcjonalnie do tego okresu.

Zaproponowane rozwiązanie ma na celu zatrzymanie doświadczonych funkcjonariuszy o wysłudze co najmniej 25 lat jak najdłużej w służbie. Obecnie większość funkcjonariuszy wypowiada stosunek służbowy po 25 latach służby. Aktualny średni staż służby funkcjonariuszy przy zwolnieniu to 26 lat i 6 miesięcy. Zakłada się, że po wprowadzeniu świadczenia staż służby powinien zostać wydłużony do 29 lat, tj. o 2 lata i 6 miesięcy. Należy zauważyć, że obecnie funkcjonariusze po 25 latach służby i osiągnięciu najwyższego możliwego stanowiska i stopnia służbowego w wieku ok. 50 lat w zasadzie nie mają istotnych motywacji finansowych do dalszego pełnienia służby. Funkcjonariusze ci mogliby nadal pełnić służbę jeszcze przez dłuższy czas np. 5–10 lat.

Ponadto proponowane rozwiązanie pozwoli również na poprawę poziomu procesów szkolenia funkcjonariuszy. Zatrzymani w dalszej służbie funkcjonariusze z dużym stażem, wiedzą i doświadczeniem praktycznym będą niezwykle przydatni, a wręcz niezbędni w tych procesach, a praktyczne przekazywanie posiadanej przez nich wiedzy i umiejętności młodszym funkcjonariuszom będzie niezwykle przydatne w realizacji zadań służbowych poszczególnych formacji.

W opinii Najwyższej Izby Kontroli sformułowanej w odniesieniu do „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2017–2020” Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, w porozumieniu z komendantami podległych formacji, powinien podjąć realne, systemowe i skuteczne działania w celu powstrzymania zwolnień i utrzymania stanu kadrowego formacji. Wzrosty uposażeń i wynagrodzeń funkcjonariuszy wobec znacznie większego wzrostu wynagrodzeń w gospodarce narodowej nie przyniosły wystarczającego wzrostu ich konkurencyjności na rynku pracy. Zdaniem NIK, utrzymanie takiego trendu grozi istotnym zmniejszeniem stanu zatrudnienia funkcjonariuszy i pracowników wszystkich formacji podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, a przez to zmniejszeniem możliwości realizacji przez te formacje ich ustawowych zadań.

Prezes Najwyższej Izby Kontroli w Informacji o wynikach kontroli *Realizacja Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2017–2020* wniósł do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji m.in. o możliwie szybkie podjęcie realnych, systemowych i skutecznych działań w celu poprawy sytuacji kadrowej podległych mu formacji, zarówno w odniesieniu do funkcjonariuszy, jak i pracowników. Zaproponowane wprowadzenie świadczenia motywacyjnego niewątpliwie stanowi wykonanie zaleceń Najwyższej Izby Kontroli.

2) wyżywienie w naturze oraz świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie:

Ponadto celem projektowanych zmian jest również kompleksowe uregulowanie w służbach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji kwestii związanych z przysługującym funkcjonariuszom wyżywieniem w naturze oraz świadczeniem pieniężnym w zamian za wyżywienie.

W obecnym stanie prawnym regulacja wynikająca z art. 72 ustawy o Policji ogranicza się do stwierdzenia, że policjantowi w czasie wykonywania obowiązków służbowych przysługuje wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie. Natomiast przypadki, w których policjant otrzymuje wyżywienie, normy tego wyżywienia, jak również przypadki i wysokość równoważnika pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie zostały określone w aktach wykonawczych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. W zbliżony sposób wskazane kwestie zostały uregulowane w przepisach dotyczących Straży Granicznej oraz Państwowej Straży Pożarnej.

Wobec powyższego zaproponowano nowe brzmienie art. 72 ustawy o Policji, wskazując, że policjantowi w czasie pełnienia służby przysługuje bezpłatnie wyżywienie w naturze, jeżeli

rodzaj i warunki służby lub szczególne właściwości lub miejsce jej pełnienia uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie (ust. 1). W ust. 2 wskazano stany faktyczne uzasadniające przyznanie policjantowi wyżywienia w naturze, przy czym nie mają one charakteru katalogu zamkniętego. Określono, że wyżywienie w naturze przysługuje policjantowi na podstawie normy wyżywienia, którą stanowi wartość energetyczna, odżywcza i pieniężna produktów żywnościowych przysługujących policjantowi w określonych przypadkach. Wartość energetyczna i odżywcza normy wyżywienia wynika z aktualnych norm wyżywienia dla populacji polskiej opracowanych przez Instytut Żywności i Żywienia im. prof. dr med. Adama Szczygła w Warszawie, który od dnia 1 lutego 2020 r. został włączony do Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny. W przypadku zwiększonego zapotrzebowania na wartość energetyczną i odżywczą ze względu na rodzaj i warunki służby lub szczególne właściwości lub miejsce jej pełnienia norma może zostać uzupełniona. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z organizacją żywienia doprecyzowano, że poza żywnością polegającym na przygotowaniu posiłków w punktach żywienia Policji normy wyżywienia mogą być realizowane również w formie suchego prowiantu, gotowych pakietów żywnościowych lub posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne w sytuacji, gdy zorganizowanie wyżywienia w punktach żywienia Policji nie jest możliwe, albo gdy rodzaj i warunki pełnionej służby wymagają tego rodzaju wyżywienia. W celu niedopuszczenia do sytuacji, w której norma wyżywienia przysługująca policjantowi w określonych przypadkach zostanie pomniejszona o pokrywane przez jednostki Policji koszty związane ze zorganizowaniem tej formy wyżywienia, w sposób wyraźny określono, że w przypadku realizacji wyżywienia w formie gotowych pakietów żywnościowych lub posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne normę wyżywienia podwyższa się o koszty zapewnienia wyżywienia. Określono, że przy wyżywieniu w naturze należy się kierować zasadami racjonalnego żywienia, w granicach obowiązujących wartości energetycznych, odżywczych i pieniężnych produktów żywnościowych określonych dla poszczególnych norm wyżywienia.

W odniesieniu do napojów wskazano, że przysługują one policjantowi w naturze w przypadkach i na warunkach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 232 Kodeksu pracy. Celem zaproponowanego rozwiązania jest ujednoczenie przesłanek, w oparciu o które funkcjonariusze służb podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji będą otrzymywali w czasie służby napoje. Odpowiada ono dotychczasowej regulacji wynikającej z § 13 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych

i Administracji z dnia 7 czerwca 2002 r. w sprawie przypadków otrzymywania przez funkcjonariuszy Straży Granicznej wyżywienia oraz norm tego wyżywienia (Dz. U. poz. 783, z późn. zm.). Jednocześnie na wzór obowiązującego § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 września 2002 r. w sprawie przypadków otrzymywania przez policjanta wyżywienia oraz norm tego wyżywienia (Dz. U. poz. 1366, z późn. zm.) wskazano, że napoje będą przysługiwały wyłącznie w naturze. Powyższe wyłącza prawo do otrzymywania świadczenia pieniężnego w zamian za napoje w naturze. W analogiczny sposób wskazana kwesta została uregulowana w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1160).

Ponadto w projekcie określono przypadki otrzymywania przez policjanta świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w sytuacji, gdy:

- 1) pełni w okresie zimowym (od dnia 1 listopada do dnia 31 marca) służbę na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godziny dziennie;
- 2) rodzaj i warunki pełnienia służby lub względy techniczno-organizacyjne uniemożliwiają mu korzystanie z wyżywienia przysługującego w naturze;
- 3) brak możliwości zapewnienia policjantowi bezpłatnego wyżywienia w naturze z powodów zdrowotnych policjanta jest udokumentowany zaświadczeniem lekarskim.

Projekt zakłada, że policjant, który w okresie zimowym, czyli od dnia 1 listopada do dnia 31 marca, pełni służbę na wolnym powietrzu, będzie otrzymywał wyłącznie świadczenia pieniężne, o którym mowa w pkt 1. Ponadto dodano również nową przesłankę otrzymywania świadczenia pieniężnego w sytuacji, gdy nie ma możliwości zapewnienia policjantowi wyżywienia w naturze z powodów zdrowotnych udokumentowanych w zaświadczeniu lekarskim.

Na wzór dotychczas obowiązujących regulacji (§ 16 cytowanego rozporządzenia) przyjęto, że policjant, któremu przysługuje wyżywienie w naturze lub świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie z kilku tytułów, otrzymuje wyżywienie w naturze albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie tylko z jednego tytułu, według najkorzystniejszej dla siebie normy wyżywienia, z wyłączeniem przypadków, w których policjant uczestniczy w uroczystym posiłku organizowanym w punkcie żywienia Policji (§ 3 ust. 2 rozporządzenia).

Natomiast określając przypadki, w których należne policjantowi świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie może zostać podwyższone, oparto się na rozwiązaniach wynikających z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie równoważnika pieniężnego otrzymywanego w zamian za

wyżywienie przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. poz. 775 oraz z 2019 r. poz. 2564), z uwzględnieniem specyfiki służby Policji.

Jednocześnie określono, że policjantowi, który zrezygnował z otrzymywania przysługującego mu wyżywienia w naturze, nie przysługuje świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie albo dieta na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia, z zastrzeżeniem ust. 6 pkt 3.

Ponadto w projekcie przewidziano delegację dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzajów norm wyżywienia oraz ich wartości pieniężnej,
- 2) średnich wartości energetycznych i odżywczych produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami,
- 3) przypadków przyznawania poszczególnych norm wyżywienia,
- 4) przypadków, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione, oraz wartości pieniężnej uzupełnienia,
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz wymiar jego podwyższania, a także jednostki organizacyjnej Policji właściwej do jego wypłacania i terminów jego wypłaty.

Analogiczne rozwiązania zaproponowano w odniesieniu do Straży Granicznej oraz Państwowej Straży Pożarnej. W ustawie o Państwowej Straży Pożarnej określono też sytuację innych osób biorących udział w długotrwałych akcjach ratowniczo-gaśniczych, ćwiczeniach lub szkoleniach, wskazując, że są one uprawnione jedynie do wyżywienia w naturze. Oznacza to, że świadczenie pieniężne jest instytucją właściwą tylko strażakom i tylko im będzie wypłacane. Regulacja uwzględniająca inne osoby uprawnione do uzyskania wyżywienia w naturze funkcjonuje również w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 grudnia 1997 r. w sprawie długotrwałych akcji ratowniczych, szczegółowych norm, zasad i warunków otrzymywania wyżywienia w czasie tych akcji oraz ćwiczeń lub szkolenia przez strażaków Państwowej Straży Pożarnej lub inne osoby biorące w nich udział, a także przypadków, w których wypłaca się równoważnik pieniężny w zamian za przysługujące wyżywienie, sposobu ustalania jego wysokości oraz szczegółowych zasad wypłacania. Rozszerzenie katalogu osób uprawnionych, w przypadku regulacji przewidzianej w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej, wynika przede wszystkim z faktu, iż w działaniach prowadzonych przez Państwową Straż Pożarną udział biorą nie tylko strażacy Państwowej Straży Pożarnej, lecz również inne osoby. Powyższe związane jest z funkcjonowaniem krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, w ramach którego na różnych zasadach określonych przepisami prawa funkcjonują również inne podmioty. System ten

bowiem skupia jednostki ochrony przeciwpożarowej, inne służby, inspekcje, straże, instytucje oraz podmioty, które dobrowolnie w drodze umowy cywilnoprawnej zgodziły się współdziałać w akcjach ratowniczych. W związku z powyższym osobami uprawnionymi do korzystania z wyżywienia w naturze mogą być również osoby świadczące pracę w ww. podmiotach lub wolontariusze (członkowie ochotniczych straży pożarnych lub innych stowarzyszeń). Uprawnienie to zostało przewidziane jako fakultatywne, co wynika z faktu, że osoby te mogą otrzymać wyżywienie od swojego pracodawcy. W przypadku gdyby jednak z różnych przyczyn nie zostało to zagwarantowane, niezbędne jest zapewnienie im wyżywienia w naturze na zasadach dotyczących strażaków Państwowej Straży Pożarnej.

W celu zapewnienia spójnych rozwiązań w ramach służb podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji dokonano analogicznych zmian w art. 149 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa. Z uwagi na specyfikę zadań realizowanych przez funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa, odmiennie niż w przypadku pozostałych służb, określono zasady podwyższania norm wyżywienia. W dodawanym ust. 2b w art. 149 ustawy wskazano, że w przypadku braku możliwości zapewnienia funkcjonariuszom wykonującym zadania służbowe poza terenem miasta stołecznego Warszawy wyżywienia w naturze w punktach żywienia Służby Ochrony Państwa normę wyżywienia podwyższa się o koszty zapewnienia wyżywienia. W sytuacji gdy jest to niezbędne dla zapewnienia ciągłości realizacji zadań, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit a–d, norma wyżywienia może zostać podwyższona do poziomu pozwalającego na zapewnienie wyżywienia. Podczas realizacji zadań ochronnych funkcjonariusze Służby Ochrony Państwa są najczęściej kwaterowani w obiektach o charakterze komercyjnym, w których znajdują się osoby ochraniające, lub w możliwie bliskim sąsiedztwie tych placówek. Ma to ścisły związek z zapewnieniem odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa ochrańnianym osobom. Stawki wyżywienia stosowane w tych placówkach często są na tyle wysokie, że rozwiązanie zaproponowane wobec pozostałych służb może nie odpowiadać rzeczywistym kosztom wyżywienia. Wobec powyższego w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa wskazano jedynie, że normę wyżywienia podwyższa się. Przyjęte rozwiązanie co do zasady odpowiada regulacji wynikającej z § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 maja 2019 r. w sprawie norm wyżywienia przysługujących funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa (Dz. U. poz. 930 i 2563).

3) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy:

W dniu 30 października 2018 r. Trybunał Konstytucyjny w wyroku, sygn. akt K 7/15, w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów orzekł, że art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w zakresie, w jakim ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia, jest niezgodny z art. 66 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie drugie Konstytucji RP. Jak wskazał Trybunał, prawo do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego nabywane jest w sytuacji zwolnienia ze służby. Celem ekwiwalentu jest zrekompensowanie funkcjonariuszowi Policji faktycznej niemożności wykorzystania przysługującego mu urlopu, co stanowi urzeczywistnienie konstytucyjnie zagwarantowanych corocznych płatnych urlopów. Na skutek okoliczności niezależnych od funkcjonariusza może dojść do sytuacji, w której nie zdołał on wykorzystać urlopu przed ustaniem stosunku pracy. Wówczas jedyną formą rekompensaty za niewykorzystany urlop jest przewidziany przez ustawodawcę ekwiwalent pieniężny. Trybunał Konstytucyjny uznał, że ekwiwalent będący substytutem niewykorzystanego urlopu powinien odpowiadać wartości tego świadczenia w naturze. Świadczeniem ekwiwalentnym za przepracowany dzień urlopu jest wynagrodzenie za jeden dzień roboczy. Określony w art. 115a ustawy o Policji sposób obliczania ekwiwalentu pieniężnego powoduje, że policjanci za każdy dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego otrzymują około 73% dziennego uposażenia, czego, w ocenie Trybunału, nie można nazwać rekompensatą ekwiwalentną. Trybunał nie odroczył utraty mocy obowiązującej przepisu art. 115a ustawy o Policji, zatem w zakresie, w jakim określa on ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia, utracił on moc obowiązującą z dniem ogłoszenia wyroku, tj. 6 listopada 2018 r.

W obowiązującym stanie prawnym sposób obliczania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop dla funkcjonariuszy poszczególnych służb jest określony w zróżnicowany sposób. W stosunku do funkcjonariuszy Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu i Wywiadu Wojskowego oraz żołnierzy zawodowych ekwiwalent pieniężny za każdy niewykorzystany dzień urlopu wypoczynkowego wynosi 1/22 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami do uposażenia o charakterze stałym. W odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Więziennej ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego wynosi 1/21 miesięcznego uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na

ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym. Natomiast w Państwowej Straży Pożarnej i Krajowej Administracji Skarbowej – ustala się go na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy (w ostatnich latach współczynnik służący do ustalenia wysokości ekwiwalentu kształtował się następująco: 2015 – 20,83, 2016 – 21,00, 2017 – 20,83, 2018 – 20,92).

W projektowanych regulacjach mających na celu wykonanie przytoczonego wyroku Trybunału Konstytucyjnego określono, że ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego wynosi 1/21 części miesięcznego uposażenia wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym (art. 115a ustawy o Policji, art. 119b ustawy o Straży Granicznej). Ze względu na funkcjonujące w ustawie o Służbie Ochrony Państwa rozwiązania w zakresie określania podstawy do obliczania należności przysługujących w związku z odejściem funkcjonariusza ze służby w SOP przyjęto, że podstawę wyliczeń będzie stanowić uposażenie zasadnicze, wraz z dodatkami o charakterze stałym, w wysokości średniej tych dodatków z ostatnich 12 miesięcy, należne na ostatnio zajmowanym stanowisku. Przyjęte rozwiązanie odpowiada średniomiesięcznej (w skali roku) liczbie dni roboczych funkcjonariuszy.

W celu zapewnienia spójnych rozwiązań dla służb podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji dokonano zmiany brzmienia art. 86 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej przez wskazanie, że funkcjonariuszom przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 26 dni roboczych. W aktualnym stanie prawnym funkcjonariuszom przysługuje prawo do corocznego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 30 dni kalendarzowych. Proponowane rozwiązanie jest kompatybilne z rozwiązaniami wynikającymi z art. 82 ust. 1 ustawy o Policji oraz art. 151 ust. 1 ustawy o Służbie Ochrony Państwa. Jego wprowadzenie w Straży Granicznej pozwoli na zastosowanie jednolitego wskaźnika, na podstawie którego dokonywane będzie wyliczenie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy. Proponowana zmiana nie przyczyni się do faktycznego skrócenia wymiaru urlopu wypoczynkowego funkcjonariuszy Straży Granicznej, gdyż urlop ten po zmianie będzie wykorzystywany w dniach roboczych, a nie kalendarzowych. Konsekwencją zaproponowanej zmiany jest również wprowadzenie zmian o charakterze dostosowawczym w art. 87a ustawy o Straży Granicznej w zakresie urlopu funkcjonariuszy posiadających status weterana poszkodowanego (dotychczas określanego w dniach kalendarzowych). Ponadto w art. 86 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej zawarto definicję dni roboczych, wskazując, że przez dni robocze rozumie się dni od poniedziałku do

piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy. Ponadto do ustawy o Straży Granicznej przeniesiono stanowiące materię ustawową regulacje dotyczące urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej, dotychczas uregulowane w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. poz. 784, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie wprowadzenia płatnych urlopów dodatkowych dla funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1805) odnoszące się do:

- zasad zaliczania funkcjonariuszowi, który przed przyjęciem do służby w Straży Granicznej był zatrudniony lub pozostawał w stosunku służbowym, okresu tego zatrudnienia lub służby do okresu, od którego zależy prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego (art. 86 ust. 3–7),
- trybu udzielania urlopu wypoczynkowego oraz podmiotów właściwych w tych sprawach (art. 86a–86c),
- warunków przyznawania funkcjonariuszom płatnych urlopów dodatkowych (art. 87b–87f) oraz urlopu zdrowotnego, okolicznościowego i bezpłatnego (art. 89a–89g).

W związku z zaproponowanymi zmianami uchylono wynikającą z art. 88 ustawy o Straży Granicznej delegację do wydania aktu wykonawczego w sprawie płatnych urlopów dodatkowych, jak również zmodyfikowano upoważnienie określone w art. 90 ustawy, wskazując, że minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: szczegółowe warunki i sposób udzielania funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego oraz urlopów, o których mowa w art. 87b ust. 1, 3 i 4, w tym ustalania planu urlopów oraz położonych właściwych do jego ustalania oraz warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia dla każdego stopnia szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4, oraz podmioty dokonujące oceny tych warunków. W art. 91 ust. 1 pkt 4 doprecyzowano wymiar urlopu, który może być przyznany w formie wyróżnienia funkcjonariuszowi, który wzorowo wykonuje obowiązki służbowe (do 10 dni roboczych). Ponadto w dodawanym ust. 1a określono warunki udzielania funkcjonariuszom Straży Granicznej wyróżnień, jak również przesłanki negatywne w tym zakresie (ust. 1b). Wobec powyższego zmianie uległo upoważnienie wynikające z art. 91 ust. 2 ustawy. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 91 ust. 2 minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb udzielania funkcjonariuszowi wyróżnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 8, podmioty właściwe w tych sprawach, sposób i terminy przyznawania wyróżnień oraz wzory

dokumentów wykorzystywanych w tych sprawach, uwzględniając zakres uprawnień przełożonych do udzielania wyróżnień oraz formę udzielania wyróżnień.

- 4) wzmocnienie ochrony prawnej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa oraz Służby Więziennej:

Istotą zaproponowanych zmian jest uregulowanie kwestii świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa oraz Służby Więziennej w przypadku uczestniczenia przez nich w postępowaniu karnym, w zależności od roli procesowej: oskarżonego (świadczenie pieniężne) albo pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego (ochrona prawna zapewniana bezpośrednio przez macierzystą formację, a w przypadku braku możliwości jej zapewnienia – świadczenie pieniężne). Ochrona prawna dla funkcjonariuszy występujących w charakterze oskarżonego w związku z wykonywaniem czynności służbowych ma przysługiwać – tak jak ma to miejsce już obecnie w odniesieniu do funkcjonariuszy Straży Granicznej – w postaci świadczenia pieniężnego stanowiącego refundację kosztów poniesionych na obronę, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko funkcjonariuszowi o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym. Świadczenie to będzie wypłacane na wniosek funkcjonariusza z budżetu odpowiednio Policji, Straży Granicznej lub Służby Ochrony Państwa. Obecnie funkcjonariusze Straży Granicznej mają prawo do zwrotu kosztów w wysokości odpowiadającej określone w odrębnych przepisach wynagrodzeniu jednego obrońcy. Projekt zakłada, na wzór rozwiązania wynikającego z art. 30 ust. 3 ustawy o Służbie Więziennej, że zwrot będzie następował w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.). Ponieważ funkcję obrońcy mogą pełnić również radcowie prawni, w projekcie dodano, że zwrot może obejmować również wynagrodzenie jednego radcy prawnego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75). Dodatkowo w projekcie przewidziano szczególne uprawnienie komendantów głównych poszczególnych służb do zapewnienia ochrony prawnej funkcjonariuszowi, przeciwko któremu prowadzone jest postępowanie karne w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeszcze przed zakończeniem postępowania oraz niezależnie od jego wyniku. Przedmiotowa regulacja ma

znajdować zastosowanie w szczególnych przypadkach, w których zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej jest uzasadnione dobrem służby. We wskazanym przypadku stosuje się odpowiednio przepis dotyczący zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną. W przypadku występowania przez funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej lub Służby Ochrony Państwa w postępowaniu karnym w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego projekt przewiduje nowe świadczenie w postaci ochrony prawnej zapewnianej bezpośrednio przez macierzystą formację funkcjonariusza. Zatem w odróżnieniu od świadczenia pieniężnego przysługującego z tytułu refundacji kosztów obrony pomoc prawna dla funkcjonariusza pokrzywdzonego przestępstwem ma być świadczeniem w naturze. Projekt zakłada, że ochrona prawna przysługująca funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, który będzie chciał z niej skorzystać, ma obejmować obsługę w postaci zastępstwa procesowego zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, gdzie funkcjonariusz występowałby jako pokrzywdzony, jak i w postępowaniu jurysdykcyjnym, w którym funkcjonariusz występowałby w roli procesowej oskarżyciela posiłkowego. Pomoc prawna dla funkcjonariuszy pokrzywdzonych przestępstwem ma być co do zasady realizowana przez radców prawnych zatrudnionych w strukturze odpowiednio Policji, Straży Granicznej albo Służby Ochrony Państwa. Jako rozwiązanie optymalne projekt przewiduje zapewnienie tej pomocy przez jednostkę organizacyjną, w której funkcjonariusz pełni służbę. Ponieważ jednak nie każda taka jednostka Policji lub Straży Granicznej posiada własną obsługę prawną realizowaną przez radców prawnych, w projekcie przewidziano, że ochronę prawną funkcjonariusz ma uzyskać w „najbliższej” terytorialnie jednostce organizacyjnej, przy uwzględnieniu struktury obu formacji. Tak więc w przypadku funkcjonariusza Policji, jeżeli jednostka organizacyjna, w której pełni służbę, nie posiada obsługi realizowanej przez radców prawnych, ochronę ma zapewnić właściwa terytorialnie komenda wojewódzka Policji albo Komenda Stołeczna Policji – a zatem jednostki, które taką obsługę prawną posiadają. Przez „zapewnienie” ochrony prawnej należy przy tym rozumieć zarówno powierzenie zastępstwa procesowego jednemu z radców prawnych zatrudnionych w odpowiedzialnej za zapewnienie pomocy jednostce organizacyjnej (lub ewentualnie kancelarii „zewnętrznej”, w ramach zawartej umowy na usługi radcowskie lub adwokackie), jak i pozyskanie incydentalnej usługi prawnej na rynku – np. w przypadku znacznego obciążenia radców prawnych danej jednostki lub pełnomocników „zewnętrznych” realizujących bieżącą obsługę prawną. Analogiczne uregulowania przewidziano w przepisach ustawy o Straży Granicznej, gdzie jednostką odpowiedzialną za zapewnienie ochrony prawnej funkcjonariuszowi – w przypadku braku

obsługi prawnej w macierzystej jednostce organizacyjnej – ma być właściwa miejscowo komenda oddziału Straży Granicznej albo Komenda Główna Straży Granicznej. Jednocześnie, mając na uwadze kompleksowe zabezpieczenie praw funkcjonariuszy, przyjęto, że w przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez właściwą jednostkę organizacyjną Policji lub Straży Granicznej albo Służbę Ochrony Państwa funkcjonariuszowi przysługiwał będzie zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w wysokości faktycznie poniesionych wydatków, ale nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych . Tryb postępowania w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariuszy kosztów poniesionych na ochronę prawną określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych. W ustawie o Policji oraz o Straży Granicznej wskazano, że ochrona prawna przysługuje również funkcjonariuszowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Policję lub Straż Graniczną w przypadku, gdy postępowanie karne zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych w ramach podjętej interwencji, w znaczeniu, o którym mowa art. 15 ust. 7c ustawy o Policji oraz w art. 11 ust. 2e ustawy o Straży Granicznej. Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie ochrony prawnej również funkcjonariuszom oddelegowanym poza macierzyste formacje, którzy w oparciu o przepisy ustawy o Policji lub ustawy o Straży Granicznej będą podejmować interwencje na rzecz ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Analogiczne rozwiązania zaproponowano również wobec funkcjonariuszy Służby Więziennej.

5) odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa:

Celem projektowanych zmian jest:

– konieczność uregulowania w ustawie o Straży Granicznej odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy, którą w aktualnym stanie prawnym, poza przepisami ustawowymi, regulują również przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej, co jest nieprawidłowe z punktu widzenia ochrony praw funkcjonariuszy oraz niezgodne z zasadami tworzenia prawa;

- dokonanie zmian w ustawie o Policji, o Straży Granicznej oraz o Służbie Ochrony Państwa będących konsekwencją analizy dotychczas obowiązujących rozwiązań w tym obszarze w celu zagwarantowania optymalnego przebiegu postępowania dyscyplinarnego i większej skuteczności oddziaływania przełożonych w zakresie zapewnienia odpowiedniego poziomu dyscypliny służbowej;
- ujednoczenie proponowanych rozwiązań we wskazanych formacjach.

Zmiany dokonane w ustawie o Straży Granicznej w dużej mierze stanowią przeniesienie na grunt ustawowy rozwiązań wynikających z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej. W porównaniu do aktualnie obowiązującego stanu prawnego projekt zakłada wprowadzenie następujących zmian:

- wskazanie, że funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganiu zasad etyki zawodowej (art. 134). W przypadku, jeżeli czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne wypełnia jednocześnie znamiona przestępstwa lub wykroczenia albo przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, funkcjonariusz niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej podlega również odpowiedzialności karnej (art. 134a ust. 1). Obowiązujące w Straży Granicznej przepisy stanowią, że funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za przestępstwa i wykroczenia niezależnie od odpowiedzialności karnej. Takie rozwiązanie wydaje się być obecnie nieuzasadnione. Podkreślić należy, że większość postępowań dyscyplinarnych wszczynanych w związku z popełnieniem przez funkcjonariusza Straży Granicznej przestępstwa lub wykroczenia, bezpośrednio po jego wszczęciu, jest zawieszana do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub postępowania w sprawach o wykroczenia. Sposób zakończenia postępowania dyscyplinarnego uzależniony jest ściśle od wyniku postępowań karnych, które trwają dłużej niż postępowania dyscyplinarne (nawet kilka lat). Jednocześnie przełożeni dyscyplinarni w przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z powyższych przyczyn nie dysponują dostępem do materiałów tych postępowań, co uniemożliwia przeprowadzenie postępowań dyscyplinarnych przed prawomocnym zakończeniem postępowań karnych. Proponowana zmiana nie przyniesie negatywnych konsekwencji w kontekście możliwości podejmowania przez właściwych przełożonych stosownych działań wobec funkcjonariuszy popełniających przestępstwa bądź wykroczenia. Obowiązujące przepisy dają możliwość rozwiązania stosunku służbowego z funkcjonariuszem w przypadkach prowadzenia wobec

niego postępowania karnego czy skazania prawomocnym wyrokiem. W trakcie toczącego się przeciwko funkcjonariuszowi postępowania o przestępstwo albo przestępstwo skarbowe umyślne przełożony na podstawie:

- a) art. 45 ust. 2 pkt 10 ustawy ma możliwość zwolnienia ze służby funkcjonariusza w przypadku popełnienia czynu o znamionach przestępstwa albo przestępstwa skarbowego, jeżeli popełnienie czynu jest oczywiste i uniemożliwia pozostawanie w służbie,
- b) art. 45 ust. 2 pkt 11 ustawy ma możliwość zwolnienia ze służby funkcjonariusza po upływie 12 miesięcy zawieszenia w czynnościach służbowych, jeżeli nie ustały przyczyny będące podstawą zawieszenia. Skorzystanie z tego przepisu związane jest z wcześniejszym zawieszeniem funkcjonariusza w czynnościach służbowych na podstawie art. 43 ustawy w związku z tymczasowym aresztowaniem lub wszczęciem przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe umyślne,
- c) art. 45 ust. 2 pkt 5 ustawy ma możliwość zwolnienia ze służby funkcjonariusza, gdy wymaga tego ważny interes służby.

Natomiast w przypadku prawomocnego zakończenia postępowania o przestępstwo albo przestępstwo skarbowe umyślne przełożony na podstawie:

- a) art. 45 ust. 1 pkt 4 ustawy obligatoryjnie zwalnia ze służby funkcjonariusza skazanego prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe umyślne,
 - b) art. 45 ust. 2 pkt 3 ustawy ma możliwość zwolnienia ze służby funkcjonariusza skazanego prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe inne niż określone powyżej;
- skrócenie okresu przechowywania w aktach osobowych notatki z rozmowy dyscyplinującej z 1 roku do 5 miesięcy (art. 134aa ust. 2). Powyższe podyktowane jest koniecznością dostosowania środków represyjnych do wagi popełnionego przewinienia dyscyplinarnego w kontekście obowiązujących przepisów dotyczących zatarcia kar dyscyplinarnych;
- doprecyzowanie definicji naruszenia dyscypliny służbowej przez wskazanie, że jest nim czyn funkcjonariusza polegający na zawinionym przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków wynikających z przepisów prawa, w tym rozkazów i poleceń wydanych przez przełożonych uprawnionych na podstawie tych przepisów (art. 135 ust. 1). Konieczność uszczegółowienia przepisu we wskazanym zakresie wynika z dotychczasowych doświadczeń dotyczących prowadzenia postępowań dyscyplinarnych wobec funkcjonariuszy.

Zmodyfikowano również katalog naruszeń określony w art. 135 ust. 2 przez wskazanie, że jest nim w szczególności:

- 1) niedopełnienie obowiązków funkcjonariusza wynikających ze złożonego ślubowania, a także przepisów prawa;
- 2) odmowa wykonania lub niewykonanie rozkazu lub innego polecenia, z zastrzeżeniem przypadku określonego w art. 63 ust. 2;
- 3) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób nieprawidłowy;
- 4) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
- 5) świadome wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie, funkcjonariuszowi lub innej osobie;
- 6) nadużycie zajmowanego stanowiska dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
- 7) postępowanie przełożonego w sposób przyczyniający się do rozluźnienia dyscypliny służbowej wśród podległych mu funkcjonariuszy;
- 8) porzucenie służby;
- 9) samowolne oddalenie się z rejonu zakwaterowania bądź nieusprawiedliwione opuszczenie lub niestawienie się do miejsca pełnienia służby;
- 10) stawienie się do służby w stanie nietrzeźwości albo po użyciu alkoholu lub po użyciu podobnie działającego środka, pełnienie jej w takim stanie, a także spożywanie alkoholu lub używanie podobnie działającego środka w czasie służby;
- 11) umyślne naruszenie dóbr osobistych innego funkcjonariusza;
- 12) utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej;
- 13) utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę obywatelowi lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;
- 14) ujawnienie informacji pozostającej w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie.

Wskazany katalog nie ma wprawdzie charakteru zamkniętego, jednakże funkcję gwarancyjną pełni klauzula generalna określona w art. 135 ust. 1 definiująca naruszenie dyscypliny służbowej.

– określenie, co należy rozumieć przez zawinione przewinienie dyscyplinarne (art. 135a), jak również wskazanie form popełnienia przewinienia dyscyplinarnego (art. 135b). Przewinienie dyscyplinarne jest zawinione wtedy, gdy funkcjonariusz:

- ma zamiar jego popełnienia, tj. chce je popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi,
- nie ma zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość taką przewidywał albo mógł i powinien przewidzieć.

Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie, jeżeli popełnia przewinienie dyscyplinarne sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a także w przypadku, gdy kieruje popełnieniem przez innego funkcjonariusza przewinienia dyscyplinarnego albo poleca jego popełnienie. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie także w przypadku, gdy, chcąc, aby inny funkcjonariusz popełnił przewinienie dyscyplinarne, nakłania go do tego. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie także wówczas, gdy, chcąc, aby inny funkcjonariusz popełnił przewinienie dyscyplinarne lub godząc się na to, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie.

Każdy z funkcjonariuszy odpowiada w granicach swojej winy, niezależnie od odpowiedzialności pozostałych osób. Ponadto funkcjonariusz odpowiada również za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego za granicą;

- wprowadzenie nowego rozwiązania polegającego na wskazaniu, że dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem tej samej sposobności uważa się za jedno przewinienie dyscyplinarne (art. 135c). Z uwagi na represyjny charakter odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej projektowany przepis jest wzorowany na definicji czynu ciągłego wynikającej z art. 12 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128 oraz z 2020 r. poz. 568). Wprowadzenie regulacji „czynu ciągłego” wynika z potrzeby uregulowania pojawiających się w praktyce czynów, które są realizowane przez tego samego sprawcę przez pewien czas i są czynami takiego samego charakteru (sposób działania sprawcy jest taki sam). Konstrukcja czynu ciągłego jest niezbędna do prawidłowej oceny całości zachowania funkcjonariusza. Ma również znaczenie przy ocenie przedawnienia karalności przewinienia. Odmienne niż w przypadku definicji z art. 12 Kodeksu postępowania karnego zdefiniowanie przesłanek wynika z faktu, że postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem odrębnym, niezależnym od postępowania karnego. Definicja czynu ciągłego zawarta w art. 12 Kodeksu karnego odnosi się do czynu zabronionego popełnionego umyślnie, podczas gdy funkcjonariusz odpowiada także za nieumyślne popełnienie przewinienia dyscyplinarnego;
- zmianę w zakresie przełożonych dyscyplinarnych posiadających władzę dyscyplinarną (art. 135d ust. 1) polegającą na usunięciu z katalogu przełożonych dyscyplinarnych

kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, będącą konsekwencją wprowadzenia, analogicznie jak w innych służbach mundurowych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (np. Policja, Służba Ochrony Państwa), instytucji rzecznika dyscyplinarnego;

– doprecyzowanie przepisów związanych z podległością dyscyplinarną przez wskazanie w art. 135f ust. 4, że funkcjonariusz przebywający na urloпах związanych z rodzicielstwem, urlopie bezpłatnym lub oddelegowany do wykonywania zadań poza Strażą Graniczną podlega władzy dyscyplinarnej przełożonego dyscyplinarnego, któremu podlegał przed udzieleniem mu urlopu lub oddelegowaniem, z zastrzeżeniem art. 11zg ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Jednocześnie przewidziano, że przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do funkcjonariusza po zakończeniu oddelegowania do wykonywania zadań poza Strażą Graniczną, wobec którego w okresie tego oddelegowania zostało wszczęte i niezakończone postępowanie dyscyplinarne, staje się przełożony w nowym miejscu pełnienia służby (art. 135f ust. 5);

– określenie ogólnych dyrektyw prowadzenia postępowania dyscyplinarnego wskazujących, że podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić ustalenia faktyczne (art. 136a ust. 1). Przełożony dyscyplinarne i rzecznik dyscyplinarne kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów ocenianych swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego (ust. 2). Przełożony dyscyplinarne i rzecznik dyscyplinarne rozstrzygają samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie są związani rozstrzygnięciem sądu lub innego organu. Prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące (ust. 3). Powyższe stanowi przejaw autonomiczności postępowania dyscyplinarnego względem innych postępowań, w tym postępowania karnego;

– określenie właściwości przełożonych do wymierzania kar dyscyplinarnych (art. 136b), mając na względzie usprawnienie przebiegu postępowania dyscyplinarnego. Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, komendantom oddziałów Straży Granicznej, komendantom ośrodków szkolenia Straży Granicznej, komendantom ośrodków Straży Granicznej przyznano uprawnienie do wymierzenia kary dyscyplinarnej – wydalenia ze służby. Dotychczas wymierzenie tej kary dyscyplinarnej zastrzeżone było wyłącznie dla Komendanta Głównego Straży Granicznej. Wskazany jest jednak, aby w zakresie wyboru dolegliwości dyscyplinarnych, w tym również wydalenia ze służby, właściwy był przełożony funkcjonariusza, który przeprowadził postępowanie dyscyplinarne. Analogicznie kwestia ta

uregulowana jest w innych pragmatykach służb mundurowych, np. w Policji. Ponadto Komendant Główny Straży Granicznej, jako organ drugiej instancji, będzie miał prawo do oceny wydanego rozstrzygnięcia w postępowaniu odwoławczym;

– doprecyzowanie trybu prowadzenia czynności wyjaśniających, jeżeli zachodzą wątpliwości co do popełnienia czynu, jego kwalifikacji prawnej lub osoby sprawcy. Zasadą jest, że czynności te prowadzi się przez 30 dni, przy czym w szczególnych przypadkach, ze względu na charakter sprawy, za zgodą przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych, mogą być kontynuowane w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wydania postanowienia o rozpoczęciu czynności. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych określono, że jeżeli w toku czynności wyjaśniających zostały ujawnione inne okoliczności wskazujące na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny za zgodą przełożonego dyscyplinarnego może poszerzyć zakres prowadzonych czynności wyjaśniających. W toku czynności wyjaśniających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego oraz czynności wymagających spisania protokołu. Z przeprowadzonych czynności rzecznik dyscyplinarny sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia m.in. wnioski dotyczące sposobu jego zakończenia, tj. wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego (ust. 6). Ponadto w sposób jednoznaczny wskazano, że w przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego materiały zebrane podczas prowadzenia czynności wyjaśniających stają się materiałami postępowania dyscyplinarnego;

– w odniesieniu do regulacji dotyczących wszczęcia postępowania dyscyplinarnego doprecyzowano, że postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne (art. 136bb ust. 1). Postępowanie wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu. Funkcjonariusza, co do którego wydano postanowienie o wszczęciu postępowania, uważa się za obwinionego (art. 136bb ust. 2).

W celu zapewnienia spójności projektowanych regulacji z rozwiązaniami funkcjonującymi w Policji i Służbie Ochrony Państwa wskazano, że przełożony dyscyplinarny wszczyna postępowanie dyscyplinarne również na żądanie sądu lub prokuratora (art. 136bb ust. 4 pkt 4), a może je wszcząć także na wniosek innego zainteresowanego organu, instytucji lub pokrzywdzonego (ust. 5). Określono również, że postępowanie dyscyplinarne należy wszcząć w przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 136bf ust. 1. Przeredagowano definicję pokrzywdzonego, wskazując, że jest nim osoba, której dobro prawne zostało

bezpośrednio naruszone zachowaniem funkcjonariusza stanowiącym przewinienie dyscyplinarne (art. 136bb ust. 6);

– względem aktualnego stanu prawnego wydłużono z roku do 2 lat termin na wymierzenie funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej (art. 136bc ust. 3);

– w art. 136be ust. 1, analogicznie do rozwiązania wynikającego z §12 ust. 3 rozporządzenia, wskazano, że przełożony dyscyplinarny może wydać orzeczenie dyscyplinarne bez wszczynania postępowania, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości, a nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana, po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody funkcjonariusza na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego. Jednocześnie, w celu wzmocnienia praw przysługujących funkcjonariuszowi w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej, określono również nowe uprawnienie polegające na przyznaniu funkcjonariuszowi prawa do złożenia wniosku o dobrowolne poddanie się karze po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania w charakterze obwinionego. Przełożony dyscyplinarny może uwzględnić wniosek, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości, a nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż upomnienie lub nagana. W przypadku gdy funkcjonariusz nie zgadza się z wytkniętym mu niewłaściwym postępowaniem, może w terminie 5 dni od dnia zapoznania się z notatką złożyć sprzeciw, który powoduje wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Przepis art. 136bk ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio;

– w art. 136bg wprowadzono instytucję rzecznika dyscyplinarnego, który będzie prowadził czynności wyjaśniające oraz postępowanie dyscyplinarne. W dotychczasowym stanie prawnym postępowania dyscyplinarne w Straży Granicznej prowadzone były przez przełożonego dyscyplinarnego lub wyznaczonego przez takiego przełożonego funkcjonariusza. Natomiast w sprawach zawiłych oraz ze względu na wagę sprawy można było powołać komisję do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego. Przełożony dyscyplinarny będzie wyznaczał rzecznika dyscyplinarnego na okres 4 lat spośród funkcjonariuszy w służbie stałej. Na poziomie ustawowym określono również przypadki wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego lub rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym (art. 136bi). O wyłączeniu albo odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego rozstrzyga przełożony dyscyplinarny w drodze postanowienia. Komendant Główny Straży Granicznej wydaje postanowienie o wyłączeniu albo odmowie wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 135d ust. 1 pkt 2–7. W przypadku wyłączenia Komendanta Głównego Straży Granicznej od udziału w postępowaniu

dyscyplinarnym, postępowanie dyscyplinarne przejmuje jeden z jego zastępców. W art. 136bi ust. 1 zawarto przesłanki uzasadniające wyłączenie przełożonego dyscyplinarnego oraz rzecznika dyscyplinarnego z urzędu. Ponadto wskazano również, że można ich wyłączyć od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym także z innych uzasadnionych przyczyn. W projekcie określono, że rolą rzecznika jest zbieranie dowodów i podejmowanie czynności niezbędnych do wyjaśnienia sprawy. W tym celu rzecznik przesłuchuje obwinionego, świadków i pokrzywdzonego, dokonuje oględzin, konfrontacji, okazania oraz odtworzenia przebiegu stanowiących przedmiot rozpoznania zdarzeń lub ich fragmentu (art. 136bl ust. 1). Wymienione czynności rzecznik dokumentuje w protokole. Z innych czynności sporządza protokół, gdy wymaga tego przepis szczególny albo przełożony lub rzecznik dyscyplinarny uznają to za potrzebne. W pozostałych przypadkach może ograniczyć się do sporządzenia notatki urzędowej;

– w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych doprecyzowano moment wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w przypadku uchylecia w postępowaniu odwoławczym orzeczenia dyscyplinarnego wydanego przez przełożonego dyscyplinarnego w pierwszej instancji bez wszczynania postępowania dyscyplinarnego i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia. Należy zauważyć, że wydanie przez przełożonego dyscyplinarnego w pierwszej instancji orzeczenia dyscyplinarnego bez wszczynania postępowania dyscyplinarnego nie jest poprzedzone postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Z tego względu w przypadku uchylecia przez organ odwoławczy takiego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia zasadnym jest za moment wszczęcia postępowania dyscyplinarnego uznać dzień, w którym przełożony dyscyplinarny pierwszej instancji wydał zaskarżone orzeczenie dyscyplinarne, co znalazło swoje odzwierciedlenie w art. 136bk ust. 4;

– rozszerzono uprawnienia obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego przez umożliwienie mu sporządzania także fotokopii lub odpisów akt postępowania (art. 136bm ust. 1 pkt 3). Powyższe rozwiązanie odpowiada uprawnieniom, jakie na gruncie postępowania karnego posiada podejrzany (art. 156 § 5 Kodeksu postępowania karnego). Stanowi ono urzeczywistnienie prawa do obrony przez zapewnienie obwinionemu pełniejszego dostępu do zgromadzonego w toku postępowania dyscyplinarnego materiału dowodowego;

– w celu usprawnienia przebiegu postępowania dyscyplinarnego dodano nowe przesłanki oddalenia wniosku dowodowego, jeżeli w sposób oczywisty zmierza on do przedłużenia postępowania oraz w przypadku, gdy został złożony po zakreślonym terminie, o którym wnioskodawca został zawiadomiony (art. 136bn ust. 2 pkt 4 i 5);

- w art. 136bp określono przesłanki oraz sposób postępowania w przypadku zawieszenia postępowania dyscyplinarnego. Postępowanie dyscyplinarne można zawiesić, jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca jego prowadzenie. Ponadto przełożony dyscyplinarny zawiesza postępowanie dyscyplinarne z dniem przeniesienia obwinionego do innej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej i przekazuje materiały postępowania dyscyplinarnego przełożonemu dyscyplinarnemu w nowym miejscu służby obwinionego. Po ustaniu przyczyn uzasadniających zawieszenie postępowania dyscyplinarnego przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania. Postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania dyscyplinarnego w sprawie obwinionego przeniesionego do innej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej wydaje się niezwłocznie po otrzymaniu materiałów postępowania dyscyplinarnego wszczętego w poprzednim miejscu służby obwinionego;
- przebieg postępowania dyscyplinarnego ma również usprawnić zapewnienie możliwości wyłączenia do odrębnego postępowania jednego z czynów popełnionych przez obwinionego (art. 136bq). Jeżeli przeciwko obwinionemu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, przełożony dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, wyłączyć ten czyn do odrębnego postępowania dyscyplinarnego, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem. Zebrane w toku postępowania dyscyplinarnego dowody dotyczące wyłączonego czynu stają się dowodami odrębnego postępowania dyscyplinarnego. Tożsame rozwiązanie stosowane jest również w ramach postępowań karnych;
- mając na uwadze, że umorzenie postępowania dyscyplinarnego jest formą zakończenia postępowania dyscyplinarnego, zaproponowano, że w przypadku ziszczenia się przesłanek do umorzenia postępowania będzie wydawane orzeczenie dyscyplinarne, analogicznie jak w przypadku pozostałych rozstrzygnięć dyscyplinarnych (art. 136bu ust. 1 pkt 4), a nie jak dotychczas postanowienie o umorzeniu postępowania. Zgodnie z art. 136by ust. 1 od orzeczenia dyscyplinarnego, w tym również orzeczenia o umorzeniu, przysługuje prawo wniesienia odwołania;
- doprecyzowano, w jakich sytuacjach przełożony dyscyplinarny może odstąpić od ukarania. Zgodnie z propozycją zawartą w art. 136bu ust. 4 przełożony dyscyplinarny może odstąpić od ukarania, jeżeli stopień winy lub stopień szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego dla służby nie jest znaczny, a właściwości i warunki osobiste funkcjonariusza oraz

dotychczasowy przebieg służby uzasadniają przypuszczenie, że mimo odstąpienia od ukarania będzie on przestrzegał dyscypliny służbowej oraz zasad etyki zawodowej;

– w zakresie okoliczności wpływających na zaostrzenie odpowiedzialności dodano dodatkową przesłankę w postaci poważnych skutków przewinienia dyscyplinarnego, zwłaszcza istotnego zakłócenia realizacji zadań Straży Granicznej lub naruszenia dobrego imienia Straży Granicznej. Dotychczasowe doświadczenia związane z prowadzeniem postępowań dyscyplinarnych wskazują na potrzebę uregulowania okoliczności uwzględnianych przy złagodzeniu wymiaru kary dyscyplinarnej. W związku z powyższym w art. 136bw ust. 4 wskazano okoliczności mające wpływ na złagodzenie wymiaru kary: nieumyślność popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, podjęcie przez obwinionego starań o zmniejszenie jego skutków, brak należytego doświadczenia zawodowego lub dostatecznych umiejętności zawodowych oraz dobrowolne poinformowanie przełożonego dyscyplinarnego o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego;

– określono sposób sprostowania oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w orzeczeniu lub postanowieniu (art. 136bx ust. 4–8);

– mając na uwadze usprawnienie przebiegu postępowania odwoławczego, przewidziano, analogicznie jak w innych pragmatykach służb mundurowych (np. w Policji), że Komendant Główny Straży Granicznej będzie rozpatrywał środki zaskarżenia od wydanych rozstrzygnięć w postępowaniu dyscyplinarnym w pierwszej instancji (art. 136by). Dotychczas zgodnie z postanowieniami rozporządzenia od takich rozstrzygnięć obwinionemu przysługiwało prawo złożenia odwołania (zażalenia) do ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Dotychczasowa regulacja w omawianym zakresie wynikająca z przepisów rozporządzenia jest skutkiem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 listopada 1999 r. (sygn. akt SK 11/99), w którym stwierdzono, że § 38 ust. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 grudnia 1997 r. w sprawie udzielania wyróżnień oraz postępowania dyscyplinarnego w stosunku do funkcjonariuszy Straży Granicznej jest niezgodny z art. 78 Konstytucji RP, zgodnie z którym „każda ze stron ma prawo do zaskarżenia decyzji i orzeczeń wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa”. W ocenie Trybunału „Na pierwszy plan wysuwa się w tym zakresie wadliwość formalna, polegająca na naruszeniu dyspozycji art. 78 zd. 2 Konstytucji. Ustanowienia wyjątków od zasady zaskarżalności orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji, jak i określenie trybu zaskarżania tych rozstrzygnięć to materie, dla których ustrojodawca *expressis verbis* zastrzegł formę ustawową. W przedmiotowej sprawie całokształt problematyki trybu zaskarżania orzeczeń dyscyplinarnych podejmowanych wobec funkcjonariuszy Straży

Granicznej unormowany został w akcie wykonawczym do ustawy – rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.”. Mając na względzie powyższe, proponowane rozwiązanie jako zawarte w ustawie będzie więc zgodne z Konstytucją RP. Zauważyć przy tym należy, że obecnie Komendant Główny Straży Granicznej wydaje wiele rozstrzygnięć w sprawach ze stosunku służbowego, od których nie przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych, lecz wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Zgodnie z art. 36 ust. 3 ustawy o Straży Granicznej od decyzji w zakresie mianowania funkcjonariusza na stanowisko służbowe, przenoszenia na inne stanowisko oraz zwalniania z tego stanowiska wydanej przez Komendanta Głównego Straży Granicznej służy odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Wobec powyższego od innych rozstrzygnięć wydawanych przez Komendanta Głównego Straży Granicznej odwołanie nie przysługuje, tylko wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Ponadto w celu zobiektywizowania i urealnienia kontroli nad orzeczeniami zapadłymi w pierwszej instancji przyjęto, że Komendant Główny Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia wniesienia odwołania może powołać komisję do zbadania zaskarżonego orzeczenia, a w przypadku orzeczenia o ukaraniu karą, o której mowa w art. 136 ust. 1 pkt 6–9 (tj. wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby oraz wydalenia ze służby), jest zobowiązany do powołania komisji (art. 136bzc). Tym samym w przypadku wymierzenia obwinionemu jednej z wymienionych, surowszych kar odwołanie od orzeczenia będzie rozpatrywała komisja, a nie rzecznik dyscyplinarny jednoosobowo. Co istotne w pracach komisji składającej się z trzech funkcjonariuszy w służbie stałej w stopniu co najmniej podporucznika może brać udział również przedstawiciel wskazanej przez obwinionego zakładowej organizacji związkowej, co stanowi dodatkową gwarancję ochrony jego praw i interesów. Komisja w ramach swoich prac może wysłuchać zarówno rzecznika dyscyplinarnego, jak również obwinionego i jego obrońcę. Może również wystąpić do Komendanta Głównego Straży Granicznej o uzupełnienie materiału dowodowego. Z przeprowadzonych czynności komisja sporządza sprawozdanie wraz z wnioskiem dotyczącym sposobu załatwienia sprawy. Istotna pod względem gwarancji praw obwinionego zmiana względem stanu prawnego obowiązującego podczas wydawania wyroku przez Trybunał Konstytucyjny polega również na przyznaniu funkcjonariuszowi prawa wniesienia skargi do sądu administracyjnego od orzeczenia oraz postanowienia kończącego postępowanie dyscyplinarne;

– przyjęcie, odmiennie od dotychczasowych rozwiązań, że w zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu

postępowania karnego dotyczące porządku czynności procesowych, z wyjątkiem art. 117 i art. 117a, wezwań, terminów, doręczeń i świadków, z wyłączeniem możliwości nakładania kar porządkowych oraz konfrontacji, okazania, oględzin i eksperymentu procesowego. W postępowaniu dyscyplinarnym do świadków nie stosuje się również art. 184 Kodeksu postępowania karnego. O zwolnieniu od złożenia zeznania lub odpowiedzi na pytania osoby pozostającej z obwinionym w szczególnie bliskim stosunku osobistym rozstrzyga rzecznik dyscyplinarny. Na odmowę zwolnienia od złożenia zeznania lub odpowiedzi na pytania służy zażalenie w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia (art. 136bzi);

– określenie terminu zatarcia kary obniżenia stopnia (art. 137a ust. 5). Ponieważ karę obniżenia stopnia, zgodnie z art. 136 ust. 4 ustawy o Straży Granicznej, można wymierzyć tylko obok kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby lub wydalenia ze służby, to zatarcie kary obniżenia stopnia jest również uzależnione od zatarcia wymienionych kar;

– określenie przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, obiegu dokumentów związanych z tym postępowaniem oraz wzorów orzeczeń, postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym (art. 137e).

Projekt zakłada również dokonanie zmian o charakterze porządkującym:

– uwzględnienie Komendanta BSWSG jako podmiotu właściwego do wnioskowania do Komendanta Głównego Straży Granicznej o skrócenie okresu służby przygotowawczej funkcjonariusza lub zwolnienie go z odbywania tej służby (art. 36 ust. 3) oraz przedłużania okresu służby przygotowawczej funkcjonariusza (art. 36 ust. 4);

– doprecyzowanie brzmienia art. 36 ust. 3 przez wskazanie, że jeśli decyzję, o której mowa w ust. 1 wydaje Komendant Główny Straży Granicznej, od decyzji służy odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych;

– wskazanie, że Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej jest właściwy do przenoszenia lub delegowania w odniesieniu do podległych mu funkcjonariuszy (art. 40 ust. 4 pkt 3);

– zdefiniowanie w dodawanym ust. 2a w art. 42 pojęcia „stanowiska równorzędnego” w celu wyeliminowania pojawiających się w praktyce wątpliwości, szczególnie na gruncie orzecznictwa sądowno-administracyjnego;

– dokonanie zmiany o charakterze porządkującym w art. 46b ustawy o Straży Granicznej polegającej na korekcie odsłania w art. 5 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia;

– zmiana brzmienia przepisu art. 47 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej przez usunięcie przesłanek usunięcia funkcjonariusza ze służby, wymienionych w art. 45 ust. 1 pkt 5

(zrzeczenie się obywatelstwa polskiego lub nabycie obywatelstwa innego państwa) oraz ust. 2 pkt 3 (powołanie do innej służby państwowej, a także objęcie funkcji z wyboru w organach samorządu terytorialnego) i 5 (gdy wymaga tego ważny interes służby);

- uchylene ust. 2 w art. 47 jako niepraktycznego i nieadekwatnego z punktu widzenia ekonomiki postępowania w sprawach osobowych funkcjonariuszy Straży Granicznej;
- nadanie nowego brzmienia art. 49 przez wskazanie, że przełożonych zwalniają ze służby właściwi przełożeni, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy;
- w zakresie mianowania na stopnie w Straży Granicznej oraz obniżenia lub utraty stopnia;
- nadanie nowego brzmienia upoważnieniu z art. 62 ustawy uzupełnionemu o wytyczne do wydania aktu wykonawczego.

Z uwagi na fakt, że aktualnie obowiązujące przepisy ustawy o Policji oraz ustawy o Służbie Ochrony Państwa regulują zasady oraz procedury dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów oraz funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa, zmiany w tym zakresie są konsekwencją analizy dotychczas obowiązujących rozwiązań w tym obszarze w celu zagwarantowania optymalnego przebiegu postępowania dyscyplinarnego i większej skuteczności oddziaływania przełożonych w zakresie zapewnienia odpowiedniego poziomu dyscypliny służbowej. Zmierzają one również do zapewnienia, w miarę możliwości, spójnych rozwiązań dla formacji podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji. Główne założenia zmian w odniesieniu do Policji i Służby Ochrony Państwa:

- zmodyfikowanie katalogu naruszeń dyscypliny służbowej (art. 132 ust. 3 ustawy o Policji i art. 209 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- określenie sposobu i terminu przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej (art. 132 ust. 4ba ustawy o Policji i art. 209 ust. 3a ustawy o Służbie Ochrony Państwa), wprowadzenie możliwości złożenia sprzeciwu do przełożonego dyscyplinarnego od przeprowadzonej rozmowy dyscyplinującej (art. 132 ust. 4d ustawy o Policji i art. 209 ust. 3b ustawy o Służbie Ochrony Państwa) oraz skrócenie okresu przechowywania w aktach osobowych funkcjonariuszy (z roku do 5 miesięcy) notatki z przeprowadzonej rozmowy dyscyplinującej (art. 132 ust. 4c ustawy o Policji i art. 209 ust. 4 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- przyjęcie, że funkcjonariusz odpowiada również za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego za granicą (art. 132b ust. 4 ustawy o Policji i art. 211 ust. 2a ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- zmiana katalogu kar dyscyplinarnych:

- ✓ w ustawie o Policji przez usunięcie kary zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca pobytu i dodanie kar: upomnienia oraz ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby (art. 134);
 - ✓ w ustawie o Służbie Ochrony Państwa przez usunięcie kary obniżenia dodatków o charakterze stałym i dodanie kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby (art. 215);
- określenie ogólnych dyrektyw prowadzenia postępowania dyscyplinarnego wskazujących, że podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić ustalenia faktyczne. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów ocenianych swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny rozstrzygają samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie są związani rozstrzygnięciem sądu lub innego organu. Prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące (art. 134ha ustawy o Policji oraz art. 224a ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
 - określenie trybu prowadzenia czynności wyjaśniających (art. 134i ust. 4a–4g ustawy o Policji i art. 225 ust. 3a–3f ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
 - ujednoczenie przesłanek odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (art. 135 ust. 1 ustawy o Policji i art. 226 ust. 1 ustawy o Służbie Ochrony Państwa) oraz umorzenia postępowania (art. 135ja ustawy o Policji i art. 234a ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
 - określenie, że 90-dniowy termin na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu, jeżeli policjant z powodu nieobecności w służbie nie ma możliwości złożenia wyjaśnień (art. 135 ust. 3a ustawy o Policji i art. 213 ust. 1a ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
 - wydłużenie z roku do 2 lat karalności przewinienia dyscyplinarnego (art. 135 ust. 4 ustawy o Policji i art. 213 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
 - dodanie przepisu umożliwiającego wydanie przez przełożonego dyscyplinarnego orzeczenia dyscyplinarnego bez wszczynania postępowania, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości, a nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana, po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody funkcjonariusza na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego (art. 135fa ust. 1 ustawy o Policji i art. 226a ust. 1 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
 - przyznanie funkcjonariuszowi prawa do złożenia wniosku o dobrowolne poddanie się karze po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania

w charakterze obwinionego (art. 135fa ust. 3 ustawy o Policji i art. 226a ust. 3 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);

– wprowadzenie możliwości wyłączenia czynu do odrębnego postępowania dyscyplinarnego w sytuacji, gdy przeciwko obwinionemu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem (art. 135ha ustawy o Policji i art. 232a ustawy o Służbie Ochrony Państwa);

– określenie sposobu postępowania w przypadku konieczności sprostowania oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w orzeczeniu lub postanowieniu (art. 135hb ustawy o Policji i art. 234 ust. 2a–2g ustawy o Służbie Ochrony Państwa);

– zmiany w zakresie terminów zatarcia kar dyscyplinarnych (art. 135q ustawy o Policji i art. 241 ustawy o Służbie Ochrony Państwa).

W ustawie o Służbie Ochrony Państwa dokonano również następujących zmian w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy:

– w art. 208 ust. 1 wskazano, że funkcjonariusz podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganiu zasad etyki zawodowej. Doprecyzowano również, że naruszenie dyscypliny służbowej stanowi czyn funkcjonariusza polegający na zawinionym przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków służbowych wynikających z przepisów prawa lub poleceń wydanych przez przełożonych uprawnionych na podstawie tych przepisów (ust. 1a);

– w zakresie form popełnienia przewinienia dyscyplinarnego dodano polecenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego (art. 211 ust. 1);

– poszerzono katalog kar, w przypadku orzeczenia których Komendant SOP jest zobowiązany powołać komisję do zbadania zaskarżonego orzeczenia dyscyplinarnego (art. 237 ust. 1); jako wzorzec regulacji przyjęto rozwiązania wynikające z ustawy o Policji;

– na wzór regulacji wynikających z ustawy o Policji i ustawy o Straży Granicznej przyjęto, że rozporządzenie, o którym mowa w art. 245, wyda minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Ponadto w ustawie o Policji dokonano również zmian o charakterze porządkującym:

– w art. 38 ustawy, na wzór rozwiązania wynikającego z art. 42 ust. 5 ustawy o Straży Granicznej, zdefiniowano stanowisko równorzędne;

– w art. 39 ust. 2 w odniesieniu do terminu zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych (i analogicznie w art. 43 ust. 2 ustawy o Straży Granicznej, art. 39 ust. 2 ustawy o

Państwowej Straży Pożarnej i art. 103 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa). Wskazany przepis normuje fakultatywną przesłankę zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych. Należy zauważyć, że warunkiem zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych z powodu wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, nieumyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub postępowania dyscyplinarnego jest celowość takiego działania z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby. Praktyka wskazuje, że zwłaszcza w przypadkach wieloczynowych przewinień dyscyplinarnych zakończenie postępowania dyscyplinarnego w terminie do 3 miesięcy jest trudne do zrealizowania. Dlatego też zaproponowano zmianę art. 39 ust. 2 ustawy, umożliwiającą zawieszenie policjanta w czynnościach służbowych na okres do 12 miesięcy. Dobro postępowania lub dobro służby może powodować konieczność utrzymania stanu zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych na czas ponad 3 miesiące. Maksymalny termin 12 miesięcy zawieszenia w czynnościach służbowych powinien być wystarczający do wyjaśnienia sytuacji policjanta i podjęcia decyzji co do jego dalszej służby, jednocześnie zapewniając ochronę wizerunku Policji. Podkreślić należy, że zbędną jest nowelizacja art. 39 ust. 1 ustawy, ponieważ możliwość przedłużenia okresu zawieszenia na podstawie tego przepisu wynika z art. 39 ust. 3 ustawy o Policji. Ponadto z uwagi na fakt, że kwestie związane z trybem zaskarżania decyzji o zawieszeniu lub przedłużeniu okresu zawieszenia, elementy decyzji oraz przypadki uchylania lub wygaśnięcia decyzji o zawieszeniu policjanta w czynnościach służbowych stanowią materię ustawową, dodano przepisy art. 39a–39d. Z uwagi na przeniesienie materii wynikającej z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 lipca 2002 r. w sprawie trybu zawieszania policjanta w czynnościach służbowych przez przełożonych (Dz. U. poz. 1029, z późn. zm.) uchylono wynikającą z art. 39 ust. 4 delegację do wydania aktu wykonawczego. Analogicznych zmian dokonano w ustawie o Straży Granicznej (art. 43a–43d oraz art. 43 ust. 4);

– w art. 43 ust. 1 w zakresie przesłanek zwolnienia funkcjonariusza ze służby (analogicznie jak w ustawie o Straży Granicznej);

– w art. 110 ust. 5 pkt 2 zmodyfikowano przesłankę obniżenia nagrody rocznej.

Zmiany w ustawie o ochronie przeciwpożarowej mają na celu przede wszystkim ułatwienie procesu wprowadzania do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a–6 i 8 ustawy, pojazdów pożarniczych nie starszych niż 30 lat i używanych przez co najmniej 5 lat na terenie innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo w Republice Turcji oraz w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będących stroną umowy o Europejskim Obszarze

Gospodarczym. Pięcioletni okres, użyty w treści art. 7a ustawy, wynika z woli ochrony rynku polskiego przed sprowadzaniem pojazdów używanych, które zostałyby chwilowo i celowo zarejestrowane w jednym z państw, o których mowa w tym przepisie. Projektowana zmiana wychodzi naprzeciw oczekiwaniom zgłaszanym przez przedstawicieli zarówno jednostek samorządu terytorialnego oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, w szczególności ochotniczych straży pożarnych, dotyczącym uproszczenia procesu wprowadzania do użytkowania pojazdów używanych, przez ograniczenie zakresu weryfikowanych wymagań techniczno-użytkowych do niezbędnych, gwarantujących jednocześnie zachowanie poziomu ochrony i bezpieczeństwa użytkowania. W związku z tym proponuje się wprowadzenie do polskiego systemu prawnego instytucji opinii technicznej, funkcjonującej obok świadectw dopuszczenia, które będą wydawane indywidualnie (z osobna dla każdego sprowadzonego używanego pojazdu pożarniczego, który ma zostać wprowadzony do użytkowania przez jednostkę ochrony przeciwpożarowej). Kwestia „negatywnej” opinii technicznej jest analogicznym następstwem braku „negatywnego” świadectwa dopuszczenia. Ustawodawca nie przewiduje takiego rozwiązania, gdyż w przypadku wystąpienia okoliczności, które skutkować będą odmową wydania opinii technicznej (tak jak w przypadku odmowy wydania świadectwa dopuszczenia), zainteresowanemu podmiotowi przysługiwać będzie odwołanie do Dyrektora Instytutu. Taka procedura funkcjonuje od wielu lat w CNBOP-PIB i uzyskała pozytywną akredytację Polskiego Centrum Akredytacji. Natomiast kwestia zmiany opinii technicznej w przypadku np. zmian konstrukcyjnych związana jest bezpośrednio z koniecznością poddania się ponownej weryfikacji całego pojazdu pożarniczego, gdyż dokonane zmiany mogą wpływać m.in. na jego walory użytkowe, co stanowi podstawę do stwierdzenia przez CNBOP-PIB, czy taki pojazd „po zmianach” nadal spełnia wymogi określone w opinii czy też należy ją zmienić lub cofnąć (analogia do art. 7 ust. 9 ustawy). Procedura wydania opinii technicznej pozostaje bez wpływu na kwestię badań technicznych wynikającą z ustawy – Prawo o ruchu drogowym, gdyż odnosi się ona do kwestii technicznych wynikających z zabudowy na podwoziu pojazdu specjalistycznego – pożarniczego, a nie do spełnienia przez zabudowany pojazd wymagań związanych z dopuszczeniem do ruchu po drogach publicznych. W art. 7b wskazano, że do dopuszczeń oraz opinii nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Projekt zmian w ustawie określa odrębny sposób i tryb procedowania opinii technicznych, który będzie zbieżny z dotychczas funkcjonującym systemem wydawania dopuszczeń (nastąpi ujednolicenie obu procesów), do którego nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Wydawanie dopuszczeń i opinii dla pojazdu pożarniczego nie powinno

być zbyt sformalizowane, gdyż mogłoby to przedłużyć niepotrzebnie proces, który finalnie służy zwiększeniu bezpieczeństwa obywateli. Ponadto projekt w tym zakresie obejmuje również zmianę o charakterze dostosowawczym polegającą na zmianie nazwy „jednostki badawczo-rozwojowej” na „instytuty badawcze”. Powyższe ma na celu zapewnienie spójności regulacji z rozwiązaniami reformującymi system nauki, przede wszystkim ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych oraz utraty mocy ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych.

Projekt przewiduje również zmiany o charakterze dostosowawczym w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej oraz ustawie o ochronie przeciwpożarowej będące następstwem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, która wymusiła dokonanie zmian w kształceniu odbywającym się w Szkole Głównej Służby Pożarniczej (SGSP). Wraz z wprowadzonymi zmianami w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Szkoła Główna Służby Pożarniczej zobowiązana została do przyporządkowania kierunków prowadzonych studiów do odpowiednich dyscyplin naukowych określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. poz. 1818), wykazując dla każdego kierunku procentowy udział dyscyplin, w których zgodnie z programem kształcenia uzyskiwane są na tym kierunku efekty kształcenia. Tym samym Szkoła Główna Służby Pożarniczej zobligowana została do zmiany na wydawanych dyplomach obecnie stosowanego nazewnictwa ukończonych studiów: w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego, na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa pożarowego. Ww. zmiany nazewnictwa ukończonych studiów wymagają odpowiedniego dostosowania w art. 36 ust. 3 pkt 3 i art. 36 ust. 10 pkt 2 w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej oraz art. 4 ust. 2a, art. 11c ust. 6 pkt 3 oraz art. 16a ust. 4b pkt 2 i 3 w ustawie o ochronie przeciwpożarowej, tj. przepisów, w których następuje odwołanie do dotychczasowego nazewnictwa studiów w SGSP. Projektowane zmiany zapobiegą problemom interpretacyjnym dla uzyskanych uprawnień i kwalifikacji przez absolwentów studiów w SGSP o zmienionym nazewnictwie.

Proponowana zmiana art. 25 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych

innych ustaw polegająca na podwyższeniu limitu wydatków Służby Ochrony Państwa wynika z braku możliwości pełnego wykonywania zadań ustawowych formacji w ramach limitu wydatków w 2020 r. z tytułu rekompensaty pieniężnej za czas służby przekraczający normę, o której mowa w art. 81 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa. Powyższe jest konsekwencją braku możliwości szybkiego uzupełnienia stanów kadrowych w taki sposób, by skutecznie ograniczyć przypadki wykonywania zadań w czasie ponadnormatywnym, bez istotnej szkody dla poziomu realizacji zadań. Zaproponowane kwoty podwyższenia opierają się na założeniu, że sytuacja w przedmiotowym obszarze ulegnie poprawie, a obecne problemy mają charakter przejściowy. Koszty wprowadzenia zaproponowanego rozwiązania zostaną pokryte z budżetu państwa w części 42, w ramach środków przeznaczonych na funkcjonowanie Służby Ochrony Państwa.

Zmiany w ustawie o Policji wprowadzone na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw mają na celu uzupełnienie braku odpowiedniego przepisu materialnego odnoszącego się do kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego. Zgodnie z art. 15ac ust. 2 minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór nakazu i zakazu, sposób wykonywania i dokumentowania czynności związanych z wydaniem nakazu lub zakazu oraz wzór kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego służący stwierdzeniu zasadności zatrzymania, o którym mowa w art. 15a ust. 1, lub wydania nakazu lub zakazu, mając na względzie potrzebę zawarcia niezbędnych pouczeń w nakazie lub zakazie, sprawnego sporządzania dokumentacji, a także konieczność natychmiastowej i skutecznej ochrony osób doznających przemocy w rodzinie. Z kolei zgodnie z art. 15aa ust. 2, policjant w celu stwierdzenia zasadności wydania wobec osoby stosującej przemoc w rodzinie w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, stwarzającej zagrożenie dla życia lub zdrowia osoby dotkniętej tą przemocą, nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia stosuje odpowiednio przepisy art. 15a ust. 2. W art. 15a ust. 2 wskazano natomiast, że policjant w celu stwierdzenia zasadności zatrzymania ocenia ryzyko bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego, odrębnie dla osoby dorosłej i dziecka, biorąc pod uwagę w szczególności (...) oraz zawarto otwarty katalog przesłanek, jakie powinny być w tej sytuacji uwzględnione przez policjanta. W przytoczonych przepisach materialnych brak jest natomiast pojęcia „kwestionariusz oceny ryzyka”, które znalazło się w

delegacji do wydania rozporządzenia, jak również brak jest wskazania, kiedy dokument ten powinien zostać sporządzony. Mając na uwadze powyższe, w art. 15a ustawy o Policji zaproponowano dodanie ustępu 3 w brzmieniu: „3. Oceny ryzyka, o której mowa w ust. 2, dokonuje się w kwestionariuszu szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego dołączanym do protokołu zatrzymania”. Ponadto art. 15aa ust. 2 proponuje się uzupełnić przez nadanie mu brzmienia: „2. Policjant w celu stwierdzenia zasadności wydania nakazu lub zakazu stosuje odpowiednio przepisy art. 15a ust. 2 i 3.”. Jednocześnie w brzmieniu art. 15ab ust. 2 ustawy o Policji stanowiącym, że w przypadku zatrzymania osoby stosującej przemoc w rodzinie nakaz lub zakaz mogą być wydane bezpośrednio po jej zwolnieniu, proponuje się dodanie drugiego zdania w brzmieniu: „W przypadku sporządzenia kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego na podstawie art. 15a ust. 3 kolejnego kwestionariusza nie sporządza się.”. Proponowana zmiana wynika z faktu, że upoważnienie do wydania rozporządzenia jest obecnie blankietowe, a ustawa z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw nie zawiera odpowiedniego przepisu materialnego odnoszącego się do kwestionariusza oceny ryzyka i okoliczności jego wypełniania. Tym samym zmiana pozostaje konieczna, w celu zapewnienia zgodności aktu prawnego z zasadą praworządności, określoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jak również z zasadami techniki prawodawczej.

Przepisy przejściowe w następujący sposób określają stosowanie projektowanych regulacji:

- przepis art. 115a ustawy o Policji stosuje się do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych i niezakończonych przed dniem 6 listopada 2018 r. oraz do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy policjantowi zwolnionemu ze służby od dnia 6 listopada 2018 r. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. ustala się na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji obowiązujących przed dniem 6 listopada 2018 r. W celu prawidłowego wyliczenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy w oparciu o wskazane wyżej zasady doprecyzowano, że przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu przysługującego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za rok 2018 należy określić proporcję liczby dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego przysługującego do dnia 6 listopada 2018 r. oraz od dnia 6 listopada 2018 r. W odniesieniu do

funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa wskazano natomiast, że projektowane regulacje znajdują zastosowanie do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy przysługujący za okres od dnia 6 listopada 2018 r. Przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu pieniężnego przysługującego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za 2018 rok należy postępować w analogiczny sposób jak w przypadku policjantów. W stosunku do funkcjonariuszy Straży Granicznej przyjęto, że przepis art.119a w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy od dnia 6 listopada 2018 r. Przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu przelicza się zaległy urlop wypoczynkowy lub dodatkowy w dniach kalendarzowych na urlop w dniach roboczych przy zastosowaniu mnożnika wynikającego z relacji 26 dni roboczych do 30 dni kalendarzowych. Niepełny dzień zaokrągla się w górę do pełnego dnia. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. ustala się na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Tym samym rozwiązanie zaproponowane w Straży Granicznej dodatkowo uwzględnia regułę przeliczenia niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego, o której mowa w art. 8 ust. 3 projektu. Celem przyjętego rozwiązania odsyłającego w zakresie ustalenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. jest zapewnienie jednolitych zasad wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy nabyty przed dniem ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego, tj. 6 listopada 2018 r.;

– nabyte przez funkcjonariusza Straży Granicznej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy urlopy wypoczynkowe oraz coroczne płatne urlopy dodatkowe, przysługujące w dniach kalendarzowych, wykorzystuje się w naturze na dotychczasowych zasadach. Funkcjonariusz Straży Granicznej, składając wniosek o udzielenie urlopu wypoczynkowego oraz corocznego płatnego urlopu dodatkowego, w pierwszej kolejności uwzględnia wykorzystanie urlopów wskazanych w ust. 1. W przypadku funkcjonariusza Straży Granicznej zwalnianego ze służby oraz funkcjonariusza, którego stosunek służbowy wygasł, niewykorzystane urlopy wskazane w ust. 1 przelicza się na urlop w dniach roboczych przy zastosowaniu mnożnika wynikającego z relacji 26 dni roboczych do 30 dni kalendarzowych. Niepełny dzień zaokrągla się w górę do pełnego dnia. Zaproponowane brzmienie przepisu przejściowego uwzględnia przepisy dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i

Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urz. UE z 2003 r., Nr 299, str. 9) i orzecznictwa wydanego na jej podstawie. Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości w sposób jednoznaczny wskazuje, że ewentualna możliwość zmniejszenia wymiaru corocznego urlopu może dotyczyć urlopów przyszłych w warunkach, w których doszło do zmiany wymiaru czasu pracy. Nie stosuje się zasady ex post do prawa do corocznego urlopu nabytego w trakcie okresu pracy. W wyroku z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. C-415/12, Trybunał wskazał, że „w odniesieniu do zasady pro rata temporis ustanowionej w pkt 2 klauzuli, prawdą jest, że właściwe jest stosowanie tej zasady do przyznania corocznego urlopu za okres zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy. Dla takiego okresu zmniejszenie prawa do corocznego urlopu w stosunku do tego przyznanego za okres zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy jest uzasadnione względami obiektywnymi. Natomiast zasady tej nie można stosować ex post do prawa do corocznego urlopu nabytego w trakcie okresu pracy w pełnym wymiarze”. Funkcjonariusze Straży Granicznej pełnili i nadal pełnią służbę „w pełnym wymiarze”. Wobec czego zastosowanie wobec nich reguły przelicznika uprzednio stosowanego w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o Policji, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o samorządzie powiatowym oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. poz. 1084) może prowadzić do naruszenia zasady równości i zasady ochrony praw nabytych;

– do funkcjonariusza Straży Granicznej przebywającego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na płatnym urlopie zdrowotnym, okolicznościowym lub bezpłatnym, do zakończenia udzielonego urlopu, stosuje się przepisy obowiązujące do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyłączeniem odwołania z urlopu, do którego stosuje się przepisy nowe;

– urlop uzupełniający, o którym mowa w art. 87e ustawy zmienianej w art. 2, nabyty przez funkcjonariusza Straży Granicznej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie może przekroczyć łącznie z urlopem uzyskanym już w tym roku kalendarzowym maksymalnego wymiaru danego corocznego płatnego urlopu dodatkowego określonego w art. 87b ust. 1, 3 i 4 tej ustawy;

– do oceny warunków szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia uzasadniających przyznanie funkcjonariuszowi Straży Granicznej urlopu, o którym mowa w art. 87b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, dokonywanej w 2020 r. stosuje się przepisy obowiązujące do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Do okresu służby, od którego jest uzależnione przyznanie urlopu, o którym mowa w art. 87b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, wlicza się okresy służby

pełnionej w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;

– do ustalania wymiaru urlopu wypoczynkowego oraz corocznego płatnego urlopu dodatkowego przysługujących funkcjonariuszowi Straży Granicznej, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przebywał na urlopie bezpłatnym lub był zawieszony w czynnościach służbowych, stosuje się przepisy obowiązujące do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

– plany urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej ustalone na 2020 r. na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność;

– przepisy art. 66a–66c dodawane w ustawie o Policji, art. 71a–71c – w ustawie o Straży Granicznej, art. 164 ust. 2–4 i art. 164a ustawy o Służbie Więziennej oraz art. 142a i art. 142b ustawy o Służbie Ochrony Państwa stosuje się do zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną, zapewnienia ochrony prawnej oraz bezpłatnej ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa w przypadku postępowań karnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;

– do przypadków otrzymywania przez policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej, funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa oraz strażaków wyżywienia w naturze oraz norm tego wyżywienia albo równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie zaistniałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe;

– w stosunku do funkcjonariuszy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy osiągnęli staż służby, o którym mowa w art. 120a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, art. 117d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, art. 97e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, art. 208f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 oraz art. 172b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydaje się w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku wydania decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego wypłata świadczenia następuje od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

– w zakresie zmian dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej wprowadzonych w ustawie:

1) o Straży Granicznej:

– do postępowań w przedmiocie zwolnienia funkcjonariusza ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3–5 i ust. 2 pkt 2, 3 i 5 wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 47 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym;

- do postępowań w przedmiocie zwolnienia funkcjonariusza ze służby wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 49 w brzmieniu dotychczasowym;
- mianowania na pierwszy stopień w korpusie chorążych po ukończeniu szkoły chorążych albo na kolejny stopień w korpusie chorążych na podstawie wniosków o mianowanie złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonuje Komendant Główny Straży Granicznej, z zastrzeżeniem, że na stopnie chorążych Straży Granicznej w BSWSG mianuje Komendant BSWSG;
- mianowania na kolejny wyższy stopień funkcjonariusza Straży Granicznej, o którym mowa w art. 57 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, na podstawie wniosków o mianowanie, złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonuje przełożony właściwy do mianowania na ten stopień na podstawie dotychczasowych przepisów;
- obniżenia stopnia w związku z wymierzeniem kary dyscyplinarnej o obniżeniu stopnia na podstawie wniosków o obniżenie stopnia, złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonuje przełożony właściwy do obniżenia stopnia na podstawie dotychczasowych przepisów;
- obniżenie nagrody rocznej za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz naruszył dyscyplinę służbową lub zasady etyki zawodowej, jeżeli za ten czyn prawomocnym orzeczeniem wymierzono mu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy karę dyscyplinarną surowej nagany albo nagany z ostrzeżeniem, następuje w granicach przewidzianych w art. 113a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym;
- do postępowań dyscyplinarnych oraz czynności wyjaśniających dotyczących funkcjonariuszy Straży Granicznej wszczętych na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- postępowania dyscyplinarne oraz czynności wyjaśniające prowadzone przez funkcjonariusza wyznaczonego przez przełożonego dyscyplinarnego albo komisję do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone dalej przez wyznaczonego funkcjonariusza albo komisję do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego. Wyznaczonemu

funkcjonariuszowi albo przewodniczącemu komisji przysługują uprawnienia rzecznika dyscyplinarnego;

- czynności podjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w ramach prowadzonych postępowań dyscyplinarnych oraz czynności wyjaśniających dotyczących funkcjonariuszy Straży Granicznej zachowują moc po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;
- Komendant Główny Straży Granicznej staje się przełożonym dyscyplinarnym w postępowaniach dyscyplinarnych oraz czynnościach wyjaśniających wszczętych przez kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- orzeczone prawomocne kary dyscyplinarne przez kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej niewykonane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej lub upoważniony przez tego przełożonego dyscyplinarnego funkcjonariusz;
- postępowania dyscyplinarne niezakończone prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, toczące się w związku z popełnieniem przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 134 ustawy w brzmieniu dotychczasowym, umarza się;
- środki zaskarżenia od orzeczeń dyscyplinarnych oraz postanowień Komendanta Głównego Straży Granicznej wniesione do ministra właściwego do spraw wewnętrznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpatruje minister właściwy do spraw wewnętrznych;
- środki zaskarżenia od orzeczeń dyscyplinarnych oraz postanowień Komendanta Głównego Straży Granicznej, jeżeli termin do wniesienia środka zaskarżenia nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wnosi się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych za pośrednictwem Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- kary dyscyplinarne upomnienia, nagany, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku, wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby prawomocnie orzeczone i niezatarte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają zatarciu po upływie okresów, o

których mowa w art. 137a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;

- kara dyscyplinarna obniżenia stopnia prawomocnie orzeczone i niezatarta do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ulega zatarciu po upływie 18 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymierzeniu tej kary;
 - kary dyscyplinarne surowa nagana albo nagana z ostrzeżeniem prawomocnie orzeczone i niezatarte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają zatarciu po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymierzeniu tych kar;
 - w przypadku nienagannej służby, stwierdzonej w opinii służbowej, kary dyscyplinarne prawomocnie orzeczone i niezatarte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mogą być zatarte przed upływem terminów określonych w art. 137a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, jednak nie wcześniej niż przed upływem:
 - 1) 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary upomnienia, nagany, surowej nagany albo nagany z ostrzeżeniem;
 - 2) 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
 - 3) 9 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe lub obniżenie stopnia;
 - 4) 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Straży Granicznej; do wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonego postanowieniem o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego wydanym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio przepisy nadane niniejszą ustawą w zakresie wznowienia postępowania dyscyplinarnego;
 - w sprawach wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonego karą, o której mowa w art. 136 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 2, właściwi są przełożeni dyscyplinarni, którzy stali się właściwi do wymierzenia tej kary po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) o Policji:
- do obniżenia policjantowi nagrody rocznej w przypadku popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, stwierdzonego w prawomocnie zakończonym postępowaniu

dyscyplinarnym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe;

3) o Policji i Służbie Ochrony Państwa:

- do postępowań dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe;
- do kar dyscyplinarnych wymierzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe;
- do przewinień dyscyplinarnych popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o przedawnieniu zawarte w ustawie o Policji oraz ustawie o Służbie Ochrony Państwa, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął. Zmiana terminu biegu przedawnienia, także na niekorzyść obwinionego, nie oznacza naruszenia zasady niedziałania prawa wstecz (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 maja 2004 r., sygn. akt SK 44/03).

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139 ustawy o Policji, art. 62 i art. 91 ust. 2 ustawy o Straży Granicznej oraz art. 245 ustawy o Służbie Ochrony Państwa zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Projekt określa maksymalne limity wydatków będące skutkiem wejścia w życie niniejszej ustawy. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może dokonywać przeniesień wydatków budżetowych między częściami, działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków budżetu państwa.

Zakłada się, że projektowane regulacje wejdą w życie z dniem 1 sierpnia 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) zmian w ustawie o Policji (art. 1 pkt 1–3) odnoszących się do regulacji wprowadzonych na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, które wejdą w życie w dniu 30 listopada 2020 r.;
- 2) przepisów dotyczących postępowania dyscyplinarnego w Straży Granicznej, których wejście w życie przewidziano na dzień 1 stycznia 2021 r. Powyższe podyktowane jest charakterem zmian wprowadzanych we wskazanym zakresie w ustawie o Straży Granicznej. Jako kluczowe należy wskazać kwestie związane z wprowadzeniem instytucji rzecznika dyscyplinarnego oraz stosowaniem w kwestiach

nieuregulowanych w ustawie przepisów Kodeksu postępowania karnego (zamiast jak dotychczas Kodeksu postępowania administracyjnego). Zaproponowane w tym zakresie zmiany są kompatybilne z rozwiązaniami już funkcjonującymi w Policji i Służbie Ochrony Państwa.

Zakres przedmiotowej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, gdyż regulacja nie odnosi się do wprowadzenia norm lub przepisów technicznych.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa projekt został zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w związku z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie ww. ustawy nie odnotowano zgłoszeń lobbingsowych.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu:

Projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
Ministerstwo Sprawiedliwości

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:

Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w MSWiA

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:

Mariusz Cichomski – Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, tel. 22 60 140 70,
e-mail: dpp.koordinacja@mswia.gov.pl

Data sporządzenia:

9 czerwca 2020 r.

Źródło:

Inicjatywa własna
Porozumienie z dnia 8 listopada 2018 r. zawarte pomiędzy Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Stroną Społeczną.
Porozumienie zawarte w dniu 19 listopada 2018 r. pomiędzy Ministrem Sprawiedliwości a Stroną Społeczną.

Nr w Wykazie prac: UD66

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej jest zapewnienie optymalnych warunków pełnienia służby dla funkcjonariuszy oraz stworzenie instrumentów prawnych motywujących do pozostania w niej jak najdłużej.

Rozwiązania służące do jego realizacji zostały wdrożone przez wprowadzenie zmian w służbach mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych dotyczących:

- możliwości przyznania świadczenia motywacyjnego dla funkcjonariuszy ze stażem powyżej 25 lat służby,
- przysługującego funkcjonariuszom wyżywienia w naturze oraz świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze,
- ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy,
- wzmocnienia ochrony prawnej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa uczestniczących w postępowaniu karnym,
- odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa.

W odniesieniu do Służby Więziennej projekt przewiduje analogiczne rozwiązania dotyczące:

- możliwości przyznania świadczenia motywacyjnego dla funkcjonariuszy ze stażem powyżej 25 lat służby,
- wzmocnienia ochrony prawnej funkcjonariuszy tej formacji.

Celem projektowanych regulacji dotyczących wprowadzenia świadczenia motywacyjnego jest zatrzymanie doświadczonych funkcjonariuszy o wysłudze co najmniej 25 lat jak najdłużej w służbie. W formacjach mundurowych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych od kilku lat utrzymuje się wysoki poziom wakatów. Zapewnienie jak największej obsady etatowej służb mundurowych wpływa na prawidłową realizację zadań ustawowych nałożonych na te formacje. Na dzień 1 kwietnia 2020 r. w Policji stan etatowy wynosił 103 309 etatów, stan zatrudnienia wynosił 96 444 etaty, wakat wynosił 6 865 etatów, co stanowiło 6,65%. Według stanu na dzień 31 marca 2020 r. stan etatowy Straży Granicznej wynosił 16 045 etatów, stan zatrudnienia wynosił 14 428 etatów, zaś wakat wynosił 1 617 etatów, co stanowi aż 10,08%. Stan etatowy Służby Ochrony Państwa na dzień 31 marca 2020 r. wynosił 2 808 etatów, stan zatrudnienia wynosił 2 125 etatów, wakat wynosił 683 etaty, co stanowiło 24,32 %. W Państwowej Straży Pożarnej według stanu na dzień 31 marca 2020 r. stan etatowy wynosił 30 993 etaty, stan zatrudnienia wynosił 29 867 etatów, wakat wynosił 1 127 etatów, co stanowi 3,64%.

Porównując dane za I kwartał 2019 i 2020 r., wskazać należy na:

- znaczący wzrost wakatów w Policji w marcu 2020 r. w porównaniu do marca 2019 r. – o 918,
- szczególnie negatywny trend w Straży Granicznej – znaczący wzrost wakatów w ujęciu miesiąc do miesiąca w I kwartale 2019 i 2020 r.: w styczniu o 143, w lutym o 200 oraz w marcu o 187.

Wzrost liczby wakatów w Policji i Straży Granicznej związany jest przede wszystkim z dużą liczbą zwalnianych funkcjonariuszy, którzy podjęli decyzję o przejściu na zaopatrzenie emerytalne.

Projektowane przepisy umożliwiające przyznanie dodatkowych należności pieniężnych dla funkcjonariuszy, którzy po nabyciu prawa do emerytury i posiadaniu co najmniej 25 lat służby nadal pozostaną w służbie, wpłyną na poprawę sytuacji kadrowej podległych formacji, w tym zmniejszenie liczby wakatów. Obecnie funkcjonariusze po 25 latach służby i osiągnięciu najwyższego możliwego stanowiska i stopnia służbowego w wieku ok. 50 lat w zasadzie nie mają istotnych motywacji

finansowych do dalszego pełnienia służby. Proponowane rozwiązanie pozwoli również na poprawę poziomu procesów szkolenia funkcjonariuszy. Zatrzymani w dalszej służbie funkcjonariusze z dużym stażem, wiedzą i doświadczeniem praktycznym będą niezwykle przydatni, a wręcz niezbędni w tych procesach, a praktyczne przekazywanie posiadanej przez nich wiedzy i umiejętności młodszym funkcjonariuszom będzie niezwykle przydatne w realizacji zadań służbowych poszczególnych formacji. Rozwiązanie to powinno przyczynić się do zmniejszenia fluktuacji kadr, co w dłuższej perspektywie wpłynie również na ponoszone koszty związane z przyjęciem i wyszkoleniem funkcjonariuszy rozpoczynających służbę.

Z uwagi na konieczność zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania jednostek ochrony przeciwpożarowej projekt przewiduje rozwiązania dotyczące procedury wprowadzania do użytkowania pojazdów pożarniczych sprowadzanych z zagranicy. Pojazdy używane, sprowadzane z zagranicy, nie będą poddane obowiązkowi uzyskania świadectwa dopuszczenia, lecz opinii technicznej, jako mniej sformalizowanej procedurze potwierdzenia spełnienia przez pojazd wymagań dla pojazdów używanych do celów specjalnych, a konkretnie do celów ochrony przeciwpożarowej.

Projekt przewiduje również zmiany o charakterze dostosowawczym w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej oraz ustawie o ochronie przeciwpożarowej będące następstwem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.), która wymusiła dokonanie zmian w kształceniu odbywającym się w Szkole Głównej Służby Pożarniczej (SGSP).

Zmiany w art. 25 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1635) polegają na podwyższeniu limitu wydatków Komendanta SOP będących skutkiem finansowym wejścia w życie zmian dot. wypłaty środków za czas służby przekraczający normę, o której mowa w art. 81 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa.

W projekcie zaproponowano również zmiany w ustawie o Policji wprowadzone na podstawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 956) mające na celu uzupełnienie braku odpowiedniego przepisu materialnego odnoszącego się do kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie rozwiązań umożliwiających przyznanie dodatkowych należności pieniężnych dla funkcjonariuszy, którzy po nabyciu prawa do emerytury i posiadaniu co najmniej 25 lat służby nadal pozostaną w służbie, stanowi realizację § 5 Porozumienia pomiędzy Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Stroną Społeczną reprezentowaną przez przedstawicieli związków zawodowych zrzeszających funkcjonariuszy formacji resortu spraw wewnętrznych i administracji. Polega ono na wprowadzeniu świadczenia motywacyjnego dla funkcjonariuszy posiadających wysługę powyżej 25 lat w miesięcznej kwocie 1500 zł oraz dla funkcjonariuszy posiadających wysługę powyżej 28 lat i 6 miesięcy w kwocie miesięcznej 2500 zł. Z uwagi na zaliczenie do katalogu świadczeń (należności) pieniężnych nie stanowi ono składnika uposażenia lub dodatku do uposażenia i tym samym nie będzie stanowić podstawy wymiaru emerytury. Zgodnie bowiem z ustawą z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym i nagrodą roczną, należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku. Świadczenie motywacyjne nie będzie wliczane również do podstawy obliczania nagrody jubileuszowej i odprawy w związku ze zwolnieniem ze służby. Z uwagi na fakt, że zarówno w ocenie kierownictwa resortu spraw wewnętrznych i administracji, jak również przedstawicieli związków zawodowych służb mundurowych czynnikiem, który w najwyższym stopniu zdecyduje o skuteczności przedemerytalnego świadczenia motywacyjnego, będzie jego powszechny charakter, w projekcie przyjęto, że decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony właściwy w sprawach osobowych będzie wydawał nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza określonego stażu służby (25 lat lub 28 lat i 6 miesięcy). Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego będzie wydawana w przypadku zaistnienia jednej z niżej wymienionych przesłanek negatywnych, określających, że świadczenia nie przyznaje się funkcjonariuszowi:

- 1) który otrzymał podczas ostatniego opiniowania służbowego jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 41 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 ustawy o Policji, przez okres roku od dnia wydania ostatecznej opinii służbowej;
- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowania karne lub dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną przed jej zatarciem;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone, przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

W sytuacji gdy przytoczone okoliczności wystąpią już po przyznaniu świadczenia, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie wypłaty tego świadczenia. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu, jeżeli od wydania ostatniej opinii upłynęły co najmniej 3 miesiące. Jednocześnie, mając na względzie motywacyjny charakter świadczenia, przyjęto, że nie będzie ono wypłacane za okres nieświadczenia służby z innych przyczyn niż korzystanie z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego oraz czasu wolnego od służby udzielonego w zamian za czas służby przekraczający normę, tj. w okresie:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego;
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 126 ust. 1–3 ustawy o Policji;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania;
- 4) zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 121b ust. 2 pkt 1 i 3–5 ustawy o Policji;
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc – proporcjonalnie do tego okresu.

Projektowana zmiana stanowi wykonanie zaleceń Prezesa Najwyższej Izby Kontroli zawartych w Informacji o wynikach kontroli *Realizacja Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2017–2020*. Mając na względzie ustalenia kontroli, Prezes NIK wniósł do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji m.in. o możliwie szybkie podjęcie realnych, systemowych i skutecznych działań w celu poprawy sytuacji kadrowej podległych mu formacji, zarówno w odniesieniu do funkcjonariuszy, jak i pracowników. Określenie proponowanych kwot świadczenia motywacyjnego porównano z kwotą minimalnego wynagrodzenia za pracę. Były funkcjonariusz po odejściu ze służby i podjęciu pracy poza służbą ma zabezpieczone wynagrodzenie, co najmniej na poziomie 2600 zł, a z tzw. dodatkiem stażowym na poziomie 3120 zł i w kolejnych latach, jak można zakładać, kwota ta będzie wzrastać. Biorąc pod uwagę posiadane wykształcenie, doświadczenie i kwalifikacje zawodowe byłych funkcjonariuszy, można zakładać, że ich możliwości zarobkowe będą zdecydowanie wyższe. Należy mieć na uwadze, że funkcjonariusz, który rezygnuje z dalszej służby, generuje dla budżetu państwa zdecydowanie wyższe skutki finansowe aniżeli wypłata dodatku motywacyjnego, powodującego zatrzymanie go w służbie, ponieważ po odejściu ze służby w jego miejsce należy zatrudnić nową osobę i tym samym budżet państwa będzie wypłacać emeryturę na poziomie 5–6 tysięcy złotych, podczas gdy świadczenie motywacyjne skłaniające do pozostania w służbie kształtuje się na poziomie 1500 zł i 2500 zł. W zakresie przyjętej długości stażu służby należy wskazać, że po 28 latach i 6 miesiącach służby funkcjonariusz ma prawo do „pełnej” emerytury (75% podstawy jej wymiaru, a w przypadku grupy inwalidzkiej 80%), a więc dalsze lata służby w żaden sposób nie podwyższają wysokości świadczenia. Z kolei osoby mające 25 lat służby nie mają prawa do pełnej emerytury, przy czym w przypadku tych osób powołanych do służby przed 2 stycznia 1999 r. istnieje możliwość doliczenia posiadanych przed wstąpieniem do służby okresów składkowych i nieskładkowych za „pracę cywilną”, jak również możliwość doliczania na wniosek funkcjonariusza okresów pracy po zwolnieniu ze służby, jeżeli jego emerytura będzie wynosiła mniej niż 75% podstawy jej wymiaru oraz gdy emeryt ukończył 55 lat życia – mężczyzna i 50 lat życia – kobieta albo stał się inwalidą. A zatem oni również mogą osiągnąć „pełną emeryturę” bez względu na to, czy nadal pozostaną w służbie. W analogiczny sposób kwestię przyznawania świadczenia motywacyjnego uregulowano w ustawie o Służbie Więziennej, co stanowi realizację Porozumienia zawartego w dniu 19 listopada 2018 r. pomiędzy Ministrem Sprawiedliwości a Stroną Społeczną.

Projekt przewiduje kompleksowe uregulowanie w służbach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji kwestii związanych z przysługującym funkcjonariuszom wyżywieniem w naturze oraz świadczeniem pieniężnym w zamian za wyżywienie. Mając na względzie, że projektowane regulacje dotyczą zakresu praw przysługujących funkcjonariuszom, zgodnie z obowiązującymi standardami legislacyjnymi, powinny być uregulowane na poziomie ustawowym. Jako wzorzec regulacji przyjęto rozwiązania obowiązujące na gruncie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 828, z późn. zm.). Wskazano, że funkcjonariuszowi w czasie pełnienia służby przysługuje bezpłatnie wyżywienie w naturze, jeżeli rodzaj i warunki służby lub szczególne właściwości lub miejsce jej pełnienia uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze. Alternatywnie funkcjonariuszowi może być również przyznane świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie. W ustawie wskazano stany faktyczne uzasadniające przyznanie policjantowi wyżywienia w naturze, przy czym nie mają one charakteru katalogu zamkniętego. Określono, że wyżywienie w naturze przysługuje policjantowi na podstawie normy wyżywienia, którą stanowi wartość energetyczna, odżywcza i pieniężna produktów żywnościowych przysługujących policjantowi w określonych przypadkach. Wartość energetyczna i odżywcza normy wyżywienia wynika z aktualnych norm wyżywienia dla populacji polskiej opracowanych przez Instytut Żywności i Żywienia w Warszawie, który od dnia 1 lutego 2020 r. został włączony do Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny. W przypadku zwiększonego zapotrzebowania na wartość energetyczną i odżywczą ze względu na rodzaj i warunki służby lub szczególne właściwości lub miejsce jej pełnienia norma może zostać uzupełniona. Normy wyżywienia mogą być realizowane również w formie suchego prowiantu, gotowych pakietów żywnościowych lub posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne w sytuacji, gdy zorganizowanie

wyżywienia w punktach żywienia Policji nie jest możliwe albo gdy rodzaj i warunki pełnionej służby wymagają tego rodzaju żywienia. W celu niedopuszczenia do sytuacji, w której norma żywienia przysługująca policjantowi w określonych przypadkach zostanie pomniejszona o pokrywane przez jednostki Policji koszty związane ze zorganizowaniem tej formy żywienia, w sposób wyraźny określono, że w przypadku realizacji żywienia w formie gotowych pakietów żywnościowych lub posiłków sporządzanych przez zewnętrzne podmioty gastronomiczne normę żywienia podwyższa się o koszty zapewnienia żywienia. W odniesieniu do napojów wskazano, że przysługują one w naturze w przypadkach i na warunkach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 232 Kodeksu pracy. Funkcjonariuszowi, który zrezygnował z otrzymywania przysługującego mu żywienia w naturze, nie przysługuje świadczenie pieniężne w zamian za żywienie albo dieta na pokrycie zwiększonych kosztów żywienia. Na wzór dotychczas obowiązujących regulacji przyjęto, że policjant, któremu przysługuje żywienie w naturze lub świadczenie pieniężne w zamian za żywienie z kilku tytułów, otrzymuje żywienie w naturze albo świadczenie pieniężne w zamian za żywienie tylko z jednego tytułu, według najkorzystniejszej dla siebie normy żywienia, z wyłączeniem przypadków, w których policjant uczestniczy w uroczystym posiłku organizowanym w punkcie żywienia Policji. Określono również, że uszczegółowienie regulacji ustawowych nastąpi w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Ponadto projekt przewiduje również wprowadzenie rozwiązań prawnych mających na celu wdrożenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października 2018 r., sygn. K 7/15 (Dz. U. poz. 2102), w którym Trybunał orzekł, że art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w zakresie, w jakim ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia, jest niezgodny z art. 66 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 3 zdanie drugie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Konieczność wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wynika z ustaw pragmatycznych służb. W art. 114 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji określono, że policjant zwalniany ze służby otrzymuje m.in. ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 83a ust. 1 ustawy (tj. urlopu przysługującego policjantowi posiadającemu status weterana poszkodowanego). Analogiczne regulacje zostały zwarte w art. 118 ust. 1 pkt 2 ustawy o Straży Granicznej oraz art. 188 ust. 1 pkt 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa. W obowiązującym stanie prawnym sposób obliczania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop dla funkcjonariuszy poszczególnych służb jest określony w zróżnicowany sposób. W stosunku do funkcjonariuszy Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu i Wywiadu Wojskowego oraz żołnierzy zawodowych ekwiwalent pieniężny za każdy niewykorzystany dzień urlopu wypoczynkowego wynosi 1/22 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami do uposażenia o charakterze stałym. W odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Więziennej ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego wynosi 1/21 miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym. Natomiast w Państwowej Straży Pożarnej i Krajowej Administracji Skarbowej ustala się go na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy (w ostatnich latach współczynnik służący do ustalenia wysokości ekwiwalentu kształtował się następująco: 2015 – 20,83, 2016 – 21,00, 2017 – 20,83, 2018 – 20,92). W projektowanych regulacjach określono, że ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego wynosi 1/21 części miesięcznego uposażenia wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym (art. 115a ustawy o Policji, art. 119b ustawy o Straży Granicznej). Ze względu na funkcjonujące w ustawie o Służbie Ochrony Państwa rozwiązania w zakresie określania podstawy do obliczania należności przysługujących w związku z odejściem funkcjonariusza ze służby w SOP przyjęto, że podstawę wyliczeń będzie stanowić uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, w wysokości średniej tych dodatków z ostatnich 12 miesięcy, należne na ostatnio zajmowanym stanowisku. Przyjęte rozwiązanie odpowiada średniomiesięcznej (w skali roku) liczbie dni roboczych funkcjonariuszy.

W celu zapewnienia spójnych rozwiązań dla służb podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji dokonano zmiany brzmienia art. 86 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej przez wskazanie, że funkcjonariuszom przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 26 dni roboczych. W aktualnym stanie prawnym funkcjonariuszom przysługuje prawo do corocznego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 30 dni kalendarzowych. Proponowane rozwiązanie jest kompatybilne z rozwiązaniami wynikającymi z art. 82 ust. 1 ustawy o Policji oraz art. 151 ust. 1 ustawy o Służbie Ochrony Państwa. Jego wprowadzenie w Straży Granicznej pozwoli na zastosowanie jednolitego wskaźnika, na podstawie którego dokonywane będzie wyliczenie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy. Proponowana zmiana nie przyczyni się do faktycznego skrócenia wymiaru urlopu wypoczynkowego funkcjonariuszy Straży Granicznej, gdyż urlop ten po zmianie będzie wykorzystywany w dniach roboczych, a nie kalendarzowych. Konsekwencją zaproponowanej zmiany jest również wprowadzenie zmian o charakterze dostosowawczym w art. 87a ustawy o Straży Granicznej w zakresie urlopu funkcjonariuszy posiadających status weterana poszkodowanego (dotychczas określanego w dniach

kalendaryzacyjnych). Ponadto w art. 86 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej zawarto definicję dni roboczych, wskazując, że przez dni robocze rozumie się dni od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy. Analogiczne rozwiązanie funkcjonuje w art. 151 ust. 1 ustawy o Służbie Ochrony Państwa. Ponadto do ustawy o Straży Granicznej przeniesiono stanowiące materię ustawową regulacje dotyczące urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej, dotychczas uregulowane w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. poz. 784, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie wprowadzenia płatnych urlopów dodatkowych dla funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1805).

W związku z przeniesieniem na grunt ustawowy przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 września 2005 r. w sprawie ekwiwalentów pieniężnych za niewykorzystane przez funkcjonariusza Straży Granicznej urlopy i czas wolny od służby koniecznym jest jednocześnie uchylene delegacji ustawowej do jego wydania.

Projektowane zmiany przewidują ustawowe uregulowanie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa oraz Służby Więziennej w przypadku uczestniczenia przez nich w postępowaniu karnym, w zależności od roli procesowej: oskarżonego (świadczenie pieniężne) albo pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego (ochrona prawna zapewniana bezpośrednio przez macierzystą formację lub świadczenie pieniężne). Ochrona prawna dla funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa występujących w charakterze oskarżonego w związku z wykonywaniem czynności służbowych ma przysługiwać – tak jak ma to miejsce już obecnie w odniesieniu do funkcjonariuszy Straży Granicznej – w postaci świadczenia pieniężnego stanowiącego refundację kosztów poniesionych na obronę, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko funkcjonariuszowi o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopełnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym. Świadczenie to będzie wypłacane z budżetu odpowiednio Policji, Straży Granicznej albo Służbie Ochrony Państwa. Obecnie funkcjonariusze Straży Granicznej mają prawo do zwrotu kosztów w wysokości odpowiadającej określone w odrębnych przepisach wynagrodzeniu jednego obrońcy. Projekt zakłada, na wzór rozwiązania wynikającego z art. 30 ust. 3 ustawy o Służbie Więziennej, że zwrot będzie następował w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.). Ponieważ funkcję obrońcy mogą pełnić również radcowie prawni, w projekcie dodano, że zwrot może obejmować również wynagrodzenie jednego radcy prawnego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75). Dodatkowo w projekcie przewidziano szczególne uprawnienie komendantów głównych poszczególnych służb do zapewnienia ochrony prawnej funkcjonariuszowi, przeciwko któremu prowadzone jest postępowanie karne w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeszcze przed zakończeniem postępowania oraz niezależnie od jego wyniku. Przedmiotowa regulacja ma znajdować zastosowanie w szczególnych przypadkach, w których zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej jest uzasadnione dobrem służby. We wskazanym przypadku stosuje się odpowiednio przepis dotyczący zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną. W przypadku występowania przez funkcjonariusza w postępowaniu karnym w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego projekt przewiduje nowe świadczenie w postaci ochrony prawnej zapewnianej bezpośrednio przez macierzystą formację funkcjonariusza. Projekt zakłada, że ochrona prawna przysługująca funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, który będzie chciał z niej skorzystać, ma obejmować obsługę w postaci zastępstwa procesowego zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, gdzie funkcjonariusz występowałby jako pokrzywdzony, jak i w postępowaniu jurysdykcyjnym, w którym funkcjonariusz występowałby w roli procesowej oskarżyciela posiłkowego. Pomoc prawna dla funkcjonariuszy pokrzywdzonych przestępstwem ma być co do zasady realizowana przez radców prawnych zatrudnionych w strukturze odpowiednio Policji, Straży Granicznej albo Służby Ochrony Państwa. Jako rozwiązanie optymalne projekt przewiduje zapewnienie tej pomocy przez jednostkę organizacyjną, w której funkcjonariusz pełni służbę. Ponieważ jednak nie każda jednostka Policji i Straży Granicznej posiada własną obsługę prawną realizowaną przez radców prawnych, w projekcie przewidziano, że ochronę prawną funkcjonariusz ma uzyskać w „najbliższej” terytorialnie jednostce organizacyjnej, przy uwzględnieniu struktury obu formacji. Tak więc w przypadku funkcjonariusza Policji, jeżeli jednostka organizacyjna, w której pełni służbę, nie posiada obsługi realizowanej przez radców prawnych, ochronę ma zapewnić właściwa terytorialnie komenda wojewódzka Policji albo Komenda Stołeczna Policji – a zatem jednostki, które taką obsługę prawną posiadają. Przez „zapewnienie” ochrony prawnej należy przy tym rozumieć zarówno powierzenie zastępstwa procesowego jednemu z radców prawnych zatrudnionych w odpowiedzialnej za zapewnienie pomocy jednostce organizacyjnej (lub ewentualnie kancelarii „zewnętrznej”, w ramach zawartej umowy na usługi radcowskie lub adwokackie), jak i pozyskanie incydentalnej usługi prawnej na rynku – np. w przypadku znacznego obciążenia radców prawnych danej jednostki lub pełnomocników „zewnętrznych” realizujących bieżącą obsługę prawną. Analogiczne

uregulowania przewidziano w przepisach ustawy o Straży Granicznej, gdzie jednostką odpowiedzialną za zapewnienie ochrony prawnej funkcjonariuszowi – w przypadku braku obsługi prawnej w macierzystej jednostce organizacyjnej – ma być właściwa miejscowo komenda oddziału Straży Granicznej albo Komenda Główna Straży Granicznej. Jednocześnie, mając na uwadze kompleksowe zabezpieczenie praw funkcjonariuszy, przyjęto, że w przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez właściwą jednostkę organizacyjną Policji lub Straży Granicznej albo Służbę Ochrony Państwa funkcjonariuszowi przysługiwał będzie zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w wysokości faktycznie poniesionych wydatków, ale nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Tryb postępowania w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariuszy kosztów poniesionych na ochronę prawną określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych. W ustawie o Policji oraz o Straży Granicznej wskazano, że ochrona prawna przysługuje również funkcjonariuszowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Policję lub Straż Graniczną w przypadku, gdy postępowanie karne zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych w ramach podjętej interwencji, w znaczeniu, o którym mowa w art. 15 ust. 7c ustawy o Policji oraz w art. 11 ust. 2e ustawy o Straży Granicznej. Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie ochrony prawnej również funkcjonariuszom oddelegowanym poza macierzyste formacje, którzy w oparciu o przepisy ustawy o Policji lub ustawy o Straży Granicznej będą podejmować interwencje na rzecz ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego. W analogiczny sposób, jak w formacjach podległych ministrowi spraw wewnętrznych i administracji, uregulowano również kwestie dotyczące wzmocnienia ochrony prawnej funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Celem projektowanych zmian w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów i funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa jest:

- konieczność uregulowania w ustawie o Straży Granicznej odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy, którą w aktualnym stanie prawnym, poza przepisami ustawowymi, regulują również przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej, co jest nieprawidłowe z punktu widzenia ochrony praw funkcjonariuszy oraz niezgodne z zasadami tworzenia prawa;
- dokonanie zmian w ustawie o Policji, o Straży Granicznej oraz o Służbie Ochrony Państwa będących konsekwencją analizy dotychczas obowiązujących rozwiązań w tym obszarze w celu zagwarantowania optymalnego przebiegu postępowania dyscyplinarnego i większej skuteczności oddziaływania przełożonych w zakresie zapewnienia odpowiedniego poziomu dyscypliny służbowej;
- ujednoczenie proponowanych rozwiązań we wskazanych formacjach.

Przejrzyste zasady i procedury prowadzenia postępowań dyscyplinarnych pozwolą ograniczyć zachowania niepożądane z punktu widzenia prawidłowego przebiegu służby, co w konsekwencji przyczyni się do poprawy efektywności jej pełnienia oraz wzrostu poczucia bezpieczeństwa funkcjonariuszy. Jako przykład rozwiązań, które w sposób oczywisty mają na celu wzmocnienie praw przysługujących funkcjonariuszom, wskazać można m.in. na:

- możliwość wniesienia przez funkcjonariusza sprzeciwu od rozmowy dyscyplinującej polegającej na wytknięciu funkcjonariuszowi przez przełożonego niewłaściwego postępowania, co w konsekwencji powoduje wszczęcie postępowania dyscyplinarnego;
- skrócenie do 5 miesięcy okresu przechowywania w aktach osobowych funkcjonariusza notatki z rozmowy dyscyplinującej;
- wskazanie, że dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem tej samej sposobności uważa się za jedno przewinienie dyscyplinarne (na wzór czynu ciągłego w postępowaniu karnym);
- możliwość wydania przez przełożonego dyscyplinarnego, po uzyskaniu pisemnej zgody funkcjonariusza, orzeczenia dyscyplinarnego bez wszczynania postępowania dyscyplinarnego, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości oraz nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana;
- możliwość złożenia przez obwinionego po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania w charakterze obwinionego wniosku o dobrowolne poddanie się karze dyscyplinarnej;
- określenie trybu prowadzenia czynności wyjaśniających;
- przyznanie obwinionemu prawa do sporządzania fotokopii z akt postępowania dyscyplinarnego.

Zaproponowane zmiany są podyktowane wieloletnią praktyką i doświadczeniem podległych służb w zakresie prowadzenia

postępowań dyscyplinarnych. Ich wprowadzenie nie wpłynie na zwiększenie obciążenia regulacyjnego formacji oraz uczestników postępowania dyscyplinarnego.

Główne założenia w odniesieniu do Straży Granicznej:

- zmiana brzmienia art. 134 przez wskazanie, że funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganiu zasad etyki zawodowej; w przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne, wypełniającego jednocześnie znamiona przestępstwa lub wykroczenia albo przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, funkcjonariusz podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od odpowiedzialności karnej (art. 134a ust. 1);
- w przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi przełożony dyscyplinarny może odstąpić od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i przeprowadzić ze sprawcą przewinienia udokumentowaną w formie notatki rozmowę dyscyplinującą (art. 134aa ust. 1); skrócenie okresu przechowywania w aktach osobowych funkcjonariusza notatki z rozmowy dyscyplinującej z roku do 5 miesięcy (celem dostosowania środków represyjnych do wagi popełnionego przewinienia dyscyplinarnego);
- doprecyzowanie, co należy rozumieć pod pojęciem „przewinienia dyscyplinarnego”, zmodyfikowanie katalogu naruszeń dyscypliny służbowej, zdefiniowanie pojęcia „zawinione przewinienie dyscyplinarne”, jak również określenie form popełnienia przewinienia dyscyplinarnego;
- wskazanie, że w przypadku popełnienia dwóch lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem tej samej sposobności uważa się je za jedno przewinienie dyscyplinarne (analogicznie do funkcjonującego na gruncie procedury karnej czynu ciągłego);
- zmiana katalogu przełożonych dyscyplinarnych posiadających władzę dyscyplinarną;
- określenie szczegółowego trybu prowadzenia czynności wyjaśniających;
- w odniesieniu do regulacji dotyczących wszczęcia postępowania dyscyplinarnego doprecyzowanie, że postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną. Postępowanie wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu;
- możliwość wydania przez przełożonego dyscyplinarnego orzeczenia dyscyplinarnego bez wszczynania postępowania, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości, a nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana, po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody funkcjonariusza na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego;
- przyznanie funkcjonariuszowi prawa do złożenia wniosku o dobrowolne poddanie się karze po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania w charakterze obwinionego;
- możliwość złożenia przez funkcjonariusza, któremu wytknięto niewłaściwe postępowanie, sprzeciwu od przeprowadzonej z nim rozmowy dyscyplinującej;
- wprowadzenie instytucji rzecznika dyscyplinarnego, określenie zakresu czynności prowadzonych przez rzecznika dyscyplinarnego oraz sposobu ich dokumentowania;
- przypadki wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego oraz rzecznika dyscyplinarnego;
- doprecyzowanie momentu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w przypadku uchylanie przez przełożonego w postępowaniu odwoławczym orzeczenia dyscyplinarnego wydanego przez przełożonego dyscyplinarnego w pierwszej instancji bez wszczynania postępowania dyscyplinarnego;
- rozszerzenie uprawnień obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego przez umożliwienie mu sporządzania również fotokopii lub odpisów akt postępowania;
- określenie przesłanek oraz sposobu postępowania w przypadku zawieszenia postępowania dyscyplinarnego;
- możliwość wyłączenia czynu do odrębnego postępowania dyscyplinarnego w sytuacji, gdy przeciwko obwinionemu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem;
- doprecyzowanie, w jakich przypadkach przełożony może odstąpić od ukarania;
- doprecyzowanie przesłanek mających wpływających na zaostrzenie lub złagodzenie wymiaru kary;
- określenie sposobu postępowania w przypadku konieczności sprostowania oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w orzeczeniu lub postanowieniu;
- wskazanie, że Komendant Główny Straży Granicznej (a nie jak dotychczas minister właściwy do spraw wewnętrznych) będzie rozpatrywał środki zaskarżenia od rozstrzygnięć wydanych w pierwszej instancji (analogiczne rozwiązanie obowiązuje na gruncie

ustawy o Policji);

- określenie trybu prowadzenia postępowania odwoławczego, sposobu wykonania kar dyscyplinarnych, jak również ich zatarcia;
- odpowiednie stosowanie w zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania dyscyplinarnego przepisów Kodeksu postępowania karnego dotyczących porządku czynności procesowych, z wyjątkiem art. 117 i art. 117a, wezwań, terminów, doręczeń i świadków, z wyłączeniem możliwości nakładania kar porządkowych oraz konfrontacji, okazania, oględzin i eksperymentu procesowego;
- określenie przesłanek oraz trybu wznawiania postępowania dyscyplinarnego;
- określenie przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu i trybu wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym prowadzonym w stosunku do funkcjonariuszy, w tym obiegu dokumentów związanych z tym postępowaniem oraz wzorów orzeczeń, postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym.

Z uwagi na fakt, że aktualnie obowiązujące przepisy ustawy o Policji oraz ustawy o Służbie Ochrony Państwa regulują zasady oraz procedury dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów i funkcjonariuszy SOP, zmiany w tym zakresie są konsekwencją analizy dotychczas obowiązujących rozwiązań w tym obszarze w celu zagwarantowania optymalnego przebiegu postępowania dyscyplinarnego i większej skuteczności oddziaływania przełożonych w zakresie zapewnienia odpowiedniego poziomu dyscypliny służbowej. Celem projektowanych zmian jest zapewnienie w miarę możliwości spójności proponowanych rozwiązań dla funkcjonariuszy formacji podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Główne założenia w odniesieniu do Policji i Służby Ochrony Państwa:

- zmodyfikowanie katalogu naruszeń dyscypliny służbowej (art. 132 ust. 3 ustawy o Policji i art. 209 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- określenie sposobu i terminu przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej (art. 132 ust. 4b ustawy o Policji i art. 209 ust. 3a ustawy o Służbie Ochrony Państwa), wprowadzenie możliwości złożenia sprzeciwu do przełożonego dyscyplinarnego od przeprowadzonej rozmowy dyscyplinującej (art. 132 ust. 4d ustawy o Policji i art. 209 ust. 3b ustawy o Służbie Ochrony Państwa) oraz skrócenie okresu przechowywania w aktach osobowych funkcjonariuszy (z roku do 5 miesięcy) notatki z przeprowadzonej rozmowy dyscyplinującej (art. 132 ust. 4c ustawy o Policji i art. 209 ust. 4 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- przyjęcie, że funkcjonariusz odpowiada również za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego za granicą (art. 132b ust. 4 ustawy o Policji i art. 211 ust. 2a ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- zmiana katalogu kar dyscyplinarnych (w Policji przez usunięcie kary zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca pobytu i dodanie kar: upomnienia oraz ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby w Policji (art. 134), w ustawie o Służbie Ochrony Państwa przez usunięcie kary obniżenia dodatków o charakterze stałym i dodanie kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby (art. 215);
- określenie trybu prowadzenia czynności wyjaśniających (art. 134i ust. 4a–4g ustawy o Policji i art. 225 ust. 3a–3f ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- ujednoczenie przesłanek odstąpienia od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (art. 135 ust. 1 ustawy o Policji i art. 226 ust. 1 ustawy o Służbie Ochrony Państwa) oraz umorzenia postępowania (art. 135j¹ ustawy o Policji i art. 234a ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- wydłużenie z roku do 2 lat karalności przewinienia dyscyplinarnego (art. 135 ust. 4 ustawy o Policji i art. 213 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- dodanie przepisu umożliwiającego wydanie przez przełożonego dyscyplinarnego orzeczenia dyscyplinarnego bez wszczęcia postępowania, jeżeli okoliczności popełnionego czynu i wina funkcjonariusza nie budzą wątpliwości, a nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana, po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody funkcjonariusza na poddanie się karze dyscyplinarnej bez prowadzenia postępowania dyscyplinarnego (art. 135fa ust. 1 ustawy o Policji i art. 226a ust. 1 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- przyznanie funkcjonariuszowi prawa do złożenia wniosku o dobrowolne poddanie się karze po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia pierwszego przesłuchania w charakterze obwinionego (art. 135fa ust. 3 ustawy o Policji i art. 226a ust. 3 ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- wprowadzenie możliwości wyłączenia czynu do odrębnego postępowania dyscyplinarnego w sytuacji, gdy przeciwko obwinionemu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem (art. 135ha ustawy o Policji i art. 232a ustawy o Służbie Ochrony Państwa);

- określenie sposobu postępowania w przypadku konieczności sprostowania oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w orzeczeniu lub postanowieniu (art. 135hb ustawy o Policji i art. 234 ust. 2a–2g ustawy o Służbie Ochrony Państwa);
- zmiany w zakresie terminów zatarcia kar dyscyplinarnych (art. 135q ustawy o Policji i art. 241 ustawy o Służbie Ochrony Państwa).

W ustawie o Służbie Ochrony Państwa dokonano również następujących zmian w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy:

- w art. 208 ust. 1 wskazano, że funkcjonariusz podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganiu zasad etyki zawodowej. Doprecyzowano również, że naruszenie dyscypliny służbowej stanowi czyn funkcjonariusza polegający na zawinionym przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków służbowych wynikających z przepisów prawa lub poleceń wydanych przez przełożonych uprawnionych na podstawie tych przepisów (ust. 1a);
- w zakresie form popełnienia przewinienia dyscyplinarnego dodano polecenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego (art. 211 ust. 1);
- poszerzono katalog kar, w przypadku orzeczenia których Komendant SOP jest zobowiązany powołać komisję do zbadania zaskarżonego orzeczenia dyscyplinarnego (art. 237 ust. 1); jako wzorzec regulacji przyjęto rozwiązania wynikające z ustawy o Policji;
- na wzór regulacji wynikających z ustawy o Policji i ustawy o Straży Granicznej przyjęto, że rozporządzenie, o którym mowa w art. 245, wyda minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Celem zmian w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej jest ułatwienie jednostkom ochrony przeciwpożarowej wprowadzania do użytkowania pojazdów używanych sprowadzanych z zagranicy wraz z określeniem wymagań techniczno-użytkowych dla tego rodzaju wyrobów wykorzystywanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej. Pojazdy używane, sprowadzane z zagranicy, nie będą poddane obowiązkowi uzyskania świadectwa dopuszczenia, lecz opinii technicznej, jako mniej sformalizowanej procedurze potwierdzenia spełnienia przez pojazd wymagań dla pojazdów używanych do celów specjalnych, a konkretnie do celów ochrony przeciwpożarowej. Pozostawiono jednakże możliwość uzyskania przez pojazd używany dopuszczenia w sytuacji, gdy wnioskodawca będzie sobie tego życzył, gdyż wówczas decydującym będzie treść jego wniosku (czy wyraża wolę uzyskania dopuszczenia czy też opinii). Przy wszczęciu procesu wydania opinii nie będzie miał bowiem zastosowania obowiązujący już przepis art. 7 ustawy o ochronie przeciwpożarowej. Projektowana zmiana wychodzi naprzeciw oczekiwaniom zgłaszanym przez przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, w szczególności ochotniczych straży pożarnych. Procedurze uzyskiwania wskazanej opinii podlegać będą zarówno pojazdy sprowadzone na terytorium RP po wejściu w życie projektowanych regulacji, jak również te, które zostały sprowadzone do kraju wcześniej, ale do chwili obecnej nie mogły być dopuszczone do udziału w akcjach ratowniczo-gaśniczych z uwagi na brak stosownego świadectwa dopuszczenia do użytkowania. Skala wykorzystania jednostkowej opinii technicznej będzie uzależniona przede wszystkim od zapotrzebowania na używane samochody pożarnicze. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można założyć, że w początkowym okresie obowiązywania projektowanych regulacji będzie dotyczyła kilku tysięcy pojazdów, a w następnych latach obowiązywania może dotyczyć kilkuset pojazdów w skali roku. Wobec powyższego nie jest możliwe sprecyzowanie wielkości przychodów jednostki certyfikującej. Z całą pewnością zmniejszeniu ulegną koszty ponoszone przez jednostki ochrony przeciwpożarowej w celu uzyskania opinii technicznej (będącej alternatywą dla świadectwa dopuszczenia).

Projekt przewiduje również zmiany o charakterze dostosowawczym w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej oraz ustawie o ochronie przeciwpożarowej będące następstwem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, która wymusiła dokonanie zmian w kształceniu odbywającym się w Szkole Głównej Służby Pożarniczej (SGSP). Wraz z wprowadzonymi zmianami w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Szkoła Główna Służby Pożarniczej zobowiązana została do przyporządkowania kierunków prowadzonych studiów do odpowiednich dyscyplin naukowych określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. poz. 1818), wykazując dla każdego kierunku procentowy udział dyscyplin, w których zgodnie z programem kształcenia uzyskiwane są na tym kierunku efekty kształcenia. Tym samym Szkoła Główna Służby Pożarniczej zobligowana została do zmiany na wydawanych dyplomach obecnie stosowanego nazewnictwa ukończonych studiów z: w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego, na: na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa pożarowego. Ww. zmiany nazewnictwa ukończonych studiów wymagają odpowiedniego dostosowania w art. 36 ust. 3 pkt 3 i art. 36 ust. 10 pkt 2 w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej oraz art. 4 ust. 2a, art. 11c ust. 6 pkt 3 oraz art. 16a ust. 4b pkt 2 i 3 w ustawie o ochronie przeciwpożarowej, tj. przepisów, w których następuje odwołanie do dotychczasowego nazewnictwa studiów w SGSP. Projektowane zmiany zapobiegą problemom interpretacyjnym dla uzyskanych uprawnień i kwalifikacji przez absolwentów

studiów w SGSP o zmienionym nazewnictwie.

Proponowana zmiana art. 25 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw polegająca na podwyższeniu limitu wydatków Służby Ochrony Państwa wynika z braku możliwości pełnego wykonywania zadań ustawowych formacji w ramach limitu wydatków w 2020 roku z tytułu rekompensaty pieniężnej za czas służby przekraczający normę, o której mowa w art. 81 ust. 2 ustawy o Służbie Ochrony Państwa. Powyższe jest konsekwencją braku możliwości szybkiego uzupełnienia stanów kadrowych w taki sposób, by skutecznie ograniczyć przypadki wykonywania zadań w czasie ponadnormatywnym, bez istotnej szkody dla poziomu relacji zadań. Zaproponowane kwoty podwyższenia opierają się na założeniu, że sytuacja w przedmiotowym obszarze ulegnie poprawie, a obecne problemy mają charakter przejściowy.

W projekcie zaproponowano również zmiany w ustawie o Policji wprowadzone na podstawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw mające na celu uzupełnienie braku odpowiedniego przepisu materialnego odnoszącego się do kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
<p>Funkcjonariusze:</p> <p>1. Policji,</p> <p>2. Straży Granicznej,</p> <p>3. Państwowej Straży Pożarnej,</p> <p>4. Służby Ochrony Państwa,</p> <p>5. Służby Więziennej</p>	<p>103.309</p> <p>16.053</p> <p>30.995</p> <p>2.808</p> <p>27.988</p>	<p>Ustawa budżetowa na rok 2020</p> <p>Ministerstwo Sprawiedliwości</p>	<p>Bezpośrednie</p>
<p>Funkcjonariusze Policji uprawnieni do otrzymania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy.</p> <p>Funkcjonariusze Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa uprawnieni do wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy</p>	<p>7007</p> <p>SG – 1043</p> <p>SOP – 105</p>	<p>KGP</p> <p>KGSG</p> <p>SOP</p>	<p>Od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego, tj. 6 listopada 2018 r. w związku z uchynieniem normy wynikającej z art. 115a ustawy o Policji, ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy nie jest wypłacany policjantom zwalnianym ze służby. Z uwagi na zmianę współczynnika służącego do ustalania wysokości ekwiwalentu konieczne będzie jego ponowne przeliczenie za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres po dniu 6 listopada 2018 r.</p>
<p>Liczba postępowań dyscyplinarnych wszczętych i zakończonych w latach 2018 – 2019 w Policji, Straży Granicznej i Służbie Ochrony Państwa</p>	<p>Policja:</p> <p>2018 – wszczęto 1832, zakończono 1923,</p> <p>2019 – wszczęto 1684, zakończono</p>	<p>KGP, KGSG, SOP</p>	<p>Zmiany wprowadzone w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej będą oddziaływały bezpośrednio zarówno na przełożonych</p>

	1785, Straż Graniczna: 2018 – wszczęto 112, zakończono 118, 2019 – wszczęto 115, zakończono 92, Służba Ochrony Państwa: 2018 – wszczęto 7, zakończono 4, 2019 – wszczęto 16, zakończono 15.		dyscyplinarnych, rzeczników dyscyplinarnych, jak również obwinionych.
Jednostki ochrony przeciwpożarowej, dla których ułatwione będzie wprowadzanie do użytkowania pojazdów używanych: – ochotnicza straż pożarna – zakładowa straż pożarna, jednostki organizacyjne Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej, inne jednostki ratownicze (LSRG)	16 153 183	KG PSP	Optymalizacja wykorzystania wyposażenia jednostek ochrony przeciwpożarowej. Optymalizacja wydatkowania środków finansowych na wyposażenie. Wzrost jakości usług świadczonej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej.
Producenci i dostawcy nowych pojazdów pożarniczych wprowadzanych do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz wykorzystywanych przez te jednostki do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu oraz do prowadzenia działań ratowniczych	ok. 10 producentów i dostawców	CNBOP-PIB	Zwiększenie konkurencyjności w zakresie ceny oferowanych pojazdów. Możliwe obniżenie poziomu sprzedaży nowych pojazdów.
Dostawcy używanych pojazdów pożarniczych wprowadzanych do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz wykorzystywanych przez te jednostki do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu oraz do prowadzenia działań ratowniczych	brak danych – brak możliwości oszacowania liczby dostawców	Brak danych	Zwiększenie sprzedaży i konkurencyjności na rynku. Umożliwienie konkurencji z producentami nowych wyrobów.
Instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej	1	KG PSP	Konieczność wydawania opinii technicznych dla pojazdów pożarniczych używanych poza granicami RP i sprowadzanych do kraju.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt został skonsultowany ze związkami zawodowymi zrzeszającymi funkcjonariuszy poszczególnych formacji.

W zakresie zmian w ustawie o ochronie przeciwpożarowej projekt w ramach konsultacji został przekazany:

1. Zarządowi Głównemu Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP;
2. Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Producentów Zabezpieczeń Przeciwpożarowych i Sprzętu Ratowniczego;

3. Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Pożarnictwa;
4. Stowarzyszeniu Pożarników Polskich.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji przedstawione zostały w Raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 (2019 r.)	1 (2020 r.)	2 (2021 r.)	3 (2022 r.)	4 (2023 r.)	5 (2024 r.)	6 (2025 r.)	7 (2026 r.)	8 (2027 r.)	9 (2028 r.)	10 (2029 r.)	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	11,70	6,14	6,30	6,45	6,61	6,78	6,95	7,12	7,30	7,48	72,83
budżet państwa	0,00	5,71	3,00	3,08	3,15	3,23	3,31	3,39	3,48	3,56	3,65	35,56
JST	0,00	5,99	3,14	3,22	3,30	3,38	3,47	3,56	3,64	3,74	3,83	37,27
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,00	68,85	36,12	37,03	37,95	38,90	39,88	40,88	41,89	42,95	44,02	428,47
budżet państwa, z tego:	0,00	68,85	36,12	37,03	37,95	38,90	39,88	40,88	41,89	42,95	44,02	428,47
a) Zmiana zasad naliczania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy	0,00	68,85	36,12	37,03	37,95	38,90	39,88	40,88	41,89	42,95	44,02	428,47
b) Wprowadzenie prawa do świadczenia motywacyjnego	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
c) Wzmocnienie ochrony prawnej funkcjonariuszy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
d) Ujednoczenie norm żywienia	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
e) Postępowania dyscyplinarne	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
f) Zmiana ustawy o ochronie przeciwpożarowej	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	0,00	57,15	29,98	30,73	31,50	32,29	33,10	33,93	34,77	35,65	36,54	355,64
JST	0,00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	63,14	33,12	33,95	34,80	35,67	36,57	37,49	38,41	39,39	40,37	392,91
JST	0,00	5,99	3,14	3,22	3,30	3,38	3,47	3,56	3,64	3,74	3,83	37,27
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Źródła finansowania

Finansowanie zadań uregulowanych w projekcie ustawy odbywa się z części 42 – Sprawy wewnętrzne, a w odniesieniu do Państwowej Straży Pożarnej z części 42 – Sprawy wewnętrzne oraz części 85 – Budżety wojewodów w zakresie świadczenia motywacyjnego, natomiast w odniesieniu do Służby Więziennej z części 37 – Sprawiedliwość.

Z budżetu państwa w zakresie wydatków na ekwiwalenty za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w 2020 r., a w latach kolejnych kwoty na ten cel finansowane będą z budżetów formacji resortu MSWiA.

Koszty wprowadzenia zmian w art. 25 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw zostaną pokryte z budżetu państwa w części 42, w ramach środków przeznaczonych na funkcjonowanie Służby Ochrony Państwa.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Szczegółowe kwoty wydatków na poszczególne tytuły oraz formacje resortu, SW oraz organy emerytalne zostały przedstawione w załączniku do OSR.

Rok 2020 oznaczony został jako rok 1, natomiast rok 2029 jako rok 10. Skutki finansowe skalkulowane w cenach stałych z 2020 r.

Począwszy od roku 2020 kwotę wydatków dla budżetu państwa w kolejnych latach obliczono w oparciu o wskaźnik CPI – dynamika średnioroczna na podstawie *Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja – październik 2019 r.*

Ponadto dochody budżetu państwa i JST wynikają z wpływów z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, albowiem świadczenie motywacyjne oraz ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy podlega opodatkowaniu na zasadach ogólnych. W przypadku świadczenia motywacyjnego finansowanego w drodze zmniejszenia wydatków ZER MSWiA oraz Biura Emerytalnego SW, z jednej strony, zmniejszając wydatki na emerytury, zmniejszeniu ulegnie strona dochodowa, z drugiej zaś zwiększy się o tę samą kwotę strona dochodowa w związku z wypłatami świadczenia motywacyjnego. Strona dochodowa zwiększy się jedynie z tytułu „opodatkowania” ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

a) Zmiana zasad naliczania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy

Na podstawie wydatków poniesionych przez Policję od 1 stycznia 2015 r. do 30 września 2018 r. w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop i ekwiwalentu za niewykorzystany czas wolny od służby wyliczono średni miesięczny wydatek na ten cel w kwocie 4.387 tys. zł. Przy uwzględnieniu dokonanego od dnia 1 stycznia 2019 r. podwyższenia uposażeń o ponad 13,1% należy założyć średniomiesięczną wypłatę na poziomie 4.962 tys. zł. Zmiana sposobu naliczania ekwiwalentów z wymiaru 1/30 uposażenia na współczynnik 1/21 oznacza wzrost kosztów. Szacowany roczny koszt wprowadzenia regulacji polega na zmianie wyliczenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za jeden dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego oraz za każde rozpoczęte 8 godzin niewykorzystanego czasu wolnego przysługującego na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy o Policji. W 2020 r. należy również uwzględnić konieczność sfinansowania wypłat za okres od dnia 6 listopada 2018 r. do 31 grudnia 2019 r., co łącznie wyniesie około 59,46 mln zł.

Na podstawie poniesionych wydatków w 2018 r. (6 mln zł – 446 osób) w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop i ekwiwalentu za niewykorzystany czas wolny od służby udzielony na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy o Straży Granicznej wyliczono średni miesięczny wydatek na ten cel w kwocie około 565 tys. zł, co przy zmianie sposobu naliczania ekwiwalentów z wymiaru 1/30 części miesięcznego uposażenia na 1/21 oznacza wzrost kosztów. Szacowany roczny koszt wprowadzenia regulacji polegającej na zmianie wyliczenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za jeden dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego oraz za każdą godzinę niewykorzystanego czasu wolnego przysługującego na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy o Straży Granicznej wyniesie w skali roku ok. 3 mln zł w warunkach 2019 r., zaś skutek w 2020 r., tj. za 2020 r. oraz wyrównanie od dnia 6 listopada 2018 r. do 31 grudnia 2019 r. wyniesie łącznie 6,96 mln zł.

Na podstawie poniesionych wydatków w 2018 r. w zakresie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop i ekwiwalentu za niewykorzystany czas wolny od służby w Służbie Ochrony Państwa wyliczono średni miesięczny wydatek na ten cel w kwocie około 97 tys. zł, co przy zmianie sposobu naliczania ekwiwalentów z wymiaru 1/30 części miesięcznego uposażenia na 1/21 oznacza wzrost kosztów, szacowany roczny koszt wprowadzenia regulacji polegającej na zmianie wyliczenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za jeden dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego w Służbie Ochrony Państwa w 2020 r. oraz wyrównanie od dnia 6 listopada 2018 r. wyniesie łącznie 2,43 mln zł.

Z uwagi na brzmienie art. 4 projektu przyjęto, że funkcjonariuszom Policji, funkcjonariuszom Straży Granicznej i funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa odchodzącym ze służby w okresie XI–XII 2018 r. (po wejściu w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego) będzie wypłacany ekwiwalent w wysokości 1/21 części miesięcznego uposażenia. Począwszy od 2020 r. kwotę wydatków dla budżetu państwa w kolejnych latach obliczono w oparciu o wskaźnik CPI – dynamika średnioroczna na

podstawie Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja – październik 2019 r.

b) Wprowadzenie prawa do świadczenia motywacyjnego

Dodatkowa należność pn. świadczenie motywacyjne przysługiwać będzie w miesięcznej wysokości:

- 1) powyżej 25 lat służby, jednak nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – 1500 zł,
- 2) powyżej 28 lat i 6 miesięcy służby – 2500 zł.

Kwota powyższego świadczenia nie będzie wchodzić do podstawy wymiaru emerytury, jak również nie będzie wchodzić do podstawy wymiaru nagrody jubileuszowej oraz wysokości odprawy związanej ze zwolnieniem ze służby.

Wprowadzenie świadczenia motywacyjnego spowoduje ograniczenie wydatków na świadczenia emerytalne w związku z „zatrzymaniem” w służbie funkcjonariuszy uprawnionych do zaopatrzenia emerytalnego. Tak więc wydatki na świadczenia motywacyjne zostaną w całości skompensowane przez zmniejszenie wydatków ZER MSWiA oraz Biura Emerytalnego SW.

Na sfinansowanie wypłat świadczenia motywacyjnego dla funkcjonariuszy resortu MSWiA oraz SW od 2020 r. i w latach kolejnych niezbędne będzie zwiększenie budżetu poszczególnych formacji w części 37 – Sprawiedliwość, części 42 – Sprawy wewnętrzne oraz 85 – Budżety wojewodów przez przeniesienie środków finansowych z ZER MSWiA oraz Biura Emerytalnego SW na podstawie ujętego w projekcie upoważnienia do dokonywania takich przeniesień po uzyskaniu zgody Ministra Finansów przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Ministra Sprawiedliwości. Wydatki na wypłatę świadczenia motywacyjnego skalkulowano o przewidywane w kolejnych latach stany osobowe funkcjonariuszy ze stażem służby powyżej 25 lat.

Zmniejszenie bądź ograniczenie wzrostu wydatków na świadczenie emerytalne skalkulowano przy przyjęciu, że dotychczasowy okres pobierania emerytury przez funkcjonariusza, który odchodzi na emeryturę, wynosi 26 i 6 miesięcy. Stan ten z powodu wydłużenia służby skróci się w kolejnych latach do 24 lat.

W konsekwencji przy założeniu przeciętnej miesięcznej emerytury osoby przechodzącej na świadczenie wynoszącej 5489 zł i w cenach stałych przez kolejne lata w perspektywie 26 lat i 6 miesięcy (318 miesięcy) wyniosłyby 1 746 tys. zł w perspektywie 24 lat (288 miesięcy) wyniosłyby 1 581 tys. zł. Wprowadzenie rozwiązań wydłużających czas służby o 2 lata i 6 miesięcy spowoduje zmniejszenie wydatków o 165 tys. zł. Z kwoty tej finansowany będzie dodatek motywacyjny dla tej osoby „zatrzymanej” w służbie oraz dla pozostałych funkcjonariuszy ze stażem służby powyżej 25 lat, którzy pozostają w służbie.

c) Wzmocnienie ochrony prawnej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa oraz Służby Więziennej

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków finansowych w rozumieniu art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

W części dotyczącej skutków skali zwiększenia obciążenia jednostek Policji, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa rozszerzeniem ochrony prawnej funkcjonariuszy szacuje się, że w skali roku instrument ten wykorzystywany będzie w kilku bądź kilkunastu przypadkach w miarę wystąpienia potrzeb. A zatem ewentualne koszty wystąpią w znikomej skali na tle ogólnego budżetu poszczególnych formacji i zostaną sfinansowane w ramach posiadanych limitów wydatków bez konieczności ich zwiększania.

d) Ujednolicenie norm żywienia

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków finansowych w rozumieniu art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Finansowanie zadań uregulowanych w projekcie ustawy odbywa się ze środków budżetu państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, a w odniesieniu do Państwowej Straży Pożarnej w części 42 – Sprawy wewnętrzne oraz w części 85 – Budżety wojewodów w ramach limitów środków przyznanych na funkcjonowanie poszczególnych służb. Ustawa nie spowoduje dodatkowych kosztów dla budżetu

państwa.
 Sfinansowanie przysługującego funkcjonariuszom żywienia w naturze oraz świadczenia pieniężnego w zamian za żywienie w naturze dla funkcjonariuszy resortu MSWiA od 2020 r. i w latach kolejnych odbywać się będzie z budżetu poszczególnych formacji w części 42 – Sprawy wewnętrzne oraz 85 – Budżety wojewodów.
 Koszty wynikające z podwyższenia wysokości środków finansowych niezbędnych do przygotowania żywienia w naturze oraz wysokości świadczenia pieniężnego w zamian za żywienie w naturze zostały określone w ocenach skutków regulacji aktów wykonawczych, których wydanie przewiduje ustawa. Ich wysokość w skali roku szacowana jest na poziomie: Policja – 14,9 mln zł, Straż Graniczna – 1,16 mln zł, Państwowa Straż Pożarna – 1,2 mln zł, Służba Ochrony Państwa – 0,157 mln zł.

e) Sprawy dyscyplinarne
 Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków finansowych w rozumieniu art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

f) Używane pojazdy Straży Pożarnej
 Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków finansowych w rozumieniu art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,0	57,2	30,0	30,7	32,3	36,5	355,6
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Skutki projektowanej zmiany wpisują się we wzrost świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa oraz Służby Więziennej i tym samym należy wskazać pozytywne oddziaływanie projektowanej regulacji na warunki życia funkcjonariuszy oraz ich rodzin, w postaci zwiększenia środków przeznaczonych na ich utrzymanie, tj. zakupy żywności, odzieży, jak również zapewnienie im możliwości korzystania z dóbr kulturalnych. Zaspokojenie takich potrzeb wyższego rzędu, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci funkcjonariuszy, jest w rozwiniętym społeczeństwie niezmiernie ważnym elementem procesu wychowawczego, rozumianego jako kształtowanie osobowości, charakteru i postawy obywatelskiej oraz przygotowanie do samodzielnego życia.						
Niemierzalne		-						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Proponowane zmiany nie mają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców.
 Wdrożenie zmian wpłynie na poprawę warunków życia funkcjonariuszy oraz ich rodzin przez zwiększenie środków możliwych do przeznaczenia na ich utrzymanie, w szczególności: zakup żywności, odzieży, dóbr kultury oraz edukację.
 Projektowana regulacja nie ma wpływu na osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE(szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Zmiany wprowadzane w ustawie o Policji, o Straży Granicznej oraz o Służbie Ochrony Państwa w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów i funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa nie wpłyną na zwiększenie obciążenia regulacyjnego formacji oraz uczestników postępowania dyscyplinarnego.

Wprowadzonej w ustawie o ochronie przeciwpożarowej procedurze uzyskiwania wskazanej opinii technicznej podlegać będą zarówno pojazdy sprowadzone na terytorium RP po wejściu w życie projektowanych regulacji, jak również te, które zostały sprowadzone do kraju wcześniej, ale do chwili obecnej nie mogły być dopuszczone do udziału w akcjach ratowniczo-gaśniczych z uwagi na brak stosownego świadectwa dopuszczenia do użytkowania. Skala wykorzystania jednostkowej opinii technicznej będzie uzależniona przede wszystkim od zapotrzebowania na używane samochody pożarnicze. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można założyć, że w początkowym okresie obowiązywania projektowanych regulacji będzie dotyczyła kilku tysięcy pojazdów, a w następnych latach obowiązywania może dotyczyć kilkuset pojazdów w skali roku. Wobec powyższego nie jest możliwe sprecyzowanie wielkości przychodów jednostki certyfikującej. Z całą pewnością zmniejszeniu ulegną koszty ponoszone przez jednostki ochrony przeciwpożarowej w celu uzyskania opinii technicznej (będącej alternatywą dla świadectwa dopuszczenia).

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacja umożliwi wprowadzanie używanych pojazdów sprowadzanych z zagranicy do jednostek ochrony przeciwpożarowej, co może spowodować spadek sprzedaży nowych pojazdów produkowanych przez przedsiębiorców krajowych.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na ww. obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie projektowanej regulacji nastąpi zgodnie z przepisem o jego wejściu w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja będzie polegała na monitorowaniu liczby funkcjonariuszy, którzy pozostaną w służbie powyżej 25 lat służby, która nastąpi po każdym roku funkcjonowania przepisów.

Miernikiem będzie zwiększenie liczby funkcjonariuszy ze stażem powyżej 25 lat na 30 czerwca danego roku o 2.600 funkcjonariuszy w stosunku do 30 czerwca poprzedniego roku.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik – szczegółowe kwoty wydatków na poszczególne tytuły oraz formacje resortu i Służby Więziennej oraz Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA i Biuro Emerytalne Służby Więziennej.

Raport z konsultacji publicznych dot. projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej

1. Informacje ogólne

Zgodnie z § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekty założeń projektów ustaw, projekty ustaw lub projekty rozporządzeń przedstawia się do konsultacji publicznych, w tym konsultacji z organizacjami społecznymi lub innymi zainteresowanymi podmiotami albo instytucjami w celu przedstawienia ich stanowiska. Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, o którym mowa w § 51 ust. 1 Regulaminu, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowana ustawa została udostępniona na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji. Dodatkowo projekt został skierowany do podmiotów, które w ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji mogły być nim zainteresowane.

Projekt podlegał konsultacjom publicznym pod tytułem: „projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych”, następnie tytuł uległ zmianie poprzez dodanie „oraz Służby Więziennej”.

2. Przebieg konsultacji

W ramach konsultacji publicznych na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. *o związkach zawodowych* (Dz. U. z 2019 r. poz. 263) ww. projekt ustawy został przesłany z prośbą o przedstawienie opinii do następujących związków zawodowych:

1. Federacja Związków Zawodowych Służb Mundurowych;
2. Stowarzyszenie Pomocy Prawnej Policjantom w Toruniu;
2. NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej;
3. Krajowa Sekcja Pożarnictwa NSZZ „Solidarność”;
4. NSZZ Pracowników Pożarnictwa;
5. Związek Zawodowy Strażaków FLORIAN;
6. Stowarzyszenie Byłych Żołnierzy i Funkcjonariuszy Służb Granicznych Rzeczypospolitej Polskiej - Granica.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych oraz opiniowania przedstawia załączona do niniejszego Raportu tabela.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

**TABELA UWAG DO PROJEKTU USTAWY O SZCZEGÓLNYCH ROZWIĄZANIACH DOTYCZĄCYCH WSPARCIA SŁUŻB MUNDUROWYCH
NADZOROWANYCH PRZEZ MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
ZGŁOSZONYCH W RAMACH KONSULTACJI PUBLICZNYCH**

l.p.	Podmiot zgłaszający	Jednostka redakcyjna ustawy/uwaga o charakterze ogólnym	Treść uwagi/opinii	Merytoryczna ocena zasadności zgłoszonej uwagi
Art. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych				
1	Federacja Związków Zawodowych Służb Mundurowych	<i>Art. 1 (art.72 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o Policji i odpowiadające im zapisy w ustawach o SG i PSP)</i>	Wprowadzenie warunków czasu służby przekraczających odpowiednio 8 i 10 godzin spowoduje, że z takiego wyżywienia policjanci korzystać będą sporadycznie albo nawet wcale. Zważywszy na fakt, że w służbach nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji podstawowym system służby jest służba trwająca 8 godzin (nieprzekraczająca 8 godzin) wystarczającą podstawą do otrzymania wyżywienia powinien być charakter realizowanych zadań, wiążący się z konkretnym wysiłkiem i zapotrzebowaniem energetycznym. Federacja proponuje więc, by słowa „powyżej” i „ponad” poprzedzające cezurę czasową (długość służby odpowiednia 8 i 10 godzin) zastąpić słowem „co najmniej”.	Nieuwzględniona. Warunek czasu służby nie jest ograniczeniem wprowadzonym w projekcie ustawy, lecz zasadą wynikającą z aktualnie obowiązujących aktów wykonawczych wydawanych odpowiednio na podstawie art. 72 ust. 2 ustawy o Policji oraz art. 76 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej. Sam fakt pełnienia służby przez 8 godzin, który nie wiąże się dodatkowo ze szczególnymi warunkami wykonywania zadań służbowych, nie może stanowić podstawy do przyznania funkcjonariuszowi wyżywienia.
2	Federacja Związków Zawodowych Służb Mundurowych	<i>Art. 1 (art.72 ust. 6 pkt 1 ustawy o Policji i odpowiadające im zapisy w ustawach o SG i PSP)</i>	W ocenie Federacji wątpliwości budzi rozwiązanie uzależniające otrzymanie świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie od służby na wolnym powietrzu pełnionej poza pomieszczeniami i pojazdami przez co najmniej 4 godziny dziennie. Zgodnie z wytycznymi Komendanta Głównego Policji służbę z wykorzystaniem pojazdu służbowego należy traktować na równi ze służbą pełnioną na wolnym powietrzu. W celu ograniczenia biurokracji polegającej na absorbowaniu czasu funkcjonariuszy i przełożonych na weryfikacji zasadności wypłaty świadczenia należy skupić się na realizacji ustawowych zadań formacji, a ekwiwalent przyznać każdemu funkcjonariuszowi, który w okresie jesienno-zimowym pełni służbę na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godzinny dziennie.	Uwzględniona w odniesieniu do Policji i Straży Granicznej. Zakwestionowany przepis nie funkcjonuje na gruncie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej.
3	Federacja Związków Zawodowych	<i>Art. 1 (art.120a ust. 3, ust. 4 pkt 5 i ust. 5 pkt 2 i 3)</i>	Rozwiązanie uzależniające przyznanie świadczenia od niesformalizowanej opinii bezpośredniego przełożonego jest niekorzystne w uwagi na wątpliwy obiektywizm decyzji. Czynnikiem, który w najwyższym stopniu zdecyduje o skuteczności	Uwzględniona. Zrezygnowano z warunku przyznania świadczenia po uzyskaniu opinii określonej w art.

	Służb Mundurowych	<i>ustawy o Policji i odpowiadające im zapisy w ustawach o SG i PSP)</i>	przedemerytalnego dodatku motywacyjnego będzie jego powszechny charakter. Federacja proponuje, by opinię, o której mowa w art. 120a ust. 3 zastąpić sformalizowaną opinią, o której mowa w art. 35 ustawy o Policji i analogicznych zapisach w ustawach o SG i PSP. Konsekwencją tej propozycji jest odpowiednia zmiana w art. 120a ust. 4 pkt 4 i skreślenie ust. 5, a także uzupełnienie przepisów wykonawczych w sprawie opiniowania służbowego funkcjonariuszy.	120a ust. 3, przez co świadczenie będzie miało charakter powszechny (analogicznych zmian dokonano w ustawach o Straży Granicznej oraz o Państwowej Straży Pożarnej).
4	Federacja Związków Zawodowych Służb Mundurowych	<i>Art. 1 (art.132 ust. 3 ustawy o Policji i odpowiadające im zapisy w ustawach o SG i PSP)</i>	W art. 132: - ust. 3 pkt 3 obok dotychczasowej odpowiedzialności za wykonanie czynności w sposób niedbały, co budzi zastrzeżenia z uwagi na nieostrość pojęcia „niedbały”; powyższe może sprzyjać instrumentalnemu traktowaniu narzędzi dyscyplinarnych, co w sposób oczywisty koliduje z zasadą legalizmu; - z pkt 16 wynika natomiast, że funkcjonariusz poniesie odpowiedzialność dyscyplinarną za „doprowadzenie się do stanu uniemożliwiającego pełnienie służby”; forma tego przewinienia może być niezrozumiała i nastroczać rzecznikom dyscypliny służbowej problemów z wykazaniem (udowodnieniem) umyślności wprowadzenia się w taki stan	Uwzględniona w ustawie o Policji i ustawie o Straży Granicznej
5	Federacja Związków Zawodowych Służb Mundurowych	<i>Art. 1 (art.134pkt 1 ustawy o Policji)</i>	Federacja ma wątpliwości w zakresie uzupełnienia katalogu kar dyscyplinarnych o karę upomnienia, która w niczym nie różni się od kary nagany (obie kary ulegają zatarciu w tym samym sześciomiesięcznym terminie).	Nieuwzględniona. Kara upomnienia w aktualnym stanie prawnym obowiązuje już w ustawie o Straży Granicznej. Stanowi ona łagodniejszą formę ukarania funkcjonariusza polegającą na zasygnalizowaniu mu niewłaściwego zachowania i powinna być stosowana do przewinień dyscyplinarnych o mniejszym ciężarze gatunkowym.
6	Stowarzyszenie Pomocy Prawnej Policjantom w Toruniu	<i>Art. 1 (art.120a ustawy o Policji)</i>	Proponowane w tym zakresie przepisy są nieprecyzyjne i pozostawiają możliwość przyznawania dodatków policjantom na zasadzie uznaniowości. Zarówno to rozwiązanie jak i proponowana wysokość świadczenia motywacyjnego zostały bardzo źle ocenione w środowisku policyjnym. Proponujemy dla osiągnięcia założonego celu w tym zakresie wprowadzenie powszechnego i progresywnego dodatku służbowego waloryzowanego w okresach np. dwuletnich w powiązaniu z opinią służbową.	Częściowo uwzględniona. Zrezygnowano z warunku przyznania świadczenia po uzyskaniu opinii, przez co świadczenie będzie miało charakter powszechny. Przyjęta w projekcie kwota świadczenia nie była kwestionowana przez żaden inny podmiot biorący udział w konsultacjach, w tym przez związki zawodowe działające w formacjach objętych projektowanymi zmianami.

Art. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych

1	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	Art. 2 (art. 71a i 71b ustawy o Straży Granicznej)	<p>Wprowadzić możliwość udzielania pomocy prawnej również funkcjonariuszom SG realizującym zadania służbowe poza granicami kraju, w sytuacji, kiedy są stroną postępowania, o popełnienie deliktu karnego, jaki zaistniał poza granicami kraju.</p> <p>Zasadnym jest również wprowadzenie pomocy prawnej w odniesieniu do postępowań cywilnych wobec funkcjonariuszy realizujących zadania poza granicami kraju. Jest to istotne w sytuacji kiedy funkcjonariusze są stronami różnych zdarzeń np. kolizji drogowych, wynajmu mieszkań itd. poza granicami kraju, a nie jest im dokładnie znany porządek prawny kraju, w którym pełnią służbę,</p>	<p>Przepisy w aktualnym brzmieniu nie wykluczają możliwości objęcia ochroną prawną również funkcjonariuszy realizujących zadania służbowe poza granicami kraju.</p> <p>Nieuwzględniona. Propozycja wymaga dodatkowych analiz oraz oszacowania skutków finansowych jej wprowadzenia.</p>
2	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	Art. 2 (art. 76 ustawy o Straży Granicznej)	<p>W art. 76:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ust. 1 – dokonać zmiany użytego sformułowania „w dniach pełnienia służby” na „w czasie pełnienia służby” z uwagi na specyfikę pełnienia służby w ochronie granicy państwowej w przejściach i poza nimi; - ust. 2 i 3 – warunki czasowe „powyżej 8 godzin”, „ponad 8 godzin” zastąpić warunkiem „co najmniej”; - w ust. 3 po słowie „energetyczna” spójnik „i” zamienić na przecinek, i po słowie „odżywcza” dodać „i pieniężna”. Uwzględnienie tej zmiany pozwoli na uzupełnienie definicji normy o wskazanie, że stanowi ona również o wartości pieniężną; - w ust. 6 pkt 1 nadać brzmienie: „1) pełnienia służby w okresie od dnia 1 listopada do dnia 31 marca poza pomieszczeniami co najmniej 4 godzin.”. <p>W celu wyeliminowania dowolnej interpretacji przepisów zaproponowano rozważenie doprecyzowania zakresu czynności oraz miejsc, w których wykonywanie zadań służbowych na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godziny w czasie służby uprawnia funkcjonariusza do otrzymania świadczenia pieniężnego w powyższym zakresie.</p>	<p>Uwzględniona</p> <p>Nieuwzględniona (argumenty wskazano w uwagach dot. art. 1 pkt 1).</p> <p>Uwzględniona</p> <p>Nieuwzględniona. Zdecydowano o utrzymaniu w mocy dotychczas obowiązującej regulacji wynikającej z rozporządzenia w sprawie przypadków otrzymywania przez funkcjonariuszy Straży Granicznej wyżywienia oraz norm tego wyżywienia.</p>
3	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	Art. 2 (art. 86 ustawy o Straży Granicznej)	<p>Można powziąć wątpliwość czy wprowadzenie definicji dni roboczych jest konieczne. Należy zauważyć, że inne ustawy pragmatyczne takiej definicji nie wprowadzają. Wprowadzenie jej może zaś stanowić potencjalne źródło problemów przy udzielaniu urlopów funkcjonariuszom, którzy pełnią służbę w innym, niż jednozmianowy czas służby (tj. w czasie zmianowym, załogowym lub lotniczym).</p> <p>Konsultacjom musi być poddane wprowadzenie definicji „dnia roboczego” do ustawy.</p>	<p>Nieuwzględniona. W ocenie KGSG analiza zaproponowanego rozwiązania, a także uzgodnienia z jednostkami organizacyjnymi Straży Granicznej, wykazały że zaproponowane brzmienie przepisu jest bardziej precyzyjne, także przy uwzględnieniu faktu pełnienia służby w systemie zmianowym.</p>

4	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	Art. 2 (art. 88 ustawy o Straży Granicznej)	Przepis nakazuje ministrowi uwzględnienie w rozporządzeniu kwestii dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia na stanowiskach służbowych, a także na szczególne potrzeby służby. Dodanie tych przesłanek może teoretycznie prowadzić do pewnego zawężenia kręgu funkcjonariuszy uprawnionych do urlopu i z tego powodu należy to doprecyzować.	Bezprzedmiotowa z uwagi na zamiany zaproponowane w projekcie.
5	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	Art. 2 (art. 119a ustawy o Straży Granicznej)	<p>Wątpliwości może budzić regulacja projektowanego art. 119a ust. 2, zgodnie z którym ekwiwalent wypłaca się w ostatnim dniu pełnienia służby, a w przypadku śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza, niezwłocznie po wydaniu rozkazu personalnego o wygaśnięciu stosunku służbowego. To kiedy powstaje prawo do ekwiwalentu i kiedy jest wypłacany reguluje art. 118 ust. 1 ustawy o SG, natomiast kwestię wypłaty ekwiwalentu w przypadku śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza – art. 120 ustawy. Tym samym przepis art. 119 ust. 2 nie jest potrzebny, a może wprowadzić wątpliwości do zasad wypłaty omawianego świadczenia.</p> <p>W związku z przyjętym w art. 119a ust. 1 współczynnikiem do ustalania wysokości ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy zmianie powinna ulec również określona w art. 117c ust. 1 ustawy o Straży Granicznej podstawa obliczania rekompensaty pieniężnej za przedłużony czas służby. Skoro przyjmuje się, że średnia liczba dni roboczych w miesiącu wynosi 21, to stanowi to średnio 168 godzin. Tym samym podstawę do obliczania rekompensaty powinien stanowić współczynnik 1/168, a nie jak wynika z aktualnie obowiązujących przepisów 1/172. W przeciwnym przypadku wypadku będziemy mieli do czynienia z niepełną kompensacją utraconego czasu wolnego, a wypłacone świadczenie trzeba będzie uznać za nieekwiwalentne.</p>	<p>Nieuwzględniona. Treść przedmiotowego przepisu, w tym terminy wypłaty ekwiwalentu, ma istotny charakter dla kwestii finansowych dotyczących wymagalności należności. Projektowane uregulowania w art. 119a ust. 2 zostały przeniesione z rozporządzenia wykonawczego wydawanego na podstawie art. 118 ust. 4 w tożsamym do istniejącego obecnie zakresie. Dotychczas nie powstawały na tym tle wątpliwości, co do prawidłowości stosowania takiego brzmienia regulacji, zatem w przyszłości nie zakłada się trudności w realizacji przedmiotowego unormowania (projekt przewiduje uchylenie delegacji do wydania aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 118 ust. 4 ustawy).</p> <p>Nieuwzględniona. Wykracza poza zakres regulacji projektu. Zakwestionowane rozwiązanie ma charakter systemowy: obowiązuje w ustawach pragmatycznych innych służb, ponadto było wykorzystywane również przy konstrukcji rozwiązań szczególnych (np. przyjętych w wielu specustawach dotyczących szczytu NATO, Światowych Dni Młodzieży, szczytu klimatycznego). Wskazany współczynnik został zaakceptowany przez stronę związkową podczas prac legislacyjnych nad ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym</p>

				<i>funkcjonariuszy Policji (...) Dz. U. poz. 1635.</i>
6	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	<i>Art. 2 (art. 124a ustawy o Straży Granicznej)</i>	<p>Przedstawione w projekcie rozwiązania nie tworzą instrumentów prawnych mających na celu zachęcenie funkcjonariuszy o wieloletnim stażu służby do pozostania w służbie. Wynika to z faktu, że mają charakter uznaniowy, a nie obligatoryjny. ZG NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej wniósł, aby o przyznaniu świadczenia decydował tylko i wyłącznie kryterium stażu służby, niekaralność i pozytywna opinia służbowa, bez konieczności składania wniosku.</p> <p>Z uwagi na ilość odchodzących ze służby funkcjonariuszy ze stażem powyżej 20 lat, rozważenie wprowadzenia świadczenia motywacyjnego również dla tej grupy funkcjonariuszy.</p> <p>Jednym z kryteriów pozwalających na osiągnięcie zakładanego celu ustawy, jakim jest zapewnienie optymalnych warunków pełnienia służby, przy jednoczesnym zachęceniu funkcjonariuszy do pozostania w niej jak najdłużej jest wzięcie pod uwagę różnic wynikających z obliczania okresów służby branych pod uwagę do przyznania świadczenia motywacyjnego z wysługą braną pod uwagę przy obliczaniu postawy emerytalnej. Może dojść do sytuacji, że funkcjonariusz, który osiągnął wysługę uprawniającą do przejścia na emeryturę, a nie osiągnął stażu służby wymaganego do przyznania świadczenia motywacyjnego, przejdzie na zaopatrzenie emerytalne jako korzystniejsze. Z tego powodu proponuje się dodanie, że do obliczania stażu służby stosuje się zasady i okresy, o których mowa w ustawie o zapatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...).</p> <p>Wartym rozważenia jest także wyłączenie kary dyscyplinarnej w postaci upomnienia lub nieprzestrzegania zasad etyki zawodowej jako czynnika uniemożliwiającego przyznanie świadczenia motywacyjnego i świadczenie wstrzymane jest tylko do czasu zatarcia kary.</p>	<p>Uwzględniona. Zrezygnowano z warunku przyznania świadczenia po uzyskaniu opinii określonej w art. 124a ust. 3, przez co świadczenie będzie miało charakter powszechny.</p> <p>We wskazanym przedziale stażu służby, motywowanie można osiągnąć poprzez stosowanie przez przełożonych dotychczasowych świadczeń o charakterze motywacyjnym.</p> <p>Częściowo uwzględniona poprzez zmianę brzmienia przepisu.</p> <p>Nieuwzględniona. Powszechność świadczenia ograniczona jest tylko poprzez wskazanie przesłanek negatywnych, dlatego nie znajduje uzasadnienia ich łagodzenie.</p>
7	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	<i>Art. 2. (przepisy ustawy o Straży Granicznej dot. odpowiedzialności dyscyplinarnej)</i>	<p>W</p> <p>- art. 134 wykreślić wyrazy „lub nieprzestrzegania zasad etyki zawodowej” i zastąpić wyraz „popelnienia” wyrazem „popelnienie”;</p> <p>- w art. 135 ust. 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pkt 3 wykreślić wyraz „niedbały”; zwrot mało konkretny, mogący 	<p>Nieuwzględniona w zakresie „lub nieprzestrzegania zasad etyki zawodowej”. Odpowiedzialność dyscyplinarna z tego tytułu jest określona w ustawie o Straży Granicznej od 2001 r.</p> <p>Uwzględniona</p>

			<p>powodować wątpliwości interpretacyjne; może być wykorzystywany instrumentalnie przeciwko funkcjonariuszom,</p> <ul style="list-style-type: none"> • pkt 14 – wykreślić; do pociągnięcia odpowiedzialności dyscyplinarnej za utratę materiału stanowiącego informacje niejawne wystarczające są przesłanki określone w pkt 3 i 4; ponadto również na gruncie kodeksu karnego odmiennie zdefiniowane są przesłanki odpowiedzialności za tego typu zachowanie, • pkt – 16 „doprowadzenie się do stanu uniemożliwiającego pełnienie służby” – sformułowanie enigmatyczne; pkt należy uchylić, gdyż wskazaną materię reguluje już pkt 10, <p>- art. 136bb ust. 5 i 6 – wykreślić; wskazane przepisy wprowadzają nowy katalog podmiotów i osób, na podstawie wniosków których będzie można wszczynać postępowania dyscyplinarne wobec funkcjonariuszy SG;</p> <p>- art. 136bc ust. 3 – wykreślić przepis umożliwiający wymierzenie funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej po upływie 2 lat od dnia popełnienia czynu; wprowadzenie tego rozwiązania jest nieuzasadnione;</p> <p>- art. 136be:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ust. 10 – wprowadzenie terminu, w jakim można przeprowadzić rozmowę dyscyplinującą z funkcjonariuszem przed upływem ewentualnego terminu do wszczęcia postępowania, • ust. 11 – wydłużenie terminu do wniesienia sprzeciwu do 7 dni, <p>- art. 136bl:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ust. 3 – doprecyzować, że funkcjonariuszowi na żądanie wydaje się nieodpłatnie kopie dokumentów z akt sprawy również po zakończeniu postępowania dyscyplinarnego w formie pisemnej lub elektronicznej; proponowane rozwiązanie wpłynie pozytywnie na możliwość pełnej realizacji prawa do obrony w postępowaniu dyscyplinarnym, 	<p>Nieuwzględniona. Podobne rozwiązania w tym zakresie występują w innych przepisach regulujących odpowiedzialność dyscyplinarną np. w Policji.</p> <p>Nieuwzględniona. Mając na uwadze czas trwania postępowań dyscyplinarnych, w tym możliwość kontroli sądowno administracyjnej zapadłych orzeczeń, dotychczas obowiązujący okres należy uznać za nieuzasadnienie krótki.</p> <p>Uwzględniona</p> <p>Nieuwzględniona. Przyjęte rozwiązanie w prawidłowy sposób zabezpiecza uprawnienia obwinionego.</p> <p>Nieuwzględniona. Możliwość przeglądania akt postępowania, robienie z nich notatek czy odpisów, a zwłaszcza fotokopii zabezpiecza interes obwinionego w toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym. Ponadto również na etapie postępowania przed sądem administracyjnym ma on zapewniony dostęp do akt sprawy, a po zakończeniu postępowania i</p>
--	--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> • ust. 10 – wpisać, że zażalenie na postanowienie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, a nie 3, <p>- art. 136bm ust. 4 doprecyzować co znaczy użyte sformułowanie „w sposób oczywisty”;</p> <p>- art. 136by ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) złożone w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej”;</p> <p>- art. 136br ust. 5 i 6 wydłużyć prawo obwinionego do złożenia wniosku do 5 dni;</p>	<p>zatarciu kary akta przekazywane są do archiwum, gdzie również zainteresowany ma do nich dostęp. Nieuwzględniona. Przyjęte rozwiązanie w prawidłowy sposób zabezpiecza uprawnienia obwinionego.</p> <p>Nieuwzględniona. Taka okoliczność będzie podlegała ocenie co do prawidłowości jej zastosowania. Kontroli będzie podlegało również wydane orzeczenie dyscyplinarne, czy przez zastosowanie tego przepisu nie naruszono uprawnień obwinionego.</p> <p>Uwzględniona</p> <p>Nieuwzględniona. Przyjęte rozwiązanie w prawidłowy sposób zabezpiecza uprawnienia obwinionego.</p>
Art. 4 ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych				
1	Krajowa Sekcja Pożarnictwa NSZZ „Solidarność”	<i>Art. 4 (art. 62 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej)</i>	<p>Art. 62 ustawy o PSP;</p> <p>- w ust. 2:</p> <p>a) pkt 1 in fine należy dostosować formę gramatyczną do wyliczenia „w którym przebywa on na urlopie lub przepustce, trwających co najmniej 24 godziny;</p> <p>b) pkt 2 in fine doprecyzować zapis: „akcji ratowniczo-gaśniczych”;</p> <p>c) pkt 3 doprecyzowanie zapisu biorącemu udział w ćwiczeniach lub szkoleniach przez okres co najmniej 4 godzin bezpośrednio po zakończeniu służby wynikającej z obowiązującego rozkładu czasu służby, o ile przepisy dopuszczają wykonywanie obowiązków służbowych po zakończeniu służby wynikającej z obowiązującego rozkładu czasu służby.</p> <p>Udział w ćwiczeniach lub szkoleniach jest wykonywaniem obowiązków służbowych dla strażaków PSP. W przypadku strażaków systemu zmianowego (którzy co do zasady pełnią służbę przez 24 godziny) dalsze wykonywanie obowiązków służbowych jest co do zasady niedopuszczalne (art. 35 ust. 5 ustawy o PSP). Doprecyzowanie zapisu eliminuje możliwość pojawiania się wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.</p> <p>d) pkt 5 doprecyzowanie zapisu: biorącemu udział w ćwiczeniach, manewrach, szkoleniach organizowanych przez Państwową Straż Pożarną, trwających co najmniej 8 godzin, a także biorącemu udział w ćwiczeniach, manewrach, szkoleniach organizowanych przez inne podmioty trwających co najmniej 8 godzin jeżeli</p>	<p>Uwzględniona</p> <p>Uwzględniona</p> <p>Uwzględniona</p> <p>Częściowo uwzględniona</p>

			<p>organizator nie zapewnia wyżywienia.</p> <p>- ust. 6 pkt 3 proponujemy zmianę ujednolicającą i zapis: „trwających co najmniej 8 godzin.”;</p> <p>- ust. 9 pkt. 3 proponujemy zmianę ujednolicającą i zapis: „akcji ratowniczo-gaśniczych”.</p>	<p>Uwzględniona</p> <p>Z uwagi na zmianę brzmienia przepisu, zmiana bezprzedmiotowa.</p>
2	<p>Krajowa Sekcja Pożarnictwa NSZZ „Solidarność”</p>	<p><i>Art. 4 (art. 97e ustawy o Państwowej Straży Pożarnej)</i></p>	<p>W art. 97e:</p> <p>a) ust. 1 prerעדagować zapis wprowadzenia do wyliczenia na „Strażakowi z zastrzeżeniem ust. 5 przysnaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:(.)”;</p> <p>b) ust. 5 proponujemy brzmienie: „5. Warunkiem otrzymania świadczenia motywacyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest uzyskanie w ostatniej opinii służbowej strażaka, co najmniej 50% ocen cząstkowych na poziomie przeciętny lub ponadprzeciętny oraz potwierdzenie w opinii przydatności do służby.”;</p> <p>c) w razie przyjęcia zmian analizy wymaga ust. 8 - ponieważ dodatek ten będzie miał charakter weryfikowalny to jakiś sąd musi sprawę rozstrzygać. W razie utrzymania zapisu będzie to sąd powszechny;</p> <p>d) ust. 12 pkt 2 zmiana na: „2) niezyskania w opinii służbowej minimalnych wymogów określonych w ust. 5.”.</p> <p>Ponadto analizując ilość strażaków, którym będzie przysługiwał powyższy dodatek stwierdzono, iż wskazanym jest z przyczyn społecznych obniżenie stażu służby po osiągnięciu, którego strażacy będą uprawnieni do otrzymania tego dodatku (ust 1). Strażacy systemu zmianowego, a więc biorący udział bezpośrednio w działaniach, po osiągnięciu stażu powyżej 25 lat służby częstokroć nie są w stanie pełnić dalszej służby z uwagi na wymagania zdrowotne i brak możliwości zapewnienia stanowiska w systemie codziennym. Mając powyższe na uwadze zasadne byłoby obniżenie kryterium stażowego, tak aby większa ilość strażaków mogła skorzystać z tego uprawnienia.</p>	<p>Częściowo uwzględniona. Zrezygnowano z warunku przyznania świadczenia po uzyskaniu opinii, o której mowa w art. 97e ust. 3, przez co świadczenie będzie miało charakter powszechny.</p> <p>Nieuwzględniona. Przyznanie świadczenia będzie poprzedzone koniecznością sporządzenia opinii, na zasadach określonych w art. 36a ustawy, od której przysługuje prawo wniesienia odwołania.</p> <p>Z uwagi na zmianę brzmienia przepisu uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Nieuwzględniona. Motywowanie można osiągnąć poprzez stosowanie przez przełożonych dotychczasowych świadczeń o charakterze motywacyjnym.</p>
3	<p>NSZZ Pracowników Pożarnictwa</p>	<p><i>Art. 4 (art. 97e ustawy o Państwowej Straży Pożarnej)</i></p>	<p>Przedstawiony projekt ustawy nie spełnia podstawowego celu jakim jest powszechność świadczenia motywacyjnego przyznawanego po spełnieniu kryterium stażu służby (25 lat/28,5 lat). Uwzględnienie ostatniej opinii służbowej (która ma ustalony zarówno tryb sporządzania, jak i tryb odwoławczy) oraz właściwe stosowanie przepisów w tym zakresie, są wystarczającym mechanizmem możliwym do zastosowania zarówno w procesie przyznawania świadczenia, jak również przy wprowadzeniu ograniczeń w jego przyznawaniu.</p> <p>Obecny kształt projektu ustawy przewidujący wydawanie przez bezpośrednich przełożonych niesformalizowanej opinii jest odbierany w środowisku mundurowym</p>	<p>Częściowo uwzględniona. Zrezygnowano z warunku przyznania świadczenia po uzyskaniu opinii, o której mowa w art. 97e ust. 3, przez co świadczenie będzie miało charakter powszechny.</p>

			<p>jako mechanizm uznaniowy, obarczony wątpliwym obiektywizmem decyzji, a nie zapowiadany powszechnym charakterem tego świadczenia.</p> <p>Zaproponowane zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykreślenie zapisu dot. opinii bezpośredniego przełożonego na wniosku, o którym mowa w art. 97e pkt 3, zastąpić sformalizowaną opinią, - w art. 97e pkt 4 wykreślenie zapisu o konieczności uzasadnienia świadczenia motywacyjnego i zastąpienie go informacją o spełnieniu kryteriów formalnych dotyczących przyznania świadczenia, - wykreślenie w art. 97e pkt 5 (nie ma potrzeby dodatkowego opiniowania wniosku o przyznanie świadczenia), - w art. 97e pkt 6 skrócenie czasu na wydanie decyzji do 14 dni, <p>- w art. 97e pkt 9 wykreślenie upomnienia jako przesłanki do nieprzyznawania świadczenia,</p> <p>- w art. 97e pkt 12 wykreślenie upomnienia jako przesłanki do pozbawienia świadczenia motywacyjnego oraz wprowadzeniu zapisu tylko o negatywnej okresowej opinii służbowej.</p> <p>Ewentualnej zmiany i uzupełnienia wymagają również przepisy wykonawcze w sprawie opiniowania służbowego strażaków.</p>	<p>Nieuwzględniona. Zaproponowane rozwiązanie jest spójne dla wszystkich służb. Nie było kwestionowane przez inne związki zawodowe.</p> <p>Po zmianie brzmienia przepisu powszechność świadczenia ograniczona jest tylko poprzez wskazanie przesłanek negatywnych, dlatego nie znajduje uzasadnienia ich łagodzenie.</p>
4	Związek Zawodowy Strażaków FLORIAN	<i>Art. 4 (art. 97e ustawy o Państwowej Straży Pożarnej)</i>	<p>Dla właściwego działania zaproponowanego systemu motywacji doświadczonych funkcjonariuszy konieczne jest jego powszechne i transparentne zastosowanie. System ten powinien być pozbawiony uznaniowego elementu przyznawania świadczenia. Za niekorzystne uznano przyznanie świadczenia w oparciu o kryterium niesformalizowanej opinii bezpośredniego przełożonego. Nieprecyzyjne i ogólnikowe zapisy w tym zakresie mogą stwarzać różne interpretacje zasadności przyznania świadczenia. Czynnikiem, który w najwyższym stopniu zdecyduje o skuteczności przedemerytalnego świadczenia motywacyjnego będzie jego powszechny charakter.</p> <p>Zaproponowano:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podejmowanie przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych decyzji o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego na podstawie ostatniej okresowej opinii służbowej strażaka (art. 97e ust. 3), - zmianę terminu na wniesienie odwołania od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz pozbawienia świadczenia motywacyjnego z 7 do 14 dni (art. 97e ust. 7 i 13), - umożliwienie kontroli sądowno-administracyjnej decyzji, o których mowa wyżej. <p>Ponadto zaproponowano wprowadzenie zmian w art. 36a ust. 1 (dot. opiniowania służbowego strażaków) poprzez dodanie pkt 5w brzmieniu”</p>	<p>Częściowo uwzględniona. Zrezygnowano z warunku przyznania świadczenia po uzyskaniu opinii, o której mowa w art. 97e ust. 3, przez co świadczenie będzie miało charakter powszechny. Przyjęty 7-dniowo termin na wniesienie odwołania obowiązuje również m.in. w postępowaniu karnym, dlatego nie znajduje uzasadnienia jego wydłużenie do 14 dni. Decyzja o przyznaniu świadczenia motywacyjnego będzie poprzedzona koniecznością sporządzenia opinii, od której funkcjonariuszowi przysługuje prawo wniesienia odwołania.</p> <p>Uwzględniona</p>

			„motywowania do pozostania w służbie po osiągnięciu 25 lat służby.”.	
Art. 6 ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych				
1	Stowarzyszenie Byłych Żołnierzy i Funkcjonariuszy Służb Granicznych Rzeczypospolitej Polskiej – Granica	<i>Art. 6</i>	<p>Wniesiono o dokonanie poprawek w projekcie tak, aby ekwiwalent we właściwej wysokości otrzymali także funkcjonariusze SG zwolnieni ze służby przed wejściem w życie ustawy.</p> <p>Zgodnie z nieprawomocnymi wyrokami WSA ekwiwalent powinien być obliczony w sposób wskazany przez TK, z tym, że zamiast 26 dni roboczych należy w przypadku SG brać pod uwagę 30 dni kalendarzowych, ale po odliczeniu dni ustawowo wolnych od pracy. Ponadto z uzasadnień wyroków WSA dotyczących policjantów wynika, że wyrok TK wszedł w życie z dniem ogłoszenia i Trybunał nie określił innej daty, co powoduje, iż prawo do wyrównania ekwiwalentu nie uległo przedawnieniu od momentu, gdy jego wysokość stała się nieadekwatna.</p>	<p>Częściowo uwzględniona. W art. 7 projektu (w poprzedniej wersji art. 6) dodano ust. 3 dotyczący zasad obliczania ekwiwalentu pieniężnego dla funkcjonariuszy SG. Celem projektowanych rozwiązań jest zapewnienie jednolitych zasad wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy nabyty przed dniem ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego, tj. 6 listopada 2018 r.</p>
2	Stowarzyszenie Pomocy Prawnej Policjantom w Toruniu	<i>Art. 6 ust. 1</i>	<p>Projekt ustawy w art. 6 ust. 1 w praktyce pozbawia wyrównania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wszystkich funkcjonariuszy, którzy odeszli ze służby w okresie od wejścia w życie ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o Policji (Dz. U. Nr 100, poz. 1084) do dnia 6 listopada 2018 r. Natomiast w orzecznictwie nie budzi żadnych wątpliwości, że pozbawienie przez Trybunał Konstytucyjny danej normy prawnej domniemania jej konstytucyjności powoduje wyeliminowanie tej normy od początku jej obowiązywania. Oznacza to usunięcie danej normy prawnej z przepisu, a konkretnie w niniejszej sprawie oznacza, że ułamek 1/30, zaniżający policjantowi wysokość należnego ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop nie istniał. Zaproponowano wykreślenie z projektu ustawy (...) art. 6 ust. 1.</p>	<p>Niewzględniona. Celem projektowanych rozwiązań jest zapewnienie jednolitych zasad wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy nabyty przed dniem ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego, tj. 6 listopada 2018 r.</p> <p>W orzecznictwie zagadnienie skutków orzeczeń TK nie zostało w sposób precyzyjny i decydujący rozstrzygnięte. Za stanowiskiem o perspektywnym działaniu orzeczeń TK przemawiać może fakt wynikający z systemowej wykładni przepisów Konstytucji RP, zgodnie z którą Konstytucja RP nie formułuje wprost ogólnego nakazu rozciągnięcia efektów orzeczenia TK na wcześniejsze zdarzenia prawne. Biorąc przy tym pod uwagę podstawowy dla demokratycznego państwa prawa zakaz wstecznego działania prawa (<i>lex retro non agit</i>),</p>

				wprowadzenie wyjątku od tej zasady wymagałoby, w świetle ww. stanowiska, wyraźnej regulacji. Stanowisko powyższe uzasadniać może również przewidziana w art. 190 ust. 3 Konstytucji RP kompetencja TK do określenia innego niż wejście w życie wyroku momentu utraty mocy obowiązującej przepisu uznanego za niekonstytucyjny.
3	Federacja Związków Zawodowych Służb Mundurowych	<i>Art. 6 ust. 1</i>	Nowa korzystna regulacja powinna objąć wszystkich funkcjonariuszy, którzy zostali zwolnieni ze służby po dniu 27 lipca 2001 r., czyli po dniu wejścia w życie niekonstytucyjnej wysokości ekwiwalentu w zamian za niewykorzystany urlop. Każde zawężenie tej daty a tym samym ograniczenie liczby funkcjonariuszy uprawnionych do ekwiwalentu w wysokości ustalonej przez Trybunał Konstytucyjny będzie niezgodne z Konstytucją i spotka się ze sprzeciwem Federacji.	Nieuwzględniona. Celem projektowanych rozwiązań jest zapewnienie jednolitych zasad wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy nabyty przed dniem ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego, tj. 6 listopada 2018 r.
4	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	<i>Art. 6 ust. 1</i>	Zaproponowane rozwiązanie należy poddać krytyce, albowiem Trybunał Konstytucyjny nie odroczył utraty mocy obowiązującej niezgodnego z Konstytucją przepisu. Oznacza to, że nie można ograniczać skutków stwierdzenia jego niezgodności z Konstytucją w czasie i uznawać, że wystąpiły one dopiero z dniem publikacji wyroku Trybunału. Projektodawca powinien ten fakt uwzględnić i umożliwić przeliczenie ekwiwalentu za wszystkie okresy służby funkcjonariuszy, a nie jedynie po dacie wydania wyroku. Z uwagi na zakwestionowanie przez NSZZ Funkcjonariuszy SG zasad przyznawania funkcjonariuszom SG ekwiwalentu pieniężnego przy zastosowaniu współczynnika 1/30, w celu wyeliminowania konieczności późniejszej nowelizacji ustawy, zaproponowano dodanie przepisu przejściowego, który umożliwiłoby stosowanie przepisów w nowym brzmieniu do spraw jeszcze niezakończonych oraz do spraw już zakończonych (bez ograniczenia czasowego).	Częściowo uwzględniona. W projekcie dodano przepis przejściowy dot. funkcjonariuszy SG dot. ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres po dniu 6 listopada 2018 r. Celem projektowanych rozwiązań jest zapewnienie jednolitych zasad wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy nabyty przed dniem ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w Straży Granicznej nie ma spraw „wszczętych i niezakończonych” dotyczących wypłat ekwiwalentu za urlop. Straż Graniczna na bieżąco wypłacała i wypłaca wszelkie należności związane z zaległym

				urlopem dla każdego funkcjonariusza zwalnianego ze służby.
Art. 7 ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych				
1	Stowarzyszenie Byłych Żołnierzy i Funkcjonariuszy Służb Granicznych Rzeczypospolitej – Granica	<i>Art. 7</i>	W sposób nieprawidłowy przyjęto, że funkcjonariusze SG aktualnie posiadają prawo do urlopu w wymiarze 30 dni kalendarzowych, jednakże zgodnie z brzmieniem art. 86 ust. 1 ustawy o SG mają prawo do urlopu w wymiarze 30 dni kalendarzowych z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy. Ma to bardzo istotne znaczenie, ponieważ od dni kalendarzowych odlicza się – jako dni ustawowo wolne od pracy – cztery niedziele i średnio przynajmniej jeden dzień świąteczny ustawowo wolny od pracy w miesiącu. Powyższe ma bezpośredni wpływ na treść proponowanego w projekcie art. 7 dotyczącego zasad przeliczania dotychczas niewykorzystanego urlopu na dni robocze i zasad wykorzystania urlopu do czasu wejścia w życie ustawy. Przyjęcie tego założenia ma potwierdzenie w treści uzasadnienia do projektu: na początku str. 8, gdzie przyjmuje się, że funkcjonariusze SG posiadają prawo do urlopu w wymiarze 30 dni kalendarzowych, a nie jak faktycznie stanowi ustawa o SG, oraz na stronie 19, gdzie przy pomocy tego argumentu niesłusznie uzasadnia się tezę, że przyjęta wysokość mnożnika 1/30 jest prawidłowa.	Nieuwzględniona. Przewidziane w projektowanej ustawie regulacje odnoszące się do nowego wymiaru urlopu funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz nowej wysokości ekwiwalentu za urlop są prawidłowe, gdyż proporcja współczynnika służąca do obliczania ekwiwalentu za urlop jest relatywna w stosunku do wymiaru urlopu i została adekwatnie utrzymana przy nowym zakładanym jego wymiarze, zapewniając ekwiwalentność świadczenia urlopowego.
Art. 27 ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych				
1	NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej	<i>Art. 27</i>	Należy zwrócić uwagę na potrzebę wydłużenia <i>vacatio legis</i> przepisów dotyczących postępowania dyscyplinarnego (z uwagi na konieczność dostosowania do wprowadzanych zmian dot. m.in. wprowadzenia rzecznika dyscyplinarnego oraz odpowiedniego stosowania przepisów kpk). Przepisy w tym obszarze oraz odnoszące się do ich przepisy przejściowe powinny wejść w życie w dniu 1 stycznia 2021 r.	Uwzględniona.

Ponadto projekt został skonsultowany z następującymi podmiotami, które nie wniosły uwag:

1. Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej
2. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Pożarnictwa

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie określania trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów ponoszonych na ochronę prawną policjanta, a także podmiotów właściwych w tych sprawach

Na podstawie art. 66b ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez policjanta kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 66a ust. 1 i 3 oraz art. 66b ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanej dalej „ustawą”, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 66a ust. 1 i art. 66b ust. 3 ustawy.

§ 2. 1. Zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną policjanta w przypadku, o którym mowa w art. 66a ust. 1 oraz 66b ust. 3 ustawy następuje na pisemny wniosek policjanta, który poniósł te koszty.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, policjant składa drogą służbową do kierownika komórki finansowej jednostki organizacyjnej Policji, właściwej dla miejsca pełnienia służby policjanta.

§ 3. 1. Koszty poniesione na ochronę prawną policjanta w przypadku, o którym mowa w art. 66a ust. 1 i 3 oraz art. 66b ust. 3 ustawy, dokumentuje się za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez policjanta kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz policjanta ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, dołącza się do wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 66a ust. 1 i 66b ust. 3 ustawy.

3. W przypadku ubiegania się przez policjanta o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 66a ust. 1 ustawy, do wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną dołącza się dodatkowo kopię odpisu prawomocnego orzeczenia o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo prawomocnego wyroku uniewinniającego.

§ 4. Zwrot kosztów, o których mowa w § 2 ust. 1, następuje w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o zwrot tych kosztów do komórki finansowej jednostki organizacyjnej Policji, właściwej dla miejsca pełnienia służby policjanta.

§ 5. 1. Zapewnienie policjantowi ochrony prawnej, o której mowa w art. 66a ust. 3 ustawy, może nastąpić:

- 1) z własnej inicjatywy Komendanta Głównego Policji albo na pisemny wniosek przełożonego policjanta, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, o ile policjant nie wyrazi sprzeciwu w sprawie zapewnienia mu tej ochrony;
- 2) na pisemny wniosek policjanta, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ustawy.

2. Przełożony policjanta, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz policjant określony w ust. 1 pkt 2, składa wniosek o zapewnienie ochrony prawnej, o której mowa w art. 66a ust. 3 ustawy, drogą służbową do Komendanta Głównego Policji.

3. Członek rodziny policjanta, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa wniosek o zapewnienie policjantowi ochrony prawnej określonej w art. 66a ust. 3 ustawy, bezpośrednio do Komendanta Głównego Policji.

§ 6. Podmiotem właściwym w sprawie zapewnienia policjantowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych ochrony prawnej, o której mowa w art. 66a ust. 3 ustawy, jest kierownik jednostki organizacyjnej Policji wyznaczony przez Komendanta Głównego Policji.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określania trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów ponoszonych na ochronę prawną policjanta, a także podmiotów właściwych w tych sprawach stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 66b ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360), zwanej dalej „ustawą”.

Rozporządzenie określa tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez policjanta kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 66a ust. 1 i 3 oraz art. 66b ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanej dalej „ustawą”, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 66a ust. 1 i art. 66b ust. 3 ustawy.

W projekcie przewidziano, że zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną policjanta następować będzie na pisemny wniosek policjanta, który poniósł te koszty. Uwzględniając specyficzny charakter uzbrojonej i umundurowanej formacji jaką jest Policja w projekcie przewidziano, że policjant będzie składał ww. wniosek drogą służbową, charakterystyczną dla służb mundurowych. Adresatem przedmiotowego wniosku będzie kierownik komórki finansowej jednostki organizacyjnej Policji, właściwej dla miejsca pełnienia służby przez policjanta, co wpłynie na szybkość całego postępowania w sprawie zwrotu policjantowi poniesionych przez niego kosztów.

Mając na celu zapewnienie transparentności całego postępowania w sprawie zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną policjanta, a także dążąc do zapewnienia gospodarnego i rzetelnego dysponowania środkami publicznymi koszty poniesione na ochronę prawną policjanta będą musiały być szczegółowo udokumentowane, w szczególności za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez policjanta kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz policjanta ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty. Zwrot policjantowi poniesionych przez niego kosztów na ochronę prawną następować będzie w terminie 30 dni od dnia wpływu jego wniosku o zwrot tych kosztów do komórki finansowej jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca pełnienia przez niego służby.

Realizując udzielone ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych upoważnienie w projekcie uregulowano także tryb zapewnienia policjantowi ochrony prawnej, o której mowa w art. 66a ust. 3 ustawy. Zgodnie z przepisami projektu zapewnienie policjantowi tej ochrony prawnej będzie mogło nastąpić z własnej inicjatywy Komendanta Głównego Policji albo na pisemny wniosek przełożonego policjanta, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jak również na pisemny wniosek policjanta, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ustawy. W szczególności to ostatnie rozwiązanie wychodzi naprzeciw okoliczności, gdy policjant znajdować się będzie w sytuacji faktycznej uniemożliwiającej mu samodzielne złożenie takiego wniosku (np. z uwagi na stan zdrowia). Analogicznie jak to ma mieć miejsce w przypadku wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną policjanta adresatem omawianego wniosku będzie Komendant Główny Policji, który zgodnie z przepisami rangi ustawowej jest właściwy do podjęcia w tej kwestii ostatecznej, wiążącej decyzji.

Podmiotem właściwym w sprawie zapewnienia policjantowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych ochrony prawnej, o której mowa w art. 66a ust. 3 ustawy, będzie kierownik jednostki organizacyjnej Policji wyznaczony przez Komendanta Głównego Policji, co przyczyni się do zapewnienia policjantowi tego rodzaju ochrony na najwyższym możliwym poziomie.

Należy również podkreślić, że regulacje przewidziane w projektowanym rozporządzeniu są, co do zasady, analogiczne do tych jakie obowiązywać mają w przedmiotowym zakresie w odniesieniu do funkcjonariuszy Straży Granicznej, co pozwoli na przyjęcie jednolitych rozwiązań prawnych w przedmiotowej kwestii w obu tych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych formacjach mundurowych.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określania trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów ponoszonych na ochronę prawną policjanta, a także podmiotów właściwych w tych sprawach	Data sporządzenia 15 maja 2020 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	Źródło: art. 66b ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji	Nr w wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu – Dyrektor Departamentu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji telefon: e-mail:	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Nowelizacja ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360) dokonana ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej wprowadziła do ww. ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. przepisy art. 66a – 66c regulujące kwestie zwrotu policjantowi kosztów poniesionych na ochronę prawną oraz w niektórych, wyjątkowych, sytuacjach zapewnienia mu tej ochrony przez Policję i na jej koszt.

Zgodnie z nowym art. 66a ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, policjantowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopełnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

Zwrot tych kosztów następować będzie ze środków Policji, na wniosek policjanta, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.) lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

W myśl art. 66a ust. 31 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Komendant Główny Policji może zapewnić policjantowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania, przy czym poniesione przez Policję koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez policjanta, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Znowelizowana ustawa przewiduje ponadto, iż policjantowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Ochronę tę zapewniać będzie jednostka organizacyjna Policji, w której policjant pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia właściwa miejscowo komenda wojewódzka Policji albo Komenda Stołeczna Policji. Zgodnie z art. 66b ust. 3 tej ustawy w przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Policji, o której mowa w art. 66b ust. 2, policjantowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 66b ust. 1 tej ustawy, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.) lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

Ochrona prawna, o której mowa w art. 66a i art. 66b ww. ustawy przysługuje również policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Policję, na jego wniosek, w przypadku gdy postępowania karne, o którym mowa w jej art. 66a ust. 1 lub art. 66b ust. 1, zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki										
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwo domowe, jak również nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz	

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników do tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie przypadków otrzymywania przez policjanta wyżywienia, norm wyżywienia oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie

Na podstawie art. 72 ust. 10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje norm wyżywienia oraz ich wartość pieniężną;
- 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami;
- 3) przypadki przyznawania poszczególnych norm wyżywienia;
- 4) przypadki, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartość pieniężną uzupełnienia;
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie, a także jednostkę organizacyjną Policji właściwą do jego wypłacania i termin jego wypłaty.

§ 2. 1. Ustala się następujące rodzaje norm wyżywienia:

- 1) zasadnicze:
 - a) szkolną zwaną dalej normą „SZ”, składającą się z trzech posiłków odpowiadających procentowej wartości pieniężnej normy wyżywienia w następujących proporcjach:
 - śniadanie – 25%,
 - obiad – 50%,
 - kolacja – 25%,
 - b) lotniczą, zwaną dalej normą „LOT”, składającą się z trzech posiłków odpowiadających procentowej wartości pieniężnej normy wyżywienia w następujących proporcjach:

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

- śniadanie – 25%,
- obiad – 50%,
- kolacja – 25%;

- 2) dodatkowe:
 - a) uzupełniającą, zwaną dalej normą „DU”,
 - b) szczególną, zwaną dalej normą „DS”.

§ 3. 1. Średnie wartości energetyczne norm wyżywienia wynoszą:

- 1) norma „SZ” – co najmniej 2600 kcal;
- 2) norma „LOT” – co najmniej 3177 kcal;
- 3) norma „DU” – co najmniej 1011 kcal;
- 4) norma „DS” – co najmniej 577 kcal.

2. Średnia wartość odżywcza norm wyżywienia, wyrażona procentowo, wynosi:

- 1) białko – 10–15%;
- 2) tłuszcze – poniżej 30%;
- 3) węglowodany – 50–65%.

§ 4. Wartość pieniężna norm wyżywienia wynosi:

- 1) norma „SZ” – 18 zł;
- 2) norma „LOT” – 22 zł;
- 3) norma „DU” – 7 zł;
- 4) norma „DS” – 4 zł;
- 5) norma „SZ” uzupełniona o 7 zł – 25 zł;
- 6) norma „SZ” uzupełniona o 5 zł – 23 zł;
- 7) norma „SZ” uzupełniona o 4 zł – 22 zł;
- 8) norma „DU” uzupełniona o 2 zł – 9 zł.

§ 5. 1. Norma „SZ” przysługuje w naturze policjantowi:

- 1) w dniach przebywania policjanta – na podstawie decyzji kierownika jednostki – na terenie działania jednostki połączonego z zakwaterowaniem lub zakazem opuszczania miejsca służby, trwającego ponad 12 godzin;
- 2) będącemu słuchaczem szkoły albo uczestnikiem doskonalenia zawodowego w jednostce organizacyjnej Policji – w dniu pobierania nauki w czasie pobytu w szkole, jednostce organizacyjnej oraz na praktykach, poza miejscem stałego zamieszkania, a w miejscu zamieszkania wtedy, gdy na czas szkolenia i praktyk jest skoszarowany

- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 2-4 ustawy;
- 4) uczestniczącemu w całodniowych szkoleniach i naradach organizowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub organy i jednostki organizacyjne jemu podległe lub przez niego nadzorowane;
- 5) służby kontrterrorystycznej – w czasie przebywania na obozach kondycyjnych i zgrupowaniach szkoleniowych;
- 6) uczestniczącemu w finałach ogólnopolskich konkursów, biorącemu udział w zawodach sportowych, spartakiadach organizowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub organy i jednostki organizacyjne jemu podległe lub przez niego nadzorowane oraz przebywającemu na obozach kondycyjnych i zgrupowaniach szkoleniowych przed tymi zawodami;
- 7) skierowanemu do wykonywania czynności służbowych poza miejscem stałego pełnienia służby w warunkach uzasadniających przyznanie diety, za zgodą policjanta;
- 8) pełniącemu całodobowo służbę, z wyjątkiem funkcjonariusza pełniącego tę służbę etatowo.

2. Norma „SZ” w formie uroczystego posiłku, przysługuje policjantowi, który ukończył szkolenie zawodowe albo kurs doskonalenia zawodowego centralnego trwający co najmniej 4 miesiące oraz zaproszonym na te uroczystości policjantom - przedstawicielom szkoły lub organizatorom kursu.

§ 6. Norma „LOT” przysługuje w naturze policjantowi:

- 1) pełniącemu służbę w składzie personelu lotniczego w komórkach organizacyjnych Lotnictwa Policji i wykonującemu loty, z wyłączeniem przypadku zawieszenia w lotach;
- 2) etatowo wykonującemu czynności instruktora spadochronowego zgodnie z programem szkolenia, z wyłączeniem przypadku zawieszenia w pełnieniu funkcji instruktorskich;
- 3) pełniącemu funkcję operatora systemu obserwacji dzieńno-nocnej i wykonującemu loty, zaliczanemu do nietatowego personelu latającego na podstawie decyzji Komendanta Głównego Policji, z wyłączeniem przypadku zawieszenia w lotach.

§ 7. Norma „DU” przysługuje w naturze policjantowi personelu technicznego zatrudnionemu przy bezpośredniej obsłudze statków powietrznych i pracy przy sprzęcie lotniczym oraz wyznaczonemu do bezpośredniej obsługi lotów i pełnienia dyżurów.

§ 8. 1. Norma „DS.” przysługuje w naturze policjantowi biorącemu udział w akcjach ochrony porządku publicznego w miejscu stałego pełnienia służby, w warunkach

szczególnych, powodujących konieczność pełnienia przez okres powyżej 10 godzin służby połączonej ze znacznym wysiłkiem.

2. Norma, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje policjantowi, który korzysta w tym czasie z całodziennego bezpłatnego wyżywienia według normy szkolnej SZ lub lotniczej LOT albo z normy dodatkowej DU powiększonej o kwotę 2 zł.

§ 9. Norma „SZ” uzupełniona o 7 zł przysługuje w naturze policjantowi uczestniczącemu w finałach ogólnopolskich konkursów, w zawodach sportowych i spartakiadach o mistrzostwo urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub organów i jednostek organizacyjnych jemu podległych lub przez niego nadzorowanych oraz przebywającemu na obozach kondycyjnych i zgrupowaniach szkoleniowych przed tymi zawodami.

§ 10. Norma „SZ” uzupełniona o 5 zł przysługuje w naturze policjantowi:

- 1) biorącemu bezpośredni udział w działaniach porządkowych lub wchodzącemu w skład sił wyznaczonych do tych działań i przebywającemu na terenie objętym tymi działaniami, w okresie poważnego zagrożenia porządku publicznego;
- 2) służby kontrterrorystycznej w czasie skoszarowania, przebywania na obozie kondycyjnym i zgrupowaniu szkoleniowym;
- 3) biorącemu udział w zgrupowaniu szkoleniowym i obozie kondycyjnym opartym na programie szkolenia dla służby kontrterrorystycznej;
- 4) w dniach wykonywania specjalistycznych zadań szkoleniowych na akwenach morskich i śródlądowych.

§ 11. Norma „SZ” uzupełniona o 4 zł przysługuje w naturze policjantowi:

- 1) słuchaczowi ośrodka tresury psów służbowych Policji w dniach zajęć terenowych wymagających zwiększonego wysiłku fizycznego związanego ze szkoleniem psów;
- 2) o którym mowa w art. 72 ust. 2 pkt 2 i 4 ustawy;
- 3) uczestniczącemu w zawodach sportowych i spartakiadach o mistrzostwo komend wojewódzkich Policji, oddziałów Straży Granicznej oraz przebywającemu na obozie kondycyjnym i zgrupowaniu szkoleniowym – przed tymi zawodami;
- 4) o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 7.

§ 12. Norma DU uzupełniona o kwotę 2 zł przysługuje w naturze policjantowi:

- 1) służby kontrterrorystycznej, z wyłączeniem policjanta zajmującego stanowisko administracyjno-biurowe, w dniach służby, z wyjątkiem okresów, kiedy jest żywiony według normy szkolnej SZ powiększonej o 5 zł lub
- 2) jako uzupełnienie do normy szkolnej SZ – w dniach wykonywania przez tego policjanta specjalistycznych zadań szkoleniowych lub bojowych w akwenach morskich.

§ 13. 1. Wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze wynosi:

- 1) za normę „SZ” – 18 zł;
- 2) za normę „LOT” – 22 zł;
- 3) za normę „DU” – 7 zł;
- 4) za normę „SP” – 4 zł;
- 5) za normę „SZ” uzupełnioną o 7 zł – 25 zł;
- 6) za normę „SZ” uzupełnioną o 5 zł – 23 zł;
- 7) za normę „SZ” uzupełnioną o 4 zł – 22 zł;
- 8) za normę „DU” uzupełnioną o 2 zł – 9 zł.

2. Policjantom pełniącym w okresie od dnia 1 listopada do dnia 31 marca służbę na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godziny dziennie, z wyjątkiem policjantów korzystających w tym czasie z całodziennego bezpłatnego wyżywienia w naturze przysługuje świadczenie pieniężne w kwocie 12 zł.

§ 14. 1. Świadczenie pieniężne wypłaca jednostka organizacyjna Policji właściwa ze względu na miejsce pełnienia służby przez uprawnionego policjanta.

2. Wypłata świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniała okoliczność wypłaty świadczenia pieniężnego.

§ 15. Świadczenie pieniężne podwyższa się:

- 1) za normę „SZ” – o 18 zł w przypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 7 pkt 1 ustawy;
- 2) za normę „LOT” – o kwotę 22 zł w przypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 7 pkt 2 ustawy.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2020 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie przypadków otrzymywania przez policjanta wyżywienia, norm wyżywienia oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie stanowi realizację upoważnienia określonego w art. 72 ust. 10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz.).

Zgodnie z cytowanym przepisem minister właściwy do spraw wewnętrznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzajów norm wyżywienia oraz ich wartości pieniężnej;
- 2) średniej wartości energetycznej i odżywczej produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami;
- 3) przypadków przyznawania poszczególnych norm wyżywienia;
- 4) przypadków, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartości pieniężnej uzupełnienia;
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie, a także jednostki organizacyjnej Policji właściwej do jego wypłacania oraz terminu jego wypłaty.

Wobec powyższego w projekcie określono rodzaje norm: zasadnicze (szkolną SZ oraz lotniczą LOT – które składają się z trzech posiłków) i dodatkowe (uzupełniającą DU oraz szczególną DS.), średnie wartości energetyczne (§ 3 ust. 1), odżywcze (§ 3 ust. 2) oraz wartość pieniężną poszczególnych norm wyżywienia (§ 4). W § 5–8 określono szczegółowe przypadki przyznawania policjantom poszczególnych norm wyżywienia, a w § 9–12 – przypadki, w których norma SZ oraz DU może zostać uzupełniona. Ponadto w projekcie wskazano również wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze (§ 13), jednostkę organizacyjną Policji właściwą do jego wypłacenia oraz termin jego wypłaty (§ 14), a także kwotę podwyższenia świadczenia pieniężnego (§ 15).

Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu 1 sierpnia 2020 r.

Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Zakres przedmiotowej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej i nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega przedmiotowej notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie przypadków otrzymywania przez policjanta wyżywienia, norm wyżywienia oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Zastępca Dyrektora Biura Logistyki Policji Komendy Głównej Policji mł. insp. Katarzyna Anioł-Olejnik tel. 022 60 122 59, fax. 022 60 125 36, e-mail: blpkgp@policja.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 01.06.2020 r.</p> <p>Źródło: Art. 72 ust. 10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wydanie rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej określonej w art. 72 ust. 10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w brzmieniu nadanym ustawą z dnia o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...)

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zgodnie z art. 72 ust. 10 minister właściwy do spraw wewnętrznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzajów norm wyżywienia oraz ich wartości pieniężnej;
- 2) średniej wartości energetycznej i odżywczej produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami;
- 3) przypadków przyznawania poszczególnych norm wyżywienia;
- 4) przypadków, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartości pieniężnej uzupełnienia;
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie, a także jednostki organizacyjnej Policji właściwej do jego wypłacania oraz terminu jego wypłaty.

Wobec powyższego w projekcie określono rodzaje norm: zasadnicze (szkolną SZ oraz lotniczą LOT – które składają się z trzech posiłków) i dodatkowe (uzupełniającą DU oraz szczególną DS.), średnie wartości energetyczne (§ 3 ust.1), odżywcze (§ 3 ust. 2) oraz wartość pieniężną poszczególnych norm wyżywienia (§ 4). W § 5–8 określono szczegółowe przypadki przyznawania policjantom poszczególnych norm wyżywienia, a w § 9–12 – przypadki, w których norma SZ oraz DU może zostać uzupełniona. Ponadto w projekcie wskazano również wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze (§ 13), jednostkę Policji właściwa do jego wypłacania oraz termin jego wypłaty (§ 14), a także kwotę podwyższenia świadczenia pieniężnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązania przyjęte w innych krajach pozostają bez wpływu na projektowane regulacje.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Policjanci	103 309	Ustawa budżetowa na rok 2020	Bezpośrednie

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Budżet państwa. Część 42 – Sprawy wewnętrzne w ramach środków przewidzianych na funkcjonowanie Policji.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
Niemierzalne		-	-	-	-	-	-	-	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).</p> <p>Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli, w tym osoby starsze i niepełnosprawne oraz na gospodarstwa domowe.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz: nie dotyczy.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie wywierać wpływu na żaden z wymienionych obszarów.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wykonanie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem jego wejścia w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie obiegu dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym
w stosunku do policjantów**

Na podstawie art. 139 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym, zwanych dalej „dokumentami”, oraz wzory postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 2. 1. Dokumenty można przekazywać bezpośrednio, za pośrednictwem innych policjantów lub pracowników Policji, przesyłką listową lub za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

2. Obieg dokumentów prowadzi się w taki sposób, aby ich treść nie była udostępniona osobom niepowołanym.

§ 3. 1. Włączenie do akt postępowania dyscyplinarnego, zwanych dalej „aktami postępowania”:

- 1) dokumentu złożonego, w toku czynności dowodowych, bezpośrednio przez obwinionego;
- 2) odpisu lub wyciągu z udostępnionych akt innego postępowania – wymaga sporządzenia przez rzecznika dyscyplinarnego protokołu z tej czynności.

2. Informatyczne nośniki danych zawierające zapisy obrazu lub dźwięku włącza się do akt postępowania w zaklejonych kopertach, oznaczonych sygnaturą akt postępowania.

§ 4. 1. Rzecznik dyscyplinarny prowadzący sprawę zakłada teczkę akt postępowania, oznaczając ją sygnaturą i opisem przedmiotu sprawy. Teczke akt postępowania opatruje się pieczęcią z nazwą jednostki organizacyjnej Policji.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

2. We wszystkich sprawach należy przestrzegać chronologicznego układu akt postępowania - według daty sporządzenia lub wpływu dokumentów.

3. Akta postępowania układa się w tomach nieprzekraczających 200 kart. Karty zawarte w poszczególnych tomach należy ponumerować, dokonując zaznaczenia lub nadruku trwałym środkiem kryjącym w prawym górnym rogu.

4. Do każdego tomu akt postępowania należy sporządzić przegląd akt postępowania, z zachowaniem ciągłości numeracji kart dla całości akt postępowania.

§ 5. 1. Do akt postępowania nie włącza się materiałów zawierających informacje niejawne w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 poz. 724), jeżeli dobro postępowania dyscyplinarnego tego nie wymaga.

2. Rzecznik dyscyplinarny sporządza i włącza do akt postępowania notatkę urzędową zawierającą informację o miejscu przechowywania materiałów, o których mowa w ust. 1.

§ 6. 1. Akta zawieszono postępowania przechowuje rzecznik dyscyplinarny wyznaczony do jego prowadzenia.

2. W czasie zawieszenia postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny okresowo, nie rzadziej niż raz w ciągu miesiąca, podejmuje czynności niezbędne do ustalenia, czy przyczyny zawieszenia nie ustały. Z czynności tych rzecznik dyscyplinarny sporządza notatkę urzędową, którą włącza do akt postępowania.

3. Rzecznik dyscyplinarny może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli okoliczności związane z przyczyną zawieszenia to uzasadniają. Fakt ten dokumentuje notatką urzędową, którą włącza do akt postępowania.

4. Rzecznik dyscyplinarny po uzyskaniu informacji o ustaniu przyczyn zawieszenia postępowania dyscyplinarnego, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia, w którym powziął tę informację, przekazuje akta postępowania przełożonemu dyscyplinarnemu wraz z wnioskiem o podjęcie tego postępowania.

§ 7. 1. Przełożony dyscyplinarny zakłada i prowadzi rejestr postępowań dyscyplinarnych, zwany dalej „RPD”. Przełożony dyscyplinarny może wyznaczyć osobę uprawnioną do jego prowadzenia.

2. RPD może być prowadzony w formie zbioru danych przetwarzanych w systemie informatycznym lub teleinformatycznym.

3. Rejestracja postępowania dyscyplinarnego następuje niezwłocznie po jego wszczęciu i polega na dokonaniu odpowiedniego wpisu w RPD oraz wpisaniu w lewym górnym rogu na postanowieniu o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego sygnatury akt tego postępowania.

4. Sygnatura akt postępowania dyscyplinarnego składa się z oznaczenia literowego „RPD”, liczby porządkowej oraz po znaku łamania „/” dwóch ostatnich cyfr roku kalendarzowego, w którym akta postępowania zostały założone.

§ 8. 1. Obsługę kancelaryjną w zakresie prowadzonych postępowań dyscyplinarnych prowadzi kancelaria lub sekretariat komórki organizacyjnej jednostki organizacyjnej Policji, w której służbę pełni prowadzący to postępowanie rzecznik dyscyplinarny.

2. W przypadku komórek organizacyjnych nieposiadających wyodrębnionej kancelarii lub sekretariatu obsługę kancelaryjną prowadzi pracownik wyznaczony do wykonywania prac kancelaryjnych dla tej komórki.

3. Akta postępowania archiwizuje rzecznik dyscyplinarny na podstawie odrębnych przepisów.

§ 9. Określa się wzory:

- 1) postanowienia o ustaleniu właściwości przełożonego dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) postanowienia o przeprowadzeniu/zleceniu przeprowadzenia czynności wyjaśniających, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) postanowienia o przejęciu postępowania dyscyplinarnego do prowadzenia, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) postanowienia o wyłączeniu/odmowie wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 7) postanowienia o wyłączeniu/odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 7 do rozporządzenia;
- 8) postanowienia o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 8 do rozporządzenia;

- 9) postanowienia o podjęciu zawieszzonego postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 9 do rozporządzenia;
- 10) postanowienia o przedłużeniu terminu prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony do 3 miesięcy, stanowiący załącznik nr 10 do rozporządzenia;
- 11) postanowienia o przedłużeniu terminu prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony powyżej 3 miesięcy, stanowiący załącznik nr 11 do rozporządzenia;
- 12) protokołu przesłuchania świadka, stanowiący załącznik nr 12 do rozporządzenia;
- 13) postanowienia o odmowie zwolnienia od złożenia zeznania/odpowiedzi na pytania, stanowiący załącznik nr 13 do rozporządzenia;
- 14) protokołu przesłuchania obwinionego, stanowiący załącznik nr 14 do rozporządzenia;
- 15) protokołu przyjęcia dokumentów/pisemnych wyjaśnień obwinionego/policjanta, stanowiący załącznik nr 15 do rozporządzenia;
- 16) protokołu oględzin, stanowiący załącznik nr 16 do rozporządzenia;
- 17) protokołu konfrontacji, stanowiący załącznik nr 17 do rozporządzenia;
- 18) wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wyrażenie zgody na skorzystanie z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego w prowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym, stanowiący załącznik nr 18 do rozporządzenia;
- 19) postanowienia o odmowie uwzględnienia wniosku dowodowego, stanowiący załącznik nr 19 do rozporządzenia;
- 20) postanowienia o zmianie/uzupełnieniu zarzutów, stanowiący załącznik nr 20 do rozporządzenia;
- 21) wezwania do stawienia, stanowiący załącznik nr 21 do rozporządzenia;
- 22) protokołu przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 22 do rozporządzenia;
- 23) postanowienia o odmowie udostępnienia akt postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 23 do rozporządzenia;
- 24) protokołu włączenia do akt postępowania dyscyplinarnego odpisu(-sów)/wyciągu(-gów) uzyskanego(-nych) z innego postępowania, stanowiący załącznik nr 24 do rozporządzenia;
- 25) postanowienia o przywróceniu/odmowie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania/wniosku odwoławczego/zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, stanowiący załącznik nr 25 do rozporządzenia;

- 26) postanowienia o rozpatrzeniu zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu, stanowiący załącznik nr 26 do rozporządzenia;
- 27) postanowienia o rozpatrzeniu zażalenia na postanowienie rzecznika dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 27 do rozporządzenia;
- 28) postanowienia o rozpatrzeniu zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, stanowiący załącznik nr 28 do rozporządzenia;
- 29) protokołu zapoznania obwinionego/obrońcy z aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi materiałami dowodowymi postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 29 do rozporządzenia;
- 30) postanowienia o odmowie uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 30 do rozporządzenia;
- 31) postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych, stanowiący załącznik nr 31 do rozporządzenia;
- 32) postanowienia o uchyleniu postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych, stanowiący załącznik nr 32 do rozporządzenia;
- 33) protokołu raportu dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 33 do rozporządzenia;
- 34) orzeczenia, stanowiący załącznik nr 34 do rozporządzenia;
- 35) orzeczenia o ukaraniu, stanowiący załącznik nr 35 do rozporządzenia;
- 36) notatki urzędowej z wysłuchania rzecznika dyscyplinarnego/obwinionego/obrońcy przez komisję, stanowiący załącznik nr 36 do rozporządzenia;
- 37) notatki z rozmowy dyscyplinującej, stanowiący załącznik nr 37 do rozporządzenia;
- 38) upoważnienia do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej, stanowiący załącznik nr 38 do rozporządzenia;
- 39) postanowienia o odmowie przyjęcia odwołania/wniosku odwoławczego, stanowiący załącznik nr 39 do rozporządzenia;
- 40) orzeczenia wydanego po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, stanowiący załącznik nr 40 do rozporządzenia;
- 41) orzeczenia wydanego po rozpatrzeniu wniosku odwoławczego, stanowiący załącznik nr 41 do rozporządzenia;
- 42) postanowienia o umorzeniu postępowania odwoławczego, stanowiący załącznik nr 42 do rozporządzenia;

- 43) postanowienia o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 43 do rozporządzenia;
- 44) orzeczenia wydanego w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 44 do rozporządzenia;
- 45) postanowienia o rozpatrzeniu zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 45 do rozporządzenia;
- 46) orzeczenia wydanego po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, stanowiący załącznik nr 46 do rozporządzenia;
- 47) postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej/rachunkowej, stanowiący załącznik nr 47 do rozporządzenia;
- 48) rejestru postępowań dyscyplinarnych „RPD”, stanowiący załącznik nr 48 do rozporządzenia.

§ 10. W postępowaniach dyscyplinarnych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia czynności dokonane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują moc.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do policjantów (Dz. U. poz. 306 oraz z 2019 r. poz. 2063), które zgodnie z art. 33 pkt 1 ustawy z dnia ... 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie obiegu dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do policjantów stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 139 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...). Zgodnie z nowym brzmieniem powyższego przepisu, wprowadzonym ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...), minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym oraz określi wzory postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym, mając na względzie sprawność prowadzonego postępowania.

Zmiana upoważnienia ustawowego jest wynikiem dokonania w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji zmian w obszarze odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów, w tym m.in. przeniesienia na grunt ustawy przepisów dotyczących: badania przez przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego właściwości przed podjęciem czynności w sprawach dyscyplinarnych, kierowania wniosku o przedłużenie terminu prowadzenia czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym, występowania przez rzecznika dyscyplinarnego z wnioskiem o zmianę lub uzupełnienie zarzutów, trybu postępowania przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego po wniesieniu odwołania lub zażalenia na orzeczenie lub postanowienie, sprawowania przez przełożonego dyscyplinarnego nadzoru nad przebiegiem postępowania dyscyplinarnego oraz prostowania oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w postępowaniu dyscyplinarnym, które dotychczas były uregulowane w rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do policjantów (Dz. U. poz. 306, z późn. zm.).

Pozostałe regulacje wynikające z projektowanego rozporządzenia pozostawiono w niezmienionym brzmieniu. Część przepisów została dostosowana do nowych regulacji w związku ze zmianą zakresu spraw przekazanych do uregulowania aktem wykonawczym, a także wprowadzeniem nowych instytucji w postępowaniu dyscyplinarnym oraz zmianą dotychczasowych przepisów.

Inną znaczącą zmianą jest dostosowanie wzorów postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym do zmian dokonanych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Wprowadzenie możliwości dobrowolnego poddania się karze przez obwinionego spowodowało konieczność dodania nowych wzorów dokumentów stosowanych w postępowaniu dyscyplinarnym: orzeczenia o ukaraniu (załącznik nr 35) i orzeczenia wydanego po rozpatrzeniu wniosku odwoławczego (załącznik nr 41) oraz zmodyfikowania dotychczasowych wzorów, które otrzymały nazwy: protokół przyjęcia dokumentów/pisemnych wyjaśnień obwinionego/policjanta (załącznik nr 15), postanowienie o przywróceniu/odmowie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania/wniosku odwoławczego/zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (załącznik nr 25) i postanowienie o odmowie przyjęcia odwołania/wniosku odwoławczego (załącznik nr 39).

W związku ze zmianą przepisów dotyczących rozmowy dyscyplinującej opracowano dwa nowe wzory: notatki z rozmowy dyscyplinującej (załącznik nr 37) i upoważnienia do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej (załącznik nr 38).

Natomiast zmiana terminów przedłużenia prowadzenia czynności dowodowych wymogła zmianę dwóch dotychczasowych wzorów, którym nadano nazwy: postanowienie o przedłużeniu

terminu prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony do 3 miesięcy (załącznik nr 10) i postanowienie o przedłużeniu terminu prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony powyżej 3 miesięcy (załącznik nr 11).

Ponadto, mając na względzie zmianę regulacji ustawowych, w projektowanym rozporządzeniu dodano wzory: postanowienia o przeprowadzeniu/zleceniu przeprowadzenia czynności wyjaśniających (załącznik nr 3) i postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej/rachunkowej (załącznik nr 47).

Zmiana nazwy wzoru orzeczenia wydanego po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego (załącznik nr 46) ma charakter porządkowy.

W celu dostosowania faktycznych możliwości dostarczenia wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu odwołania lub zażalenia, ze względu na konieczność opracowania stanowiska przez przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie lub postanowienie w pierwszej instancji, przedłużono maksymalny termin przekazania wymienionych dokumentów (wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego i aktami osobowymi obwinionego) z 7 do 14 dni od dnia, w którym otrzymano odwołanie lub zażalenie.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga uzyskania opinii, konsultacji albo uzgodnień z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym oraz nie wymaga powiadamiania tych organów i instytucji.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej. Projekt nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szczegółowego trybu wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do policjantów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu insp. Jarosław Siekierski – Dyrektor Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej Komendy Głównej Policji tel. 22 6014228, e-mail: biurokadr@policja.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 29 maja 2020 r.</p> <p>Źródło: art. 139 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360)</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie obiegu dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do policjantów stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 139 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...). Zgodnie z nowym brzmieniem powyższego przepisu, wprowadzonym ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...), minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym oraz wzory postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym, mając na względzie sprawność prowadzonego postępowania.

Zmiana upoważnienia ustawowego jest wynikiem dokonania w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji zmian w obszarze odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów, w tym m.in. przeniesienia na grunt ustawowy przepisów dotyczących: badania przez przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego właściwości przed podjęciem czynności w sprawach dyscyplinarnych, kierowania wniosku o przedłużenie terminu prowadzenia czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym, występowania przez rzecznika dyscyplinarnego z wnioskiem o zmianę lub uzupełnienie zarzutów, trybu postępowania przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego po wniesieniu odwołania lub zażalenia na orzeczenie lub postanowienie, sprawowania przez przełożonego dyscyplinarnego nadzoru nad przebiegiem postępowania dyscyplinarnego oraz prostowania oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych w postępowaniu dyscyplinarnym, które dotychczas były uregulowane w rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do policjantów (Dz. U. poz. 306, z późn. zm.).

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji wprowadzono również nową instytucję – dobrowolne poddanie się karze przez obwinionego oraz dokonano zmian przepisów dotyczących rozmowy dyscyplinującej, przedłużenia terminów prowadzenia czynności dowodowych oraz przeprowadzania czynności wyjaśniających, co implikuje dodanie nowych wzorów dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym oraz zmodyfikowanie dotychczasowych wzorów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku ze zmianą zakresu spraw przekazanych do uregulowania aktem wykonawczym oraz zmianą przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w obszarze odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów zachodzi konieczność wydania nowego aktu wykonawczego, po dostosowaniu przepisów rozporządzenia do nowych regulacji.

Inną znaczącą zmianą jest dostosowanie wzorów postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym do zmian dokonanych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Wprowadzenie możliwości dobrowolnego poddania się karze przez obwinionego spowodowało konieczność dodania nowych wzorów dokumentów stosowanych w postępowaniu dyscyplinarnym: orzeczenia o ukaraniu (załącznik nr 35) i orzeczenia wydanego po rozpatrzeniu wniosku odwoławczego (załącznik nr 41) oraz zmodyfikowania dotychczasowych wzorów, które otrzymały nazwy: protokół przyjęcia dokumentów/pisemnych wyjaśnień

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.).										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowana zmiana nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, obywateli i gospodarstwa domowe.										
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
Komentarz:												
9. Wpływ na rynek pracy												
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.												

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na ww. obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem jego wejścia w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji, nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o ustaleniu właściwości przełożonego dyscyplinarnego

Na podstawie art. 133 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

ustalić
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

jako właściwego przełożonego dyscyplinarnego w sprawie dyscyplinarnej

.....
(opis sprawy)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 134i ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...), w związku z otrzymaniem w dniu informacji uzasadniającej podejrzenie popełnienia czynu podlegającego odpowiedzialności dyscyplinarnej

postanawiam

1. wszczęć postępowanie dyscyplinarne przeciwko

.....
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

stosownie do

(podstawa wszczęcia postępowania dyscyplinarnego)

i przedstawić zarzut(y) następującej treści:

.....
 (treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

2. do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego wyznaczyć

.....
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne)

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Na podstawie art. 135f ust. 1–3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

- 1) odmowy składania wyjaśnień;
- 2) zgłaszania wniosków dowodowych;
- 3) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek lub fotokopii, chyba że sprzeciwia się temu dobro postępowania dyscyplinarnego i rzecznik dyscyplinarny odmówi, w drodze postanowienia, udostępnienia akt;
- 4) ustanowienia obrońcy, którym może być policjant, adwokat albo radca prawny;
- 5) wnoszenia do przełożonego dyscyplinarnego zażaleń na postanowienia wydane w toku postępowania przez rzecznika dyscyplinarnego, w terminie 3 dni od dnia doręczenia i w przypadkach wskazanych w ustawie; od postanowień wydanych przez przełożonego dyscyplinarnego zażalenie przysługuje do wyższego przełożonego dyscyplinarnego, a w przypadku postanowienia wydanego przez Komendanta Głównego Policji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Ustanowiony obrońca uprawniony jest do działania w całym postępowaniu dyscyplinarnym, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia, jeżeli pełnomocnictwo nie zawiera ograniczeń. O zmianie zakresu pełnomocnictwa uprawniającego do działania w postępowaniu dyscyplinarnym lub o jego cofnięciu obwiniony niezwłocznie zawiadamia obrońcę oraz rzecznika dyscyplinarnego.

W razie doręczenia w różnych terminach obwinionemu i ustanowionemu obrońcy rozstrzygnięcia, na które przysługuje prawo do wniesienia środka zaskarżenia, termin do złożenia tego środka liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.

Zgodnie z art. 139 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego jeżeli obwiniony nie podając nowego adresu, zmienia miejsce zamieszkania lub nie przebywa pod wskazanym przez siebie adresem, w tym także z powodu pozbawienia wolności w innej sprawie, pismo wysłane pod tym adresem uważa się za doręczone. Dotyczy to także strony, która zgłosiła wniosek o dokonywanie doręczeń na adres oznaczonej skrytki pocztowej i nie zawiadomiła organu o zmianie tego adresu lub zaprzestaniu korzystania z niego.

WZÓR

POSTANOWIENIE NR

.....
 (oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

o przeprowadzeniu/zleceniu przeprowadzenia*) czynności wyjaśniających

Na podstawie art. 134i ust. 4*), ust. 4f*) w zw. z ust. 4a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

1. przeprowadzić czynności wyjaśniające w sprawie*

.....
 (określenie okoliczności stanowiących przedmiot czynności wyjaśniających)

Informację o powyższej sprawie powziąłem w dniu

2. do prowadzenia czynności wyjaśniających wyznaczyć*

.....
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznikadyscyplinarnego)

3. zlecić przeprowadzenie czynności wyjaśniających w sprawie*

.....
 (określenie okoliczności stanowiących przedmiot czynności wyjaśniających oraz
 przełożonego dyscyplinarnego, któremu zleca się ich przeprowadzenie)

.....
 (stopień, imię, nazwisko,
 stanowisko służbowe i podpis)

mp.

P o u c z e n i e

Czynności wyjaśniające należy ukończyć w terminie 30 dni. W szczególnych przypadkach ze względu na charakter sprawy czynności wyjaśniające za zgodą przełożonego dyscyplinarnego mogą być kontynuowane.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

o przejęciu postępowania dyscyplinarnego do prowadzenia

Na podstawie art. 134i ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

przejąć do prowadzenia postępowanie dyscyplinarne przeciwko

..... ,
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

..... ,
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135 ust. 1^{*)}, ust. 3^{*)}, w związku z ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

odmówić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe policjanta)

w związku z informacją o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego polegającego na

.....
(opis przewinienia dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Pokrzywdzonemu, który złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, przysługuje prawo wniesienia zażalenia do

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

za pośrednictwem

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego wydającego postanowienie)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
 (oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o wyłączeniu/odmowie wyłączenia*) przełożonego dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135c ust. 1*), ust. 2*), ust. 4*), w związku z ust. 6, i art. 135d ust. 1*), ust. 2*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

1. wyłączyć/odmówić wyłączenia*)

.....
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego)

od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....,
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....
 (treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

2. przejąć postępowanie dyscyplinarne do dalszego prowadzenia.*)

3. wyznaczyć do dalszego prowadzenia postępowania dyscyplinarnego*)

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego z równorzędnej jednostki organizacyjnej Policji)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o wyłączeniu/odmowie wyłączenia*) rzecznika dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135c ust. 1*), ust. 2*), ust. 4*), w związku z art. 5 oraz art. 135d ust. 3*)
ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

1. wyłączyć/odmówić wyłączenia*)
.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko
.....,
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:
.....,
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

2. wyznaczyć do dalszego prowadzenia postępowania dyscyplinarnego*)
.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135h ust. 3*), ust. 3a*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

zawiesić postępowanie dyscyplinarne przeciwko

.....,
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

za pośrednictwem

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Pokrzywdzonemu, który złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, przysługuje prawo wniesienia zażalenia do

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

za pośrednictwem

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Zgodnie z art. 135h ust. 3b prawo do wniesienia zażalenia nie przysługuje na postanowienie, o którym mowa w art. 135h ust. 3a.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o podjęciu zawieszzonego postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135h ust. 4*), ust. 5*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

podjąć zawieszone postępowanie dyscyplinarne przeciwko

..... ,
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o to, że:

(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o przedłużeniu terminu prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony do 3 miesięcy

Na podstawie art. 135h ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych do dnia w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko ,
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych) w
(kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia r.

**o przedłużeniu terminu prowadzenia czynności dowodowych na czas oznaczony
powyżej 3 miesięcy**

Na podstawie art. 135h ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych do dnia r.
w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko ,
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych)
w
(kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

Protokół przesłuchania świadka

....., dnia r., godz.
 (miejsowość)

..... Z,
 (stopień, imię i nazwisko) (nazwa jednostki organizacyjnej Policji)
 działając na podstawie art. 135e ust. 1, art. 135b ust. 2*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji
 (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),

przy udziale protokolanta*)
 (stopień, imię i nazwisko)

oraz*)

1)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w przesłuchaniu),

2)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w przesłuchaniu)

w związku z postępowaniem dyscyplinarnym przeciwko
 (stopień, imię i nazwisko)

przesłuchał w charakterze świadka niżej wymienioną osobę, której tożsamość stwierdził
 na podstawie
 (nazwa, seria i numer dokumentu, organ wydający dokument)

Świadka uprzedzono o:

- odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajanie prawdy (art. 233 § 1 Kodeksu karnego),
- obowiązku stawienia się na wezwanie i złożenia zeznań (art. 177 § 1 Kodeksu postępowania karnego).

Ponadto świadka poinformowano o okolicznościach uzasadniających odmowę składania zeznań lub uchylenia się od odpowiedzi na pytania (art. 182, art. 183 i art. 185 Kodeksu postępowania karnego).

Świadek oświadczył, że został uprzedzony o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajanie prawdy oraz pouczony o pozostałych wyżej wymienionych obowiązkach i przysługujących mu uprawnieniach.

.....
 (podpis świadka)

Osoby uczestniczące w przesłuchaniu uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk*)
 (rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

Następnie świadek zeznaje, co następuje:

Imię i nazwisko:

Data i miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania:

Zajmowane stanowisko (zajęcie):

Stosunek do stron:

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*)

.....
(podpis świadka)

.....
.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

.....
(treść zeznań świadka)
.....
.....
.....
.....
.....
.....

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*):

.....
.....
.....

Do protokołu załączono*):

(rodzaj i liczba załączników)

.....

Przesłuchanie świadka zakończono dnia r. o godz.

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi*) podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*)

.....
(podpis świadka)

.....
.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

**POSTANOWIENIE
 RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO**

z dnia r.

o odmowie zwolnienia od złożenia zeznania/odpowiedzi na pytania*)

Na podstawie art. 135p ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

odmówić zwolnienia od złożenia zeznania/odpowiedzi na pytania*)

.....
 (imię i nazwisko osoby przesłuchiwanej)

świadka w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko,
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych)
 w

(kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

ze względu na to, że:

.....
 (przyczyna odmowy)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie świadkowi przysługuje prawo wniesienia zażalenia
 do

(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie dyscyplinarne
 w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

Protokół przesłuchania obwinionego

....., dnia r., godz.
 (miejscowość)

..... Z
 (stopień, imię i nazwisko) (nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

działając na podstawie art. 135e ust. 1, art. 135b ust. 2*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),

przy udziale protokolanta*)
 (stopień, imię i nazwisko)

oraz*)

1)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w przesłuchaniu)

2)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w przesłuchaniu)

przesłuchał w charakterze obwinionego niżej wymienionego, którego tożsamość stwierdzono na podstawie:
 (nazwa, seria i numer dokumentu, organ wydający dokument)

Obwinionego pouczone o przysługujących uprawnieniach wynikających z art. 135f i art. 135fa ust. 3 ustawy o Policji oraz o ciężącym obowiązku i skutkach jego niewykonania wynikających z art. 139 § 1 Kodeksu postępowania karnego.

Osoby uczestniczące w przesłuchaniu uprzedzone o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk*)

.....
 (rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

Obwiniony podał następujące dane:

Stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko:

Data i miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania:

Stan cywilny i rodzinny:

Dotychczasowe kary i wyróżnienia:

.....

Stosunek do pokrzywdzonego*):

Adres do korespondencji:

Staż służby w Policji:

.....
 (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
 (podpis protokolanta*)

.....
 (podpis obwinionego)

.....
 (podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

Następnie obwiniony wyjaśnia, co następuje:

.....
(treść wyjaśnień obwinionego)
.....
.....
.....
.....
.....
.....

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*):

.....
.....
.....

Do protokołu załączono*):

.....
(rodzaj i liczba załączników)
.....

Przesłuchanie obwinionego zakończono dnia r. o godz.

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi*^{*)} podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*^{*)})

.....
(podpis obwinionego)

.....
.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych*^{*)})

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

Protokół przyjęcia dokumentów/pisemnych wyjaśnień*) obwinionego/policjanta*)

....., dnia r., godz.
 (miejsowość)

Z
 (stopień, imię i nazwisko) (nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

działając na podstawie art. 135e ust. 1, art. 135b ust. 2*), art. 135fa ust. 2*), ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),

przy udziale protokolanta*)
 (stopień, imię i nazwisko)

oraz*)

1)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w czynności)

2)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w czynności)

przyjął od
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego/policjanta*)

dokumenty/pisemne wyjaśnienia*) dotyczące

w postaci:

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*):

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi*) podpisuję.

.....
 (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
 (podpis protokolanta*)

.....
 (podpis obwinionego)

.....
 (podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

Protokół oględzin

.....
 (przedmiot oględzin)

....., dnia r., godz.
 (miejscowość)

..... Z
 (stopień, imię i nazwisko) (nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

na podstawie art. 135e ust. 1, art. 135b ust. 2*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),

przy udziale protokolanta*)
 (stopień, imię i nazwisko)

oraz*)

1)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w czynności)

2)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w czynności)

dokonał oględzin
 (miejsce oględzin – miejscowość, adres – i przedmiot oględzin)

.....

.....

.....
 (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
 (podpis protokolanta*)

.....

.....
 (podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

Osoby uczestniczące uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk*)

(rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

.....

W toku oględzin ustalono, co następuje:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*):

.....
.....
.....

Do protokołu załączono*):

.....
(rodzaj i liczba załączników)

.....

Protokół zakończono dnia r. o godz.

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi*^{*)} podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta^{*)})*

.....
.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych^{*)})*

^{)} Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

Protokół konfrontacji

....., dnia r., godz.
(miejsowość)

..... Z
(stopień, imię i nazwisko) (nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

działając na podstawie art. 135e, art. 135b ust. 2*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji
(Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),
przy udziale protokolanta*)

(stopień, imię i nazwisko)

oraz*)

.....,
(imię i nazwisko oraz podstawa udziału w czynności)

w obecności*)

w związku z postępowaniem dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

dokonał konfrontacji w celu wyjaśnienia następujących sprzeczności:

1) świadek/obwiniony*),
(imię i nazwisko)

pozostałe dane osobowe – akta postępowania k., w zeznaniu/wyjaśnieniu*)
zawartym w protokole przesłuchania z dnia r. (akta postępowania k.)
zeznał/wyjaśnił*)

2) świadek/obwiniony*),
(imię i nazwisko)

pozostałe dane osobowe – akta postępowania k., w zeznaniu/wyjaśnieniu*) zawartym
w protokole przesłuchania z dnia r. (akta postępowania k.)
zeznał/wyjaśnił*):

Świadka(-ków) uprzedzono o:

- odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajanie prawdy (art. 233 § 1 Kodeksu karnego),
- obowiązku stawienia się na wezwanie i złożenia zeznań (art. 177 § 1 Kodeksu postępowania karnego).

Ponadto świadka(-ków) poinformowano o okolicznościach uzasadniających odmowę składania zeznań lub uchylenia się od odpowiedzi na pytania (art. 182, art. 183 i art. 185 Kodeksu postępowania karnego).

Świadek(-dkowie) oświadczył(-li), że został(-li) uprzedzony(-dzeni) o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajanie prawdy oraz pouczony(-czeni) o pozostałych wyżej wymienionych obowiązkach i przysługujących mu (im) uprawnieniach.

.....
(podpis świadka)

.....
(podpis świadka)

Obwinionego pouczono o przysługujących uprawnieniach wynikających z art. 135f oraz art. 135fa ust. 3 ustawy o Policji.

.....
(podpis obwinionego)

Świadek/obwiniony*)
(imię i nazwisko)

zeznał/wyjaśnił*):
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

w związku z powyższym świadek/obwiniony*)
(imię i nazwisko)

zeznał/wyjaśnił*):
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*):

.....
.....

Zgłoszone przez osoby uczestniczące w czynności zarzuty co do treści protokołu oraz oświadczenie rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego czynność:

.....
.....
.....
.....

Do protokołu załączono:
(liczba i rodzaj załączników)

.....

Czynność zakończono w dniu r. o godzinie

Protokół osobiście odczytałem/odczytano mi*)

.....
(podpis świadka/obwinionego*)

.....
(podpis świadka/obwinionego*)

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*)

.....
.....
(podpisy uczestników/osób obecnych*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

.....
 (miejscowość, data)

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

WNIOSEK
rzecznika dyscyplinarnego o wyrażenie zgody na skorzystanie z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego w prowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym

Na podstawie art. 135b ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) w związku z postępowaniem dyscyplinarnym wszczętym postanowieniem nr z dnia r. przeciwko
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o to, że:
 (treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

wnoszę o wyrażenie zgody na skorzystanie z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego przy przeprowadzeniu czynności dowodowych w zakresie:
 (określenie zakresu czynności dowodowych, jakie ma wykonać rzecznik dyscyplinarny)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

Wyrażam zgodę i do pomocy wyznaczam*)
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

Nie wyrażam zgody.*)

.....
 (stopień, imię i nazwisko przełożonego dyscyplinarnego, podpis)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

**POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO**

z dnia r.

o odmowie uwzględnienia wniosku dowodowego

Na podstawie art. 135f ust. 7 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

odmówić uwzględnienia wniosku dowodowego w postaci
.....
(opis wniosku)

w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

ze względu na to, że:
(przyczyna odmowy)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)
za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie dyscyplinarne w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie przelozonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o zmianie/uzupełnieniu*) zarzutów

Na podstawie art. 135e ust. 10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

zmienić/uzupełnić*) zarzut(y) w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

..... ,
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

i przedstawić zarzut(y) następującej treści:

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

.....
 (pieczętka jednostki organizacyjnej Policji)

.....
 (miejsowość, data)

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

WEZWANIE DO STAWIENICTWA

Na podstawie art. 177 § 1^{*)}, art. 129 § 1^{*)} ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 135p ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) wzywam Pana/Panią^{*)}

.....
 (imię i nazwisko)

do stawiennictwa w
 (adres)

przy ulicy nr, w pokoju nr,
 w dniu r. o godzinie, w charakterze świadka/obwinionego^{*)}
 w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko
 obwinionemu o popełnienie czynu(-nów) określonego(-nych) w

.....
 (kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

w celu

Numer telefonu kontaktowego:

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Zgodnie z art. 177 § 1 Kodeksu postępowania karnego każda osoba wezwana w charakterze świadka ma obowiązek stawić się i złożyć zeznania.*)

Zgodnie z art. 135f ust. 9 ustawy o Policji nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego nie wstrzymuje biegu postępowania dyscyplinarnego.*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

Protokół

przeoglądania akt postępowania dyscyplinarnego

....., dnia r., godz.
(miejsowość)

..... Z,
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego) (nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

działając na podstawie art. 135f ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),
przy udziale*):

1)
(imię i nazwisko oraz podstawa udziału w czynności)

2)
(imię i nazwisko oraz podstawa udziału w czynności)

w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

..... obwinionemu o popełnienie czynu(-nów) określonego(-nych)
w

(kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)
udostępnił akta postępowania dyscyplinarnego składające się z kart (.....).
(liczba cyfrą) (liczba słownie)

Akta postępowania przeglądał
obwiniony*): od godz. do godz.
(stopień, imię i nazwisko)

obrońca*): od godz. do godz.
(imię i nazwisko)

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*):

.....
.....

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi*): podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis obwinionego*)

.....
.....
(podpisy uczestników/osób obecnych*)

.....
.....
(podpis obrońcy*)

*): Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

**POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO**

z dnia r.

o odmowie udostępnienia akt postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135f ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

odmówić udostępnienia akt postępowania dyscyplinarnego przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

ze względu na to, że:

.....
(przyczyna odmowy)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do

(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie dyscyplinarne w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

Protokół

**włączenia do akt postępowania dyscyplinarnego odpisu(-sów)/wyciągu(-gów)*¹⁾
 uzyskanego(-nych) z innego postępowania**

....., dnia r., godz.
 (miejsowość)

..... Z
 (stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego) (nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

działając na podstawie art. 135e ust. 9 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),

w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko

.....
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie czynu(-nów) określonego(-nych)

w
 (kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

za zgodą
 (oznaczenie właściwego organu, od którego uzyskano odpis(y) lub wyciąg(i))

włączył do akt postępowania dyscyplinarnego:
 (oznaczenie odpisu(-sów) lub wyciągu(-gów))

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*¹⁾:

.....

.....
 (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

*¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
 (oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

**o przywróceniu/odmowie przywrócenia*) terminu do wniesienia odwołania*)/
 wniosku odwoławczego*)/zażalenia*)/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)**

Na podstawie art. 126 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 135p ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...), po rozpatrzeniu wniosku

.....
 (imię i nazwisko składającego wniosek, status w postępowaniu dyscyplinarnym)

o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania/wniosku odwoławczego/zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*) od orzeczenia/postanowienia*)

.....
 (oznaczenie wydającego orzeczenie lub postanowienie)

..... nr z dnia r.
 w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych) w

.....
 (kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

postanawiam

.....
 (rozstrzygnięcie)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*) do

.....
 (oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego/Komendanta Głównego Policji*)

za pośrednictwem

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał postanowienie)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.*)

Na postanowienie o przywróceniu terminu zażalenie nie przysługuje.*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
 (oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

o rozpatrzeniu zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*) w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu

Na podstawie art. 126 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 135p ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) po rozpatrzeniu zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)

.....
 (imię i nazwisko składającego zażalenie/wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy)

na postanowienie nr z dnia r.
 (oznaczenie wydającego postanowienie)

o odmowie przywrócenia terminu na wniesienie odwołania/wniosku odwoławczego/zażalenia*) od orzeczenia/ postanowienia*)/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)

.....
 (oznaczenie orzeczenia lub postanowienia wraz z treścią rozstrzygnięcia)

w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych) w
 (kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

postanawiam

.....
 (rozstrzygnięcie)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o rozpatrzeniu zażalenia na postanowienie rzecznika dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135f ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji
(Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) po rozpatrzeniu zażalenia

.....
(imię i nazwisko, status w postępowaniu dyscyplinarnym)

wniesionego do przełożonego dyscyplinarnego na postanowienie rzecznika dyscyplinarnego

o
(treść rozstrzygnięcia)

z dnia r.

postanawiam

.....
(rozstrzygnięcie)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

o rozpatrzeniu zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)

Na podstawie art. 135 ust. 2*), art. 135f ust. 1 pkt 5*), art. 135h ust. 3*), art. 135k ust. 4*)
ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r.poz. 360 i ...) po rozpatrzeniu
zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)

.....
(imię i nazwisko, status w postępowaniu dyscyplinarnym)

na postanowienie/zakończonej postanowieniem*).....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania postanowienia)

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej Policji, w której pełni służbę obwiniony)

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

postanawiam

.....
(rozstrzygnięcie)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

Protokół

**zapoznania obwinionego/obrońcy*) z aktami postępowania dyscyplinarnego/
 z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi materiałami
 dowodowymi postępowania dyscyplinarnego*)**

....., dnia r., godz.
 (miejsowość)

..... Z
 (stopień, imię i nazwisko) (nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

działając na podstawie art. 135i ust. 1*), ust. 2*), ust. 6*), art. 135l ust. 2*) oraz art. 135e ust. 1–5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),

przy udziale*):

1)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w zapoznaniu)

2)
 (imię i nazwisko oraz podstawa udziału w zapoznaniu)

mając na uwadze, że w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko
 obwinionemu o popełnienie czynu(-nów) określonego(-nych)
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

w
 (kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy,
 zapoznał obwinionego/obrońcę*) z aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi aktami
 postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi materiałami dowodowymi postępowania
 dyscyplinarnego*) składającymi się z kart (.....).
 (liczba cyfrą) (liczba słownie)

P o u c z e n i e

Obwinionemu/obrońcy*) przysługuje prawo do zgłoszenia prowadzącemu postępowanie, w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego, wniosku o ich uzupełnienie.*)

Obwiniony/obrońca*) ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego zgłosić wniosek o ich uzupełnienie w zakresie wynikającym z przeprowadzonych czynności dowodowych uzupełniających akta tego postępowania.*)

Obwiniony/obrońca*) ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z uzupełnionymi materiałami dowodowymi postępowania dyscyplinarnego do zgłoszenia wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu uwag dotyczących przeprowadzonych czynności dowodowych.*)

Obwiniony/obrońca*) po zapoznaniu się z aktami postępowania dyscyplinarnego/ z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi materiałami dowodowymi postępowania dyscyplinarnego*) oraz po pouczeniu o przysługujących mu uprawnieniach oświadczył:

Z aktami postępowania zapoznał się:

obwiniony*) od godz. do godz. ,
(stopień, imię i nazwisko)

obrońca*) od godz. do godz.
(imię i nazwisko)

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*):

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi*) podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis obwinionego)

.....
(podpisy uczestników/osób obecnych*)

.....
(podpis obrońcy)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

**POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO**

z dnia r.

o odmowie uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135i ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

odmówić uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

ze względu na to, że:

.....
(przyczyna odmowy)
.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)
za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie dyscyplinarne w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO
z dnia r.

o zakończeniu czynności dowodowych

Na podstawie art. 135i ust. 7 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

zakończyć czynności dowodowe w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych)
w

(kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o uchyleniu postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych

Na podstawie art. 135j ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r.poz. 360 i ...)

postanawiam

uchylić postanowienie rzecznika dyscyplinarnego z dnia r. o zakończeniu czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych) w

.....
(kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

i przekazać akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu:

1. w celu usunięcia*)
(opis uchybienia bądź uchybień prawnych wymagających usunięcia)

2. w celu uzupełnienia braków w zakresie dowodowym poprzez*).....

.....
(zakres czynności do wykonania)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

.....
 (miejsowość, data)

Protokół raportu dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135j ust. 9 w związku z art. 135e ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) w postępowaniu dyscyplinarnym wszczętym postanowieniem nr z dnia r. przeciwko

(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o to, że:
 (treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

..... ,
 w związku z zamiarem wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby przełożony dyscyplinarny/osoba upoważniona przez przełożonego dyscyplinarnego*)

.....
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego/
 /osoby upoważnionej przez przełożonego dyscyplinarnego*)

wezwał do stawienia się
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)
 w dniu r. o godz. do raportu dyscyplinarnego.

W raporcie dyscyplinarnym uczestniczyli:

1) przełożony dyscyplinarny/osoba upoważniona przez przełożonego dyscyplinarnego*)

..... ,
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego/
 /osoby upoważnionej przez przełożonego dyscyplinarnego*)

2) obwiniony ,
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

3) rzecznik dyscyplinarny ,
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

4) przedstawiciel zakładowej organizacji związkowej

..... ,
 (imię i nazwisko przedstawiciela zakładowej organizacji związkowej)

5) protokolant
 (stopień/stanowisko, imię i nazwisko protokolanta)

Oświadczenie obwinionego złożone przed przełożonym dyscyplinarnym/osobą upoważnioną przez przełożonego dyscyplinarnego:

.....
(treść oświadczenia obwinionego)
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Oświadczenia innych osób uczestniczących w raporcie dyscyplinarnym:

.....
(treść oświadczenia osób uczestniczących w raporcie dyscyplinarnym ze wskazaniem osób składających oświadczenie)
.....
.....
.....
.....
.....

Raport dyscyplinarny zakończono w dniu r. o godzinie

Podpisy osób uczestniczących w raporcie dyscyplinarnym:

- 1)
(podpis przełożonego dyscyplinarnego/osoby upoważnionej przez przełożonego dyscyplinarnego)*
- 2)
(podpis obwinionego)
- 3)
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)
- 4)
(podpis przedstawiciela zakładowej organizacji związkowej)
- 5)
(podpis protokolanta)

*) niepotrzebne skreślić/usunąć

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

ORZECZENIE NR

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

Na podstawie art. 135j ust. 1 pkt 1^{*)}, 2^{*)}, 3^{*)}, 4^{*)}, art. 135fa ust. 1^{*)} ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) po dokonaniu oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)
 obwinionemu o to, że:

.....
 (treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

orzekam

.....
 (orzeczenie)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

mp.

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Od niniejszego orzeczenia obwinionemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do

.....
 (oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

za pośrednictwem

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia^{*)}.

Od orzeczenia wydanego przez Komendanta Głównego Policji odwołanie nie przysługuje. Obwiniony w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia może zwrócić się do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.^{*)}

W przypadku wydania orzeczenia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, które zostało wszczęte na wniosek pokrzywdzonego, odwołanie/wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy^{*)} przysługuje również pokrzywdzonemu.^{*)}

W przypadku doręczenia orzeczenia w różnych terminach obwinionemu i ustanowionemu obrońcy, termin do złożenia odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenia sprawy liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.^{*)}

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

ORZECZENIE NR

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o ukaraniu

Na podstawie art. 135fa ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) po dokonaniu oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)
 obwinionemu o to, że:

.....
 (treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

.....
orzekam

.....
 (orzeczenie)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

mp.

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Od niniejszego orzeczenia obwinionemu przysługuje prawo wniesienia wniosku odwoławczego do

(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W przypadku doręczenia orzeczenia w różnych terminach obwinionemu i ustanowionemu obrońcy, termin do złożenia wniosku odwoławczego liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej. Cofnięcie wniosku odwoławczego jest niedopuszczalne.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

**NOTATKA URZĘDOWA
 z wysłuchania rzecznika dyscyplinarnego/obwinionego/obrońcy*) przez komisję**

....., dnia r., godz.
 (miejscowość)

Na podstawie art. 135m ust. 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) w postępowaniu dyscyplinarnym wszczętym postanowieniem nr z dnia r. przeciwko

(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

komisja powołana w dniu r. przez

.....
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

w składzie:

.....
 (stopień, imiona i nazwiska policjantów wchodzących w skład komisji powołanej do zbadania zaskarżonego orzeczenia)

do zbadania zaskarżonego orzeczenia

(nr i data wydania orzeczenia kończącego postępowanie w I instancji, określenie przełożonego dyscyplinarnego wydającego to orzeczenie)

wysłuchała rzecznika dyscyplinarnego/obwinionego/obrońcy*)

.....
 (imię i nazwisko osoby wysłuchiwanej przez komisję)

który oświadczył, że:

.....
 (treść oświadczenia osoby wysłuchiwanej przez komisję)

.....
 (podpis osoby wysłuchiwanej)

.....
 (podpisy członków komisji)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

**NOTATKA
z rozmowy dyscyplinującej**

....., dnia r., godz.
(miejsowość)

Na podstawie art. 132 ust. 4b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...), działając z upoważnienia*)
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważniającej)

w obecności*):

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko osób uczestniczących w rozmowie)

przeprowadziłem rozmowę dyscyplinującą z:

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe policjanta, z którym jest przeprowadzana rozmowa dyscyplinująca)

.....
(określenie czynu, w związku z którym rozmowa dyscyplinująca jest prowadzona wraz z jego kwalifikacją prawną)

.....
(określenie przesłanek jakie spowodowały podjęcie przez przełożonego dyscyplinarnego decyzji o przeprowadzeniu rozmowy dyscyplinującej)

.....
(treść oświadczenia osoby, z którą jest przeprowadzana rozmowa dyscyplinująca)

.....
(podpis policjanta, który przeprowadził rozmowę)

.....
(podpis policjanta, z którym przeprowadzono rozmowę)

.....
(podpisy osób obecnych przy rozmowie)

P o u c z e n i e

W terminie do 5 dni od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej sprawca przewinienia dyscyplinarnego może złożyć sprzeciw do przełożonego dyscyplinarnego. Złożenie sprzeciwu skutkuje wszczęciem postępowania dyscyplinarnego, a zebrane dotychczas materiały stają się materiałami postępowania dyscyplinarnego.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

**UPOWAŻNIENIE
do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej**

....., dnia r.
(miejsowość)

Na podstawie art. 132 ust. 4e i 4f ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...),

upoważniam
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe policjanta upoważnionego do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej)

do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej z

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe policjanta, z którym ma być przeprowadzana rozmowa dyscyplinująca)

Rozmowa dyscyplinująca ma być przeprowadzona

.....
(określenie czynu, w związku z którym rozmowa dyscyplinująca jest prowadzona wraz z jego kwalifikacją prawną)

.....
(określenie przesłanek jakie spowodowały podjęcie przez przełożonego dyscyplinarnego decyzji o przeprowadzeniu rozmowy dyscyplinującej)

Powyższą rozmowę dyscyplinującą polecam przeprowadzić w terminie

.....
(podpis przełożonego dyscyplinarnego)

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
 (oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

o odmowie przyjęcia odwołania/wniosku odwoławczego*)

Na podstawie art. 135k ust. 3*) , art. 135fa ust. 7*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

odmówić przyjęcia odwołania od orzeczenia*)/wniosku odwoławczego od orzeczenia o ukaraniu*)

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

nr z dnia r., wydanego w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
 (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych)
 w

(kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

ze względu na to, że

(przyczyna odmowy z art. 135k ust. 3*)/art. 135fa ust. 7*) ustawy o Policji)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Niniejsze postanowienie jest ostateczne. Obwiniony może zaskarżyć je do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w

(miejsce)

za pośrednictwem

(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego/wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

ORZECZENIE NR

.....
(oznaczenie wydającego orzeczenie)

z dnia r.

wydane po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)

Na podstawie art. 135n ust. 4 pkt 1*), 2*), 3*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...), po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)

(imię i nazwisko, status w postępowaniu dyscyplinarnym)

od orzeczenia/zakończonych orzeczeniem*)

(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej Policji, w której pełni służbę obwiniony)

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionego o to, że:

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

orzekam

.....
(orzeczenie)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

mp.

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne i podlega wykonaniu. Obwiniony może zaskarżyć je do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w

(miejsce)

za pośrednictwem w terminie 30 dni od dnia

(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

doręczenia orzeczenia.*)

W przypadku uchylenia zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez przełożonego dyscyplinarnego na niniejsze orzeczenie skarga nie przysługuje i podlega ono wykonaniu.*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

ORZECZENIE NR

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

wydane po rozpatrzeniu wniosku odwoławczego

Na podstawie art. 135fa ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) po rozpatrzeniu wniosku odwoławczego

.....
 (imię i nazwisko, status w postępowaniu dyscyplinarnym)

od orzeczenia o ukaraniu

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia o ukaraniu)

.....
 (nazwa jednostki organizacyjnej Policji, w której pełni służbę obwiniony)

.....,
 (stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionego o to, że:

orzekam o uchyleniu orzeczenia o ukaraniu

.....
 (oznaczenie uchylanego orzeczenia)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

mp.

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze orzeczenie skarga nie przysługuje i podlega ono wykonaniu. Uchylenie zaskarżonego orzeczenia o ukaraniu oznacza kontynuowanie postępowania dyscyplinarnego oraz konieczność wydania orzeczenia, o którym mowa w art. 135j ust. 1 ustawy o Policji, od którego przysługuje odwołanie w trybie art. 135k tej ustawy.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

o umorzeniu postępowania odwoławczego

Na podstawie art. 135n ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

umorzyć postępowanie odwoławcze w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia(-nień) dyscyplinarnego(-nych) określonego(-nych)
w

(kwalifikacja prawna zarzutu bądź zarzutów)

w związku z cofnięciem odwołania od orzeczenia dyscyplinarnego

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje na nie zażalenie.

WZÓR

RPD-...../.....
 (sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135r ust. 9 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...)

postanawiam

odmówić wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

Uzasadnienie

.....
 (uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
 (stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie przysługuje prawo wniesienia zażalenia do

 (oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

za pośrednictwem
 (oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał postanowienie)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.*)

Od postanowienia wydanego przez Komendanta Głównego Policji zażalenie nie przysługuje. Obwiniony w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia może zwrócić się do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

ORZECZENIE NR

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia r.

wydane w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135s ust. 1 pkt 1^{*)}, 2^{*)}, 3^{*)} ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) po rozpatrzeniu sprawy w następstwie wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonym prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

orzekam

.....
(orzeczenie)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

mp.

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Od niniejszego orzeczenia przysługuje prawo wniesienia odwołania do

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

za pośrednictwem

(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia.*)

Od orzeczenia wydanego przez Komendanta Głównego Policji odwołanie nie przysługuje. Strona w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia może zwrócić się do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

o rozpatrzeniu zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*) w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 135r ust. 9*), art. 135s ust. 5*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) po rozpatrzeniu zażalenia/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)

(imię i nazwisko, status w postępowaniu dyscyplinarnym)

na postanowienie/zakończonej postanowieniem*)

(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

postanawiam

.....
(rozstrzygnięcie)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

mp.

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

Pouczenie

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne.

..... przysługuje prawo wniesienia skargi
(oznaczenie składającego zażalenie bądź wnioskodawcy)

do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w
(miejsowość)

za pośrednictwem w terminie
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)
30 dni od dnia doręczenia orzeczenia.*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

ORZECZENIE NR

.....
(oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

**wydane po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*) w trybie
wznowienia postępowania dyscyplinarnego**

Na podstawie art. 135s ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)
(imię i nazwisko, status w postępowaniu dyscyplinarnym)

od orzeczenia/zakończonych orzeczeniem*)
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

orzekam

.....
(orzeczenie)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)
.....
.....

mp.

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne.

..... przysługuje prawo
(oznaczenie składającego odwołanie/wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy bądź wnioskodawcy)
wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w
(miejscowość)

za pośrednictwem w terminie
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

30 dni od dnia doręczenia orzeczenia.*)

W przypadku uchylenia zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez przełożonego dyscyplinarnego na niniejsze orzeczenie skarga nie przysługuje i podlega ono wykonaniu.*)

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

RPD-...../.....
(sygn. akt postępowania)

POSTANOWIENIE NR

.....
(oznaczenie wydającego postanowienie)

z dnia r.

o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej/rachunkowej*)

Na podstawie art. 135hb ust. 1*), ust. 2*), ust. 5 *) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) postanawiam sprostować

.....
(opis oczywistej omyłki pisarskiej/rachunkowej*), która podlega sprostowaniu)

.....
w orzeczeniu*)/postanowieniu*)/protokole*).....
(oznaczenie dokumentu, w którym dokonuje się sprostowania)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis)

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

*) Niepotrzebne skreślić.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie określania trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów ponoszonych na ochronę prawną funkcjonariusza Straży Granicznej, a także podmiotów właściwych w tych sprawach

Na podstawie art. 71b ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza Straży Granicznej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 71a ust. 1 i 3 oraz art. 71b ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, zwanej dalej „ustawą”, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 71a ust. 1 i art. 71b ust. 3 ustawy.

§ 2. 1. Zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza w przypadku, o którym mowa w art. 71a ust. 1 oraz 71b ust. 3 ustawy następuje na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz składa drogą służbową do kierownika komórki finansowej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, właściwej dla miejsca pełnienia służby funkcjonariusza.

§ 3. 1. Koszty poniesione na ochronę prawną funkcjonariusza w przypadku, o którym mowa w art. 71a ust. 1 i 3 oraz art. 71b ust. 3 ustawy, dokumentuje się za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez funkcjonariusza kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz funkcjonariusza ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, dołącza się do wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 71a ust. 1 i 71b ust. 3 ustawy.

3. W przypadku ubiegania się przez funkcjonariusza o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 71a ust. 1 ustawy, do wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną dołącza się dodatkowo kopię odpisu prawomocnego orzeczenia o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo prawomocnego wyroku uniewinniającego.

§ 4. Zwrot kosztów, o których mowa w § 2 ust. 1, następuje w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o zwrot tych kosztów do komórki finansowej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej właściwej dla miejsca pełnienia służby funkcjonariusza.

§ 5. 1. Zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej, o której mowa w art. 71a ust. 3 ustawy, może nastąpić:

- 1) z własnej inicjatywy Komendanta Głównego Straży Granicznej albo na pisemny wniosek przełożonego funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych;
- 2) na pisemny wniosek funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 81 ust. 1 ustawy.

2. Przełożony funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz funkcjonariusz określony w ust. 1 pkt 2, składa wniosek o zapewnienie ochrony prawnej, o której mowa w art. 71a ust. 3 ustawy, drogą służbową do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

3. Członek rodziny funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa wniosek o zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej określonej w art. 71a ust. 3 ustawy, bezpośrednio do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

§ 6. Podmiotem właściwym w sprawie zapewnienia funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych ochrony prawnej, o której mowa w art. 71a ust. 3 ustawy, jest kierownik jednostki organizacyjnej Straży Granicznej wyznaczony przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określania trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów ponoszonych na ochronę prawną funkcjonariusz Straży Granicznej, a także podmiotów właściwych w tych sprawach stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 71b ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), zwanej dalej „ustawą”.

Rozporządzenie określa tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza Straży Granicznej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 71a ust. 1 i 3 oraz art. 71b ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, zwanej dalej „ustawą”, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 71a ust. 1 i art. 71b ust. 3 ustawy.

W projekcie przewidziano, że zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza następować będzie na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty. Uwzględniając specyficzny charakter uzbrojonej i umundurowanej formacji jaką jest Straż Graniczna w projekcie przewidziano, że funkcjonariusz będzie składał ww. wniosek drogą służbową, charakterystyczną dla służb mundurowych. Adresatem przedmiotowego wniosku będzie kierownik komórki finansowej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, właściwej dla miejsca pełnienia służby funkcjonariusza, co wpłynie na szybkość całego postępowania w sprawie zwrotu funkcjonariuszowi poniesionych przez niego kosztów.

Mając na celu zapewnienie transparentności całego postępowania w sprawie zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza, a także dążąc do zapewnienia gospodarnego i rzetelnego dysponowania środkami publicznymi koszty poniesione na ochronę prawną funkcjonariusza będą musiały być szczegółowo udokumentowane, w szczególności za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez funkcjonariusza kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz funkcjonariusza ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty. Zwrot funkcjonariuszowi poniesionych przez niego kosztów na ochronę prawną następować będzie w terminie 30 dni od dnia wpływu jego wniosku o zwrot

tych kosztów do komórki finansowej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej właściwej dla miejsca pełnienia przez niego służby.

Realizując udzielone ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych upoważnienie w projekcie uregulowano także tryb zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej, o której mowa w art. 71a ust. 3 ustawy. Zgodnie z przepisami projektu będzie to mogło nastąpić z własnej inicjatywy Komendanta Głównego Straży Granicznej albo na pisemny wniosek przełożonego funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jak również na pisemny wniosek funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 81 ust. 1 ustawy. W szczególności to ostatnie rozwiązanie wychodzi naprzeciw okoliczności, gdy funkcjonariusz znajdować się będzie w sytuacji faktycznej uniemożliwiającej mu samodzielne złożenie takiego wniosku (np. z uwagi na stan zdrowia). Analogicznie jak to ma mieć miejsce w przypadku wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza adresatem omawianego wniosku będzie Komendant Główny Straży Granicznej, który zgodnie z przepisami rangi ustawowej jest właściwy do podjęcia w tej kwestii ostatecznej, wiążącej decyzji.

Podmiotem właściwym w sprawie zapewnienia funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych ochrony prawnej, o której mowa w art. 71a ust. 3 ustawy, będzie kierownik jednostki organizacyjnej Straży Granicznej wyznaczony przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, co przyczyni się do zapewnienia policjantowi tego rodzaju ochrony na najwyższym możliwym poziomie.

Należy również podkreślić, że regulacje przewidziane w projektowanym rozporządzeniu są, co do zasady analogiczne, do tych jakie obowiązywać mają w przedmiotowym zakresie w odniesieniu do policjantów, co pozwoli na przyjęcie jednolitych rozwiązań prawnych w przedmiotowej kwestii w obu tych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych formacjach mundurowych.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określania trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów ponoszonych na ochronę prawną funkcjonariusza Straży Granicznej, a także podmiotów właściwych w tych sprawach</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu – Dyrektor Departamentu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji telefon: e-mail:</p>	<p>Data sporządzenia 15 maja 2020 r.</p> <p>Źródło: art. 71b ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Nowelizacja ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) dokonana ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej wprowadziła do ww. ustawy z dnia 12 października 1990 r. przepisy art. 71a–71c regulujące kwestie zwrotu funkcjonariuszowi Straży Granicznej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną oraz w niektórych, wyjątkowych, sytuacjach zapewnienia mu tej ochrony przez Straż Graniczną i na jej koszt.

Zgodnie z nowym art. 71a ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

Zwrot tych kosztów następować będzie ze środków Straży Granicznej, na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.) lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

W myśl art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Komendant Główny Straży Granicznej może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania, przy czym poniesione przez Straż Graniczną koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Znowelizowana ustawa przewiduje ponadto, iż funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Ochronę tę zapewniać będzie jednostka organizacyjna Straży Granicznej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia komenda właściwego miejscowo oddziału Straży Granicznej albo Komenda Główna Straży Granicznej. Zgodnie z art. 71b ust. 3 tej ustawy w przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Straży Granicznej, o której mowa w art. 71b ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 71b ust. 1 tej ustawy, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.) lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

Ochrona prawna, o której mowa w art. 71a i art. 71b ww. ustawy przysługuje również funkcjonariuszowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Straż Graniczną, na jego wniosek, w przypadku gdy postępowanie karne,

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwo domowe, jak również nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	-
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników do tej ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak załączników.	

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie przypadków otrzymywania przez funkcjonariuszy Straży Granicznej wyżywienia, norm wyżywienia oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie

Na podstawie art. 76 ust. 10 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje norm wyżywienia oraz ich wartość pieniężną;
- 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami;
- 3) przypadki przyznawania poszczególnych norm wyżywienia;
- 4) przypadki, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartość pieniężną uzupełnienia;
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie, a także jednostkę organizacyjną Straży Granicznej właściwą do jego wypłacania i termin jego wypłaty.

§ 2. 1. Ustala się następujące rodzaje norm wyżywienia:

- 1) zasadnicze:
 - a) szkolną zwaną dalej normą „SZ”, składającą się z trzech posiłków odpowiadających procentowej wartości pieniężnej normy wyżywienia w następujących proporcjach:
 - śniadanie – 25%,
 - obiad – 50%,
 - kolacja – 25%,

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

b) lotniczą, zwaną dalej normą „LOT”, składającą się z trzech posiłków odpowiadających procentowej wartości pieniężnej normy wyżywienia w następujących proporcjach:

- śniadanie – 25%,
- obiad – 50%,
- kolacja – 25%;

2) dodatkowe:

a) uzupełniającą, zwaną dalej normą „DU”;

b) szczególną, zwaną dalej normą „DS.”.

§ 3. 1. Średnie wartości energetyczne norm wyżywienia wynoszą:

- 1) norma „SZ” – co najmniej 2600 kcal;
- 2) norma „LOT” – co najmniej 3177 kcal;
- 3) norma „DU” – co najmniej 1011 kcal;
- 4) norma „DS.” – co najmniej 577 kcal.

2. Średnia wartość odżywcza norm wyżywienia, wyrażona procentowo, wynosi:

- 1) białko – 10–15%;
- 2) tłuszcze – poniżej 30%;
- 3) węglowodany – 50–65%.

§ 4. Wartość pieniężna norm wyżywienia wynosi:

- 1) norma „SZ” – 18 zł;
- 2) norma „LOT” – 22 zł;
- 3) norma „DU” – 7 zł;
- 4) norma „DS” – 4 zł;
- 5) norma szkolna „SZ” uzupełniona o 7 zł – 25 zł;
- 6) norma szkolna „SZ” uzupełniona o 5 zł – 23 zł;
- 7) norma szkolna „SZ” uzupełniona o 3 zł – 21 zł.

§ 5. Norma „SZ” przysługuje w naturze funkcjonariuszowi, który:

- 1) na podstawie decyzji kierownika jednostki przebywa i jest zakwaterowany na terenie działania jednostki lub przebywa na terenie działania jednostki z zakazem opuszczania miejsca służby, trwającego ponad 12 godzin;
- 2) pełni służbę kandydacką;

- 3) bierze udział w kursach, szkoleniach, warsztatach, odprawach, naradach, konferencjach lub przedsięwzięciach o takim charakterze w ośrodkach szkolenia lub jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej oraz na praktykach w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej i komórkach Komendy Głównej Straży Granicznej, połączonych z zakwaterowaniem za czas faktycznego przebywania w miejscu zakwaterowania;
- 4) bierze udział w działaniach, o których mowa w art. 76 ust. 2 pkt 2 ustawy;
- 5) pełni całodobowo służbę, z wyłączeniem funkcjonariusza pełniącego tę służbę etatowo;
- 6) wchodzi w skład etatowych załóg jednostek pływających Straży Granicznej;
- 7) bierze udział w zawodach sportowych oraz przebywa na obozach kondycyjnych i zgrupowaniach szkoleniowych przed tymi zawodami;
- 8) został skierowany do wykonywania czynności służbowych poza miejscem stałego pełnienia służby w warunkach, w których przysługuje dieta na pokrycie zwiększonych kosztów żywienia;
- 9) bierze udział w uroczystym posiłku organizowanym w punkcie żywienia Straży Granicznej, w szczególności po zakończonym szkoleniu kwalifikowanym.

§ 6. Norma „LOT” przysługuje w naturze funkcjonariuszowi, który wykonuje loty i pełni służbę w składzie personelu latającego lub pozostaje w gotowości do pełnienia dyżurów lotniczych, z wyłączeniem przypadku zawieszenia w lotach.

§ 7. Norma „DU” przysługuje w naturze funkcjonariuszowi, który wchodzi w skład lotniczego personelu technicznego.

§ 8. 1. Norma „DS” przysługuje w naturze funkcjonariuszowi, który bierze udział w akcjach przywracania porządku publicznego lub wykonuje czynności służbowe na rzecz innych formacji resortu spraw wewnętrznych w zasięgu terytorialnym oddziału Straży Granicznej właściwym dla miejsca pełnienia służby, w warunkach szczególnych, powodujących konieczność pełnienia przez okres powyżej 10 godzin służby połączonej ze znacznym wysiłkiem.

2. Norma, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi, który korzysta w tym czasie z całodziennego żywienia według normy „SZ” lub „LOT”.

§ 9. Norma „SZ” uzupełniona o 7 zł przysługuje w naturze funkcjonariuszowi, który:

- a) bierze udział w zawodach sportowych oraz przebywa na obozach kondycyjnych i zgrupowaniach szkoleniowych przed tymi zawodami,
- b) wykonuje czynności pod wodą w charakterze płetwonurka,

- c) uczestniczy w obozach i zgrupowaniach połączonych z dużym wysiłkiem fizycznym, jeśli obozy i zgrupowania dotyczą zabezpieczenia fizycznego czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych.

§ 10. Norma „SZ” uzupełniona o 5 zł przysługuje w naturze funkcjonariuszowi, który:

- 1) należy do pododdziału odwodowego i bierze bezpośredni udział w trwających ponad 8 godzin działaniach granicznych mających na celu zapewnienie porządku w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego lub w strefie nadgranicznej;
- 2) jest zaokrętowany na jednostce pływającej Straży Granicznej:
 - a) w czasie pobytu na wodach śródlądowych oraz na polskich obszarach morskich, z wyłączeniem wód portów,
 - b) w dniach pełnienia dyżurów w porcie.

§ 11. Norma „SZ” uzupełniona o 3 zł przysługuje w naturze funkcjonariuszowi, który:

- 1) jest słuchaczem ośrodka szkolenia Straży Granicznej, w czasie zajęć terenowych wymagających zwiększonego wysiłku fizycznego w związku z praktycznym szkoleniem psów patrolowo obronnych i tropiących;
- 2) bierze udział w działaniach, o których mowa w art. 76 ust. 2 pkt 3 ustawy;
- 3) uczestniczy w kursach, szkoleniach, warsztatach, odprawach, naradach, konferencjach lub przedsięwzięciach o takim charakterze trwających w sposób ciągły powyżej 8 godzin w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, w których znajdują się punkty żywienia Straży Granicznej;
- 4) bierze udział w działaniach granicznych oraz akcjach przywracania porządku publicznego lub wykonuje inne czynności służbowe na rzecz innych formacji resortu spraw wewnętrznych poza miejscem stałego pełnienia służby, trwających w sposób ciągły powyżej 8 godzin;
- 5) jest funkcjonariuszem w służbie kandydackiej i bierze udział w działaniach, o których mowa w pkt. 4 lub w art. 76 ust. 2 pkt 3 ustawy.

§ 12. 1. Wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze wynosi:

- 1) za normę „SZ” – 18 zł;
- 2) za normę „LOT” – 22 zł;
- 3) za normę „DU” – 7 zł;
- 4) za normę „DS” – 4zł;
- 5) za normę „SZ” uzupełnioną o 7 zł – 25 zł;

- 6) za normę „SZ” uzupełnioną o 5 zł – 23 zł;
- 7) za normę „SZ” uzupełnioną o 3 zł – 21 zł.

2. Funkcjonariuszowi pełniącemu w okresie od dnia 1 listopada do dnia 31 marca służbę na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godziny dziennie przysługuje świadczenie pieniężne w kwocie 12 zł.

§ 13. Wysokość świadczenia pieniężnego podwyższa się:

- 1) za normę „SZ” – o kwotę 18 zł w przypadku, o którym mowa w art. 76 ust. 7 pkt 1 i 2 ustawy;
- 2) za normę „LOT” – o kwotę 22 zł w przypadku, o którym mowa w art. 76 ust. 7 pkt 3 ustawy.

§ 14. 1. Świadczenie pieniężne wypłaca jednostka organizacyjna Straży Granicznej właściwa do zapewnienia funkcjonariuszowi wyżywienia w naturze lub właściwa ze względu na miejsce pełnienia służby przez uprawnionego funkcjonariusza.

2. Wypłata świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniała okoliczność wypłaty świadczenia pieniężnego.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2020 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie przypadków otrzymywania przez funkcjonariusza Straży Granicznej wyżywienia, norm wyżywienia oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie stanowi realizację upoważnienia określonego w art. 76 ust. 10 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz.).

Zgodnie z cytowanym przepisem minister właściwy do spraw wewnętrznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzajów norm wyżywienia oraz ich wartości pieniężnej;
- 2) średniej wartości energetycznej i odżywczej produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami;
- 3) przypadków przyznawania poszczególnych norm wyżywienia;
- 4) przypadków, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartości pieniężnej uzupełnienia;
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie, a także jednostki organizacyjnej Straży Granicznej właściwej do jego wypłacania oraz terminu jego wypłaty.

Wobec powyższego w projekcie określono rodzaje norm: zasadnicze (szkolną SZ oraz lotniczą LOT – które składają się z trzech posiłków) i dodatkowe (uzupełniającą DU oraz szczególną DS.), średnie wartości energetyczne (§ 3 ust.1), odżywcze (§ 3 ust. 2) oraz wartość pieniężną poszczególnych norm wyżywienia (§ 4). W § 5–8 określono szczegółowe przypadki przyznawania funkcjonariuszom Straży Granicznej poszczególnych norm wyżywienia,

a w § 9–11 – przypadki, w których norma SZ może zostać uzupełniona. Ponadto w projekcie wskazano również wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze (§ 12), kwotę podwyższenia świadczenia pieniężnego (§ 13), a także jednostkę organizacyjną Straży Granicznej właściwą do jego wypłacenia oraz termin jego wypłaty (§ 14).

Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu 1 sierpnia 2020 r.

Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy

z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Zakres przedmiotowej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej i nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega przedmiotowej notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie udostępniony

w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji
w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie przypadków otrzymywania przez funkcjonariuszy Straży Granicznej żywienia, norm żywienia oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji,</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu płk SG Dariusz Teteruk – Zastępca Dyrektora Biura Techniki i Zaopatrzenia Komendy Głównej Straży Granicznej tel. (0-22) 500-45-36, fax (0-22) 500-47-58 dariusz.teteruk@strazgraniczna.pl</p>	<p>Data sporządzenia 01.06.2020 r.</p> <p>Źródło: Art. 76 ust. 10 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wydanie rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej określonej w art. 76 ust. 10 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zgodnie z art. 76 ust. 10 ustawy o Straży Granicznej minister właściwy do spraw wewnętrznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzajów norm żywienia oraz ich wartości pieniężnej;
- 2) średniej wartości energetycznej i odżywczej produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami;
- 3) przypadków przyznawania poszczególnych norm żywienia;
- 4) przypadków, w których normy żywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartości pieniężnej uzupełnienia;
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie, a także jednostki organizacyjnej Straży Granicznej właściwej do jego wypłacania oraz terminu jego wypłaty.

Wobec powyższego w projekcie określono rodzaje norm: zasadnicze (szkolną SZ oraz lotniczą LOT – które składają się z trzech posiłków) i dodatkowe (uzupełniającą DU oraz szczególną DS.), średnie wartości energetyczne (§ 3 ust.1), odżywcze (§ 3 ust. 2) oraz wartość pieniężną poszczególnych norm żywienia (§ 4). W § 5–8 określono szczegółowe przypadki przyznawania funkcjonariuszom Straży Granicznej poszczególnych norm żywienia, a w § 9–11 – przypadki, w których norma SZ może zostać uzupełniona. Ponadto w projekcie wskazano również wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze (§ 12), kwotę podwyższenia świadczenia pieniężnego (§ 13), a także jednostkę organizacyjną Straży Granicznej właściwą do jego wypłacenia oraz termin jego wypłaty (§ 14).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązania przyjęte w innych krajach pozostają bez wpływu na projektowaną regulację.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Funkcjonariusze	16 053	Ustawa budżetowa na rok	Bezpośrednie

Straży Granicznej		2020											
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw wewnętrznych i Administracji oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania		Budżet państwa. Część 42 – Sprawy wewnętrzne w ramach środków przewidzianych na funkcjonowanie Straży Granicznej.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu		duże przedsiębiorstwa											

pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby starsze i niepełnosprawne.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz: nie dotyczy								
9. Wpływ na rynek pracy								
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na obszary, o których mowa w pkt 10.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Planuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 sierpnia 2020 r.								

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Projektowana regulacja umożliwi kontynuację procesu wyżywienia funkcjonariuszy Straży Granicznej. Ciągłość unormowań prawnych w przedmiotowym zakresie powoduje brak potrzeby ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾
z dnia
w sprawie urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej

Na podstawie art. 90 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i sposób udzielania funkcjonariuszowi Straży Granicznej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, urlopu wypoczynkowego oraz urlopów, o których mowa w art. 87b ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), zwanej dalej „ustawą”, w tym ustalania planu urlopów oraz przełożonych właściwych do jego ustalania;
- 2) warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia dla każdego stopnia szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4 ustawy, oraz podmioty dokonujące oceny tych warunków.

§ 2. 1. Plan urlopów, o którym mowa w art. 86c ust. 2 ustawy, ustalają przełożeni, o których mowa w art. 86c ust. 1 ustawy.

2. Plan urlopów ustala się, biorąc pod uwagę wnioski funkcjonariuszy i konieczność zapewnienia normalnego toku służby.

3. Plan urlopów ustala się do końca roku poprzedzającego rok objęty tym planem i podaje się do wiadomości funkcjonariuszy w sposób przyjęty w danej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.

§ 3. 1. Urlop wypoczynkowy funkcjonariusza pełniącego służbę w jednozmianowym rozkładzie czasu służby określonym w przepisach w sprawie rozkładu czasu służby

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

funkcjonariuszy nie może rozpoczynać się ani kończyć w dniu, który zgodnie z jednozmianowym rozkładem czasu służby jest dniem wolnym od służby.

2. Urlop wypoczynkowy funkcjonariusza pełniącego służbę w zmianowym rozkładzie czasu służby określonym w przepisach, o których mowa w ust. 1, zaczyna się w dniu następnym po służbie lub wykorzystaniu czasu wolnego przysługującego za służbę bezpośrednio poprzedzającą urlop oraz kończy w dniu poprzedzającym kolejną służbę.

3. Dni wolnych od służby, wynikających z jednozmianowego rozkładu czasu służby określonego w przepisach, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

§ 4. Udzielenie urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego w całości lub w części w ustalonym terminie, z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność, a w szczególności z powodu zwolnienia od zajęć służbowych, czasowej niezdolności do służby wskutek choroby, odosobnienia w związku z chorobą zakaźną lub z powodu urlopu macierzyńskiego oraz z ważnych względów służbowych, a także urlopu, którego termin został przesunięty na wniosek funkcjonariusza, następuje w terminie zgodnym z wnioskiem funkcjonariusza, pod warunkiem że nie zakłóca normalnego toku służby.

§ 5. 1. Pierwszy stopień szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4 pkt 1 ustawy, obejmuje służbę wykonywaną:

- 1) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie;
- 2) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C;
- 3) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone;
- 4) w środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w wodzie lub błocie;
- 5) w zaciemnionych pomieszczeniach o stale obniżonej w stosunku do normy jasności oświetlenia, w warunkach ciągłego migotania punktów świetlnych aparatury wskaźnikowej lub działania urządzeń projekcyjnych;
- 6) w pomieszczeniach pozbawionych oświetlenia dziennego, w których ze względów technologicznych konieczne jest stosowanie wyłącznie oświetlenia elektrycznego;
- 7) w radiowych obiektach nadawczych i centrach radioodbiornych, w stacjach radiowych, radiolokacyjnych i radioliniowych;

8) w warunkach ciągłego napięcia i koncentracji przy nagrywaniu i odtwarzaniu zapisów magnetycznych lub cyfrowych w styczności ze zmiennym natężeniem i zakresem fal dźwiękowych, a także przy nasłuchu radiowym.

2. Drugi stopień szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4 pkt 2 ustawy, obejmuje służbę wykonywaną:

- 1) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie;
- 2) w warunkach narażenia na obniżone lub podwyższone ciśnienie, wynikające z procesu technologicznego (np. w komorach ciśnieniowych, kesonowych);
- 3) w pomieszczeniach specjalnych zagłębionych i półzagłębionych, obwałowanych;
- 4) w warunkach narażenia na hałas przekraczający dopuszczalne norm;
- 5) przy załadunku, rozładunku, transporcie i magazynowaniu paliwa oraz uzupełnianiu nim sprzętu.

3. Trzeci stopień szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4 pkt 3 ustawy, obejmuje służbę wykonywaną:

- 1) przy wytwarzaniu, niszczeniu oraz magazynowaniu i transportowaniu materiałów wybuchowych, łatwo palnych i samozapalnych;
- 2) przy naprawie urządzeń elektromagnetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V, wykonanych zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy w energetyce;
- 3) przy rozbudowie, remoncie, konserwacji kanalizacji technicznej oraz naprawie i konserwacji linii kablowych w studzienkach i komorach kablowych;
- 4) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące;
- 5) w warunkach narażenia na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich;
- 6) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300.000 MHz w strefie zagrożenia;
- 7) polegającą na pełnieniu stałych dyżurów przy obsłudze źródeł promieniowania elektromagnetycznego w zakresie częstotliwości od 0,2 MHz do 300.000 MHz w warunkach zmieniającego się natężenia na granicy strefy zagrożenia i strefy pośredniej;
- 8) przy przewijaniu kabli oraz remoncie i konserwacji linii kablowych w osłonie ołowiowej.

4. Czwarty stopień szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4 pkt 4 ustawy, obejmuje służbę wykonywaną w warunkach narażenia na działanie czynników rakotwórczych

określonych w odrębnych przepisach dotyczących substancji chemicznych, ich mieszanin, czynników lub procesów technologicznych o działaniu rakotwórczym lub mutagennym w środowisku pracy wydanych na podstawie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495), lub innych czynników podobnie działających, jeżeli zostanie to stwierdzone przez instytut badawczy prowadzący badania z zakresu medycyny pracy.

5. Warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 i 4, uważa się za spełnione, jeżeli przekroczone zostały normatywy higieniczne na danych stanowiskach służby, stwierdzone przez uprawnione laboratoria, w wyniku przeprowadzonych badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

6. Służbę wykonywaną w warunkach, o których mowa w ust. 3 pkt 7, uważa się za pełnioną w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, jeżeli jest pełniona przez co najmniej połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia, natomiast w pozostałych przypadkach wymienionych w ust. 1–4, jeżeli jest pełniona co najmniej przez połowę obowiązującego czasu służby.

7. Oceny warunków uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia uprawniających do uzyskania urlopu dodatkowego dokonują komisje powołane przez właściwych przełożonych, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy, z udziałem przedstawicieli służby medycyny pracy, służby bhp oraz każdej zakładowej organizacji związkowej funkcjonującej w danej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.

§ 6. Do urlopów, o których mowa w art. 87b ust. 1, 3 i 4 ustawy, stosuje się przepisy § 2–4.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2020 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika z nowelizacji art. 90 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), zwanej dalej „ustawą”, w związku z trwającymi pracami legislacyjnymi nad projektem ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej, która wprowadza zmiany m.in. w ustawie o Straży Granicznej.

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie zmienionego upoważnienia ustawowego zawartego w projektowanym art. 90 ustawy, który upoważnił ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowych warunków i sposobu udzielania funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego oraz urlopów, o których mowa w art. 87b ust. 1, 3 i 4, w tym ustalania planu urlopów oraz położonych właściwych do jego ustalania, kierując się koniecznością zagwarantowania przysługującego funkcjonariuszowi prawa do wypoczynku oraz zapewnienia właściwej organizacji służby;
- 2) warunków szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia dla każdego stopnia szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4, oraz podmiotów dokonujących oceny tych warunków, uwzględniając szczególne właściwości oraz miejsca pełnienia służby.

Projektowane rozporządzenie zachowuje podobne rozwiązania prawne jakie są zawarte w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. poz. 784, z późn. zm.).

Przedmiotowy projekt rozporządzenia określa w § 2 podmioty właściwe do ustalania planu urlopów oraz wskazuje sposób ustalania planu urlopów. Projekt zakłada, że plan urlopów, ustalają przełożeni wymienieni w art. 86c ust. 1 ustawy. Oznacza to, że plan urlopów będzie ustalał:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych lub upoważnione przez niego osoby – Komendantowi Głównemu Straży Granicznej;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej lub upoważnione przez niego osoby – zastępcom Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendantowi BSWSG, komendantom oddziałów Straży Granicznej, komendantom ośrodków Straży Granicznej, komendantom ośrodków szkolenia Straży Granicznej, kierownikom komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej oraz innym podległym bezpośrednio funkcjonariuszom;
- 3) Komendant BSWSG, komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej, kierownicy komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej lub upoważnione przez nich osoby – podległym funkcjonariuszom.

Ponadto projekt przewiduje, że przy ustalaniu planu urlopów będą brane pod uwagę wnioski funkcjonariuszy i konieczność zapewnienia normalnego toku służby. Plan urlopów ustala się do końca roku poprzedzającego rok objęty tym planem oraz podaje się do wiadomości funkcjonariuszy w sposób przyjęty w danej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej (§ 2 ust. 2 i 3).

Projektowane rozporządzenie wprowadza także w § 3 regulację określającą warunki udzielania funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego, zgodnie z którą urlop wypoczynkowy nie może rozpoczynać się ani kończyć w dniu, który zgodnie z jednozmianowym rozkładem czasu służby określonym w przepisach w sprawie rozkładu czasu służby funkcjonariuszy jest dniem wolnym od służby (ust. 1). Natomiast urlop wypoczynkowy funkcjonariusza pełniącego służbę w zmienowym rozkładzie czasu służby zaczyna się w dniu następnym po służbie lub wykorzystaniu czasu wolnego przysługującego za służbę bezpośrednio poprzedzającą urlop oraz kończy w dniu poprzedzającym kolejną służbę (ust. 2). Dni wolnych od służby, wynikających z jednozmianowego rozkładu czasu służby, nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

W § 4 projektu określono że udzielenie urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego w całości lub w części w ustalonym terminie, z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność, a w szczególności z powodu zwolnienia od zajęć służbowych, czasowej niezdolności do służby wskutek choroby, odosobnienia w związku z chorobą zakaźną lub z powodu urlopu macierzyńskiego oraz z ważnych względów służbowych, a także urlopu, którego termin został przesunięty na wniosek funkcjonariusza, następuje w terminie zgodnym z wnioskiem funkcjonariusza, pod warunkiem że nie zakłóca normalnego toku służby.

Projektowane rozporządzenie w § 5 określa warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, dla każdego stopnia szkodliwości, o których mowa w art. 87b ust. 4 ustawy, uzasadniające przyznanie urlopu dodatkowego ze względu na pełnienie służby w tych warunkach.

Ponadto w § 5 ust. 7 projektu przewidziano, że oceny warunków uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia uprawniających do uzyskania urlopu dodatkowego dokonują komisje powołane przez właściwych przełożonych, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy, z udziałem przedstawicieli służby medycyny pracy, służby bhp oraz każdej zakładowej organizacji związkowej funkcjonującej w danej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.

Norma § 6 projektu zakłada, że przepisy § 2–4 dotyczące urlopu wypoczynkowego stosuje się do corocznego płatnego urlopu dodatkowego z tytułu stażu służby oraz ze względu na osiągnięty wiek, a także z tytułu pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, tj. urlopów dodatkowych, o których mowa w art. 87b ust. 1, 3 i 4 ustawy.

W związku ze zmianą upoważnienia ustawowego, przewidziano, że rozporządzenie wejdzie w życie z tym samym dniem co projektowana ustawa o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej, która wprowadza nowe brzmienie art. 90 ustawy, tj. z dniem 1 sierpnia 2020 r.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, w tym dla środków zaplanowanych na funkcjonowanie Straży Granicznej w ramach części 42 – Sprawy wewnętrzne.

Przedmiot regulacji zawartej w projekcie nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Z tego względu projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dyrektora Biura Kadr i Szkolenia Komendy Głównej Straży Granicznej – Jacek Lipski tel. 22 500 49 93</p>	<p>Data sporządzenia 15.05.2020</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Art. 90 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305 i ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika z nowelizacji art. 90 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), zwanej dalej „ustawą”, w związku z trwającymi pracami legislacyjnymi nad projektem ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej, która wprowadza zmiany m.in. w ustawie o Straży Granicznej. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 90 ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych został upoważniony do określenia w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowych warunków i sposobu udzielania funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego oraz urlopów, o których mowa w art. 87b ust. 1, 3 i 4 ustawy, w tym ustalania planu urlopów oraz przełożonych właściwych do jego ustalania, kierując się koniecznością zagwarantowania przysługującego funkcjonariuszowi prawa do wypoczynku oraz zapewnienia właściwej organizacji służby;
- 2) warunków szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia dla każdego stopnia szkodliwości, o którym mowa w art. 87b ust. 4 ustawy, oraz podmiotów dokonujących oceny tych warunków, uwzględniając szczególne właściwości oraz miejsca pełnienia służby.

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w nowelizowanym art. 90 ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie zachowuje podobne rozwiązania prawne, jakie są określone w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. poz. 784, z późn. zm.), wydanym na podstawie aktualnego upoważnienia ustawowego zawartego w art. 90 ustawy.

Przedmiotowy projekt określa podmioty właściwe do ustalania planu urlopów oraz wskazuje sposób ustalania planu urlopów. Projekt zakłada, że plan urlopów ustalają:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych lub upoważnione przez niego osoby – Komendantowi Głównemu Straży Granicznej;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej lub upoważnione przez niego osoby – zastępcom Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendantowi BSWSG, komendantom oddziałów Straży Granicznej, komendantom ośrodków Straży Granicznej, komendantom ośrodków szkolenia Straży Granicznej, kierownikom komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej oraz innym podległym bezpośrednio funkcjonariuszom;
- 3) Komendant BSWSG, komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej, kierownicy komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej lub upoważnione przez nich osoby – podległym funkcjonariuszom.

Ponadto projekt przewiduje, że plan urlopów ustala się, biorąc pod uwagę wnioski funkcjonariuszy i konieczność zapewnienia normalnego toku służby, do końca roku poprzedzającego rok objęty tym planem oraz podaje się do wiadomości funkcjonariuszy w sposób przyjęty w danej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.

Projektowane rozporządzenie wprowadza także regulację określającą warunki udzielania funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego, zgodnie z którą urlop wypoczynkowy nie może rozpoczynać się ani kończyć w dniu, który zgodnie z jednoznanym rozkładem czasu służby określonym w przepisach w sprawie rozkładu czasu służby funkcjonariuszy jest dniem wolnym od służby. Natomiast urlop wypoczynkowy funkcjonariusza pełniącego służbę w zmianowym rozkładzie czasu służby zaczyna się w dniu następnym po służbie lub wykorzystaniu czasu wolnego przysługującego za służbę bezpośrednio poprzedzającą urlop oraz kończy w dniu poprzedzającym kolejną służbę. Dni wolnych od służby, wynikających z jednoznanego rozkładu czasu służby, nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

W projekcie określono także, że udzielenie urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego w całości lub w części w ustalonym terminie, z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność, a także urlopu, którego termin został przesunięty na wniosek funkcjonariusza, następuje w terminie zgodnym z wnioskiem funkcjonariusza, pod warunkiem że nie zakłóca to normalnego toku służby.

Projektowane rozporządzenie określa także warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, dla każdego stopnia szkodliwości, o których mowa w art. 87b ust. 4 ustawy, uzasadniające przyznanie urlopu dodatkowego ze względu na pełnienie służby w tych warunkach. Ponadto w projekcie przewidziano, że oceny warunków uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia uprawniających do uzyskania urlopu dodatkowego dokonują komisje powołane przez właściwych przełożonych, z udziałem przedstawicieli służby medycyny pracy, służby bhp oraz każdej zakładowej organizacji związkowej funkcjonującej w danej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie będzie odnosiło skutek wyłącznie wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy podlegają przepisom pragmatyki służbowej Straży Granicznej. Wobec powyższego w przypadku formacji mundurowych, które działają na podstawie własnych przepisów pragmatyki służbowej dokonywanie analizy porównawczej z rozwiązaniami z innych krajów w tym zakresie jest niecelowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Funkcjonariusze Straży Granicznej	16.045	Limit zatrudnienia na rok 2020	Bezpośrednie

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) zostanie udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania do Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie wywierać wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwo domowe, jak również nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie spowoduje zmian na rynku pracy w odniesieniu do zatrudnienia oraz innych wskaźników dotyczących spraw pracowniczych (np. czasu poszukiwania pracy, kwalifikacji pracowników).

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na wymienione wyżej obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Po wejściu w życie projektu rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot i zakres regulacji rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji efektów oraz stosowania mierników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak – nie dotyczy.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie obiegu dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym
w stosunku do funkcjonariuszy Straży Granicznej**

Na podstawie art. 137e ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa obieg dokumentów związanych z tym postępowaniem oraz wzory postanowień, orzeczeń i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 2. 1. Dokumenty związane z postępowaniem dyscyplinarnym można przekazywać bezpośrednio, za pośrednictwem innych funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej lub przesyłką listową.

2. Obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym prowadzi się w taki sposób, aby ich treść nie była udostępniona osobom niepowołanym.

§ 3. 1. Rzecznik dyscyplinarny prowadzący sprawę zakłada teczkę akt postępowania dyscyplinarnego, oznaczając ją opisem przedmiotu sprawy. Teczka akt postępowania dyscyplinarnego opatruje się pieczęcią z nazwą jednostki organizacyjnej Straży Granicznej.

2. We wszystkich sprawach należy przestrzegać chronologicznego układu akt postępowania dyscyplinarnego według daty sporządzenia lub wpływu dokumentów.

3. Akta postępowania dyscyplinarnego układa się w tomach nieprzekraczających 200 arkuszy. Arkusze zawarte w poszczególnych tomach numeruje się, dokonując zaznaczenia lub nadruku trwałym środkiem kryjącym w prawym górnym rogu.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

4. Do każdego tomu akt postępowania dyscyplinarnego sporządza się spis akt postępowania dyscyplinarnego, z zachowaniem ciągłości numeracji arkuszy dla całości akt postępowania dyscyplinarnego.

§ 4. 1. Akta zawieszono postępowania dyscyplinarnego przechowuje rzecznik dyscyplinarny wyznaczony do jego prowadzenia.

2. W czasie zawieszenia postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny okresowo, nie rzadziej niż raz w miesiącu, podejmuje czynności niezbędne do ustalenia, czy przyczyny zawieszenia nie ustały. Z czynności tych rzecznik dyscyplinarny sporządza notatkę urzędową, którą włącza do akt postępowania dyscyplinarnego.

3. Rzecznik dyscyplinarny może odstąpić od realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli okoliczności związane z przyczyną zawieszenia to uzasadniają. Fakt ten dokumentuje notatką urzędową, którą włącza do akt postępowania dyscyplinarnego.

4. Rzecznik dyscyplinarny po uzyskaniu informacji o ustaniu przyczyn zawieszenia postępowania dyscyplinarnego, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia, w którym powziął tę informację, przekazuje akta postępowania dyscyplinarnego przełożonemu dyscyplinarnemu wraz z wnioskiem o podjęcie tego postępowania.

§ 5. Wzór:

- 1) postanowienia o podjęciu czynności wyjaśniających jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) orzeczenia dyscyplinarnego po wyrażeniu zgody na dobrowolne poddanie się karze bez wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) orzeczenia dyscyplinarnego po złożeniu wniosku o dobrowolne poddanie się karze po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) postanowienia o odmowie przyjęcia wniosku odwoławczego jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 5) upoważnienia do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 6) postanowienia o odmowie przyjęcia sprzeciwu jest określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia;

- 7) postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 7 do rozporządzenia;
- 8) postanowienia o przejęciu postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 8 do rozporządzenia;
- 9) postanowienia o przekazaniu postępowania dyscyplinarnego do prowadzenia innemu przełożonemu jest określony w załączniku nr 9 do rozporządzenia;
- 10) postanowienia o wyłączeniu/odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 10 do rozporządzenia;
- 11) postanowienia o wyłączeniu/odmowie wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 11 do rozporządzenia;
- 12) postanowienia o zmianie zarzutów w postępowaniu dyscyplinarnym jest określony w załączniku nr 12 do rozporządzenia;
- 13) wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wyrażenie zgody na skorzystanie z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 13 do rozporządzenia;
- 14) wezwania jest określony w załączniku nr 14 do rozporządzenia;
- 15) protokołu przesłuchania obwinionego jest określony w załączniku nr 15 do rozporządzenia;
- 16) protokołu przesłuchania świadka/pokrzywdzonego/biegłego jest określony w załączniku nr 16 do rozporządzenia;
- 17) protokołu oględzin jest określony w załączniku nr 17 do rozporządzenia;
- 18) protokołu konfrontacji jest określony w załączniku nr 18 do rozporządzenia;
- 19) postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o odmowie zwolnienia od złożenia zeznania/odpowiedzi na pytania jest określony w załączniku nr 19 do rozporządzenia;
- 20) postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o odmowie udostępnienia akt postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 20 do rozporządzenia;
- 21) postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o oddaleniu wniosku dowodowego jest określony w załączniku nr 21 do rozporządzenia;
- 22) postanowienia o przedłużeniu terminu prowadzenia postępowania dowodowego jest określony w załączniku nr 22 do rozporządzenia;
- 23) postanowienia o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 23 do rozporządzenia;
- 24) postanowienia o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego w związku z przeniesieniem obwinionego jest określony w załączniku nr 24 do rozporządzenia;

- 25) postanowienia o podjęciu zawieszono postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 25 do rozporządzenia;
- 26) postanowienia o wyłączeniu czynu do odrębnego postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 26 do rozporządzenia;
- 27) protokołu zapoznania obwinionego/obrońcy z aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego/z materiałami dowodowymi postępowania dyscyplinarnego uzupełnionymi na podstawie art. 136 bza ust. 2 ustawy o Straży Granicznej jest określony w załączniku nr 27 do rozporządzenia;
- 28) postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o odmowie uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 28 do rozporządzenia;
- 29) postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o zamknięciu postępowania dowodowego jest określony w załączniku nr 29 do rozporządzenia;
- 30) sprawozdania z postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 30 do rozporządzenia;
- 31) postanowienia o uchyleniu postanowienia o zamknięciu postępowania dowodowego jest określony w załączniku nr 31 do rozporządzenia;
- 32) orzeczenia dyscyplinarnego o uniewinnieniu/uznaniu winnym i odstąpieniu od wymierzenia kary jest określony w załączniku nr 32 do rozporządzenia;
- 33) orzeczenia dyscyplinarnego o ukaraniu jest określony w załączniku nr 33 do rozporządzenia;
- 34) orzeczenia dyscyplinarnego o umorzeniu prowadzonego postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 34 do rozporządzenia;
- 35) postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej/rachunkowej jest określony w załączniku nr 35 do rozporządzenia;
- 36) postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej/rachunkowej jest określony w załączniku nr 36 do rozporządzenia;
- 37) postanowienia o odmowie przyjęcia odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest określony w załączniku nr 37 do rozporządzenia;
- 38) postanowienia o odmowie przywrócenia terminu do złożenia odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest określony w załączniku nr 38 do rozporządzenia;
- 39) orzeczenia dyscyplinarnego po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest określony w załączniku nr 39 do rozporządzenia;

- 40) orzeczenia dyscyplinarnego o umorzeniu postępowania odwoławczego jest określony w załączniku nr 40 do rozporządzenia;
- 41) postanowienia o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 41 do rozporządzenia;
- 42) orzeczenia dyscyplinarnego o odmowie uchylenia/uchyleniu orzeczenia dyscyplinarnego jest określony w załączniku nr 42 do rozporządzenia;
- 43) decyzji o zatarciu kary dyscyplinarnej jest określony w załączniku nr 43 do rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 137e ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305 i ...), dodawanego w wyniku nowelizacji tej ustawy ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...).

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym projekt rozporządzenia określa obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym prowadzonym w stosunku do funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz wzory postanowień, orzeczeń i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym.

Celem przedmiotowego projektu jest zapewnienie jednolitych rozwiązań i sprawności prowadzonych postępowań dyscyplinarnych w stosunku do funkcjonariuszy Straży Granicznej.

W obowiązującym stanie prawnym powyższa problematyka nie jest uregulowana. Nie były również dotychczas wprowadzone wzory postanowień, orzeczeń i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym.

W projekcie określono, że dokumenty związane z postępowaniem dyscyplinarnym można przekazywać bezpośrednio, za pośrednictwem innych funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej lub przesyłką listową w taki sposób, aby ich treść nie była udostępniona osobom niepowołanym. Uregulowano także szczegółowy sposób przechowywania akt postępowania dyscyplinarnego w teczce akt.

W rozporządzeniu określono szczegółowy sposób wykonywania czynności w postępowaniu dyscyplinarnym wskazując, że rzecznik dyscyplinarny w czasie zawieszenia postępowania dyscyplinarnego podejmuje okresowo, nie rzadziej niż raz w miesiącu, czynności niezbędne do ustalenia, czy nie ustały przyczyny zawieszenia. W przypadku powzięcia informacji o ustaniu przyczyn zawieszenia przekazuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, przełożonemu dyscyplinarnemu akta postępowania dyscyplinarnego wraz z wnioskiem o podjęcie tego postępowania.

Wzory postanowień, orzeczeń i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym zostały określone w załącznikach nr 1–43 do rozporządzenia.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. wraz z wejściem w życie zmienionych przepisów ustawy dotyczących postępowań dyscyplinarnych prowadzonych w stosunku do funkcjonariuszy Straży Granicznej.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 z późn. zm.).

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie wywierać wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwo domowe, jak również nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowana regulacja nie spowoduje zmian na rynku pracy w odniesieniu do zatrudnienia oraz innych wskaźników dotyczących spraw pracowniczych (np. czasu poszukiwania pracy, kwalifikacji pracowników).	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na wymienione wyżej obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Po wejściu w życie projektowanej regulacji.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na przedmiot i zakres regulacji rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji efektów oraz stosowania mierników.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE o podjęciu czynności wyjaśniających

Na podstawie art. 136ba ust. 1–3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), po otrzymaniu w dniu informacji o czynie, stanowiącym przewinienie dyscyplinarne polegającym na tym, że

.....
(określenie czynu stanowiącego przedmiot czynności wyjaśniających)

postanawiam

1. podjąć czynności wyjaśniające
2. wskazać do prowadzenia czynności wyjaśniających

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Wykonano w 2 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – aa

Egz. nr 2 – akta czynności wyjaśniających

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

Załącznik nr 2

..... dnia

(miejsowość)

(data)

Egz. nr

ORZECZENIE DYSCYPLINARNE Nr
po wyrażeniu zgody na dobrowolne poddanie się karze bez wszczęcia
postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136be ust. 1 i 2, art. 136bt ust. 1 pkt 2 i art. 136 ust. 1 pkt 1*, 2* ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po wysłuchaniu funkcjonariusza, złożeniu przez niego wyjaśnień oraz wyrażeniu pisemnej zgody na poddanie się karze dyscyplinarnej uznaję

.....
(stopień, imię, nazwisko, stanowisko służbowe obwinionego)

winnym tego, że

.....
(treść zarzutu/ zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

i wymierzam karę dyscyplinarną

.....
(wskazanie kary dyscyplinarnej upomnienia lub nagany)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia obwinionemu przysługuje prawo złożenia odwołania do Komendanta Głównego Straży Granicznej za pośrednictwem
(określenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji)
w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia.*

Od niniejszego orzeczenia odwołanie nie przysługuje. Jednak obwiniony może zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. *

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – teczka akt osobowych

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

ORZECZENIE DYSCYPLINARNE Nr
po złożeniu wniosku o dobrowolne poddanie się karze po wszczęciu
postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136be ust. 3 i 5, art. 136bt ust. 1 pkt 2 i art. 136 ust. 1 pkt 1*, 2* ustawy
z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po złożeniu przez
.....
(stopień, imię, nazwisko, stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionego o to, że
(treść zarzutu/zarzutów* wraz z kwalifikacją prawną)

wniosku o dobrowolne poddanie się karze, uznając go winnym zarzucanego czynu i wymierzam karę
dyscyplinarną.....
(wskazanie kary dyscyplinarnej upomnienia lub nagany)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia obwinionemu przysługuje prawo złożenia do
(określenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie)
wniosku odwoławczego w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – teczka akt osobowych

*niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o odmowie przyjęcia wniosku odwoławczego

Na podstawie art. 136be ust. 7 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), po rozpatrzeniu wniosku odwoławczego

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionego o to, że
(treść zarzutu/zarzutów* z podaniem kwalifikacji prawnej)

postanawiam
odmówić przyjęcia wniosku odwoławczego

Uzasadnienie

.....
.....
.....
(treść uzasadnienia)

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i prawomocne.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....

*niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

Załącznik nr 5

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

UPOWAŻNIENIE do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej

Na podstawie art. 136be ust. 16 i 17 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej
(Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

upoważniam

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez funkcjonariusza,
z którym jest prowadzona rozmowa, lub zajmującego co najmniej równorzędne z tym funkcjonariuszem stanowisko służbowe)

do przeprowadzenia w moim imieniu rozmowy dyscyplinującej z
.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza)

w związku z popełnieniem czynu.....
.....
(określenie czynu stanowiącego naruszenie dyscypliny służbowej wraz z kwalifikacją prawną)

Przeprowadzenie rozmowy dyscyplinującej wynika z:.....
.....
(określenie przesłanek, jakie spowodowały podjęcie przez przełożonego dyscyplinarnego rozstrzygnięcia o przeprowadzeniu w danym przypadku rozmowy
dyscyplinującej)

Rozmowę dyscyplinującą należy przeprowadzić w terminie do.....
.....
(określenie terminu, w jakim rozmowę dyscyplinującą należy przeprowadzić)

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Upoważnienie otrzymałem dnia
(data i podpis osoby upoważnionej)

Wykonano w 2 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – aa
Egz. nr 2 – upoważniony
Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia a
(miejscowość) (data)
Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o odmowie przyjęcia sprzeciwu

Na podstawie art. 136be ust. 15 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), po dokonaniu analizy sprzeciwu złożonego przez
.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza)

od rozmowy dyscyplinującej przeprowadzonej w dniu.....

postanawiam
odmówić przyjęcia sprzeciwu

UZASADNIENIE

.....
.....
(treść uzasadnienia)

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje zażalenie terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia za pośrednictwem do Komendanta
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Głównego Straży Granicznej.*

Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje wniosek do ministra właściwego do spraw wewnętrznych/ Komendanta Głównego Straży Granicznej* o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 2 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – funkcjonariusz

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136bb ust. 1 i 2, ust. 4 pkt*/ ust. 5* i art. 136bj ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), po otrzymaniu w dniu informacji uzasadniającej podejrzenie popełnienia przez funkcjonariusza czynu, stanowiącego przewinienie dyscyplinarne

postanawiam

1. wszczęć postępowanie dyscyplinarne wobec
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe funkcjonariusza)

w stosunku do którego/której* zachodzi uzasadnione podejrzenie o to, że

.....
(podać określenie czynu zarzucanego z podaniem okoliczności, miejsca i daty)

tj. o popełnienie czynu określonego w art.
(podać kwalifikację prawną czynu)

2. wyznaczyć do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzeczownika dyscyplinarnego)

3. włączyć do akt postępowania dyscyplinarnego:

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 2 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

**Komendant Główny
Straży Granicznej**

Załącznik nr 8

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

**POSTANOWIENIE
o przejęciu postępowania dyscyplinarnego**

Na podstawie art. 135d ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

przejąć do prowadzenia postępowanie dyscyplinarne wszczęte przeciwko

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionego o to, że

.....
(treść zarzutu/zarzutów* wraz z kwalifikacją prawną)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:

*niepotrzebne skreślić

**Komendant Główny
Straży Granicznej**

Załącznik nr 9

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

**POSTANOWIENIE Nr
o przekazaniu postępowania dyscyplinarnego do prowadzenia innemu
przełożonemu**

Na podstawie art. 135d ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

przekazać

(określenie nowego przełożonego dyscyplinarnego)

prowadzenie postępowania dyscyplinarnego wszczętego

.....
(data i nr postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, określenie przełożonego dyscyplinarnego, który wszczął postępowanie)

przeciwko

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że

.....
(treść zarzutu/zarzutów* wraz z kwalifikacją prawną)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporcz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia

(miejsowość)

(data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o wyłączeniu/odmowie wyłączenia* rzecznika dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136bh ust. 1 pkt.....*/ust. 2*/ ust. 4* w związku z ust. 6 i art.136bi ust. 3
ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

1. wyłączyć/odmówić wyłączenia*

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że

.....
(treść zarzutu/zarzutów* wraz z kwalifikacją prawną)

2. wyznaczyć do dalszego prowadzenia postępowania dyscyplinarnego*:

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

(urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG)

.....
(stopień, imię i nazwisko, właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

**Komendant Główny
Straży Granicznej**

Załącznik nr 11

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

**POSTANOWIENIE Nr
o wyłączeniu/odmowie wyłączenia* przełożonego dyscyplinarnego**

Na podstawie art. 136bh ust. 1 pkt.....*/ust. 2*/ ust. 4* w związku z ust. 7 i art. 136bi ust. 1*/
ust. 2* ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

1. wyłączyć/odmówić wyłączenia*

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego)

od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że

.....
(treść zarzutu/zarzutów* wraz z kwalifikacją prawną)

2. przejąć postępowanie dyscyplinarne do dalszego prowadzenia – (w przypadku przejęcia postępowania
dyscyplinarnego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej) */wyznaczyć do dalszego prowadzenia postępowania
dyscyplinarnego – (w przypadku wyznaczenia do postępowania dyscyplinarnego przełożonego dyscyplinarnego z równorzędnej jednostki
organizacyjnej Straży Granicznej) *

Uzasadnienie

.....
.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

(pieczęć urzędowa organu)

.....
(stopień, imię i nazwisko)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o zmianie zarzutów w postępowaniu dyscyplinarnym

Na podstawie art. 136bj ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po zapoznaniu się w dniu z materiałami postępowania dyscyplinarnego wszczętego postanowieniem nr z dnia wobec
(oznaczenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego oraz stanowisko służbowe)

obwinionego o to, że
(treść zarzutów z podaniem kwalifikacji prawnej z postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego)

postanawiam

zarzucić obwinionemu czyn nieobjęty postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego/czyn w zmienionej w istotny sposób postaci*, tj. czyn polegający na tym, że

.....
(podać określenie czynu zarzucanego z podaniem okoliczności, miejsca i daty, kwalifikacji prawnej)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

..... dnia
(miejsowość) (data)

.....
(oznaczenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

WNIOSEK
rzecznika dyscyplinarnego o wyrażenie zgody na skorzystanie z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego w prowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym

Na podstawie art. 136bg ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) w związku z postępowaniem dyscyplinarnym wszczętym postanowieniem nr z dnia r.
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

przeciwko.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że.....
(treść zarzutu/zarzutów z kwalifikacją prawną)

wnoszę o wyrażenie zgody na skorzystanie z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego przy przeprowadzeniu czynności dowodowych w zakresie:
(określenie zakresu czynności dowodowych, jakie ma wykonać rzecznik dyscyplinarny)

Uzasadnienie

.....
.....
.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis wnioskującego rzecznika dyscyplinarnego)

Wyrażam zgodę i do pomocy wyznaczam*
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

Nie wyrażam zgody*

.....
(stopień, imię i nazwisko, podpis
właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

*Niepotrzebne skreślić

..... dnia
 (miejscowość) (data)
 Egz. nr

.....
 (imię i nazwisko świadka)

 (adres)

WEZWANIE

Na podstawie art. 177 § 1, art. 129 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 30, z późn. zm.)* w związku z art. 136bk ust. 1 oraz art. 136bzf ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) wzywam Pana/Panią*:

.....
 (imię i nazwisko)
 do osobistego stawiennictwa w dniuo godz. w pomieszczeniu nr pod adresem, w charakterze świadka/obwinionego* w postępowaniu dyscyplinarnym wszczętym postanowieniem
 (właściwy przełożony dyscyplinarny)
 nr z dnia przeciwko
 (stopień, imię nazwisko obwinionego)
 w celu.....
 nr tel. kontaktowego.....

Pouczenie

Zgodnie z art. 177 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego każda osoba wezwana w charakterze świadka ma obowiązek stawić się i złożyć zeznania.*

W myśl art. 136bq ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej choroba obwinionego, świadka i innego uczestnika postępowania dyscyplinarnego usprawiedliwia nieobecność tych osób podczas czynności objętych danym postępowaniem przez okresy nie dłuższe niż łącznie 14 dni w ciągu całego postępowania dyscyplinarnego. Usprawiedliwienie nieobecności z powodu choroby za każdy następny jej okres wymaga przedstawienia zaświadczenia wystawionego przez lekarza uprawnionego do wystawiania zaświadczeń potwierdzających niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie karne.

.....
 (podpis prowadzącego postępowanie dyscyplinarne)

Wykonano w 2 egzemplarzach:
 Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
 Egz. nr 2 – świadek/obwiniony*
 Wyk./sporz.: ... , tel.
 Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

P R O T O K Ó Ł

przesłuchania obwinionego

Działając na podstawie art. 136bk ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

w dniu 20..... roku w
(podać miejsce przesłuchania)

w godzinach od do rzecznik dyscyplinarny prowadzący
postępowanie dyscyplinarne wszczęte postanowieniem nr..... z dnia.....

.....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego)

przy udziale protokolanta*.....
(stopień, imię i nazwisko)

oraz*

1)
(imię i nazwisko, podstawa udziału w przesłuchaniu)

2)
(imię i nazwisko, podstawa udziału w przesłuchaniu)

przesłuchał w charakterze obwinionego niżej wymienionego, którego tożsamość stwierdzono na
podstawie
(nazwa, seria i numer dokumentu, organ wydający dokument)

Dane obwinionego:

Imię i nazwisko obwinionego

Data i miejsce urodzenia

Adres zamieszkania

Adres do korespondencji

Stanowisko służbowe

Stosunek do pokrzywdzonego*

Obwinionego pouczone o przysługujących uprawnieniach wynikających z art. 136bl ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (prawo do odmowy składania wyjaśnień).

.....
(podpis obwinionego*)

Osoby uczestniczące w przesłuchaniu uprzedzone o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą
urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk*.....
(rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

Następnie obwiniony wyjaśnia, co następuje:

.....
(treść wyjaśnień – w przypadku pytań należy zapisać zarówno treść pytań, jak również treść odpowiedzi na zadane pytanie)

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień* :

.....
.....
.....

Do protokołu załączono* :
(rodzaj i liczba załączników)

.....

Przesłuchanie obwinionego zakończono dnia r. o godz.

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi*podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*)

.....
(podpis obwinionego)

.....

.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

* niepotrzebne skreślić

P R O T O K Ó Ł

przesłuchania świadka/pokrzywdzonego/biegłego*

Działając na podstawie art. 136bk ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

w dniu 20..... roku w
(podać miejsce przesłuchania)

w godzinach od do rzecznik dyscyplinarny prowadzący
postępowanie dyscyplinarne wszczęte postanowieniem nr z dnia
.....

.....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego)

przy udziale protokolanta*
(stopień, imię i nazwisko)

oraz*

1)
(imię i nazwisko, podstawa udziału w przesłuchaniu)

2)
(imię i nazwisko, podstawa udziału w przesłuchaniu)

w związku z postępowaniem dyscyplinarnym prowadzonym
przeciwko:.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

przesłuchał w charakterze świadka/pokrzywdzonego/biegłego* niżej wymienioną osobę, której
tożsamość stwierdzono na podstawie
.....
(nazwa, seria i numer dokumentu, organ wydający dokument)

Dane świadka/pokrzywdzonego/biegłego*:

Imię i nazwisko

Data i miejsce urodzenia

Adres zamieszkania

Adres do korespondencji

Stanowisko służbowe

Stosunek do obwinionego*

.....
(podpis świadka/pokrzywdzonego*)

Osoby uczestniczące w przesłuchaniu uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą
urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk*
(rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

Następnie świadek/pokrzywdzony* zeznaje, co następuje:

.....

(treść zeznań – w przypadku pytań należy zapisać zarówno treść pytań, jak również treść odpowiedzi na zadane pytanie)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień* :

.....
.....
.....
.....

Do protokołu załączono* :
(rodzaj i liczba załączników)

.....

Przesłuchanie świadka zakończono dnia r. o godz.

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi* podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*)

.....
(podpis świadka/pokrzywdzonego/biegłego)

.....

.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

* niepotrzebne skreślić

P R O T O K Ó Ł O G L Ę D Z I N

Działając na podstawie art. 136bk ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

w dniu 20..... roku w
(podać miejsce oględzin)

w godzinach od do rzecznik dyscyplinarny prowadzący
postępowanie dyscyplinarne wszczęte postanowieniem nr..... z dnia.....

.....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego)

przy udziale protokolanta*
(stopień, imię i nazwisko)

oraz*

1)
(imię i nazwisko, podstawa udziału w oględzinach)

2)
(imię i nazwisko, podstawa udziału w oględzinach)

Dokonał oględzin
(miejsce oględzin – miejscowość, adres i przedmiot oględzin)

.....
.....
.....

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*)

.....
.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

Osoby uczestniczące w oględzinach uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą
urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk*
(rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

W toku oględzin ustalono, co następuje:

.....
.....
.....
.....
.....

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*:

.....
.....
.....

Do protokołu załączono* :
(rodzaj i liczba załączników)

Protokół zakończono dnia r. o godz.

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi* podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*)

.....
(podpis świadka/pokrzywdzonego)

.....
.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

*niepotrzebne skreślić

P R O T O K Ó Ł K O N F R O N T A C J I

Działając na podstawie art. 136bk ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

w dniu 20..... roku w
(podać miejsce konfrontacji)

w godzinach od do rzecznik dyscyplinarny prowadzący
postępowanie dyscyplinarne wszczęte postanowieniem nr..... z dnia.....

.....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego)

przy udziale protokolanta*.....
(stopień, imię i nazwisko)

oraz*

1.....
(imię i nazwisko, podstawa udziału w konfrontacji)

2.....
(imię i nazwisko, podstawa udziału w konfrontacji)

Dokonał konfrontacji w celu wyjaśnienia następujących sprzeczności:

1) świadek/obwiniony*.....
(stopień*, imię i nazwisko)

pozostałe dane osobowe w aktach postępowania dyscyplinarnego ark. w zeznaniu/wyjaśnieniu*
z dnia..... (akta postępowania dyscyplinarnego ark.) zeznał/wyjaśnił*:.....

2) świadek/obwiniony*.....
(stopień*, imię i nazwisko)

pozostałe dane osobowe w aktach postępowania dyscyplinarnego ark. ... w zeznaniu/wyjaśnieniu*
z dnia..... (akta postępowania dyscyplinarnego ark.) zeznał/wyjaśnił*:.....

Świadków uprzedzono o:

– odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajanie prawdy (art. 233 § 1 Kodeksu karnego),
– obowiązku stawienia się na wezwanie i złożenia zeznań (art. 177 § 1 Kodeksu postępowania karnego).
Ponadto świadka poinformowano o okolicznościach uzasadniających odmowę składania zeznań lub
uchylenia się od odpowiedzi na pytania (art. 182, art. 183 i art. 185 Kodeksu postępowania karnego).
Świadek oświadczył, że został uprzedzony o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub
zatajanie prawdy oraz pouczone o pozostałych wyżej wymienionych obowiązkach i przysługujących
mu uprawnieniach.

.....
(podpis świadka)

.....
(podpis świadka)

Obwinionego pouczone o przysługujących uprawnieniach wynikających z art. 136bl ustawy z dnia 12
października 1990 r. o Straży Granicznej (prawo do odmowy składania wyjaśnień).

.....
(podpis obwinionego)

Świadek/obwiniony*.....

(stopień*, imię i nazwisko)

zecznał/wyjaśnił*.....
.....
.....
.....
.....

Świadek/obwiniony*.....
(stopień*, imię i nazwisko)

zecznał/wyjaśnił*.....
.....
.....
.....
.....

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień* :

.....
.....

Zgłoszone przez osoby uczestniczące uwagi/zarzutu co do treści protokołu oraz oświadczenie rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego czynność:.....

.....
.....
.....

Do protokołu załączono* :
(rodzaj i liczba załączników)

Osoby uczestniczące w oględzinach uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk*
(rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

Czynność zakończono dnia r. o godz.

Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi* podpisuję.

.....
(podpis świadka/obwinionego*)

.....
(podpis świadka/obwinionego*)

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis protokolanta*)

.....
.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych*)

* niepotrzebne skreślić

..... dnia

(miejsceowość)

(data)

Egz. nr

**POSTANOWIENIE Nr
Rzecznika Dyscyplinarnego
o odmowie zwolnienia od złożenia zeznania/odpowiedzi na pytania***

Na podstawie art. 136bzf ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam
odmówić zwolnienia od złożenia zeznania/odpowiedzi na pytania*

.....
(imię i nazwisko osoby przesłuchiwanej)

świadkowi w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko.....

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o to, że:.....

.....
(treść zarzutu/zarzutuów wraz z kwalifikacją prawną)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie świadkowi przysługuje prawo wniesienia zażalenia do.....
.....
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego) za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie dyscyplinarne w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis rzecznika dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia,
(data i podpis obwinionego/obrońcy/świadka*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
Egz. nr 4 – świadek
Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....

..... dnia
(miejscowość) (data)
Egz. nr

**POSTANOWIENIE Nr
Rzecznika Dyscyplinarnego
o odmowie udostępnienia akt postępowania dyscyplinarnego**

Na podstawie art. 136b1 ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam
odmówić udostępnienia akt postępowania dyscyplinarnego

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne zawierające wyjaśnienie przyczyn odmowy)
.....

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do

.....
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)
za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie dyscyplinarne w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy postanowienia w różnych terminach, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis rzecznika dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

*niepotrzebne skreślić

..... dnia
(miejsowość) (data)
Egz. nr

**POSTANOWIENIE Nr
Rzecznika Dyscyplinarnego
o oddaleniu wniosku dowodowego**

Na podstawie art. 136bm ust. 2 pkt i ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

oddalić wniosek dowodowy w postaci
(wskazać środek dowodowy, o który wnioskowano)

na okoliczność
(wskazać okoliczność, o której udowodnienie wnioskowano)

zgłoszony przez obwinionego/obrońcę*
(stopień*, imię i nazwisko)

dnia

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis rzecznika dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)
Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o przedłużeniu terminu prowadzenia postępowania dowodowego

Na podstawie art. 136bn ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

przedłużyć do dnia

.....
(wskazanie terminu przedłużenia postępowania dowodowego)

termin prowadzenia postępowania dowodowego w postępowaniu dyscyplinarnym wszczętym
postanowieniem nr..... z dnia.....wobec

.....
(stopień służbowy, imię i nazwisko obwinionego)

UZASADNIENIE

.....
.....

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136bo ust. 1 i 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

zawiesić z dniem postępowanie dyscyplinarne wszczęte postanowieniem
..... nr..... z dnia
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Komendanta Głównego Straży Granicznej za pośrednictwem
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy postanowienia w różnych terminach, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje. Jednak obwiniony może zwrócić się do Komendanta Głównego Straży Granicznej/ministra właściwego do spraw wewnętrznych* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy postanowienia w różnych terminach, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy/*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia

(miejscowość)

(data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136b ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

1. zawiesić z dniem postępowanie dyscyplinarne wszczęte postanowieniem nr Komendanta Straży Granicznej z dnia w związku z przeniesieniem obwinionego do
(określenie jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, do której przeniesiono funkcjonariusza)
2. przekazać materiały postępowania dyscyplinarnego przełożonemu dyscyplinarnemu w nowym miejscu pełnienia służby obwinionego, tj.:.....
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Na niniejsze zażalenie nie przysługuje.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy/pokrzywdzonego*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia

(miejscowość)

(data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o podjęciu zawieszzonego postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136bo ust. 5 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

podjąć zawieszzone postępowanie dyscyplinarne wszczęte wobec

(stopień, imię, nazwisko obwinionego)

postanowieniem nr.....z dnia.....

(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy/pokrzywdzonego*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....
* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o wyłączeniu czynu do odrębnego postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136bp ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), po dokonaniu analizy akt postępowania dyscyplinarnego wszczętego postanowieniemnr z dniawobec,
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego) (stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionego o to, że:

zarzut nr 1

zarzut nr 2

zarzut nr 3

postanawiam

- 1. wyłączyć czyn wskazany w punkcie do odrębnego postępowania dyscyplinarnego,
- 2. zebrane w trakcie dotychczasowego postępowanie dyscyplinarnego dowody dotyczące wyłączonego czynu włączyć do akt niniejszego postępowania dyscyplinarnego.

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego
Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

PROTOKÓŁ

**zapoznania obwinionego/obrońcy* z aktami postępowania dyscyplinarnego/
z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego/z materiałami
dowodowymi postępowania dyscyplinarnego uzupełnionymi na podstawie art. 136bza ust. 2
ustawy o Straży Granicznej***

....., dnia r., godz.
(miejscowość)

rzecznik dyscyplinarny:
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego)

działając na podstawie art. 136br ust. 3, ust. 6*/art. 136bza ust. 2* ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), przy udziale:

1)
(imię i nazwisko oraz podstawa udziału w zapoznaniu)

2)
(imię i nazwisko oraz podstawa udziału w zapoznaniu)

mając na uwadze, że w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko:
..... obwinionemu o popełnienie czynu(-nów) określonego(-nych)
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

W
(kwalifikacja prawna zarzutu/zarzutów*)

zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy, zapoznał obwinionego/obrońcę* z aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego/ z materiałami dowodowymi postępowania dyscyplinarnego uzupełnionymi na podstawie art. 136bza ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej* składającymi się z arkuszy (.....)
(liczba cyfrą) (liczba słownie)

Pouczenie

Obwinionemu/obrońcy* przysługuje prawo do zgłoszenia rzecznikowi dyscyplinarnemu, w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego, wniosku o ich uzupełnienie.*

Obwiniony/obrońca* ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego zgłosić wniosek o ich uzupełnienie w zakresie wynikającym z przeprowadzonych czynności dowodowych uzupełniających akta tego postępowania.*

Obwiniony/obrońca* ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się na podstawie art. 136bza ust. 2 ustawy o SG z uzupełnionymi materiałami dowodowymi postępowania dyscyplinarnego do zgłoszenia przelożonemu dyscyplinarnemu właściwemu do rozpatrzenia odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy* uwag dotyczących przeprowadzonych czynności dowodowych.*

Obwiniony/obrońca* po zapoznaniu się z aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego/z uzupełnionymi materiałami dowodowymi postępowania dyscyplinarnego* oraz po pouczeniu o przysługujących mu uprawnieniach oświadczył:

.....
.....

Z aktami postępowania zapoznał się:

obwiniony* od godz. do godz. ,
(stopień, imię i nazwisko)

obrońca* od godz. do godz.
(imię i nazwisko)

W protokole dokonano następujących sprostowań/uzupełnień*:

.....
.....

.....
Protokół po osobistym odczytaniu/odczytaniu mi* podpisuję.

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

.....
(podpis obwinionego)

.....
(podpis obrońcy*)

.....
.....
.....
(podpisy uczestników/osób obecnych*)

.....
* niepotrzebne skreślić

..... dnia

(miejsowość)

(data)

Egz. nr

**POSTANOWIENIE Nr
Rzecznika Dyscyplinarnego
o odmowie uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego**

Na podstawie art. 136br ust. 5 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po rozpatrzeniu wniosku obwinionego/obrońcy*

.....
(stopień*, imię, nazwisko i stanowisko służbowe* obwinionego/ obrońcy*)

o uzupełnienie akt postępowania dyscyplinarnego poprzez:

.....

.....

.....
(treść wniosku o uzupełnienie akt postępowania dyscyplinarnego)

postanawiam
odmówić uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego

Uzasadnienie

.....

.....

.....

.....

.....
(treść uzasadnienia)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie obwinionemu/obrońcy* przysługuje prawo wniesienia zażalenia do za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

postępowanie dyscyplinarne w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia.

W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy postanowienia w różnych terminach, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.

.....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
Wyk./sporz.: ..., tel.
Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

..... dnia

(miejsowość)

(data)

Egz. nr

**POSTANOWIENIE Nr
Rzecznika Dyscyplinarnego
o zamknięciu postępowania dowodowego**

Na podstawie art. 136br ust. 7 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam
zamknąć postępowanie dowodowe w postępowaniu dyscyplinarnym wszczętym postanowieniem
..... nr z dnia..... wobec
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionego o to, że :.....
.....
.....
(treść zarzutu wraz z kwalifikacją prawną)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje

.....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie jednostki organizacyjnej Straży Granicznej

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. poj.

**SPRAWOZDANIE
z postępowania dyscyplinarnego**

Postanowieniem nr z dnia
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

wszczął postępowanie dyscyplinarne wobec
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionego o to, że.
.....
.....
(treść zarzutu/zarzutów* wraz z kwalifikacją prawną)

Do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego wyznaczono.....
(stopień, imię nazwisko i stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

W wyniku przeprowadzonego postępowania dyscyplinarnego ustalono następujący stan faktyczny
.....
.....
.....
(opis ustalonego stanu faktycznego)

Wnioski rzecznika dyscyplinarnego:

Mając powyższe na uwadze proponuję:
- uniewinnić obwinionego od zarzucanego czynu (w przypadku gdy postępowanie nie potwierdziło zarzutów stawianych obwinionemu) z uwagi na
.....*
(szczegółowe uzasadnienie uniewinnienia)

- uznać obwinionego winnym czynu, za który ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną i wymierzyć karę.....*
(szczegółowe uzasadnienie wraz ze wskazaniem dowodów potwierdzających winę funkcjonariusza, jak również uzasadnienie wymiaru zaproponowanej kary z uwzględnieniem okoliczności łagodzących jak i obciążających)

- uznać obwinionego winnym czynu, za który ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną i odstąpić od wymierzenia kary z uwagi na.....*
(szczegółowe uzasadnienie wraz ze wskazaniem dowodów potwierdzających winę funkcjonariusza oraz przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary)

- umorzyć postępowanie dyscyplinarne z uwagi na.....*
(szczegółowe uzasadnienie wraz ze wskazaniem przyczyn umorzenia wymienionych w art. 136bu ustawy Straży Granicznej)

.....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego)

Wykonano w 1 egzemplarzu – tapd
Dnia

*- niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia

(miejscowość)

(data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o uchyleniu postanowienia o zamknięciu postępowania dowodowego

Na podstawie art. 136bs ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

1. uchylić postanowienie rzecznika dyscyplinarnego z dnia.....o zamknięciu postępowania dowodowego w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie czynu

.....
(treść zarzutu wraz z kwalifikacją prawną)

2. zwrócić sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu usunięcia stwierdzonych uchybień/uzupełnienia braków w zakresie dowodowym*, tj.:.....

.....
(wskazanie stwierdzonych uchybień/braków* w zakresie dowodowym)

Uzasadnienie

.....
.....
.....
.....
.....

(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

(urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG)

.....
(stopień, imię i nazwisko właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia

(miejscowość)

(data)

Egz. nr

ORZECZENIE DYSCYPLINARNE Nr o uniewinnieniu/uznaniu winnym i odstąpieniu od wymierzenia kary*

Na podstawie art. 136bt ust. 1 pkt 1*, 3* w związku z art. 135d ust. 1 pkt..... ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po dokonaniu oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że.....

.....

.....
(treść zarzutu/zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

uniewinniam funkcjonariusza od popełnienia zarzucanego czynu/czynów*/*

**uznaję funkcjonariusza winnym popełnienia zarzucanego czynu/czynów* i odstępuję od
wymierzenia kary***

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia obwinionemu przysługuje prawo złożenia odwołania do Komendanta Głównego Straży Granicznej za pośrednictwem

(określenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy orzeczenia w różnych terminach, termin do złożenia odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Od niniejszego orzeczenia odwołanie nie przysługuje. Jednak obwiniony może zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy orzeczenia w różnych terminach, termin do złożenia odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia

(data i podpis obwinionego /obrońcy*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Egz. nr 4 – teczka akt osobowych

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

Załącznik nr 33

..... dnia

(miejsowość)

(data)

Egz. nr

**ORZECZENIE DYSCYPLINARNE Nr
o ukaraniu**

Na podstawie art. 136bt ust. 1 pkt 2, art. 136 ust. 1 pkt...../ ust. 3* w związku z art. 135d ust. 1 pkt..... ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po dokonaniu oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że.....

.....
(treść zarzutu/zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

**uznaje funkcjonariusza winnym popełnienia zarzucanego czynu/czynów*
i wymierzam karę dyscyplinarną**
(określenie kary dyscyplinarnej)

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia obwinionemu przysługuje prawo złożenia odwołania do Komendanta Głównego Straży Granicznej za pośrednictwem
(określenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy orzeczenia w różnych terminach, termin do złożenia odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Od niniejszego orzeczenia odwołanie nie przysługuje. Jednak obwiniony może zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy orzeczenia w różnych terminach, termin do złożenia odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego /obrońcy*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
Egz. nr 4 – teczka akt osobowych

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia

(miejsowość)

(data)

Egz. nr

ORZECZENIE DYSCYPLINARNE Nr

o umorzeniu prowadzonego postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 136bu ust. 1 pkt */ ust. 2 pkt *, w związku z art. 135d ust. 1 pkt.....
ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po dokonaniu
oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że.....

.....
(treść zarzutu/zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

umarzam prowadzone postępowanie dyscyplinarne

.....
(określenie przyczyny umorzenia postępowania dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia obwinionemu przysługuje prawo złożenia odwołania do Komendanta
Głównego Straży Granicznej za pośrednictwem

(określenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy orzeczenia
w różnych terminach, termin do złożenia odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło
wcześniej.*

Od niniejszego orzeczenia odwołanie nie przysługuje. Jednak obwiniony może zwrócić się do
ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej* z wnioskiem
o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W razie doręczenia
obwinionemu i obrońcy orzeczenia w różnych terminach, termin do złożenia odwołania liczy się od dnia
doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia

(data i podpis obwinionego /obrońcy*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Egz. nr 4 –teczka akt osobowych

* niepotrzebne skreślić

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE
Rzecznika Dyscyplinarnego
o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej/rachunkowej*

Na podstawie art. 136bw ust. 4 i 8 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

sprostować z urzędu/na wniosek* oczywistą
(określenie osoby uprawnionej na podstawie art. 136bw ust. 7 ustawy o Straży Granicznej)

omyłkę pisarską/rachunkową* w postanowieniu..... nr.....z dnia.....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego)

wydanym w przedmiocie
.....
.....
(określenie przedmiotu wydanego przez rzecznika dyscyplinarnego postanowienia)

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

.....
.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis rzecznika dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/ukaranego/obrońcy/
innego wnoszącego, o którym mowa w art. 136bw ust. 7 ustawy o SG*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:
Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony/ukarany*
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego/ukaranego*
Egz. nr 4 – inny wnoszący, o którym mowa w art. 136bw ust. 7 ustawy o SG*
Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

Załącznik nr 36

..... dnia

(miejsowość)

(data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej/rachunkowej*

Na podstawie art. 136bw ust. 4 i 8 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam

sprostować z urzędu/na wniosek* oczywistą
(określenie osoby uprawnionej na podstawie art. 136bw ust. 7 ustawy o Straży Granicznej)

omyłkę pisarską/rachunkową* w postanowieniu/orzeczeniu dyscyplinarnym* nr.....z dnia.....
wydanym w przedmiocie

.....
.....
.....
(określenie przedmiotu wydanego przez właściwego przełożonego dyscyplinarnego postanowienia lub orzeczenia)

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

(urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG)

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia

(data i podpis obwinionego/ukaranego/obrońcy/

innego wnioskującego, o którym mowa w art. 136bw ust. 7 ustawy o Straży Granicznej*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony/ukarany*

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego/ukaranego*

Egz. nr 4 – inny wnioskujący, o którym mowa w art. 136bw ust. 7 ustawy o Straży Granicznej*

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr

o odmowie przyjęcia odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*

Na podstawie art. 136bx ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), po otrzymaniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy* od orzeczenia dyscyplinarnego nr..... z dnia wydanego przez
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:.....
.....
(treść zarzutu/zarzutów wraz z kwalifikacją prawną)

postanawiam

odmówić przyjęcia odwołania od orzeczenia dyscyplinarnego/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*

ze względu na to, że odwołanie/wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy* jest niedopuszczalne(ny)/zostało(ł) wniesione(ny) po terminie*.

Uzasadnienie

.....
.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Postanowienie jest ostateczne i prawomocne. Stronie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skargę wnosi się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej.*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
Egz. nr 2 – obwiniony
Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
Egz. nr 4 – tao

Wyk./sporz.: ... , tel.
Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia

(miejscowość)

(data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr
o odmowie przywrócenia terminu do złożenia odwołania/wniosku o ponowne
rozpatrzenie sprawy*

Na podstawie art. 136bx ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), po otrzymaniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy* od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego przez nr..... z dnia
(określenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:.....
.....
(treść zarzutu/zarzutów* wraz z kwalifikacją prawną)

postanawiam

odmówić przywrócenia terminu do złożenia odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*

Uzasadnienie

.....
.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Postanowienie jest ostateczne i prawomocne. Stronie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skargę wnosi się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(podpis właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego/obrońcy*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Egz. nr 4 – tao

Wyk./sporz.: ... , tel.

Dnia:.....

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)
Egz. nr

ORZECZENIE DYSCYPLINARNE Nr po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*

Na podstawie art. 136bzb ust. 1 pkt 1*, 2*, 3* ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*.....

(stopień, imię i nazwisko obwinionego/obrońcy*)

od orzeczenia dyscyplinarnego/zakończonej orzeczeniem*

(nr i data wydania orzeczenia dyscyplinarnego oraz oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

w przedmiocie

(określenie przedmiotu wydanego rozstrzygnięcia)

orzekam

.....

(określenie treści orzeczenia)

Uzasadnienie

.....

(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Niniejsze orzeczenie jest ostateczne i prawomocne. Stronie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skargę wnosi się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej*.*

Niniejsze orzeczenie jest ostateczne i prawomocne. Zgodnie z art. 136bzb ust. 1 pkt 3 w związku z art. 136bx ust. 5 ustawy o Straży Granicznej stronie nie przysługuje prawo do złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego /obrońcy*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego*

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Egz. nr 4 – teczka akt osobowych

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

Załącznik nr 40

..... dnia
(miejscowość) (data)
Egz. nr

ORZECZENIE DYSCYPLINARNE Nr o umorzeniu postępowania odwoławczego

Na podstawie art. 136bzb ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po rozpatrzeniu odwołania/wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*.....

(stopień, imię i nazwisko obwinionego/obrońcy*)

od orzeczenia dyscyplinarnego/zakończonej orzeczeniem*

(nr i data wydania orzeczenia dyscyplinarnego oraz oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

w przedmiocie

(określenie przedmiotu wydanego rozstrzygnięcia)

umarzam postępowanie odwoławcze

Uzasadnienie

.....

(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Niniejsze orzeczenie jest ostateczne i prawomocne. Stronie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skargę wnosi się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej*.

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego /obrońcy*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego*

Egz. nr 2 – obwiniony

Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*

Egz. nr 4 – teczka akt osobowych

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

POSTANOWIENIE Nr

o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 137c ust. 6 i 7 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po dokonaniu analizy wniosku
(stopień*, imię i nazwisko wnioskującego)

postanawiam odmówić wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonego orzeczeniem dyscyplinarnymnr z dnia
(oznaczenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
.....
.....

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie ukaranemu/osobie, o której mowa w art. 137 ust. 2 ustawy o Straży Granicznej* służy zażalenie do Komendanta Głównego Straży Granicznej za pośrednictwem
(określenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał postanowienie w pierwszej instancji)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.*

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje. Jednak ukarany/osoba o której mowa art. 137 ust. 2 ustawy o Straży Granicznej* może zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. *

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego /obrońcy*)

Wykonano wegzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego

Egz. nr 2 – ukarany

Egz. nr 3 – obrońca*

Egz. nr 4 – osoba o której mowa w art. 137 ust. 2 ustawy o SG*

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

Załącznik nr 42

..... dnia
(miejscowość) (data)

Egz. nr

ORZECZENIE DYSCYPLINARNE Nr o odmowie uchylecia/uchyleniu* orzeczenia dyscyplinarnego

Na podstawie art. 137d ust. 2 pkt 1*, 2* ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305) po przeprowadzeniu postępowania co do przyczyn wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonego orzeczeniem dyscyplinarnym.....
.....nr z dnia
(oznaczenie właściwego przełożonego dyscyplinarnego)

odmawiam uchylecia dotychczasowego orzeczenia dyscyplinarnego*

uchylam dotychczasowe orzeczenie dyscyplinarne i*

.....
(rozstrzygnięcie istoty sprawy)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia obwinionemu przysługuje prawo złożenia odwołania do Komendanta Głównego Straży Granicznej za pośrednictwem
(określenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy orzeczenia w różnych terminach, termin do złożenia odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Od niniejszego orzeczenia odwołanie nie przysługuje. Jednak obwiniony może zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych/Komendanta Głównego Straży Granicznej* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy orzeczenia w różnych terminach, termin do złożenia odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.*

Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis obwinionego /obrońcy*)

Wykonano w 4 egzemplarzach:

- Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego
- Egz. nr 2 – obwiniony
- Egz. nr 3 – obrońca obwinionego*
- Egz. nr 4 –teczka akt osobowych

* niepotrzebne skreślić

Oznaczenie właściwego przełożonego
dyscyplinarnego

Załącznik nr 43

..... dnia
(miejscowość) (data)
Egz. nr

DECYZJA Nr
o zatarciu kary dyscyplinarnej

Na podstawie art. 137aa w związku z art. 137a ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305)

postanawiam zatrzeć karę dyscyplinarną.....
(określenie wymierzonej kary dyscyplinarnej)
wymierzoną orzeczeniem dyscyplinarnym
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)
nr z dnia..... wydanym w przedmiocie uznania.....
(stopień, imię i nazwisko ukaranego)
winnym popełnienia czynu, za który ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.

Uzasadnienie

.....
.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

(Urzędowa pieczęć jednostki organizacyjnej SG)

.....
(stopień, imię, nazwisko i podpis przełożonego dyscyplinarnego)

Doręczono, dnia
(data i podpis ukaranego)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – akta postępowania dyscyplinarnego*

Egz. nr 2 – ukarany

Egz. nr 3 – teczka akt postępowania dyscyplinarnego

* niepotrzebne skreślić

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie wprowadzania do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej
pojazdów pożarniczych używanych poza granicami kraju**

Na podstawie art. 7a ust. 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1172, 1518, 1593 i), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb wydawania opinii technicznej oraz przeprowadzania kontroli dla pojazdów pożarniczych, o których mowa w art. 7a ust. 1 ustawy;
- 2) dokumenty wymagane do wydania opinii technicznej;
- 3) zakres prowadzonych badań;
- 4) zakres danych zawartych w opinii technicznej;
- 5) wymagania techniczno-użytkowe dla pojazdów pożarniczych, o których mowa w art. 7a ust. 1 ustawy;
- 6) szczegółowe czynności przy wydawaniu albo kontroli opinii dla pojazdów pożarniczych, o których mowa w art. 7a ust. 1 ustawy;
- 7) sposób ustalania wysokości opłaty, o której mowa w art. 7a ust. 6 ustawy.

§ 2. 1. Opinia techniczna, zwana dalej „opinią”, wydawana jest na wniosek nabywcy, właściciela lub użytkownika pojazdu.

2. Wniosek o wydanie opinii, zwany dalej „wnioskiem”, zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu wnioskującego o wydanie opinii i jego siedziby oraz wskazanie pełnomocników, jeżeli zostali ustanowieni;
- 2) określenie pojazdu pożarniczego, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy, zwanego dalej „pojazdem”;
- 3) przeznaczenie pojazdu;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

4) określenie producenta pojazdu i daty produkcji oraz państwa pochodzenia pojazdu wraz z datą sprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wskazaniem danych podmiotu sprowadzającego.

3. Do wniosku należy dołączyć następujące dokumenty:

- 1) dokumentację potwierdzającą rejestrację pojazdu za granicą w postaci dowodu rejestracyjnego lub innego dokumentu urzędowego, potwierdzającego datę pierwszej rejestracji poza granicami kraju jako pojazdu specjalnego pożarniczego, oraz potwierdzający użytkowanie pojazdu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w jednostkach ochrony przeciwpożarowej przez minimum 5 lat, a nie starszych niż 30 lat od daty rejestracji poza granicami kraju. W przypadku pojazdu sprowadzanego z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej zamiast dowodu rejestracyjnego dopuszcza się przedstawienie innego dokumentu stwierdzającego rejestrację pojazdu, wydanego przez organ właściwy do rejestracji pojazdów w tym państwie. Dopuszcza się dostarczenie kopii dowodu rejestracyjnego potwierdzonej za zgodność z oryginałem przez wydział komunikacji, w którym pojazd został zarejestrowany. Przedmiotowe dokumenty należy dostarczyć wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski;
- 2) dokumentację potwierdzającą dokonanie pierwszego przeglądu technicznego pojazdu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej określającą, że jest to pojazd używany do celów specjalnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568 i 695);
- 3) instrukcję obsługi pojazdu w języku polskim w zakresie pełnionej przez pojazd funkcji specjalistycznej;
- 4) wykaz sprzętu i wyposażenia przewożonego w pojeździe wraz z jego rozmieszczeniem.

§ 3. 1. Opinia albo odmowa wydania opinii sporządzana jest jednostkowo dla każdego pojazdu i zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres opiniującego instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) numer opinii;
- 3) nazwę i adres wnioskodawcy;
- 4) dane identyfikujące pojazd;
- 5) stwierdzenie spełnienia albo nie spełnienia wymagań techniczno-użytkowych;
- 6) podstawę prawną oraz faktyczną wydania opinii albo odmowy wydania opinii;
- 7) datę i miejsce wydania opinii albo odmowy wydania opinii;
- 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska osoby upoważnionej do wydania opinii albo odmowy wydania opinii.

2. Instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej wydaje opinię albo odmawia wydania opinii w terminie 2 tygodni od dnia zakończenia czynności wykonywanych podczas procesu opiniowania.

§ 4. 1. Kontrola opinii podejmowana jest po otrzymaniu przez instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej informacji o zmianach konstrukcyjnych, materiałowych lub technologicznych mogących mieć wpływ na właściwości użytkowe pojazdu, albo rozszerzenie jego zakresu zastosowania.

2. Informacja o zmianach, o których mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu informującego, jego siedziby oraz wskazanie pełnomocników, jeżeli zostali ustanowieni;
- 2) wskazanie danych identyfikujących dotychczasową opinię;
- 3) dokumentację techniczną dotyczącą rodzaju i zakresu wprowadzonych zmian konstrukcyjnych, materiałowych lub technologicznych.

3. Instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej utrzymuje, zmienia albo cofa opinię w terminie 2 tygodni od dnia zakończenia czynności wykonywanych podczas procesu kontroli.

4. Opinia podlega cofnięciu w przypadku negatywnych wyników badań, o których mowa w § 6.

§ 5. Wymagania techniczno-użytkowe dla pojazdów określa załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Zakres badań prowadzonych w celu wydania opinii albo kontroli opinii obejmuje potwierdzenie zgodności pojazdu z wymaganiami techniczno-użytkowymi w ramach badań pojazdu.

§ 7. Czynności w celu wydania opinii albo kontroli opinii dokonuje się w siedzibie instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej.

§ 8. 1. Podmiotem uprawnionym do pobierania opłat za czynności wykonane w celu wydania opinii albo kontroli opinii jest instytut badawczy Państwowej Straży Pożarnej, który te czynności wykonał.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 ustalane się na podstawie udokumentowanej liczby godzin pracy i stawki godzinowej instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw
Wewnętrznych i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

1. WYMAGANIA TECHNICZNO-UŻYTKOWE DLA UŻYWANYCH POJAZDÓW POŻARNICZYCH

1.1 Wymagania ogólne

Podział na klasy i kategorie oraz definicje pojazdów ustala się zgodnie z normą PN-EN 1846-1 oraz normą PN-EN 1846-2.

Weryfikacja i badania przeprowadzone są dla w pełni wyposażonego pojazdu.

Pojazd powinien spełniać wymagania odrębnych przepisów krajowych w sprawie warunków technicznych pojazdów. Spełnienie wymagania powinno być potwierdzone stosownym dokumentem.

Pojazd oraz elementy jego wyposażenia muszą być kompatybilne ze sprzętem dla którego wydano dopuszczenie do użytkowania na podstawie art. 7. Ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Miejsce kierowcy powinno być zlokalizowane z przodu po lewej stronie kabiny – odpowiednio dla ruchu prawostronnego.

Kolor pojazdu powinien być czerwony, z wyłączeniem ramy, żaluzji, błotników, zderzaków, podestów i przejść oraz wysięgników.

Rama pojazdu, elementy konstrukcyjne zabudowy oraz kabiny nie mogą mieć żadnych widocznych oznak korozji wżerowej lub podobnej powodującej ubytki materiału.

Elementy poszycia zewnętrznego kabiny oraz zabudowy nie mogą posiadać pęknięć, ubytków oraz uszkodzeń.

Wnętrze kabiny oraz elementy jego wyposażenia powinny zapewniać bezpieczeństwo użytkowania, w szczególności powinny być pozbawione ostrych krawędzi oraz innych uszkodzeń

Całość wyposażenia kabiny powinna być sprawna, a wszystkie przełączniki, dźwignie, ciągną oraz pozostałe elementy służące do obsługi wyposażenia pojazdu muszą być oznakowane piktogramami lub napisami w języku polskim oraz działać płynnie, bez zacięć.

Wszystkie elementy zabudowy powinny być sprawne, pozbawione ostrych krawędzi, nie powodujące niebezpieczeństwa podczas normalnego użytkowania oraz innych uszkodzeń mogących powodować niebezpieczeństwo w trakcie normalnego użytkowania, a także widocznych oznak korozji wżerowej lub podobnej powodującej ubytki materiału.

Żaluzje, drzwi, klapy, szuflady i tace ładunkowe powinny być łatwe w obsłudze, działać bez zacięć. Szuflady, żaluzje, klapy i tace ładunkowe na sprzęt powinny blokować się automatycznie w pozycji zamkniętej, całkowicie otwartej oraz w pozycjach pośrednich, jeżeli jest to przewidziane.

Jeśli wysokość uchwytów drzwi skrytek lub żaluzji w pozycji otwartej lub zamkniętej przekracza 2 m od poziomu podłoża dla pojazdu stojącego na poziomej powierzchni, to powinny być zapewnione środki dostępu do uchwytów. Jeśli wyposażenie przeznaczone do przewożenia w pojeździe nie może być wyjęte bezpiecznie z poziomu podłoża, to powinny być zapewnione środki dostępu.

Skrytki powinny być wentylowane, zabezpieczone przed działaniem warunków atmosferycznych i powinny zapewniać odprowadzanie wody z ich wnętrza.

Pojazd powinien być wyposażony w urządzenia ostrzegawcze świetlne i dźwiękowe pojazdu uprzywilejowanego.

Jeśli istnieje możliwość uruchomienia pojazdu spoza miejsca kierowcy, to powinna być zastosowana blokada zabezpieczająca pojazd przed ruszeniem.

Dostęp do niebezpiecznych części ruchomych powinien być wyeliminowany przez konstrukcję pojazdu.

Poziom płynów w pojeździe a w szczególności oleju i płynu chłodniczego w trakcie prowadzenia badań nie może ulec widocznemu obniżeniu.

1.2 Stateczność statyczna

Przechył boczny należy wykonać dla pojazdu w pełni wyposażonego wraz ze środkami gaśniczymi oraz załogą. Pianotwórcze środki gaśnicze można zastąpić wodą, przyjmując jej gęstość 1 kg/dm³. Załogę należy zastąpić masą zastępczą, przyjmując 90 kg na każdego członka załogi oraz kierowcę, wliczając w to ich wyposażenie.

Pojazdy powinny mieć statyczny kąt pochylenia podany w tabeli poniżej¹⁾:

Klasa w zależności od masy (patrz EN 1846-1)	L (lekka)			M (średnia)			S (ciężka)		
	1 (miejska)	2 (uterenowiona)	3 (terenowa)	1 (miejska)	2 (uterenowiona)	3 (terenowa)	1 (miejska)	2 (uterenowiona)	3 (terenowa)
Statyczny kąt pochylenia δ (°)	≥ 32	≥ 27	≥ 27	≥ 32	≥ 27	≥ 25	≥ 32	≥ 27	≥ 25

¹⁾ Zmniejszenie kąta nachylenia dla poszczególnych pojazdów pożarniczych (patrz EN 1846-1) powinno być ustalone po przeprowadzeniu oceny ryzyka.

1.3 Sygnał cofania

Pojazdy powinny posiadać sygnał dźwiękowy włączonego biegu wstecznego.

1.4 Masy, naciski, wysokość, szerokość

Masy, naciski osi, wysokość oraz szerokość pojazdu powinny spełniać wymagania przepisów krajowych w sprawie warunków technicznych pojazdów dla wszystkich warunków obciążenia.

Maksymalne dopuszczalne naciski osi powinny być zgodne z wartościami określonymi w dokumentach dopuszczających do ruchu pojazdu we wszystkich warunkach obciążenia.

Różnica obciążeń stron pojazdu liczona w stosunku do maksymalnej masy rzeczywistej (MMR) nie powinna przekraczać 3%.

Badania masy pojazdu obejmują również określenie pojemności zbiorników na środki gaśnicze.

1.5 Kabina, bezpieczeństwo załogi

Urządzenie podnoszące powinno umożliwiać podnoszenie, opuszczanie oraz podtrzymywanie kabiny wraz ze znajdującym się w niej wyposażeniem.

Gdy kabina jest maksymalnie podniesiona, mechanizm podtrzymujący powinien uniemożliwić niezamierzone opuszczenie kabiny.

Samochody wyposażone w odchylaną kabinę powinny być wyposażone w urządzenie (-a) zabezpieczające, zapewniające, że kabina nie zostanie odchylona w czasie jazdy.

1.6 Sprzęt ratowniczo-gaśniczy niezamontowany na stałe

W pojeździe należy zapewnić miejsce na sprzęt i wyposażenie oraz jego mocowania. Zamki i mocowania powinny się łatwo otwierać, gdy są użytkowane.

1.7 Oznakowanie pojazdu

Oznakowanie w zakresie pełnionej funkcji specjalistycznej powinno być w języku polskim lub w formie symboli graficznych.

1.8 Napęd specjalistycznego wyposażenia za pomocą silnika (np. autopompa)

Jeżeli silnik pojazdu jest stosowany do napędu urządzeń zamontowanych na stałe, to powinien być on zdolny do ciągłej pracy przez 60 minut w normalnych warunkach pracy dla tego typu urządzenia w czasie postoju pojazdu, bez uzupełniania cieczy chłodzącej ani smarów.

W trakcie próby pojazd i urządzenia zamontowane na stałe nie powinny wykazywać oznak uszkodzenia.

1.9 Stateczność podczas hamowania

Podczas hamowania pojazd nie powinien zjechać z toru jazdy więcej niż 20% swojej szerokości w obie strony. Konstrukcja zamków do skrytek powinna zabezpieczać je przed przypadkowym otwarciem w czasie jazdy i awaryjnego hamowania.

Wyposażenie zamontowane na stałe, ładunek oraz zamki drzwi, klapy i szuflady powinny być pewnie zabezpieczone przed niezamierzonym otwarciem.

Podczas jazdy z prędkością 40 km/h zatrzymać pojazd przez awaryjne hamowanie. Powtórzyć próbę przy prędkości 60 km/h.

Podczas próby kierowca nie powinien wpływać na rzeczywisty tor jazdy obrany przez pojazd, pozwalając dłoniom na ślizganie się po kierownicy, z wyłączeniem sytuacji, gdy konieczne będzie uniknięcie potencjalnego wypadku.

1.10 Zdolność do krzyżowania osi

Wjechać i zjechać na najazdy o wysokości $0,2 \pm 0,02$ m.

Kiedy samochód wjeżdża lub zjeżdża z najazdów używanych do wyznaczania zdolności do krzyżowania osi wszystkie drzwi kabiny, drzwi skrytek, żaluzje powinny być zamknięte, a załadowane wyposażenie pozostać na swoim miejscu.

Kiedy koła samochodu wyznaczające kierunek dowolnej przekątnej stoją na najazdach, powinna istnieć możliwość otwarcia wszystkich drzwi kabiny, drzwi skrytek, żaluzji oraz wyjęcia sprzętu i obsługi wyposażenia zamontowanego na stałe.

Kontakt z elementami konstrukcji nie może spowodować trwałego uszkodzenia.

Powyższe wymaganie dotyczy pojazdów kategorii 2 i 3 (wg PN-EN 1846-1).

1.11 Test drogowy

Test składający się z dwóch części – część pierwsza, polegająca na jednorazowym przejechaniu min. 50km uczestnicząc w normalnym ruchu drogowym w cyklu mieszanym. Podczas testu pojazd powinien poruszać się w sposób bezpieczny, nie powodujący zagrożenia dla osób prowadzących próbę oraz innych uczestników dróg z maksymalną prędkością, dostosowaną do warunków oraz natężenia ruchu, dopuszczoną przepisami o ruchu drogowym. W trakcie testu nie należy zatrzymywać pojazdu z powodów innych niż wynikające z warunków ruchu oraz nie należy gasić silnika. Po zakończeniu części pierwszej należy bez gaszenia silnika przejść do części drugiej polegającej na pozostawieniu pojazdu na 20 minut z włączonym silnikiem oraz wszystkimi elektrycznymi odbiornikami zamontowanymi na stałe, które mogą być użytkowane jednocześnie (z wyłączeniem sygnalizacji dźwiękowej pojazdu uprzywilejowanego). Podczas prowadzenia testu pojazd i wszystkie elementy jego wyposażenia muszą działać poprawnie, nie mogą załączać się kontrolki ostrzegawcze wskazujące na nieprawidłowości w działaniu elementów układu napędowego, hamulcowego oraz chłodzenia.

2. UKŁAD WODNY I WODNO-PIANOWY

2.1 Urządzenia kontrolno-sterownicze

Na pulpicie sterowniczym pompy powinny znajdować się co najmniej następujące urządzenia kontrolno-sterownicze:

- wyłącznik silnika pojazdu,
- wskaźnik poziomu wody w zbiorniku samochodu,
- wskaźnik poziomu środka pianotwórczego w zbiorniku pojazdu (o ile występuje),

Wszystkie urządzenia kontrolno-sterownicze powinny być widoczne i dostępne z miejsca obsługi pompy.

Dźwignie i pokrętła wszystkich zaworów, w tym również zaworów odwadniających, powinny być łatwo dostępne. W przypadku braku urządzenia odwadniającego na panelu autopompy w widocznym miejscu powinna być jednoznaczna informacja o jego braku. Oznakowanie urządzeń powinno być w języku polskim lub w formie symboli graficznych.

Na stanowisku obsługi powinien znajdować się schemat układu wodnego lub wodno-pianowego z oznaczeniem zaworów.

2.2 Funkcje układu wodnego lub wodno-pianowego

Konstrukcja układu musi zapewniać łatwy dostęp do nasad i swobodną ich obsługę przy użyciu kluczy do łączników. Dopuszcza się wykonanie wlotów ssawnych w poziomie bez pochylenia.

Wszystkie nasady w układzie wodnym lub wodno-pianowym powinny mieć możliwość połączenia z łącznikami wykonanymi według systemu STORZ.

Układ wodny lub wodno-pianowy powinien zachowywać szczelność podczas próby ssania na sucho (podciśnienie 0,8 bar) - maksymalny spadek podciśnienia w czasie 1 minuty nie może przekraczać 0,1 bar.

2.3 Elementy układu wodnego lub wodno-pianowego:

2.3.1 linia szybkiego natarcia

Linia szybkiego natarcia (jeżeli występuje) powinna umożliwiać podawanie wody lub piany z prądownicy, bez względu na stopień rozwinięcia linii. Musi istnieć możliwość zwijania i rozwijania węża.

2.3.2 Autopompa

Autopompa powinna być zdolna do podawania środków gaśniczych przez okres minimum 60 minut przy zachowaniu nominalnych obrotów autopompy i ciśnieniu tłoczenia 8 bar.

2.3.3 Zbiorniki na środki gaśnicze

Zbiornik na wodę powinien być wyposażony w urządzenie przelewowe zabezpieczające zbiornik przed uszkodzeniem podczas napełniania.

3. POJAZDY POŻARNICZE UŻYWANE Z PODNOŚNIKIEM HYDRAULICZNYM

3.1 Wymagania ogólne

Pojazdy z podnośnikiem hydraulicznym powinny spełniać wymagania punktu 1 załącznika oraz posiadać Decyzję Urzędu Dozoru Technicznego zezwalającą na eksploatację, wydaną na podstawie odrębnych przepisów krajowych.

3.2 Próba użytkowa (12 cykli)

Podnośnik podczas próby 12 cykli pracy powinien zachować szczelność połączeń, rozdzielaczy, przewodów olejowych oraz innych urządzeń zastosowanych w układzie hydraulicznym. Każdy cykl pracy powinien obejmować podniesienie wysięgnika (kosza) z poziomu gruntu, osiągnięcie maksymalnej wysokości, obrót o 90°, a następnie powrót do pozycji wyjściowej. Próba powinna być przeprowadzona dla nominalnego obciążenia kosza. Po próbie powinno być możliwe uzyskanie wszystkich położeń podnośnika ze stanowiska obsługi głównego i z kosza.

3.3 Statyczny kąt przechyłu bocznego

Statyczny kąt przechyłu bocznego powinien spełniać wymagania określone w PN EN 1777. Zmniejszenie kąta nachylenia powinno być ustalone po przeprowadzeniu oceny ryzyka.

3.4 Oznaczenie wielkości podnośnika

Wielkość podnośnika określana jest na podstawie rzeczywistej maksymalnej wysokości ratowniczej zaokrąglonej do 1 metra.

4. POJAZDY POŻARNICZE UŻYWANE Z DRABINĄ MECHANICZNĄ

4.1 Wymagania ogólne

Pojazdy z drabiną mechaniczną powinny spełniać wymagania punktu 1 załącznika oraz posiadać aktualny przegląd techniczny, zezwalający na eksploatację, wykonany przez autoryzowany serwis producenta.

4.2 Statyczny kąt przechyłu bocznego

Statyczny kąt przechyłu bocznego powinien spełniać wymagania określone w PN EN 14043. Zmniejszenie kąta nachylenia powinno być ustalone po przeprowadzeniu oceny ryzyka.

4.3 Oznaczenie wielkości drabiny

Wielkość drabiny określana jest na podstawie rzeczywistej maksymalnej wysokości ratowniczej zaokrąglonej do 1 metra.

4.4 Próba użytkowa (12 cykli)

Drabina mechaniczna podczas próby 12 cykli pracy powinna zachować szczelność połączeń, rozdzielaczy, przewodów olejowych oraz innych urządzeń zastosowanych w układzie hydraulicznym. Każdy cykl pracy powinien obejmować podniesienie drabiny z poziomu gruntu, osiągnięcie maksymalnej wysokości, obrót o 90°, a następnie powrót do pozycji wyjściowej. Próba powinna być przeprowadzona dla nominalnego obciążenia drabiny. Po próbie powinno być możliwe uzyskanie wszystkich położenia drabiny mechanicznej ze stanowiska obsługi głównego i zapasowego (jeśli dotyczy).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie ma na celu przede wszystkim określenie wymagań i trybu postępowania podczas procedowania spraw związanych z wydawaniem opinii technicznej, stanowiącej alternatywny (obok klasycznego świadectwa dopuszczenia) dokument uprawniający do użytkowania używanego pojazdu pożarniczego sprowadzonego z zagranicy w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

Nie zawsze jednostki ochrony przeciwpożarowej mogą zgromadzić wystarczającą ilość środków finansowych na zakup nowego samochodu ratowniczo-gaśniczego. To właśnie względy natury ekonomicznej powodują, że jednostki ochotniczych straży pożarnych często sięgają po tańszą alternatywę w postaci używanego samochodu ratowniczo-gaśniczego sprowadzanego z zagranicy.

Celem rozporządzenia jest określenie wymagań techniczno-użytkowych dla pojazdów używanych na terenie UE wprowadzanych do użytkowania na terenie RP, które mają być wykorzystywane przez krajowe jednostki ochrony przeciwpożarowej. Rośnie bowiem zapotrzebowanie na pojazdy używane, a w ślad za nim ustawodawca stwarza kompleksowy system norm zapewniających bezpieczne ich użytkowanie, co dotyczy w szczególności przepisów zawierających wymagania techniczno-użytkowe.

Ponadto, rozporządzenie ma na celu uproszczenie procesu wprowadzania do użytkowania wyrobów używanych poprzez ograniczenie wymagań techniczno-użytkowych do niezbędnych, w celu zagwarantowania właściwego poziomu ochrony i bezpieczeństwa użytkowania. W trakcie prac nad rozporządzeniem szczególną uwagę przywiązywano do precyzyjnego określenia wymagań techniczno-użytkowych istotnych dla jednostek ochrony przeciwpożarowej.

Zakres wymagań dodatkowych zawartych w załączniku do rozporządzenia ogranicza się do wymagań kluczowych i najważniejszych z punktu widzenia wprowadzania i użytkowania pojazdów używanych służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia oraz mienia, wprowadzanych do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

Umożliwi to łatwiejszy dostęp jednostek ochrony przeciwpożarowej do rynku pojazdów używanych sprowadzanych z zagranicy. Ponadto wprowadzenie do systemu prawnego procedury umożliwiającej certyfikację i wprowadzenie do użytkowania tańszych pojazdów wpłynie dodatnio na realizację zadań jednostek ochrony przeciwpożarowej jako całości, za sprawą zwiększenia nasycenia słabszych ekonomicznie komponentów sprzętem, przy czym zapisy przedmiotowego rozporządzenia mają gwarantować, że nie będzie to sprzęt przestarzały, czy też stwarzający zagrożenie dla użytkowników. Zwiększy to poziom bezpieczeństwa ludności, zwłaszcza na obszarach słabszych ekonomicznie. Nie bez znaczenia jest tu też fakt realnego odciążenia Państwowej Straży Pożarnej.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nowelizacji rozporządzenia nie podlega notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wprowadzania do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej pojazdów pożarniczych używanych poza granicami kraju	Data sporządzenia 2 czerwca 2020 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	Źródło: Upoważnienia ustawowe.
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Wąsik, Sekretarz Stanu w MSWiA	Nr w wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu bryg. Radosław Mistrzак – Dyrektor Biura Logistyki KG PSP, tel. 22 523 3436, e-mail: rmistrzак@kgpsp.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem rozporządzenia jest umożliwienie wprowadzania do użytkowania pojazdów używanych oraz wymagań techniczno-użytkowych dla tego rodzaju wyrobów wykorzystywanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, zgodnie ze zmieniającymi się potrzebami tych jednostek. Wpłynie to korzystnie na stopień nasycenia (zwłaszcza jednostek ochotniczych straży pożarnych) sprzętem oraz zwiększy pewność prawa w zakresie dopuszczenia tego sprzętu do użytkowania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektu rozporządzenia jest stworzenie odpowiednich wymagań techniczno-użytkowych dla zapewnienia warunków umożliwiających bezpieczne wprowadzanie do użytkowania pojazdów używanych stosowanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, niezbędnych do wykonywania zadań w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi oraz podstawowych warunków współpracy i współdziałania systemów, organów, służb ratowniczych wykonujących zadania ochrony przeciwpożarowej.

Wymagania określone w rozporządzeniu poprzez uproszczenie procedury i zakresu sprawdzeń, jakim będą podlegały omawiane pojazdy, będą przyczynkiem do stworzenia warunków sprzyjających zakupom sprzętu stosowanego w wyżej wymienionych celach, co wpłynie korzystnie na stopień nasycenia sprzętem, zwłaszcza w odniesieniu do jednostek ochrony przeciwpożarowej słabszych ekonomicznie. Dzięki temu zostaną zwiększone możliwości operacyjne tych jednostek, przy zachowaniu określonego poziomu ekonomicznego konsensusu w zakresie środków wydatkowanych na bezpieczeństwo.

W projekcie ujęto zagadnienia związane z kwestiami wymagań technicznych dla wyżej wymienionego sprzętu.

Należy nadmienić, że w chwili obecnej środki przeznaczane na zakup sprzętu ratowniczego nie we wszystkich przypadkach pozwalają na pełne zaspokojenie potrzeb operacyjnych poszczególnych powiatów, poprzez zakupy sprzętu ratowniczego fabrycznie nowego. Wprowadzenie dodatkowej, dostosowanej do możliwości ekonomicznych jednostek dysponujących relatywnie niewielkimi zasobami środków finansowych, a przy tym dającej odpowiednią rękojmię w kontekście zapewnienia należytego stanu technicznego eksploatowanych pojazdów formy dopuszczenia do użytkowania, wpłynie korzystnie na proces doposażenia tych jednostek oraz zagwarantuje, że nie będą dopuszczane do użytkowania pojazdy przestarzałe technicznie lub w niewłaściwym stanie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych. Rozwiązania przyjęte w innych krajach pozostają bez wpływu na rozwiązania polskie

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Jednostki ochrony przeciwpożarowej, dla których ułatwione będzie wprowadzanie do użytkowania pojazdów używanych	ok. 17 tys.	KG PSP	Zwiększenie poziomu bezpieczeństwa. Optymalizacja wykorzystania wyposażenia jednostek ochrony przeciwpożarowej. Optymalizacja wydatkowania środków finansowych na wyposażenie. Wzrost jakości usług świadczonych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej
Producenci i dostawcy nowych pojazdów pożarniczych wprowadzanych do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz wykorzystywanych przez te jednostki do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu oraz do prowadzenia działań ratowniczych	ok. 10 producentów i dostawców	CNBOP-PIB	Zwiększenie konkurencyjności w zakresie ceny oferowanych pojazdów. Obniżenie poziomu sprzedaży. Możliwość obniżenia jakości wyrobów ze względu na konkurencję cenową.
Dostawców używanych pojazdów pożarniczych wprowadzanych do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz wykorzystywanych przez te jednostki do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu oraz do prowadzenia działań ratowniczych	brak danych – brak możliwości oszacowania liczby dostawców		Zwiększenie sprzedaży i konkurencyjności na rynku Umożliwienie konkurencji z producentami nowych wyrobów
Jednostka dopuszczająca (CNBOP-PIB)	1	KG PSP	Powstanie obowiązku procedowania spraw związanych z wydawaniem opinii technicznych oraz ich kontrolą.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum

Legislacji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia został przekazany Zarządowi Głównemu Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, Stowarzyszeniu Pożarników Polskich, Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Pożarnictwa oraz związkowi zawodowemu działającemu w ramach Państwowej Straży Pożarnej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	2	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	38
budżet państwa													
JST	2	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	38
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>CNBOP-PIB średniorocznie wydaje od 40 do 50 świadectw dopuszczenia dla nowych pojazdów pożarniczych. Prognozuje się, że wejście w życie rozporządzenia skutkować może większą liczbą opinii technicznych dla pojazdów używanych niż liczba wydawanych świadectw dopuszczenia. Szacowana ilość wydawanych opinii technicznych może oscylować między 300 a 400 rocznie, co skutkuje potencjalnymi wydatkami dla sektora finansów publicznych na poziomie od 3 do 4 mln zł (większość tych skutków, o ile nie całe, mogą ponieść JST jako jednostki finansujące Ochotnicze Straże Pożarne), przy założeniu, że koszt jednostkowy opinii technicznej wynosić będzie dwukrotność średniego miesięcznego wynagrodzenia opublikowanego przez GUS (obecnie 5 489,21 zł brutto x 2 = 10 978,42 zł). Wydatki te w 2020 r. szacuje się, że będą o połowę mniejsze z uwagi na termin wejścia w życie rozporządzenia (II połowa 2020 r.).</p>												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu	duże	Nie dotyczy							

niepieniężnym	przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zwiększenie sprzedaży i konkurencyjności na rynku Umożliwienie konkurencji z producentami nowych wyrobów.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy
Niemierzalne		

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zwiększenie obrotów firm handlujących używanymi pojazdami pożarniczymi wpłynie pozytywnie na funkcjonowanie sektora prywatnego.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na obciążenia regulacyjne (w tym obowiązki informacyjne).

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Bez wpływu.
------------------	-------------

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

2020 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie przypadków otrzymywania przez strażaka oraz inne uprawnione osoby wyżywienia w naturze oraz norm tego wyżywienia

Na podstawie art. 62 ust. 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1499, z późn.zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje norm wyżywienia;
- 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami oraz ich wartość pieniężną, zwaną dalej „wysokością środków finansowych”;
- 3) szczegółowe przypadki przyznawania poszczególnych norm wyżywienia;
- 4) przypadki, w których normy wyżywienia, mogą zostać uzupełnione;
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie.

§ 2. Ustala się następujące normy wyżywienia:

- 1) szkolną zwaną dalej „normą SZ”, składającą się z trzech posiłków odpowiadających procentowej wartości pieniężnej normy wyżywienia w następujących proporcjach:
 - a) śniadanie – 25 %,
 - b) obiad – 50 %,
 - c) kolacja – 25 %;
- 2) uzupełniającą, zwaną dalej „normą DU”.

§ 3. 1. Średnie wartości energetyczne norm wyżywienia wynoszą:

- 1) norma SZ – co najmniej 2600 kcal;
- 2) norma DU – co najmniej 1011 kcal.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1635, 1726 i 2020 oraz z 2020 r. poz.

2. Średnia wartość odżywcza norm wyżywienia, wyrażona procentowo, wynosi:

- 1) białko – 10-15 %;
- 2) tłuszcze – poniżej 30 %;
- 3) węglowodany – 50–60%.

§ 4. Wartość pieniężną produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami, zwana dalej „wysokością środków finansowych”, przeznaczonych na zakup produktów żywnościowych dla poszczególnych norm wyżywienia wynosi dla:

- 1) normy „SZ” – 18 zł;
- 2) normy „DU” – 7 zł.

§ 5. 1. Przy żywieniu w naturze należy kierować się zasadami racjonalnego żywienia z wykorzystaniem artykułów żywnościowych określonych w normach rzeczowych, o których mowa w załączniku do rozporządzenia, w granicach wysokości środków finansowych dla danej normy.

2. Dopuszczalne jest wykorzystanie także innych artykułów żywnościowych, nie objętych normami, w granicach obowiązującej wysokości środków finansowych dla danej normy.

§ 6. 1. Wyżywienie według normy „SZ” przysługuje w przypadkach, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 1 ustawy.

2. Strażacy i inne osoby biorące udział w akcji ratowniczo-gaśniczej, o której mowa w art. 62 ust. 2 pkt 2 ustawy, otrzymują pierwszy posiłek według normy „SZ” po 6 godzinach trwania akcji ratowniczo-gaśniczej, liczonych od chwili przyjęcia informacji o zdarzeniu. W przypadku przedłużenia czasu trwania akcji powyżej 8 godzin otrzymują dodatkowe wyżywienie, według normy „DU”.

3. W przypadku szkoleń, ćwiczeń lub manewrów, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 3 i 5 ustawy, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, chyba, że organizator postanowi inaczej.

§ 7. Norma „DU” przysługuje bezpłatnie w naturze, jako dodatek do normy „SZ”, w wysokości:

- 1) 9 zł – strażakom i innym osobom wymienionym w art. 62 ust. 2 pkt 4 ustawy, po każdym cyklu nurkowania,
- 2) 7 zł – strażakom i osobom wymienionym w art. 62 ust. 2 pkt 2 i 5 ustawy.

- 3) 5 zł – strażakom i osobom wymienionym w art. 62 ust. 2 pkt 3 ustawy oraz strażakom wymienionym – w art. 62 ust. 2 pkt 1 ustawy w dniach zajęć terenowych i odbywania praktyk.

§ 8. 1. Uroczyste i promocyjne posiłki organizuje się w szkołach i ośrodkach szkolenia Państwowej Straży Pożarnej według normy „SZ” powiększonej o 9 zł.

2. Posiłki uroczyste i promocyjne można organizować z okazji:

- 1) uroczystego ślubowania;
- 2) dorocznych świąt jednostek, Dnia Strażaka;
- 3) świąt państwowych i kościelnych ustawowo wolnych od pracy oraz w dniach 24 i 31 grudnia;
- 4) ukończenia szkoły Państwowej Straży Pożarnej;
- 5) ukończenia kursu trwającego co najmniej 4 miesiące.

§ 9. W przypadku gdy różnym grupom osób uprawnionych do wyżywienia przysługują odmienne normy wyżywienia, a warunki techniczno-organizacyjne nie pozwalają na przyrządzanie posiłków według kilku norm oddzielnie, żywienie prowadzi się według jednej, dominującej normy wyżywienia.

§ 10. Strażak, któremu przysługuje bezpłatne wyżywienie jednocześnie z kilku różnych tytułów, otrzymuje wyżywienie tylko z jednego tytułu według jednej, najkorzystniejszej dla siebie zasadniczej normy wyżywienia wraz z normami dodatkowymi przysługującymi do tej normy zasadniczej.

§ 11. Wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze wynosi:

- 1) za normę „SZ” – 18 zł;
- 2) za normę „DU” – 7 zł.

§ 12. Wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie, o którym mowa w art. 62 ust. 6 ustawy wynosi równowartość wysokości środków pieniężnych niezbędnych do przygotowania wyżywienia przypisaną normom obowiązującym w dniu powstania należności.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 grudnia 1997 r. w sprawie długotrwałych akcji ratowniczych, szczegółowych norm, zasad i warunków otrzymywania wyżywienia w czasie tych akcji oraz ćwiczeń lub szkolenia przez strażaków Państwowej Straży Pożarnej lub inne osoby biorące w nich udział, a także przypadków, w których wypłaca się równoważnik pieniężny w zamian za przysługujące wyżywienie, sposobu ustalania jego wysokości oraz

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

szczegółowych zasad wypłacania (Dz. U. poz. 1098 oraz z 2019 r. poz. 2565), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

**WYMIAR RZECZOWY ZASADNICZYCH I DODATKOWYCH NORM
WYŻYWIENIA W CIĄGU DOBY, W GRAMACH NA OSOBE**

Lp.	Nazwa grupy produktów	„SZ”	„DU”
1	pieczywo	670	50
2	przetwory zbożowe i strączkowe	100	0
3	przetwory mięsne przeliczone na mięso w elementach	290	85
4	przetwory rybne przeliczone na filety z ryb	40	0
5	masło naturalne	40	20
6	inne tłuszcze, zwierzęce i roślinne przeliczone na smalec	30	0
7	napoje mleczne przeliczone na mleko pełnotłuste	400	150
8	sery przeliczone na ser pełnotłusty	60	40
9	jaja	0,5 szt.	0,5 szt.
10	ziemniaki	700	0
11	warzywa	340	0
12	owoce	280	250
13	soki z owoców	0	250
14	przetwory owocowe przeliczone na dżem	15	0
15	cukier	60	20
16	herbata	1	0
17	kakao	2	0
18	kawa zbożowa	6	0
19	kawa naturalna	0	6
20	sól i przyprawy	41	0

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie przypadków otrzymywania przez strażaka oraz inne uprawnione osoby wyżywienia w naturze oraz norm tego wyżywienia stanowi wypełnienie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 62 ust. 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, dodanego przez ustawę z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...). Projektowane rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje norm wyżywienia;
- 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami oraz ich wartość pieniężną;
- 3) szczegółowe przypadki przyznawania poszczególnych norm wyżywienia;
- 4) przypadki, w których normy wyżywienia, mogą zostać uzupełnione;
- 5) wartości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie.

Aktualnie kwestia długotrwałych akcji uregulowana jest w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 grudnia 1997 r. w sprawie długotrwałych akcji ratowniczych, szczegółowych norm, zasad i warunków otrzymywania wyżywienia w czasie tych akcji oraz ćwiczeń lub szkolenia przez strażaków Państwowej Straży Pożarnej lub inne osoby biorące w nich udział, a także przypadków, w których wypłaca się równoważnik pieniężny w zamian za przysługujące wyżywienie, sposobu ustalania jego wysokości oraz szczegółowych zasad wypłacania (Dz.U. poz. 1098 oraz z 2019 r. 2565), , które utraciło moc w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej. Regulowana materia jest niezwykle istotna dla prawidłowego funkcjonowania jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej wszystkich szczebli oraz innych podmiotów funkcjonujących w ramach jednostek ochrony przeciwpożarowej i stanowi istotny element logistycznego systemu zabezpieczenia długotrwałych akcji ratowniczo-gaśniczych.

Projektowane rozporządzenie wprowadza wiele ułatwień oraz porządkuje materię w zakresie swojej regulacji.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nowelizacji rozporządzenia nie podlega notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej oraz nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie przypadków otrzymywania przez strażaka oraz inne uprawnione osoby wyżywienia w naturze oraz norm tego wyżywienia</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Wąsik, Sekretarz Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu bryg. mgr Radosław Mistrzак, tel. 523-34-36 rmistrzак@kgpsp.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 2 czerwca 2020 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienia ustawowe.</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem rozporządzenia jest poprawa jakości systemu zaopatrzenia funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej (oraz innych uprawnionych osób) w wyżywienie w naturze gwarantowane przepisem art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2019 poz. 1499, z późn. zm.). Regulowana materia jest niezwykle istotna dla prawidłowego funkcjonowania jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej wszystkich szczebli. Jest także ogromnie ważna dla innych podmiotów funkcjonujących w ramach jednostek ochrony przeciwpożarowej rozumianej jako część systemu bezpieczeństwa wewnętrznego państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie przedmiotowego rozporządzenia, na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 62 ust. 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, dodanego ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych. Rozwiązania przyjęte w innych krajach pozostają bez wpływu na rozwiązania polskie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Strażacy Państwowej Straży Pożarnej	30 000	KG PSP	Polepszenie sytuacji w zakresie zaprowiantowania
Inne osoby uprawnione do wyżywienia (biorące udział w długotrwałych akcjach)	Brak danych – brak możliwości oszacowania dokładnej liczby osób uprawnionych	Brak danych	Polepszenie sytuacji w zakresie zaprowiantowania
Jednostki organizacyjne PSP zobowiązane do	359	KG PSP	Zapewnienie wyżywienia uprawnionym funkcjonariuszom,

zapewnienia wyżywienia			biorącym udział w długotrwałych akcjach ratowniczo-gaśniczych
---------------------------	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia został przekazany Zarządowi Głównemu Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, Stowarzyszeniu Pożarników Polskich, Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Pożarnictwa oraz związkom zawodowym działającym w ramach Państwowej Straży Pożarnej.

Projektowane rozwiązania nie spowodują skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, tym samym projekt nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Rozporządzenie nie będzie generowało dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz: Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmiany obciążeń regulacyjnych, w tym obowiązków informacyjnych. Rozporządzenie nie nakłada na obywateli obowiązków, z którymi związane jest wykonywanie jakichkolwiek czynności administracyjnych. Rozporządzenie nie spowoduje zmniejszenia, czy też zwiększenia liczby dokumentów lub liczby procedur, ani też skrócenia lub wydłużenia czasu na załatwienie sprawy, gdyż rozporządzenie nie reguluje procedur administracyjnych								

wynikających z obowiązków nałożonych na obywateli oraz związanych z załatwianiem przez obywateli spraw w urzędach, instytucjach lub innych organach władzy publicznej.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na pozostałe obszary, w tym nie wpłynie na środowisko naturalne, sytuację i rozwój regionalny, demografię, mienie państwowe, informatyzację, zdrowie lub na inne obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowane regulacje wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie określenia trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów
poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza Służby Więziennej**

Na podstawie art. 164a ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2020 r. poz. 848 i) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 164 ust. 3 i 4 oraz art. 164a ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza w przypadku, o którym mowa w art. 164 ust. 2 i art. 164a ust. 3 ustawy następuje na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz składa drogą służbową do kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której pełni służbę.

§ 3. 1. Koszty poniesione na ochronę prawną funkcjonariusza w przypadku, o którym mowa w art. 164 ust. 2 i 4 oraz art. 164a ust. 3 ustawy, dokumentuje się za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez funkcjonariusza kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz funkcjonariusza ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, dołącza się do wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 164 ust. 2 i art. 164a ust. 3 ustawy.

3. W przypadku ubiegania się przez funkcjonariusza o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 164 ust. 2 ustawy, do wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną dołącza się dodatkowo kopię odpisu prawomocnego

orzeczenia o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo prawomocnego wyroku uniewinniającego.

§ 4. Zwrot kosztów, o których mowa w § 2 ust. 1, następuje w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o zwrot tych kosztów do jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

§ 5. 1. Zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej, o której mowa w art. 164 ust. 4 ustawy, może nastąpić:

- 1) z własnej inicjatywy Dyrektora Generalnego Służby Więziennej albo na pisemny wniosek przełożonego funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, o ile funkcjonariusz nie wyrazi sprzeciwu w sprawie zapewnienia mu tej ochrony;
- 2) na pisemny wniosek funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 176 ustawy.

2. Przełożony funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz funkcjonariusz określony w ust. 1 pkt 2, składa wniosek o zapewnienie ochrony prawnej, o której mowa w art. 164 ust. 4 ustawy, drogą służbową do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

3. Członek rodziny funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa wniosek o zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej określonej w art. 164 ust. 4 ustawy, bezpośrednio do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określania trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza Służby Więziennej stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 164a ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2020 r. poz. 848), zwanej dalej „ustawą”.

Rozporządzenie określa tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 164 ust. 2 oraz art. 164a ust. 3 ustawy.

W projekcie przewidziano, że zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza następować będzie na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty, oraz iż funkcjonariusz będzie składał ww. wniosek drogą służbową, charakterystyczną dla służb mundurowych. Adresatem przedmiotowego wniosku będzie kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

Mając na celu zapewnienie transparentności całego postępowania w sprawie zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza, a także dążąc do zapewnienia gospodarnego i rzetelnego dysponowania środkami publicznymi koszty poniesione na ochronę prawną funkcjonariusza będą musiały być szczegółowo udokumentowane, w szczególności za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez funkcjonariusza kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz funkcjonariusza ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty. Zwrot funkcjonariuszowi poniesionych przez niego kosztów na ochronę prawną następować będzie w terminie 30 dni od dnia wpływu jego wniosku o zwrot tych kosztów do jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

Zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej, o której mowa w art. 164 ust. 4 ustawy, będzie mogło nastąpić:

– z własnej inicjatywy Dyrektora Generalnego Służby Więziennej albo na pisemny wniosek przełożonego funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne

o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, o ile funkcjonariusz nie wyrazi sprzeciwu w sprawie zapewnienia mu tej ochrony;

– na pisemny wniosek funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 176 ustawy.

W szczególności to ostatnie rozwiązanie wychodzi naprzeciw okoliczności, gdy funkcjonariusz znajdować się będzie w sytuacji faktycznej uniemożliwiającej mu samodzielne złożenie takiego wniosku (np. z uwagi na stan zdrowia). Adresatem omawianego wniosku będzie Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

Należy również podkreślić, że regulacje przewidziane w projektowanym rozporządzeniu są, co do zasady, analogiczne do tych jakie obowiązywać mają w przedmiotowym zakresie w odniesieniu do policjantów i funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa, co pozwoli na przyjęcie jednolitych rozwiązań prawnych w przedmiotowej kwestii w ramach służb mundurowych.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza Służby Więziennej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Michał Wójcik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Bartosz Jakubowski – Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Karnego w Ministerstwie Sprawiedliwości telefon: e-mail:</p>	<p>Data sporządzenia 22 maja 2020 r.</p> <p>Źródło: art. 164a ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2020 r. poz. 848)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana regulacja określa kwestie zwrotu funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną oraz w niektórych, wyjątkowych, sytuacjach zapewnienia mu tej ochrony przez Służbę Więzienną, zwaną dalej „SW” i na jej koszt.

Zwrot tych kosztów następować będzie ze środków SW na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.) lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

Zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza następować będzie na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty. Przedmiotowe koszty poniesione na ochronę prawną funkcjonariusza będą musiały być szczegółowo udokumentowane, w szczególności za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez funkcjonariusza kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz funkcjonariusza ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty. Zwrot funkcjonariuszowi poniesionych przez niego kosztów na ochronę prawną następować będzie w terminie 30 dni od dnia wpływu jego wniosku o zwrot tych kosztów do jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

Projekt przewiduje, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Dyrektor Generalny SW może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania, przy czym poniesione przez SW koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie przewidziano, że zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza następować będzie na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty. W projekcie przewidziano, że funkcjonariusz będzie składał ww. wniosek drogą służbową. Adresatem przedmiotowego wniosku będzie kierownik Jednostki organizacyjnej. Koszty poniesione na ochronę prawną będą musiały być szczegółowo udokumentowane. Zwrot funkcjonariuszowi poniesionych przez niego kosztów na ochronę prawną następować będzie w terminie 30 dni od dnia wpływu jego wniosku o zwrot tych kosztów do jednostki organizacyjnej SW. Zgodnie z przepisami projektu zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej przez SW będzie mogło nastąpić z własnej inicjatywy Dyrektora Generalnego Służby Więziennej albo na pisemny wniosek przełożonego funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jak również na pisemny wniosek funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 176 ustawy. Adresatem omawianego wniosku będzie Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?												
Ze względu na specyfikę zagadnienia porównanie z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach jest niecelowe.												
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt												
Grupa	Wielkość	Źródło danych							Oddziaływanie			
Funkcjonariusze Służby Więziennej	Wielkość zmienna w czasie	Dane własne							Ustalenie trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów ponoszonych na ochronę prawną funkcjonariusza Służby Więziennej			
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem										

		nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwo domowe, jak również nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników do tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie określenia trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza Służby Ochrony Państwa

Na podstawie art. 142b ust. 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza Służby Ochrony Państwa, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 142a ust. 2 i 3 oraz art. 142b ust. 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza w przypadku, o którym mowa w art. 142a ust. 1 oraz art. 142b ust. 3 ustawy następuje na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz składa drogą służbową do kierownika komórki organizacyjnej Służby Ochrony Państwa właściwej do spraw finansów.

§ 3. 1. Koszty poniesione na ochronę prawną funkcjonariusza w przypadku, o którym mowa w art. 142a ust. 1 i 3 oraz art. 142b ust. 3 ustawy, dokumentuje się za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez funkcjonariusza kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz funkcjonariusza ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, dołącza się do wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 142a ust. 1 i art. 142b ust. 3 ustawy.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

3. W przypadku ubiegania się przez funkcjonariusza o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 142a ust. 1 ustawy, do wniosku o zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną dołącza się dodatkowo kopię odpisu prawomocnego orzeczenia o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo prawomocnego wyroku uniewinniającego.

§ 4. Zwrot kosztów, o których mowa w § 2 ust. 1, następuje w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o zwrot tych kosztów do komórki organizacyjnej Służby Ochrony Państwa właściwej do spraw finansów.

§ 5. 1. Zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej, o której mowa w art. 142a ust. 3 ustawy, może nastąpić:

- 1) z własnej inicjatywy Komendanta Służby Ochrony Państwa albo na pisemny wniosek przełożonego funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, o ile funkcjonariusz nie wyrazi sprzeciwu w sprawie zapewnienia mu tej ochrony;
- 2) na pisemny wniosek funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 178 ust. 5 ustawy.

2. Przełożony funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz funkcjonariusz określony w ust. 1 pkt 2, składa wniosek o zapewnienie ochrony prawnej, o której mowa w art. 142a ust. 3 ustawy, drogą służbową do Komendanta Służby Ochrony Państwa.

3. Członek rodziny funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa wniosek o zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej określonej w art. 142a ust. 3 ustawy, bezpośrednio do Komendanta Służby Ochrony Państwa.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określania trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza Służby Ochrony Państwa stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 142b ust. 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384), zwanej dalej „ustawą”.

Rozporządzenie określa tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza Służby Ochrony Państwa, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 142a ust. 1 i 3 oraz art. 142b ust. 3 ustawy.

W projekcie przewidziano, że zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza następować będzie na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty. Uwzględniając specyficzny charakter uzbrojonej i umundurowanej formacji jaką jest Służba Ochrony Państwa, zwana dalej „SOP”, w projekcie przewidziano, że funkcjonariusz będzie składał ww. wniosek drogą służbową, charakterystyczną dla służb mundurowych. Adresatem przedmiotowego wniosku będzie kierownik komórki organizacyjnej SOP właściwej do spraw finansów, co wpłynie na szybkość całego postępowania w sprawie zwrotu funkcjonariuszowi poniesionych przez niego kosztów.

Mając na celu zapewnienie transparentności całego postępowania w sprawie zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza, a także dążąc do zapewnienia gospodarnego i rzetelnego dysponowania środkami publicznymi koszty poniesione na ochronę prawną funkcjonariusza będą musiały być szczegółowo udokumentowane, w szczególności za pomocą faktur, rachunków lub innego rodzaju dokumentów sporządzonych na piśmie, potwierdzających datę poniesienia przez funkcjonariusza kosztów na tę ochronę prawną oraz wysokość poniesionych kosztów, a także pozwalających na jednoznaczne ustalenie podmiotu świadczącego na rzecz funkcjonariusza ochronę prawną, w związku z działalnością którego poniesione zostały te koszty. Zwrot funkcjonariuszowi poniesionych przez niego kosztów na ochronę prawną następować będzie w terminie 30 dni od dnia wpływu jego wniosku o zwrot tych kosztów do komórki organizacyjnej SOP właściwej do spraw finansów.

Realizując udzielone ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych upoważnienie w projekcie uregulowano także tryb zapewnienia funkcjonariuszowi ochrony prawnej,

o której mowa w art. 142a ust. 3 ustawy. Zgodnie z przepisami projektu zapewnienie funkcjonariuszowi tej ochrony prawnej będzie mogło nastąpić z własnej inicjatywy Komendanta SOP albo na pisemny wniosek przełożonego funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jak również na pisemny wniosek funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 178 ust. 5 ustawy. W szczególności to ostatnie rozwiązanie wychodzi naprzeciw okoliczności, gdy funkcjonariusz znajdować się będzie w sytuacji faktycznej uniemożliwiającej mu samodzielne złożenie takiego wniosku (np. z uwagi na stan zdrowia). Adresatem omawianego wniosku będzie Komendant SOP, który zgodnie z przepisami rangi ustawowej jest właściwy do podjęcia w tej kwestii ostatecznej, wiążącej decyzji.

Należy również podkreślić, że regulacje przewidziane w projektowanym rozporządzeniu są, co do zasady, analogiczne do tych jakie obowiązują mają w przedmiotowym zakresie w odniesieniu do policjantów i funkcjonariuszy Straży Granicznej, co pozwoli na przyjęcie jednolitych rozwiązań prawnych w przedmiotowej kwestii w obu tych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych formacjach mundurowych.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii,

dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza Służby Ochrony Państwa</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu – Dyrektor Departamentu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji telefon: e-mail:</p>	<p>Data sporządzenia 21 maja 2020 r.</p> <p>Źródło: art. 142b ust. 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Nowelizacja ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384) dokonana ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej wprowadziła do ww. ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. przepisy art. 142a i 142b regulujące kwestie zwrotu funkcjonariuszowi Służby Ochrony Państwa, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, kosztów poniesionych na ochronę prawną oraz w niektórych, wyjątkowych, sytuacjach zapewnienia mu tej ochrony przez Służbę Ochrony Państwa, zwaną dalej „SOP” i na jej koszt.

Zgodnie z nowym art. 142a ust. 1 ww. ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

Zwrot tych kosztów następować będzie ze środków SOP na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.) lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

W myśl art. 142a ust. 3 ww. ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa w szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Komendant SOP może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania, przy czym poniesione przez SOP koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Znowelizowana ustawa przewiduje ponadto, iż funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Ochronę tę zapewniać będzie SOP. Zgodnie z art. 66b ust. 3 tej ustawy w przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony przez SOP, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 142b ust. 1 tej ustawy, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, z późn. zm.) lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

Znowelizowana ustawa zawiera ponadto upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 142a ust. 2 i 3 oraz art. 142b ust. 3 tej ustawy, kierując się koniecznością korzystania przez policjanta z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez policjanta na ochronę prawną.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt												
<p>W projekcie przewidziano, że zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną funkcjonariusza następować będzie na pisemny wniosek funkcjonariusza, który poniósł te koszty. W projekcie przewidziano, że funkcjonariusz będzie składał ww. wniosek drogą służbową. Adresatem przedmiotowego wniosku będzie kierownik komórki organizacyjnej Służby Ochrony Państwa właściwej do spraw finansów. Koszty poniesione na ochronę prawną będą musiały być szczegółowo udokumentowane. Zwrot funkcjonariuszowi poniesionych przez niego kosztów na ochronę prawną następować będzie w terminie 30 dni od dnia wpływu jego wniosku o zwrot tych kosztów do ww. komórki. Zgodnie z przepisami projektu zapewnienie funkcjonariuszowi ochrony prawnej przez Służbę Ochrony Państwa będzie mogło nastąpić z własnej inicjatywy Komendanta Służby Ochrony Państwa albo na pisemny wniosek przełożonego funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jak również na pisemny wniosek funkcjonariusza, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych albo pełnoletniego członka jego rodziny, o którym mowa w art. 178 ust. 5 ustawy. Adresatem omawianego wniosku będzie Komendant Główny Policji.</p>												
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?												
Ze względu na specyfikę zagadnienia porównanie z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach jest niecelowe.												
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt												
Grupa	Wielkość		Źródło danych				Oddziaływanie					
Funkcjonariusze Służby Ochrony Państwa	Wielkość zmienna w czasie		Dane własne				Ustalenie trybu postępowania oraz sposobu dokumentowania kosztów ponoszonych na ochronę prawną funkcjonariusza Służby Ochrony Państwa					
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwo domowe, jak również nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników do tej ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie norm wyżywienia przysługujących funkcjonariuszom Służby Ochrony
Państwa oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian
za wyżywienie**

Na podstawie art. 149 ust. 7 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384 i 695) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje norm wyżywienia oraz ich wartość pieniężną;
- 2) średnie wartości energetyczne i odżywcze produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami;
- 3) przypadki, w których normy wyżywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartość pieniężną uzupełnienia;
- 4) wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz termin jego wypłaty.

§ 2. Ustala się następujące rodzaje norm wyżywienia:

- 1) szkolną, zwaną dalej normą „SZ”, składającą się z trzech posiłków odpowiadających procentowej wartości pieniężnej normy wyżywienia w następujących proporcjach:
 - śniadanie – 25%,
 - obiad – 50%,
 - kolacja – 25%,
- 2) dodatkową, zwaną dalej normą „DU”.

§ 3. 1. Średnie wartości energetyczne norm wyżywienia wynoszą:

- 1) norma „SZ” – co najmniej 2600 kcal;
- 2) norma „DU” – co najmniej 1011 kcal.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

2. Średnia wartość odżywcza norm wyżywienia, wyrażona procentowo, wynosi:

- 1) białko – 10-15%;
- 2) tłuszcze – poniżej 30%;
- 3) węglowodany – 50–65%.

§ 4. Wartość pieniężna norm wyżywienia wynosi:

- 1) norma „SZ” – 18 zł;
- 2) norma „DU” – 7 zł;
- 3) norma „SZ” uzupełniona o 4 zł – 22 zł;
- 4) norma „DU” uzupełniona o 4 zł – 11 zł.

§ 5. 1. Norma „SZ” przysługuje w naturze funkcjonariuszowi Służby Ochrony Państwa:

- 1) w pełnej wysokości w przypadkach, o których mowa w art. 149 ust. 2 pkt 1-4, 6 i 7 ustawy o Służbie Ochrony Państwa, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) w wysokości uzupełnionej w przypadku, o którym mowa w art. 149 ust. 2 pkt 5 ustawy.

2. Norma „SZ”, w formie uroczystego posiłku, przysługuje funkcjonariuszowi, który ukończył szkołę lub kurs trwający co najmniej 4 miesiące, oraz zaproszonym na te uroczystości przedstawicielom szkoły i funkcjonariuszom – organizatorom kursu.

§ 6. Norma „SZ” uzupełniona o 4 zł przysługuje w naturze funkcjonariuszowi w przypadkach, o których mowa w art. 149 ust. 2 pkt 4, 6 i 7 ustawy.

§ 7. Norma „DU” uzupełniona o 4 zł przysługuje w naturze funkcjonariuszowi w przypadku, o których mowa w art. 149 ust. 2 pkt 8 ustawy.

§ 8. Funkcjonariuszowi powołanemu do odbywania ćwiczeń w jednostce przewidzianej do militaryzacji przysługuje:

- 1) norma „SZ”, jeżeli czas ćwiczeń wynosi ponad 12 godzin;
- 2) norma „SZ” pomniejszona o 5 zł, jeżeli czas ćwiczeń wynosi od 8 do 12 godzin;
- 3) norma „SZ” pomniejszona o 12 zł, jeżeli czas ćwiczeń wynosi od 4 do 8 godzin.

§ 9. Wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze wynosi:

- 1) za normę „SZ” – 18 zł;
- 2) za normę „DU” – 7 zł;
- 3) za normę „SZ” uzupełnioną o 4 zł – 22 zł;
- 4) za normę „DU” uzupełnioną o 4 zł – 11 zł.

§ 10. Wypłata świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniała okoliczność wypłaty świadczenia pieniężnego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2020 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie norm żywienia przysługujących funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie stanowi realizację upoważnienia określonego w art. 149 ust. 7 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...).

Zgodnie z cytowanym przepisem minister właściwy do spraw wewnętrznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzajów norm żywienia oraz ich wartości pieniężnej;
- 2) średniej wartości energetycznej i odżywczej produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami;
- 3) przypadków, w których normy żywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartości pieniężnej uzupełnienia;
- 4) wysokości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz terminu jego wypłaty.

Wobec powyższego w projekcie określono dwa rodzaje norm: szkolną SZ i dodatkową DU, średnie wartości energetyczne (§ 3 ust. 1), odżywcze (§ 3 ust. 2) oraz wartość pieniężną poszczególnych norm żywienia (§ 4). Określono sytuacje, w których funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa będzie przysługiwało wyżywienie według wskazanych wyżej norm żywienia (§ 5–8). Ponadto w projekcie wskazano również wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze (§ 9) oraz termin jego wypłaty (§ 10).

Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu 1 sierpnia 2020 r.

Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Zakres przedmiotowej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej i nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega przedmiotowej notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie norm żywienia przysługujących funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa oraz wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Mariusz Cichomski Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Tel. 22 601 40 70 e-mail dpp.koordinacja@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 01.06.2020 r.</p> <p>Źródło: art. 149 ust. 7 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384)</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?			
Wydanie rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej określonej w art. 149 ust. 7 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa w brzmieniu nadanym ustawą z dnia o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. poz. ...).			
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
Zgodnie z art. 149 ust. 7 ustawy o Służbie Ochrony Państwa projekt rozporządzenia określa: Zgodnie z cytowanym przepisem minister właściwy do spraw wewnętrznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzajów norm żywienia oraz ich wartości pieniężnej; 2) średniej wartości energetycznej i odżywczej produktów żywnościowych objętych poszczególnymi normami; 3) przypadków, w których normy żywienia mogą zostać uzupełnione oraz wartości pieniężnej uzupełnienia; 4) wysokości świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie oraz terminu jego wypłaty. <p>Wobec powyższego w projekcie określono dwa rodzaje norm: szkolną SZ i dodatkową DU, średnie wartości energetyczne (§ 3 ust.1), odżywcze (§ 3 ust. 2) oraz wartość pieniężną poszczególnych norm żywienia (§ 4). Wymieniono sytuacje, w których funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa będzie przysługiwało wyżywienie według wskazanych wyżej norm żywienia (§ 5–8). Ponadto w projekcie wskazano również wysokość świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze (§ 9) oraz termin jego wypłaty (§ 10).</p>			
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Z uwagi na zakres podmiotowy projektu brak jest konieczności dokonywania analizy porównawczej z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach.			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Funkcjonariusze Służby Ochrony Państwa	2 808	Ustawa budżetowa na rok 2020	Bezpośrednie
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			

Projekt rozporządzenia, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Budżet państwa. Część 42 – Sprawy wewnętrzne w ramach środków przewidzianych na funkcjonowanie Służby Ochrony Państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10					Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-					-
	Sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-					-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-					-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											-
	sektor mikro-,											-

	małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).</p> <p>Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli, w tym osoby starsze i niepełnosprawne oraz na gospodarstwa domowe.</p>	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ Nie dotyczy		
	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na ww. obszary.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozwiązanie pozostaje bez wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na ww. obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane wykonanie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem jego wejścia w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		

Z uwagi na charakter projektu, ewaluacja efektów projektu jest niezasadne.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.